

Dr Boro Vujasin

BOŽANSKA INTELIGENCIJA
I
NAŠE ZDRAVLJE

Dr Boro Vujasin

BOŽANSKA INTELIGENCIJA I NAŠE ZDRAVLJE



2019

Darovi „INZIJA”, koje nam je podarila Božanska Inteligencija, jesu istinite, naučne, zdravstvene, iskrene, jednostavne, mudre (alternativne) informacije o tome kako besplatno živeti zdrav, srećan i ljubavlju ispunjen, dug i blagosloven život.

Informacije u knjizi Božanska Inteligencija i naše zdravlje nisu u suprotnosti sa htenjima zvanične medicine, nego su u simbiozi i integraciji sa njom, kako bi svako, na osnovu stečenih i usvojenih saznanja, sopstvenim izborom, izabrao put zdravlja, sreće, dugovečnosti, ljubavi i sveopšteg blagostanja.

Ovu knjigu posvećujem mojoj životnoj saputnici, supruzi Snežani, koja je uvek bila uz mene, mojim divnim kćerkama Ivani i Oliveri, unuci Nikolini, zetu Baji, kao i svima koji me znaju i koji će me upoznati, da u ljubavi žive zdrav, srećan i dugovečan život.

*Od srca,
Boro M. Vujasin*

SADRŽAJ

RECENZIJJE KNJIGE *BOŽANSKA INTELIGENCIJA*

I NAŠE ZDRAVLJE XI

PREDGOVOR 21

UVOD 23

BOŽANSKA INTELIGENCIJA I NAŠE ZDRAVLJE 25

Uzrok bilo koje bolesti već je poznat 25

Kako ozdraviti – Vladin primer i delo 25

Život ne bi smeo da bude neprirodan 27

Uzrok bilo koje bolesti... 27

I, kako biti zdrav, fizički zdrav? 28

Ukoliko nisi zdrav, nikome nisi potreban 29

Biti zdrav jeste besplatan dar i blagoslov 30

U toku je epidemija neplodnosti muškaraca
i žena 31

„Preventiva jeste majka zdravlja” 31

Budi najbolji doktor za sebe samog 32

Darovi „INZIJA” 33

Zašto se geni tako lako spajaju i razdvajaju? 36

Da li znate zašto ste postali bolesni? 39

Lečenje je vrlo jednostavno 40

Ozdravljenje od bilo koje bolesti je moguće 41

Šta je bolest? 42

Dokaz permanentnih genskih promena tokom
života 42

Postoji predodređen način života 43

Hrana predodređena za ljudsku ishranu 44

Epidemija savremenih bolesti 48

Bioakumulacija i biomagnifikacija štetnih
materija 52

Epidemija raka 53

Najveća je hrabrost razmišljati sopstvenom
glavom 55

Sloboda je dvosmerna ulica 56

Naučna slika čoveka XXI veka jeste zapis
Božanske Inteligencije 56

Geni reaguju na potrebu 60

Antiživotni signali 61

Zlo u duhovnosti 62

Kloniranje 62

Potrebne su ljubav i nova poruka 64

Neki od primera iz prakse 65

Jedan od primera desio se sada već davne
1962. godine. 66

Verovanje i ljubav Melanije Bogdanović 67

Prikaz željenog potomstva u skladu sa
prirodom 68

Prikaz slučaja Ivane Dejak 69

Čovek je biće sačinjeno od energije 70

„Nemoguće je moguće” 72

Eksperiment „Dupli prerez” 73

„Sve dok verujete da je nešto nemoguće,
biće nemoguće.” 76

Način života u kome se okreće novi list 76

Ne treba se fokusirati na bolesti 77

Životna varnica 78

Mitohondrije su motor u ljudskim ćelijama 79

Mitohondrije imaju sopstvene gene 80

Životna energija jeste ljubav 80

Naše ćelije reaguju na naša osećanja	81	Geni reaguju na smisao	103
Antivarnice	83	Geni reaguju na podsvest	103
Duhovna manipulacija	84	Mržnja oštećuje gene	104
Samo iskrenost vredi	84	Važno je duhovno praštanje	104
Jedan od primera moći sopstvene misli	86	Smisao donosi izlečenje	106
Geni reaguju na značenje	86	Želja za samokažnjavanjem	107
Božanska Natprirodna Inteligencija nas bezuslovno voli	87	Kako da se hranimo zdravo?	108
Reakcija na stres i samodestruktivnost	88	Naši organi reaguju na naša osećanja	110
Bez promene duha ne možemo promeniti svoje navike	88	Naš ego nam prouzrokuje stres	111
Ljubav i strah	89	Zašto sam grešnik?	111
Oštećenja koja stvaraju slobodni radikali nisu nasumična	90	Sloboda	112
Za našu bolest zaslužne su naše sklonosti	90	Signali Božanske Inteligencije	112
Osećanja i autoimune bolesti	91	Mudrost	113
Moždane ćelije se stalno stvaraju	91	Razlika između činjenice i istine	114
Eksperiment u životu	92	Varnica = Ljubav	114
Besciljan život i bolest	92	Smrt nije kazna	115
Bitno je osećati se korisnim i potrebnim	93	Domen svesti i podsvesti	116
Geni reaguju u skladu sa našim potrebama	93	Kako primiti što više životnih varnica	117
U životu je važno imati smisao	94	Slobodni radikali i zdravlje	117
Ljubav stvara smisao	94	Preporučljivo je izbegavanje suplemenata u ishrani	118
Genski program je unapred zapisan	95	Geni reaguju na značenje i potrebu	119
Božja osveta	96	Rak i Božanska Inteligencija	119
Osveta i kako se osvetiti neprijateljima	96	Karcinogeni i obnavljanje oštećenih gena	120
Suđenje je u biti proces spasavanja	97	Popravljanje oštećenih gena	121
Geni reaguju na energiju koja nam stiže izvana	97	Osnovni princip bezuslovne ljubavi	122
Geni reaguju na značenje, poruku, očekivanje... ..	98	Stvorenja ne mogu biti savršena, i zato su grešna	123
Poverenje u „Večnu Istinu” najmoćnija je stvar	99	Ko upravlja našim genima?	123
Unutrašnji mir i energija ljubavi	99	Pravda Božanske Inteligencije	124
Vežbe ljubavi	100	Zašto umiremo?	124
Nikad se ne treba svađati	102	Pošasti u Egiptu	124
Verovanje aktivira gene	102	Nečisti duh	125
		Ćelija raka	126
		Sve bolesti potiču od gena	127
		Bioritmovi našeg bića	128

Cirkaseptanski bioritam	128	Lažni mir i lažna mirna savest	150
Značaj odmora u sprečavanju raka i njegovom uklanjanju	130	Šta je još preljuba?	151
Zašto estrogen uzrokuje nastanak raka	130	Ta divna voda	152
Primer iz prirode	131	Bubreg se prilagođava ljudskom načinu ishrane	153
Dodeljeno značenje utiče na gene	132	Značaj vode za neurotransmisiju	153
Smisao odmaranja	133	Značaj vode za zglobove	154
Mehanizam popravke oštećenih gena	134	Istina o vodi	154
Gen za odmor	134	Povratak magije	156
Eksperiment sa ćelijama raka	135	Ljubav je ako volite nekog i preuzimate odgovornost za greh te osobe	157
Geni reaguju u skladu sa potrebama	136	Istina je ljubav a ne činjenica	157
Primer moga prijatelja	136	Voda oslobađa od stresa	158
Primer Li Han Gija i „novi život”	136	Istina i „fenomen tašte”	159
Ćelije raka mogu se pretvoriti u zdrave ćelije ...	138	Komunikacija među ćelijama	159
Biotransformacija bakterija u zdrave ljudske ćelije	138	Gen CD28 i B7	160
U ljudskom telu ćelije raka se brže mogu pretvoriti u zdrave ćelije	139	Dualistička filozofija, licemerje i zdravlje	161
Ponešto o imunom sistemu	140	Svesnost = Sveti duh koji daje život	162
Matične ćelije se u čovekovom organizmu stalno stvaraju	140	Gubljenje telesne težine	162
Ćelije čoveka „završavaju specijalizaciju”	141	Neophodna duhovna i biološka iskrenost	163
Gen za programiranu ćelijsku smrt	141	Geni zahtevaju iskrenost	163
Matične ćelije svuda se neprekidno stvaraju ...	142	Bitna je stalnost i umerenost	164
Uvek možemo ozdraviti	142	Šta je naše savršenstvo?	164
Uticaj naših osećanja na naše ćelije	143	„Mi živimo od vere”	165
Kada se ne stvaraju nove matične ćelije?	143	Lažno meso	165
Primer iz prakse	143	Leptin gen	166
Istina obezbeđuje smisao	144	Nemojte držati dijetu	167
Matične ćelije nastaju u koštanoj srži	145	Čovek treba da usmeri pažnju na svoje gene ...	167
Dendritske ćelije	145	„Tri brata”	168
Zašto su nam potrebni krajnici i slepo crevo? ...	146	Insulin-receptor	169
Odbacivanje volje Božanske Natprirodne Inteligencije	148	Rezistin	170
Primer iz prirode	148	Zašto se, na primer, gubi kalcijum iz kostiju? ...	170
Sloboda i ljubav	149	Svi možemo da se menjamo nabolje	171
Primer nastanka autoimune bolesti	150	Stid od samog sebe	172
		Pobeda nad stidom	172
		Istezanje tela	173

Angiogenin	173	Razgovor između ćelija	192
Kapilari i dijabetes	174	Signalna transakcija	193
Nezdrava ishrana	175	Božanska Inteligencija nas bezuslovno voli	194
Ne treba se stideti	175	Kako se treba ophoditi prema grešniku	194
Najvažniji uzrok nastanka dijabetesa	176	Kako aktivirati gen CEM 15	195
Varnica je neophodna	176	Životna volja	195
Suština zdravog života	177	Žudnja je stres	196
Primer iz života	177	Odmor u skladu sa životnim zapisom	197
Iskrenost	178	Jevrejski šabat	198
Voleti je prava suština zdravog života	178	Zdravlje, karakter i funkciju ćelija određuju geni	198
Visok krvni pritisak	179	Slobodni radikali najčešće oštećuju gene	199
Krvni pritisak se povećava zato što je to neophodno	179	SOD supstanca neutrališe slobodne radikale	200
Lekovi protiv povišenog krvnog pritiska	180	Bolest je naš izbor	200
Organi međusobno komuniciraju	180	Zdrava ćelija odbija da se podeli sa oštećenim genom	201
Lekovi nisu rešenje	182	Popravka oštećenih gena	201
Penzija može da bude opasna za zdravlje	182	Božanska Inteligencija ne diskriminiše	201
Besmisao življenja je najveći stres	183	Eksperiment u vezi dana za odmor	202
Besmislene radnje	184	Ljubav je moć	202
Ljubav je lek	184	Hormon rasta	203
Podrška je bitna	185	Uvek srećni	203
Bezuslovno verovanje i ljubav najbolji su lek	186	Stalnost nas menja	204
Sami smo označili svoje životno postojanje	186	Ljubav popravlja naše gene	204
Grupa za podršku	187	Cirkaseptanski sistem	204
Idiopatski uzroci	187	Svrha blagoslova i posvete	205
Ateroskleroza	188	Blagoslov je biološki po svojoj suštini	205
„Biljke poseduju inteligenciju”	190	Da li znate...?	206
AIDS i gen CEM 15	190	SAMO DA PODSETIM...	207
Devedeset odsto osoba zaraženih virusom HIV-a nema nikakvih problema	191	Umesto zaključka... ..	207
Osećaj krivice blokira gene	191	LITERATURA	209
Antiživotna poruka	191		
Rat značenja i životne poruke	192		

RECENZIJE KNJIGE BOŽANSKA INTELIGENCIJA I NAŠE ZDRAVLJE

I

Biti recenzentom ovakve knjige doživljam darom Svemira. Srce mi je titralo pri čitanju svake stranice, nerijetko mi se cijelo tijelo ježilo poručujući mi da svjedočim najvećim istinama. Današnje društvo i ekonomija idu u krivom smjeru.

Daleko smo od sretne ekonomije, osobnu i društvenu moć prepustili smo drugima, zbog čega skupo plaćamo sve ono što nam je Priroda namijenila besplatno, bivajući pri tome sve bolesniji i nesretniji (svojim izborom, dakako). Upravo je taj krivi pravac potaknuo dr Vujasina na iznošenje istine koja će, kad ju spozna i u nju povjeruje kritična masa ljudi, imati pokretačku silu potrebnu za preokret na ispravan put.

Dr Boro smogao je neviđenu snagu i hrabrost da kao liječnik progovori o zdravlju iz alternativne perspektive, da čitatelje potakne na razmišljanje o uzrocima bolesti (a ne na liječenje posljedica pomoću lijekova), da pokaže kako je ozdravljenje od bilo koje bolesti moguće (kao i popravak gena), da potakne čitatelje na shvaćanje da je sve energija i da je ljudsko tijelo inteligentni sustav koji teži biti u savršenoj ravnoteži.

On je svoje znanje nesebično podijelio i upakirao ga u set informacija zvan „INZIJA”. Na svakoj stranici, ova inspirativna i poučna knjiga otvoreno poziva čitatelja da promisli o sebi i životu kojeg živi, te ga promotri između redova, da pronade sebe i istinu i suoči sa sobom.

Znanstvena podloga autora knjigu je nenametljivo prožela rezultatima različitih istraživanja i brojnim primjerima koji će okrznuti svakog čitatelja i neće ga ostaviti ravnodušnim.

Njegova nepresušna potreba da budi ljubav i širi istinu zarazna je, to znaju svi koji su ga imali prilike upoznati. Dr Vujasin govori iz srca, a tu je energiju uspješno utkao i na stranice ove knjige kojoj je crvena nit vodilja upravo misao: *bezuwjetna ljubav je najbolji lijek*.

Kao doktoricu sreće, dojmila me se prva rečenica ove knjige: „Stvoreni ste da budete sretni. Sve što vam treba već vam je dano, sva stvaralačka moć je u vama.”

Prigrлите Borinu podršku i poslušajte savjete: djelujte iz srca i u skladu s Prirodom, oslobodite svoju dušu i um, vratite prvobitne instinkte, budite istinski slobodni, konzumirajte prirodnu hranu i vodu i rodit ćete se ponovo.

Na kraju, možete samo prihvatiti ovdje zapisane istine i to u mjeri u kojoj ih je vaša duša u trenutku čitanja spremna primiti. Iz tog razloga od srca vam savjetujem da knjigu pročitate barem nekoliko puta i širite svoj krug spoznaje. Samo tako možete živjeti zdrav, sretan, ljubavlj u ispunjen, dug i blagoslovljen život koji vam doktor Vujasin od srca želi.

Prof. dr Anita Freimann,
Osijek, Republika Hrvatska

II

Pedesetih godina prošlog veka, u medicinskim krugovima vladalo je uverenje da je ishemična srčana bolest prevashodno menadžersko oboljenje, pospešeno najviše posledicama velike odgovornosti, velikih statusnih pritisa i još većih poslovnih rizika.

Jednoj grupi istraživača to nije bilo dovoljno ubedljivo, pa su krenuli da ispituju učestalost kardiovaskularnih oboljenja u mirnim, manjim naseljima Pensilvanije, u zaleđini megalopolisa na istočnoj obali SAD.

Svoju sumnju su jednim delom dokazali, jer se u ispitivanim naseljima, uz izuzetak jednog, stope morbiditeta i mortaliteta nisu mnogo razlikovale od onih u užurbanom Njujorku.

No, sa tim jednim, drugačijim, gradićem nisu znali šta da rade. Tim pre što je studija koju su sprovedi bila „kontrolisana”, odnosno, bile su uporedive strukture stanovnika po polu, uzrastu, ekonomskom statusu itd.

Naime, u tom drugačijem gradiću kardiovaskularnih oboljenja gotovo uopšte nije bilo.

Posle detaljnog preračunavanja, istraživači su otkrili da se taj gradić, koji se nije uklapao, odlikovao jednim specifičnim svojstvom – većina stanovnika bili su Italoamerikanci, odnosno doseljenici iz Italije i to oni koji su zadržali navike iz „starog kraja”. A to znači da su, za razliku od žitelja drugih ispitivanih naselja koji su slobodno vreme provodili najčešće u svojim zadnjim dvorištima, ovi prvi živeli jedni sa drugima, u okviru porodice, ali i van nje. I to u odnosima koje su karakterisali široka međusobna podrška, duboko međusobno poverenje i izraženo međusobno uvažavanje.

Ovu bitnu karakteristiku istraživači su kasnije nazvali po gradiću u kome su je našli – „Rozeto efekat”.

Ako ovu priču o žiteljima Rozeta analiziramo sa stanovišta ključnih kriterijuma knjige dr Vujasina, onda možemo da ustanovimo da ona sadrži i istinu, i nauku, i zdravlje, i iskrenost i jednostavnost, odnosno prirodnost, s tim što je dar zdravlja takođe besplatan a da, istovremeno, odražava i nevidljivu ruku Božanske Inteligencije. Saobrazno svemu tome, dakle, sadrži i sam princip „INZIJA”.

Priča dr Vujasina u saglasnosti je i sa drugim, za zvaničnu medicinsku logiku neuobičajenim, saznanjima. Na primer, u saglasnosti je sa saznanjem da nam bolest nije neizostavno neprijatelj nego mogući impuls za početak transformacije. Ovo saznanje je opet saglasno sa takođe neuobičajenim stavom da čovek nije tek složena mehanička skupina tkiva i organa, kako se tretira u zvaničnoj medicini, nego pre svega razvojno biće te da je, shodno tome, bolest zapravo specifičan izraz svojevrstnog zastoja u razvoju.

To bi pak značilo da, slično kao i u priči dr Vujasina, čovek taj svoj zastoj ne može da prevaziđe hemijom, ili npr. hirurgijom, nego tek aktivnim izrastanjem kroz poznate četiri faze tranzicije. Najpre kroz izlaženje iz kolotečine odnosno kroz povećanje složenosti u okviru koje otkriva moguće dalje smernice svog životnog puta, zatim kroz fazu diferencijacije gde odabira konkretni pravac kojim će krenuti, a potom i kroz fazu identifikacije u okviru koje se poistovećuje sa novoizabranim sistemom vrednosti, sa novim težnjama, planovima i namerama, sa novim ličnim ponašanjem, kao i novim tipovima formalnih i neformalnih odnosa što i jeste – kako to piše dr Vujasin – „novi početak”.

Dakako, taj „novi početak” nije održiv bez četvrte faze transformacije, odnosno bez faze integracije za koju je ključna dekonstrukcija, odnosno u okviru koje se na prethodni stadijum razvoja gleda iz nove vizure, uz razumevanje da nam prethodni sistem ponašanja i zaključivanja više ne odgovara, poput neke stare haljine, na primer, ili farmerki koje smo ranije često oblačili ali sada, definitivno, „nisu više za nas”, pa smo ih ostavili negde u dnu ormara...

Priča dr Vujasina povezana je i sa epigenetikom, odnosno sa ne baš često pominjanom mogućnošću da, naročito u stresogenim okolnostima, spoljašnji uslovi menjaju čovekov genetski odgovor. Dakako, ta promena genetskog odgovora može voditi i u patologiju, a spoljašnje uslove koji putem promenjenog genetskog odgovora vode u (dalje) remećenje zdravlja dr Vujasin naziva ksenobiotskim, s tim što onim promenama koje su prevashodno materijalne prirode dodaje i one koje tvore misli, postupci i osećanja, i koje nas, u krajnju ruku, navode da odustajemo od samih sebe...

Odustajanje od samih sebe, međutim, ima najozbiljnije posledice u slučaju odustajanja od ljubavi. Ljubav je – kako piše dr Vujasin – životvorna varnica, slično zoroasterskom učenju, čija su osnova dobre misli, dobre reči, dobra dela, učenju prema kome je osnovni i univerzalni pokretač – duša koja voli...

U ovde dominantnom egocentričnom okruženju, poruka koju nam svojom knjigom upućuje akademik prim. dr med. Boro Vujasin, na prvi je pogled tek „jedna slamka među viorove”. Međutim, prema paradigmi u okviru koje se umesto kvantiteta naglašava vrednost kvaliteta, ta se poruka ističe svojom lepom moći jer svojim posebnim kvalitetom učestvuje u izražavanju svih relevantnih celina – od onih stručnih, preko onih blogerskih, pa do onih ličnih – čiji (samim svojim objavljivanjem) postaje neizbežni deo. Kao takva pak ona je i još jedan korak dr Vujasina na dugom putu ostvarivanja njegove altruističke želje i njegovog altruističkog sna da, kako piše, „svako bude bolji nego on”...

Prof. dr Vuk Stambolović,
Beograd

III

Dragi prijatelju, akademice dr Boro Vujasine, Od kada sam upoznao tebe i tvoja saznanja iskazana u knjizi *Božanska Inteligencija i naše zdravlje*, kao i tvoja predavanja, ojačao sam svoje samopouzdanje, za koje do sada nisam imao hrabrosti, iako sam bio istomišljenik a živeo u okruženju bezbožnika, nevernika i kočničara istine i vere.

Od momenta začeća u utrobi majke, video sam i osećao sva dešavanja u ovom materijalnom svetu, što mi je bilo od koristi kao Božji dar, a sa druge strane teret. Osećao sam da idem u susret Božanskom talogu, koji na sreću nije bio u većini. To se i obistinilo kada sam ispričao i tačno opisao verodostojne događaje kada sam imao sedam godina. Odgovor je bio: „To je tebi neko ispričao.” Tako reče tuđin, kao i jedan član od roda najrođenijeg. Oni nikada nisu imali dodirnih tačaka sa Božanskim moćima u koje nisu ni verovali.

Tada su mi se otvorili vidici da se od takvih osoba distanciram, ali i dalje ostanem u Božanskoj ljubavi sa svima jer, kao što i Bog reče, nisu svesni šta čine. Od tada sam počeo zanemarivati materijalističke nauke tokom školovanja i studiranja, a prihvatio se nauka i vođstva kosmičkih zakona. Prepustio sam se Božanskim zakonima i Božanskoj Inteligenciji koja me je pedeset godina vodila i usmeravala u naučnim istraživanjima, što su i moja dela nepobitno pokazala. Radi toga sam svoja dela besplatno darovao, da svi ovozemaljski ljudi, bez razlike u pogledu vere, boje kože, nacije, kao i nevernici, u koje sam se razočarao, mogu da ih koriste, kako bi osetili nematerijalističke darove kao Božansku ljubav.

Dragi akademice dr Boro, ovom recenzijom ne mogu iskazati ni izbliza ono što bih želeo, a želeo bih da ti od srca čestitam i zahvalim na neopisivo vrednom sadržaju iskazanom u ovoj knjizi.

Svaki čitalac u sadržaju ove knjige pronaći će sebe, upoznati dobro i loše, kako bi promenom lošeg za dobro živeo u ljubavi, istini i veri, što će doprineti njegovom približavanju Božanskoj Inteligenciji, a time i zdravijem, srećnijem i dugovečnijem životu.

Akademik Jovan Davidović,
Novi Sad

IV

Čitajući monografiju *Božanska inteligencija i naše zdravlje* akademika prim. dr med. Bore M. Vujasina, u kojoj je isprepletano i utkano njegovo veliko radno i životno iskustvo iz ove oblasti, shvatio sam zapravo koliko pozitivne energije i najlepših ljudskih emocija on nudi čitaocu.

Kako reče autor ove knjige na samom početku: „Čovek, kao i svako drugo biće, stvoren je da bi bio srećan. Tako u stvarnosti i jeste, ako živi u skladu sa prirodom i samim sobom.” Autor nas time uvodi u problematiku samog života i srećnog bivstvovanja sa samim sobom, ljudima i prirodom kojima smo okruženi. Autor nam nudi jedan potpuno drugačiji i moderan pristup rešavanju životnih problema i uzroka bolesti u odnosu na konvencionalnu medicinu. On u svom vrhunskom štivu predlaže božansko rešenje samog uzroka bolesti, a ne lečenje njenih posledica. Ovo se, naravno, kako autor ističe, ne odnosi samo na problem bolesti, već i opšteg uspeha, sreće, raspoloženja ili bilo koje druge oblasti života.

Zahvaljujući sveobuhvatnom prilazu korišćenju i očuvanju Božanske Inteligencije, akademik dr Boro Vujasin upućuje nas na zaključak da je koristimo za svoju dobrobit u razumevanju zdravlja, božanske linije života i lične sreće.

Autor u knjizi, pisanoj vrlo lakim izrazom i svakome razumljivim stilom, održava čitaočevu pažnju, te omogućava širokom auditorijumu da koristi njegova uputstva o tome kako zdravo živeti i biti srećan, odnosno kako živeti u skladu sa božanskom inteligencijom.

Na osnovu detaljnog upoznavanja sa sadržajem i formom knjige *Božanska Inteligencija i naše zdravlje* akademika prim. dr Bore Vujasina, ocenjujem da se radi o monografiji od izuzetnog značaja, u kojoj je obrađena nova i aktuelna oblast, pa preporučujem svima da je pročitaju, usvoje i u svakodnevnom životu primene.

Akademik prof. dr Nenad Đurić,
Beograd

V

Autor, akademik prim. dr med. Boro M. Vujasin, na osoben je i uspešan način napisao knjigu *Božanska Inteligencija i naše zdravlje*, u kojoj je obradio novu i veoma aktuelnu naučnu oblast – kako za medicinu, tako i sve nauke koje su inter-, multi- i transdisciplinarno usko povezane sa područjem natprirodne inteligencije – kao i način postizanja besplatnog zdravlja putem rasvetljavanja svoje ličnosti i upoznavanja ličnih sposobnosti.

Kroz ovo štivo dati su segmenti svih važnih faktora koji utiču na funkcionisanje našeg zdravlja, gde odlučujuću ulogu ima naš mozak i njegova funkcija, koju možemo svojim razmišljanjima da kreiramo u pozitivnom smislu.

Građu knjige autor je razvrstao u više poglavlja, a sam tekst pisan je jezgrovitim stilom, analizirajući savremena saznanja, integrisana sa njegovim istraživačkim rezultatima i praktičnim radom.

Knjiga je ilustrovana tabelama, slikama, grafikonima, koje su u službi lakšeg razumevanja materije.

Autor na zanimljiv način uvodi čitaoca u temu Božanske Natprirodne Inteligencije i njenog značaja za razumevanje funkcionisanja života na našoj planeti, ne samo čoveka nego carstva svih živih bića.

U cilju sveobuhvatnog razumevanja, autor je objasnio sisteme upravljanja našim zdravljem kroz naučne oblasti: hemije života, psihologije, sociologije, nacionalnog i kulturološkog nasleđa, biohemije, fiziologije, a poseban naglasak stavio je na genetiku i moć naših gena.

Posebno je istakao ulogu i značaj, kao i specifičnosti, principa suočavanja sa primerima iz lekarske prakse, i sa pacijentima tokom nastojanja da se prevaziđu problemi i bolesti.

Zahvaljujući sveobuhvatnom prilazu korišćenju i očuvanju Božanske Inteligencije, autor upućuje čitaoce na zaključak da je koriste za svoju dobrobit i razumevanje zdravlja, linije života i lične sreće.

Na kraju, umesto zaključka, može se konstatovati sledeće:

- Knjiga *Božanska Inteligencija i naše zdravlje*, akademika prim. dr Bore Vujasina, sadrži više poglavlja i veći broj potpoglavlja koja omogućavaju sticanje saznanja o osnovnim principima, tendencijama i veštinama u ovoj naučnoj oblasti;
- Knjiga je pisana u modernoj formi, tekst je pregledan, ilustrovan brojnim primerima;
- Koncepcija knjige omogućava dopune novim rezultatima u istraživanju i razvoju ove naučne oblasti.

Knjiga je jedinstvena i jedna od prvih u svetu medicine koja se sveobuhvatno bavi Natprirodnom Inteligencijom i koja integriše različita naučna polja i oblasti.

Na osnovu detaljnog upoznavanja sa sadržajem i formom knjige *Božanska Inteligencija i naše zdravlje* akademika prim. dr Bore Vujasina, argumentovano ocenjujem da se radi o publikaciji od izuzetnog značaja, u kojoj je obrađena nova i aktuelna oblast, te mi čini veliku čast da je preporučim širokoj čitalačkoj publici, za primenu u svakodnevnom životu.

Prof. dr Jelena Bošković,
Novi Sad

VI

U današnje, savremeno doba, sa svih strana smo bombardovani brzim informacijama, često neproverenim i nedokazanim, novim instant rešenjima za razne brige i probleme koji nas sa svih strana pritiskaju. Savremene tehnologije nude nam brzo povezivanje, brzu komunikaciju, brzu razmenu informacija, ali bez onog bitnog – bez emocije i bez empatije. Zaboravili smo suštinu življenja.

Zaboravili smo osmeh, pogled, sve ono što pleni i leči dušu. Zaboravili smo na ljubav kao uzvišen osećaj koji oplemenjuje i daje slobodu i energiju, a ne koji vezuje, obavezuje i ograničava. Pomereni su kriterijumi. Jer, ljubav nije posesivna ni sebična.

Čitajući maestralno delo *Božanska Inteligencija i naše zdravlje* akademika prim. dr med. Bore M. Vujasina, u kojem on sva svoja znanja nesebično daje čitaocu na dar, po ko zna koji put sam se osvedočila da se pozitivna energija i pozitivne emocije i te kako mogu osetiti kroz knjigu i lepu i iskrenu reč samog autora.

Vekovima ljudi tragaju za smislom života. Međutim, retko ko ga stvarno i nađe. Zašto? Zato što smisao života nije izvan nas samih, on je u nama. Ali, najteže je spoznati sebe. Ogoliti sebe. Prihvatiti sebe, jer nas u tome sprečavaju razna vanjska ograničenja. Ograničenja koja su nam nametnuta instant metodama i instant okruženjem.

Kad spoznaš sam sebe, postaješ odgovoran za samog sebe, a to je istinski teško jer moraš sam da preuzmeš odgovornost za svoje postupke, a ne da ih prebacuješ na nekog drugog.

Akademik Vujasin, u ovom izuzetnom štivu, pisanom vrlo prijemčivim izrazom i stilom, koji konstantno drži čitaocu pažnju, omogućava širokoj publici da koristi njegova uputstva i smernice kako zdravo živeti, te kako živeti u skladu sa samim sobom i u skladu sa prirodom.

Njegova multidisciplinarna znanja, te dugogodišnje aktivno bavljenje ovom problematikom, kako u teoriji, tako i u praksi, dovode me do uverenja da će mnogi primenjivati njegova saznanja, procene, preporuke i ocene.

Svako ko je imao priliku da upozna akademika Vujasina, shvata da se njegova nepresušna energija, entuzijazam, sreća i ljubav, koje nesebično deli sa ljudima u svom okruženju, isto tako osećaju i zrače i iz svakog retka ove knjige.

Verujem da će mnogi nakon čitanja ove knjige doći do novih spoznaja o životu, zdravlju i sreći, te promeniti sebe i način razmišljanja. Potrebno je sprečiti uzroke, a ne samo lečiti posledice, bilo da se radi o bolesti, uspehu, raspoloženju ili bilo kojem drugom segmentu ljudskog života.

Božanska Inteligencija i naše zdravlje je knjiga koja zasigurno zaslužuje zapaženo mesto u svakoj porodičnoj biblioteci.

Akademik Snježana Rajačić,
Beograd

VII

Ova knjiga ima snagu da menja život, jer pomaže svakom da bude najbolji doktor za svoju dušu i svoje telo. Preporučujem ovu knjigu svakome ko je spreman da preuzme punu odgovornost za sebe i sudbinu naše planete. Zato pročitajte ovu knjigu kako biste shvatili da niste žrtve svojih gena, već da posedujete ogroman kapacitet za život koji obiluje zdravljem, ljubavlju, smirenošću, dobročiniteljstvom i radošću.

Prof. dr Vladimir Šinik,
Pančevo

VIII

Najradije bih uzviknuo „Eureka!”, ili bih hrabro rekao: „Pa ovo je još jedna, zbog svog značajnog sadržaja, ‘sveta knjiga.’” Ovim želim dočarati važnost i snagu znanja koje nam autor dr Boro Vujasin iznosi i prenosi! Bez dvojbe se usuđujem reći da bi ovo znanje i poznavanje tematike trebalo obavezno uvesti u edukacijski program.

Verujem da će, ukoliko jednog dana dođe do toga da nam se mladi naraštaji uče po znanju iz ove vredne knjige dr Bore Vujasina, tada doći i do velikog napretka u društvu općenito, jer jedno dobro nosi i drugo dobro, a ta potencijalna lančana reakcija sigurno stoji iza ovog čoveka i njegovih knjiga. Preporučujem je svima željnima ispravnog znanja!

Knjiga *Božanska Inteligencija i naše zdravlje* nezamenjiva je za uspešno shvatanje malih i velikih procesa u nama i oko nas, koje inače ne poznajemo, a koji su nam toliko važni za dobar život, zdravlje i sreću.

Dr Boro je učinio veliki korak ovom knjigom, a još veći će biti za svakog tko je pročitao te primjeni i širi iznese-no znanje!

Siniša Krička,
Trst, Italija

IX

Knjiga *Božanska Inteligencija i naše zdravlje*, po rečima samog autora, akademika prim. dr med. Bore M. Vujasina, predstavlja svojevrsan zbir „Darova INZIJA” – istinitih, naučnih, zdravstvenih, iskrenih, jednostavnih, mudrih alternativnih informacija o tome kako besplatno živeti zdrav, srećan, i ljubavlju ispunjen dug i blagosloven život.

U isto vreme, ona predstavlja hrabar iskorak iz „neprikosnovene zvanične” medicine, koja „prezire i ne priznaje” ni ti jedan drugi alternativni pristup lečenju, smatrajući ga „samoproklamovanom tapijom”.

U današnjem ustrojenom svetu, materijalistička filozofija življenja predstavlja svojevrsne „dimnjake Aušvica” u čijim Hipokratovim očima život čoveka *nema* nikakvu vrednost pred profitom!

Stoga knjiga koja se nalazi pred vama predstavlja danas nesvakidašnji gest autora, čineći ga svojevrsnim lučonošom koji je u njenom pisanju bio motivisan isključivo zdravim životom drugog čoveka, životom koji *ne* košta ništa, kao i srećom, ljubavlju i dugovečnošću svakog pojedinca.

Ovo je knjiga koju morate imati i koja će se čitati sama od sebe, knjiga napisana jezikom „duše”, koju će razumeti samo oni kojima je „dato da vide” ono što drugi ne mogu/ne žele, poput deteta u Andersenovoj bajci *Carevo novo odelo*!

Prof. dr Slavoljub J. Hilčenko,
Sombor

X

Biljna ishrana je samo jedna od komponenti zdravog života. Da bi čovek bio optimalno zdrav, treba da bude fizički aktivan, da se svakodnevno pokreće, da redovno radi nešto u čemu uživa, da prašta i da ne okrivljuje, da upravlja stresom, da ima pozitivan stav, dobre odnose s ljudima i kvalitetan i dovoljan san.

No, može čovek da jede zdravo, da vežba, da upravlja stresom, da dovoljno spava..., ali da bi sve to moglo da deluje i doprinosi zdravlju, treba da se temelji na jednom zajedničkom imeniocu – *ljubavi*.

Ljubav je način hrane života, čiji je recept dr Vujasin otkrio i na praktičan način podelio u ovoj knjizi nadljudske moći čoveka.

Mr sc. Matija Bilješković,
Rokford, Illinois, SAD

XI

Dragi moj prijatelju,
Donesi odluku, smogni snage, pročitaj i primenjuj knjigu *Božanska Inteligencija i naše zdravlje*.
„Ne boj se, istina je sa nama sve vreme, od početka do svršetka sveta.”

Više nema vremena za odlaganje da započneš život iznova, da shvatiš istinu, da se ponovo rodiš. Svuda oko tebe je mnoštvo namerno plasiranih pogrešnih informacija koje su pogubne po tvoje zdravlje.

Ne, nikada nije kasno za novi život, ali bolje je početi odmah i sad. Molim te, živi život! Nemoj da ga uskraćuješ sebi neznanjem ili manjkom hrabrosti za istinito, novo i dobro. Uzmi svoj „krst” u svoje ruke i budi kovač svoje sudbine. Želim ti sve najbolje. Uz tebe sam, kao i svi koji su saznali istinu i drže je se, jer „istina postoji, izmišljati se može samo laž”. Sve zavisi samo od tebe, a ja znam da ti to možeš. Možeš, ako hoćeš!

Danas, kada je sve oko nas ugroženije više nego ikad, ova knjiga je biser istine i osveženje za sve one koji žele novi početak, u kome će steći zdravlje, uz istinu i prave prijatelje.

Čovek ima pravo da sazna istinu iz nepristrasnih naučnih izvora, iz knjige koja će mu ukazati na put za večno dobro *zdravlje*, koja je krajnje *iskrena, jednostavna i mudra*.

Davno je prošlo vreme otrežnjenja. Nemamo vremena. Promenimo se *sada i ovde*.

U ime svetlije budućnosti, hvala knjizi *Božanska Inteligencija i naše zdravlje* što u našoj svesti seje seme plodova koje možemo požnjati u našim životima.

Svi smo mi delo i deo bezgranične, tajanstvene, stvaralačke sile, koja rađa i održava sve što postoji. Izađimo iz vlastitog zatvora, iz iluzije da nismo deo celine, da nismo deca iste majke. Ne unosimo neprirodno u sebe! Oslušnimo!

Najlakše je reći da svet nije spreman za promenu. Istina je da se svet može promeniti. Svi smo deca istih roditelja. Jedna je majka. Jedna je Zemlja.

Vreme je. Budi i ti promena koju želiš da vidiš u svetu, stvorimo budućnost u koju možemo da gledamo. Prekasno je da budemo pesimisti.

San moga prijatelja, akademika dr Bore Vujasina, jeste da pomaže ljudima da pomognu sami sebi, da budu zdravi, srećniji i bogatiji, da skupa sačuvamo planetu na kojoj živimo, za buduća pokolenja.

Prigrlimo knjigu koja će nam podariti istinu, zdravlje, sreću...

Hvala ti, dr Boro Vujasine, za sve što činiš za sreću sadašnjih i budućih generacija.

Dr Dragan Jovanov,
Skoplje, Republika S. Makedonija

XII

Ova je knjiga svojevrsna novina koja će obradovati čitateljstvo koje rado čita upute za zdrav način života. Ništa neobično. Ta pisac je liječnik sa dugogodišnjom praksom. U svom radu sa ljudima susreo je svakojake slučajeve, koji su ga navodili na promišljanje o zdravom načinu života, ali i svim nedostacima i promašajima savremene medicine. Pritom je stekao i vlastito iskustvo i uvjerenje. Na temelju toga piše ovu knjigu.

Očita je činjenica koju svi primjećuju i priznaju unatoč silnom napretku medicine: bolesti čovječanstva u stalnom su porastu. Zahvaćaju ne samo staru, nego i mladu populaciju.

Ljudi sve više opsjedaju ambulate, bolnice, ljekarne i traže pomoć, jer bez zdravlja, uza sva materijalna dostignuća, čovjek se ne osjeća sretan, daleko je od pravog blagostanja.

Moramo priznati da medicina i farmacija ulažu velike napore za poboljšanje ljudskog zdravlja, ali bez pravih uspjeha. Pomislimo samo na dijabetes i karcinom.

Izgleda da su tu medicina i farmacija nemoćne da pruže lijek koji će doista izliječiti bolesti, a ne samo ublažiti boli.

Nedostatno dr Vujasin proniče u ljudskom organizmu trag Božanske Natprirodne Inteligencije, Stvoritelja, i poziva na slijedenje toga traga. U tom prepoznaje prirodne zakonitosti utisnute u nas Stvoriteljskim zahvatom Stvoritelja.

Neophodno je te zakonitosti uočiti i striktno ih se pridržavati, želimo li održati zdrav način života.

Dogodi li nam se neko oboljenje, odmah se moramo preispitati jesmo li odstupili od prirodnih zakona koje je u nas ucijepio Stvoritelj.

Da bismo poboljšali svoje zdravlje, moramo se svesrdno usklađivati sa prirodnim zakonima, utisnutima duboko u našu narav. Tako ćemo liječiti stvar u uzroku, a ne u posljedici, to je najjeftiniji i najbrži put do ozdravljenja.

Sve to potkrepljuje i objašnjava nadugo i naširoko, tumačenjima i brojnim primjerima, dr Vujasin u ovoj svojoj knjizi.

Čitatelji će u njoj uočiti neke novine i upute za vlastito održavanje zdravog života. A ima li išta na ovom svijetu vrijednije i poželjnije? Stoga će trud svakog čitatelja biti obilno nagrađen.

Prof. dr Ivan Zirdum,
Đakovo, Republika Hrvatska

PREDGOVOR

Dragi i poštovani prijatelju, Istina jeste da je čovek osmišljen, stvoren i rođen da bi živio u ljubavi, sreći, zdravlju i sveopštem blagostanju. To je dar bezuslovne Božanske ljubavi i Univerzuma, i sve je besplatno. Dar se ne može kupiti. Ukoliko se bilo šta kupuje ili naplaćuje, to nije dar već postaje biznis, i sve nas više udaljava od želje Stvoritelja i njegovih zakonitosti, prirodnosti i našeg *ja*. Zato nam nedostaju ljubav, sreća, zdravlje, životna energija, radost... Postajemo ispunjeni nevidljivim strahom, zebnjom, setom... Obolevamo i na kraju nas nema.

Nikola Tesla je rekao: „Taj novi svet mora biti svet u kojem neće biti iskorišćavanja slabih od jakih, dobrih od zlih, gde neće biti ponižavanja siromašnih od silovitosti bogatih, gde će dela uma, nauke i veštine služiti zajednici za olakšanje i ulepšavanje života, a ne pojedincima za sticanje bogatstva. Taj novi svet ne može biti svet poniženih, pogaženih, već svet slobodnih ljudi i naroda, jednakih u dostojanstvu i poštovanju čoveka.”

Tako bi uvek trebalo da bude, ali činjenice i istina potvrđuju da nije tako. Zato stvarajmo „novi svet”, tako što ćemo živeti „novi život”, jer to je lako. Lako je, ukoliko hoćemo da „menjajući sebe, menjamo svet”.

Stoga donesite odluku, smognite snage i pročitajte ovu knjigu. „Ne bojte se, *istina postoji*, svo vreme *od početka do svršetka sveta*.” Više nema vremena za odlaganje započinjanja življenja „novog života” u kojem postoje ljubav, sreća, zdravlje i sveopšte blagostanje.

Svuda oko vas je mnoštvo neistinitih informacija koje su pogubne po vaš život. Ne, nikada nije kasno za novi život, ali bolje je početi odmah i sad.

Molim vas, živite život! Nemojte da ga uskraćujete sebi neznanjem ili manjkom hrabrosti za istinito, novo i dobro. Uzmite svoju sudbinu u svoje ruke i budite kovač svoga života. Želim vam sve najbolje. Uz vas sam ja, kao i svi koji su spoznali istinu i žive je, jer „istina postoji, izmišljati se može samo laž”. Sve zavisi samo od vas, a ja znam da vi to možete, jer možete ako hoćete!

Živite i vi, kao i mi, reči Marka Aurelija: „Sanjajte velike snove, jer samo oni imaju moć da pokrenu ljudske

duše”, i radite na ostvarenju svoga sna, jer „to će biti lepa vremena, kada čovek čoveku bude najbolji prijatelj”.

Moj san, kao lekara i kao čoveka, jeste da pomognem ljudima da pomognu sami sebi, da budu zdraviji, srećniji, bogatiji, da skupa sačuvamo planetu Zemlju na kojoj živimo, za sadašnja i buduća pokolenja.

Nakon zvaničnog srednjoškolskog i univerzitetskog medicinskog obrazovanja, završene specijalizacije iz ginekologije i akušerstva, elektropunkturne dijagnostike i informoterapije, i preko sto pedeset objavljenih naučnostručnih radova, saznao sam i shvatio istinu koja je uvek bila tu, pored mene, a ipak tako dobro skrivena. Shvatio sam život i njegove zakone postojanja, opstanaka, obnavljanja. Shvatio sam kako se može živeti život dostojan čoveka.

Zvanični sistem obrazovanja ne ukazuje dovoljno na pravu odnosno istinsku istinu. Zbog toga, svoj dotadašnji život nisam u celosti živio u skladu sa životnim zapisima, koji su u interesu prirode i moga životnog blagostanja.

Kao školarac i student za primer, kao mlad, perspektivan i „friško” školovan doktor zvanične medicine, u početku nisam znao niti umeo da pomognem meni najdražoj osobi, mojoj dragoj majci Stoji.

Kroz majku mi je dat i omogućen život, učinila me je takvim kakav jesam, i uprkos mome „znanju” gledao sam bespomoćno kako nestaje i umire, razarana bolešću. Bila je disciplinovan i redovan pacijent „najboljih” stručnjaka, da bi umrla u ranoj mladosti od raka gušterače, koji je uveliko metastazirao.

Zvanična medicina je odradila svoj deo posla. Na operacionom stolu zaključeno je da joj nema spasa, pa su samo zašili operativnu ranu i otpustili je na kućnu negu. Moja majka je šest meseci kopnila pred očima svoje dece, dok nije napustila ovozemaljski oblik postojanja, naočigled svih nas, nemoćnih da joj pomognemo.

Sećam se moje drage sestre Milene, koja je u izlivu emocija i iskrenosti na sahrani kroz plač rekla: „Kakva ti je, Boro, ta tvoja medicina, kada nije mogla da pomogne?”

Shvatio sam da je u pravu. Osetio sam bol, svu svoju nemoć i neznanje.

Sada, nakon višedecenijskog profesionalnog rada, znam ono što tada nisam znao. Osećam se novim i korisnim, jer mogu da pomognem svakome da bude najbolji lekar za svoju dušu i svoje telo. Saznao sam istinu baziranu na zanemarenim, teško dostupnim i diskretno skrivenim naučnim činjenicama, koje su od sada, zahvaljujući „Princu zdravlja” i „darovima Inzija” dostupne svima, koje su lako razumljive i primenjive.

Istina je da priroda ima svoje zakone. *Natura habet sui iura*. Oni su isti za sve. Ko ih spozna, razume, oseti, poštuje, voli i primenjuje, biva nagrađen životnim blagostanjem. Ko ne živi u skladu sa njima, pitanje je da li uopšte i živi.

Sada shvatam da lekar leči a priroda izleči (*Medicus curat, natura sanat*). Do sada nisam znao pravi put. Nisam išao njime. Sada znam istinu i živim sa njom. Da sam istinu saznao ranije, moja majka bi bila sa nama, čitala bi ovu knjigu, ali nešto izmenjenog sadržaja.

Saznanje je učinilo da postanem neko novi, neko drugi, bolji, plemenitiji, sa više ljubavi prema sebi i svemu oko sebe. Nekada sam učio za ocene, za školu, zbog drugih... Sada znam da ne treba da učimo za školu, već za život. *Non scholae, sed vitae discimus* (Seneka, *Epistolae Morales ad Lucilium*, 106).

Pronašao sam sebe i svoj put.

Plamen saznanja me vodi i želim da se i u vama rasplamsa. Neka nas bude što više sličnih, na ovoj planeti koju smo bacili na kolena, koja umire...

Znam da nije kasno! Zato živimo životan život! Neka naš život bude ljubav, sreća zdravlje... To je besplatan dar Božanske Inteligencije, Njene bezuslovne ljubavi, Univerzuma i Princa Inzija.

*Od srca, tvoj prijatelj,
prim. dr med. Boro M. Vujašin*

UVOD

Čovek, kao i svako drugo biće, stvoren je da bi bio srećan. Tako u stvarnosti i jeste, ako živi u skladu sa prirodom i samim sobom. Danas su ljubav, sreća, zdravlje i sveopšte blagostanje privilegija malog broja ljudi. Te blagodati uživaju samo oni koji znaju, poštuju i primenjuju životnu istinu i njene zapise. I vi možete biti jedan od njih. Naš život je dar Božanske Inteligencije i naših predaka. A šta ćemo mi darovati sadašnjim i budućim naraštajima? Šta će ostati nakon nas?

Naš život je samo tren postojanja energije Univerzuma u sadašnjem obliku. Zar u ime tog trenutka imamo pravo da uništimo sve dobro iz prošlosti i onemogućimo budućnost nakon nas?

Božanska Inteligencija, Univerzum i Priroda svakom su biću podarili da uživa u njihovim blagodetima. Sve što je potrebno, stvoreno je. Međutim, većina ljudi ne poštuje prirodu i njene zakonitosti, a samim tim ni same sebe. Čovek je ugrozio sav živi i neživi svet, a sebe i svoju vrstu doveo na ivicu biološkog opstanka. Još je 1854. indijanski poglavica Sijetla potvrdio: „Sve stvari su povezane. Nije čovek ispleo mrežu života. On je u njoj samo puka nit. Šta god učini toj mreži, čini sebi. Življenju je kraj, počinje borba za opstanak.”

Zbog neznanja, ignorisanja i nepoštovanja zakona postojanja, čovek je svoje okruženje izmenio i zatrovao za preko 50.000% u odnosu na praistorijsko doba. Danas, zbog zatrovanog vazduha, neplodnog zemljišta, zagađene vode i hrane, haraju bolesti, do početka prethodnog veka nama potpuno neznane. Zatrovano unosimo u sebe, a „čovek je ono što unosi u sebe”. Šta mi to postajemo? Zbog zatrovanosti našeg tela, zatrovali smo i dušu i um. Dovedena je u pitanje celishodnost našeg razmišljanja i ponašanja. Danas nijedan deo ljudskog tela ne funkcioniše u skladu sa svojom izvornom prirodom. Pravo je čudo kako uopšte i postojimo!

Početkom XX veka, tačnije do 1912. godine, kada bi neko umro, obducenti nisu mogli da pronađu zakrečene krvne sudove. Niko nije bolovao od visokog krvnog pritiska, infarkta srca, moždanog šloga, multiple skleroze, Alchajmerove bolesti... Rak je bio nepoznata bolest. Nakon 1951, srčani udar je ubijao 50% savremenog čovečanstva, koje je umiralo nakon četrdesete godine života.

Na najnovijim obdukcionim nalazima ustanovljeno je da 50% žena do pedesete godine života dobije rak dojke, a 40% muškaraca rak prostate, te da svaka osoba do pedesete godine života ima neki oblik raka u svome telu, koji se klinički još nije ispoljio. Svetska zdravstvena organizacija (SZO) i naučnici pretpostavljaju da će nakon 2017. godine skoro svaka druga osoba na planeti Zemlji bolovati od nekog oblika raka.^(93, 94)

Danas, na početku XXI veka, oplodna moć ljudske populacije umanjena je za preko 50%, a na listi uzroka smrti bolesti se utrkuju u tome koja će osvojiti prvo mesto. Svaki drugi stanovnik Zemlje umire od infarkta, raka, pa da imuniteta...⁽⁶⁾

Zbog ljudske nebrige, čak i nerođena deca na zidovima krvnih sudova imaju „tračice” koje predstavljaju značke početne ateroskleroze. Svake 34 sekunde, samo u SAD, jedna osoba umre od bolesti srca i krvnih sudova.

Sve ovo ne mora da se dešava.

Sve zavisi od nas. Imamo pravo izbora. Možemo da biramo da li ćemo da budemo zdravi i srećni, ili bolesni i nesrećni.

BOŽANSKA INTELIGENCIJA I NAŠE ZDRAVLJE

UZROK BILO KOJE BOLESTI VEĆ JE POZNAT

Uzrok bilo koje bolesti odavno je već poznat. Ako znamo uzrok, znamo i imamo rešenje. Ovo je potrebno svima obznaniti. Istina treba da se prihvati, jer samo tako možemo živeti, opstati i postojati u narednim vekovima. Nastupila su teška vremena za čoveka, a „u mračna vremena oko počinje da vidi”.

Progledajmo! U ime prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, uz uvažavanje naših predaka, ljubavi prema nama samima i našim bližnjima, radi onih koja će doći nakon nas, neka ova istina postane sastavni deo nas.

Prigrlimo istinu koja će nam podariti ljubav, zdravlje, sreću. Budimo bogati, i imajmo hiljadu želja, a ne samo jednu – da ozdravimo. Volimo i izgrađujemo sebe, jer samo tako ćemo imati bolji svet za sebe i za sve oko nas.

Budimo bolji no što jesmo, jer mi smo jedinstveni, neponovljivi, mi smo život! Uzmimo stvar u svoje ruke. Dela, a ne reči! (*Acta, non verba!*).

Svako nosi svoj krst (*Quisque suas sustinet cruces*). Ne plašimo se, jer „ne treba se bojati ničega osim samoga straha”, rekao je Frenklin Delano Ruzvelt. A mi smo hrabri, zar ne?

KAKO OZDRAVITI – VLADIN PRIMER I DELO

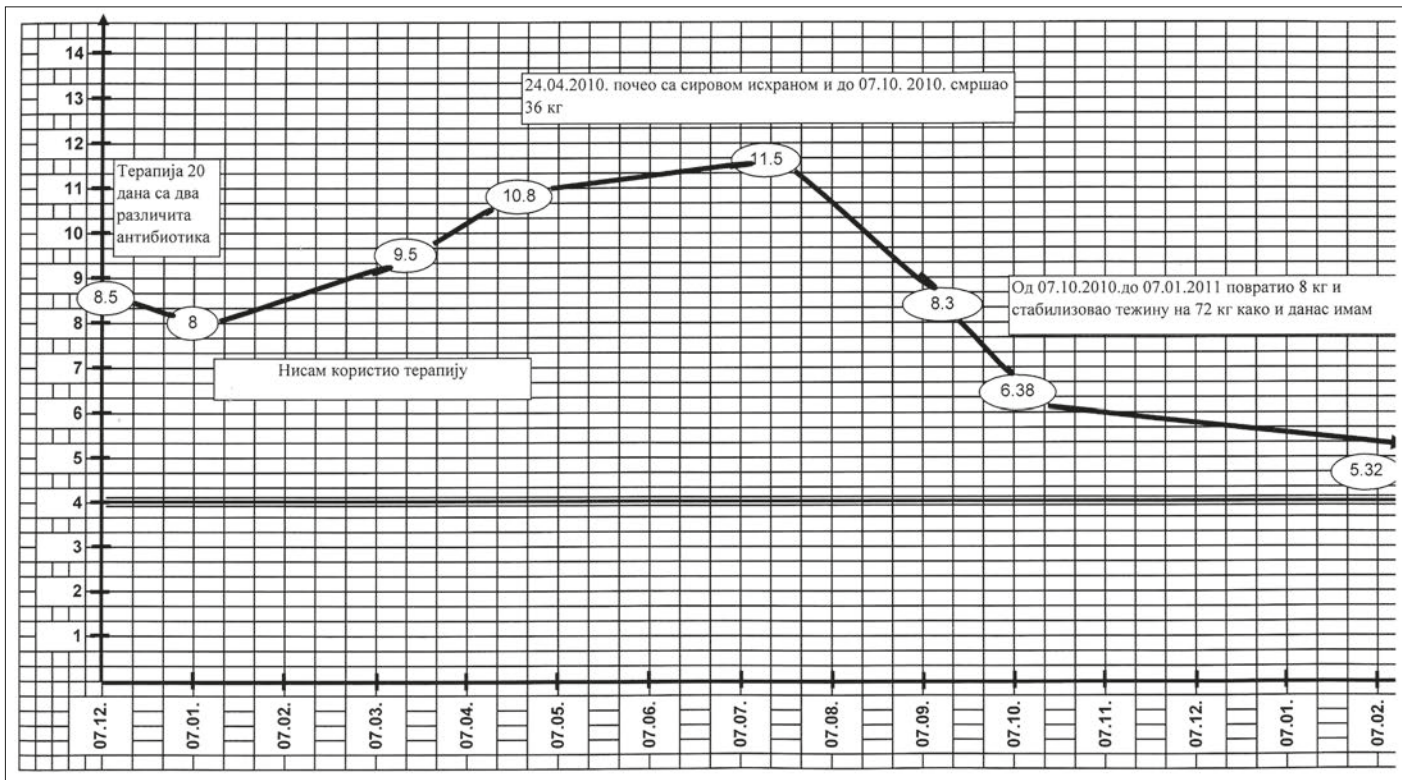
Pre više od osam godina, moj drug Vlado Roksanđić javio mi je radosnu vest, koja mi je ulepšala dan i učinila me izuzetno srećnim. Tumor markeri, koji su bili pokazatelji stanja njegovog raka, bili su u granicama normalnih vrednosti. To je siguran znak izlečenja od raka, najzloćudnije bolesti XXI veka. On se nije podvrgao hirurškoj intervenciji, zračenju i hemoterapiji. Period njegove borbe trajao je od 25. aprila 2010. do 30. marta 2011. godine. Nalaz je bio fantastičan i predstavljao je neoboriv dokaz da je i najteža bolest izlečiva i da se može pobediti, ukoliko čovek to želi i ukoliko počne sa radošću da živi „novi život”.⁽⁴⁾



Bio sam presrećan i preplavljen radošću nekoliko sati, skoro ceo dan. Poruke s dobrim vestima poslao sam mojim poznanicima i prijateljima, i „zdravima” i bolesnima. Za pravo čudo (a možda sam to podsvesno i očekivao), samo nekoliko njih je odgovorilo da im je drago, a od toga dvoje su bili oduševljeni. Ostalima je bilo svejedno. Bili su hladni, bez emocija, neki čak i nekulturni (uopšte nisu odgovarali). Obuzela me je tuga jer sam, po ko zna koji

put, uvideo da se ljudi ne raduju tuđoj sreći. Baš ih briga. Prosto neverovatno i neprirodno, ali istinito. Mnogi su u današnje vreme izgubili ljudsko ponašanje, osećanja... To je znak da prestaju da budu ljudi, da su na ivici istrebljenja sopstvene vrste. To nije dobro za njih, kao ni za vrstu kojoj pripadaju. Da sam javio da je neko poginuo, umro ili se teško razboleo, svestan sam da bi to izazvalo kudikamo veće interesovanje.

Kretanje PSA od momenta kada je tumor otkriven pa do trenutka kada tumora više nije bilo



ŽIVOT NE BI SMEO DA BUDE NEPRIRODAN

Činjenica jeste da je današnji život neprirodan, a on to ne bi smeo da bude. Ja sam shvatio, a nadam se da će i drugi s vremenom uvideti, da imamo zadovoljstvo i misiju istinskog, prirodnog življenja i da onome ko hoće da čuje i razume, možemo da kažemo istinu o tome kako može da poboljša, obnovi i sačuva zdravlje, da stekne prijatelje, da bude srećniji.

„Sreća su pravi prijatelji i dobro zdravlje.” Imaćemo dobro zdravlje i prave prijatelje ako donesemo odluku da živimo u skladu sa principima „INZIJA” tj. istine, nauke, zdravlja, iskrenosti, jednostavnosti (prirodnosti), i mu-

drosti („alternativa je znak mudrosti”), jer to je jedini životni „čovekov put”. To je sreća, to je život. Samo se tako život može živeti punim plućima. Samo se tako može živeti život dostojan čoveka.

UZROK BILO KOJE BOLESTI...

Godine 2010, na jednom kongresu zvanične medicine, zapisano je da „uzrok bilo koje bolesti ljudskoga tela jeste u akumulaciji ksenobiotskih i nedostatku biološki aktivnih materija”.⁽⁸⁾ Šta to znači? To znači da su uzroci bolesti materije koje su strane ljudskome telu. One u ljudsko telo dospevaju iz zagađenog vazduha, vode, hrane, kozmetike, lekova, garderobe, hemikalija za domaćinstvo, itd.

Ksenobiotske materije se u telu čoveka nakupljaju još u prenatalnom periodu, tokom trudnoće, a zatim i nakon rođenja, tačnije tokom čitavog života, i malo-pomalo, bioakumulacijom, dovode do obolevanja, bolesti i smrti.

Profesor E. Pereš je 1991. potvrdio da nas „upravo hrana čini malim ili velikim, glupim ili pametnim, slabim

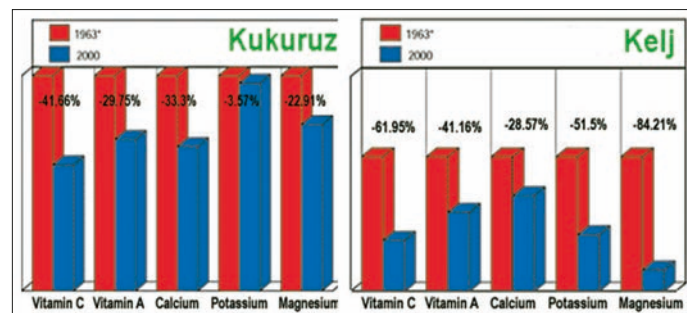
ili snažnim, apatičnim ili energičnim, nekomunikativnim ili sposobnim za komunikaciju...” Međutim, u današnje vreme, hrana koju jedemo ima 12–92% (u proseku preko 50%) manje životnih materija tj. prirodnih vitamina, minerala, enzima, aminokiselina, fitomaterija, nego što je imala pre jednog veka.^(47, 92)

Uzrok nedostatka životnih materija u hrani koju konzumiramo jeste ispošćeno, zagađeno i neplodno zemljište, zagađena voda, zagađene atmosferske padavine i vazduh, pesticidi, insekticidi, herbicidi itd.

Danas u hrani koju običan čovek konzumira ima previše neprirodnih, nepoželjnih i toksičnih materija, a premalo onih koje omogućavaju zdravlje.

Hrana	Hranljivi sastojak	Rezultati			Razlika	
		1985	1996	2002	1985-1996	1985-2002
Brokoli	Kalcijum	103	33	28	-68%	-73%
	Folna kiselina	47	23	18	-52%	-62%
	Magnezijum	24	18	11	-25%	-55%
Pasulj	Kalcijum	56	34	22	-38%	-51%
	Folna kiselina	39	34	30	-12%	-23%
	Magnezijum	26	22	18	-15%	-31%
	Vitamin B6	140	55	32	-61%	-77%
Krompir	Kalcijum	14	4	3	-70%	-78%
	Magnezijum	27	18	14	-33%	-48%
Šargarepa	Kalcijum	37	31	28	-17%	-24%
	Magnezijum	21	9	6	-57%	-75%
Španać	Magnezijum	62	19	15	-68%	-76%
	Vitamin C	51	21	18	-58%	-65%
Jabuka	Vitamin C	5	1	2	-80%	-60%
Banana	Kalcijum	8	7	7	-12%	-12%
	Folna kiselina	23	3	5	-84%	-79%
	Magnezijum	31	27	24	-13%	-23%
	Vitamin B6	330	22	18	-92%	-95%
Jagode	Kalcijum	21	18	12	-14%	-43%
	Vitamin C	60	13	8	-67%	-87%

UZROK: Ispošćeno zemljište, zagađenje vazduha, ubrzani rast, dugotrajno skladištenje



I, KAKO BITI ZDRAV, FIZIČKI ZDRAV?

Čovek je zatrovao svoje okruženje za oko 50.000% u odnosu na doba naših predaka. Nakon 1945. godine počinje ubrzana apokalipsa, jer se u ljudsko okruženje ispušta preko 2.000.000 toksičnih hemikalija, a svake godine se proizvede oko 25.000 novih.^(9, 13)

Otrovne materije i zagađivači sada su svuda oko nas. Nalaze se u vazduhu, vodi, hrani, sredstvima za ličnu higijenu... Svakodnevni stres i nezadovoljstvo životom dovode do toga da ljudsko telo produkuje i sopstvene toksične materije.

Prof. dr sc. med. Leriš potvrđuje da je „bolest drama u dva čina, od kojih se prvi odigrava u tegobnoj tišini naših tkiva, uz ugašene sveće, a već kada se pojavi bol ili druge neprijatne pojave to je skoro uvek drugi čin”. U jednom od radova ja navodim da bi „sprečavanje ispoljavanja vidljive bolesti trebalo da bude životni interes svakog pojedinca, kao i zajednice kojoj pripada”.⁽⁸⁾

Nevidljivu bolest zvanična medicina ne može da detektuje, a kada se otkrije vidljiva bolest to je onda već daleko odmakla druga faza. Kada se ustanovi vidljiva bolest, nikakva savremena medicinska tehnologija, aparatura ni najbolji specijalisti čoveku ne mogu pomoći, ukoliko ne promeni svoj način života. Još je Hipokrat (460–377. god. p. n. e.) zaključio: „Ako nisi spreman da promeniš način života, tebi nema pomoći.” Nažalost, mnogi nisu spremni da se menjaju. Njih nakon nekoliko meseci ili godina više nema.

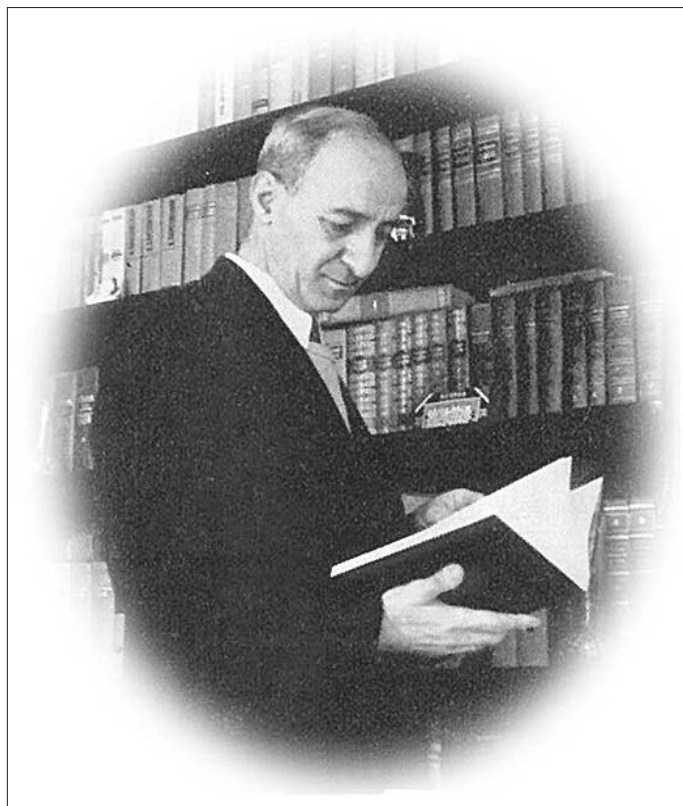
Sve što priroda nije stvorila i što se ne nalazi u prirodi jeste neprirodno, a samim tim i nezdravo. Čovek je delo i deo prirode. Prirodno je nedopustivo da nezdravo odnosno neprirodno čovek unosi u svoje telo.

Ukoliko čovek unosi u svoj organizam proizvedenu, veštačku materiju u cilju ozdravljenja, ona skriva znak bolesti uklanjajući njen simptom. Bolest i dalje napreduje, jer nije otklonjen uzrok bolesti, a istovremeno obolevaju i drugi organi. Dolazi do ubrzanog otkazivanja ćelija, tkiva, organa, i izumiranja ljudskoga tela u celosti, a tako i do prevremene smrti.

Prof. dr sc. med. Mečnikov i drugi naučnici potvrđuju da je „svaka smrt pre sto pedesete godine nasilna smrt”. „Ukoliko bi čovek za zadovoljavanje potreba svog organizma tačno sledio zakone prirode, koja ga je stvorila kao krunu svoga stvaranja, najsavršenijeg od celog životin-

skog carstva, on bi mogao da živi, imajući odlično zdravlje, najmanje sto pedeset godina”, govorio je Aršavir Ter Hovanesijan.

Drevni Eseni su u svojim spisima tvrdili da bi trebalo da živimo najmanje devetsto godina u svojim telima. Danas u Indoneziji živi žena koja ima sto šezdeset godina, a njena kći je navršila sto desetu godinu života. Nedavno je u Rumuniji, na prirodan način, zatrudnela i porodila se žena u šezdeset petoj godini života, a jedna u Indiji u sedamdesetj.⁽¹⁰⁷⁾



Aršavir Ter-Hovanesijan

To nisu čuda, već odrazi shvatanja života i načina življenja. Zar je normalno da se čovek, znajući ove činjenice, miri sa prestankom života i pre penzionisanja, ili neposredno nakon njega, što se danas u većini slučajeva i dešava? Zato počnite da volite i poštujete sebe i sve oko sebe. Tek tada ćete u svoje telo unositi ono što mu daje život.

Šta će vam dve kuće ili još jedan luksuzan stan, dvoja kola, šta će vam snobizam i skupa letovanja svake godine ako su vam zatrovani telo i duh, ako je zatrovano vaše biće?

Vlado Roksandić iz Novog Sada, kao i mnogi drugi u svetu, rekao je: „Ja sam odlučio. Od sada ću živeti ‘novi život’. U sebe ću unositi samo ono što mi daje život, jer ja jesam život. Počinjem da živim iznova. To je moja odluka, moja želja, moja ljubav i radost, i drugima ću pričati o tome.”

Zbog siline intoksikacije humanih bića „mnogi su danas hodajući zombiji (mrtvaci), samo što to ne znaju, jer im to niko nije rekao”. To je prava činjenica, jer „vidljiva bolest se ispolji kada otkáže između 50–75% ćelija nekog od organa ili tela u celini”. To znači da kod bolesnih osoba prirodno funkcionise oko 35–50% ćelija obolelog organa ili celokupnog tela.

Treba živeti zdrav i srećan život. Ako nisi zdrav, ne možeš biti srećan. Ako nisi srećan i zdrav, kao da i ne živiš. Ti si zombi, uistinu hodajući mrtvac.



Na novom popisu stanovništva u Indoneziji nalazi se i Turinah, žena sa juga Sumatre koja ima 157 godina. Službenik Zavoda za statistiku Džoni Sardono tvrdi da nema razloga za sumnju. Turinah ima odlično pamćenje, dobro vidi i dobro čuje.

Treba svakodnevno uživati u životu i onome što imaš, u onome što si stekao živeći u skladu sa prirodom i njenim zakonitostima.

Prirodno je ulagati u sebe tj. u svoje zdravlje, prijatelje, sreću. Biti zdrav uistinu znači biti bogat.

UKOLIKO NISI ZDRAV, NIKOME NISI POTREBAN

Pre par godina, moja draga prijateljica G. T. otišla je kod svoje gazdarice i saopštila joj da ne može da radi, da će morati da uzme bolovanje nekoliko dana, dok ne prebrodi jak išijas. Čuvši to, gazdarica joj je rekla da više ne dolazi na posao, da je i inače planirala nekoga da otpusti, a sada će to biti G. T., jer gazdarici nisu potrebni bolesni radnici.

Nažalost, činjenica jeste da, ukoliko nisi zdrav, nikome nisi potreban. Kada nas ne bude, ubrzo nestaje i onih materijalnih vrednosti koje smo sticali i u koje smo ulagali tokom života. Često se sve vrlo brzo raspadne, a stečeno rasproda za male pare. Naslednici to uglavnom ne znaju da cene. Čovek razume, ceni, oseća i voli samo ono što sam stvorio. Isto je i sa zdravljem. Niko zdravlje ne zna da ceni kao osoba koja je bila bolesna, a potom ozdravila. Biti zdrav najlepše je i najjeftinije. Biti bolestan najteže je i najskuplje.

U dubini ljudske psihe, hteli to da priznamo ili ne, mnogima je cilj da se reše nezdravog člana, kao što se dešava i u prirodi, kod drugih vrsta. Zasigurno, uvek ima pojedinačnih izuzetaka. S obzirom na to da je čovek „inteligentan”, on to svojom socijalizovanom i višestrukom strukturom ličnosti, u oko 95% slučajeva, vešto prikriva. Javno mnjenje i socijalni milje sprečavaju ga u ispoljavanju nehumanog ponašanja.

BITI ZDRAV JESTE BESPLATAN DAR I BLAGOSLOV

Ako si zdrav, pun si životne energije. Tada ljudi hoće da se druže sa tobom, isijavaš zadovoljstvom, srećom, pun si ideja i pozitivnih očekivanja. Ako si zdrav, snaći ćeš se i u najtežim situacijama. Za zdravog nema kriza, on se nada, voli, veruje, stvara...

I, kako biti zdrav? Da bi bio zdrav i sačuvao i poboljšao svoje zdravlje čovek prvo mora da sazna istinu o tome kako treba živeti. Istinu koja je bazirana na nepristrasnoj nuci, koja je nezavisna od bilo kog društvenog uređenja i materijalističko-profiterske filozofije življenja.

Kada se sazna istina, lako je slušati laži i odupreti im se. Saznanja treba da su iskrena, jednostavna, lako razumljiva i prihvatljiva, podjednako i za neuku i za najobrazovaniju osobu, i treba da ukažu na mudar odnosno alternativan put življenja. Taj put treba da je u skladu sa genskim zapisima svake osobe, a odražava zakonitosti Božanske Inteligencije, koja je sve osmislila, stvorila, i koja nam je podarila život.

Prvo treba upotrebljavati prirodno zdravu vodu, ne samo za piće nego i za spremanje hrane, ličnu higijenu, relaksaciju... Istinu o vodi treba saznati, razumeti, usvojiti i primeniti.

O prirodnoj i zdravoj ishrani, koja je osnova našeg zdravlja, svako treba da sazna pravu istinu. U javnosti se svakodnevno plasira mnoštvo netačnih informacija, koje su veoma pogubne po čovečje zdravlje i život.

Prirodna i zdrava ishrana je višestruko jeftinija od ne-prirodne i nezdrave, koju danas, usled neznanja, konzumira oko 99% ljudske populacije.

„Hrana je lek, a lek je hrana.” Ako u sebe unosimo prirodnu i zdravu hranu, unosimo zdravlje i život, i bićemo prirodni i zdravi. Ako unosimo ne-prirodnu i nezdravu hranu, unosimo bolest i prizivamo smrt. Istina je da „postaješ ono što unosiš u sebe”. Danas, nažalost, na tržištu skoro da nema stopostotno prirodne i zdrave hrane. Međutim, uvek postoji rešenje. Možemo koristiti najzdraviju prirodnu biljnu hranu koju možemo da pribavimo. Ona će nam pomoći da sprečimo bolest, a ukoliko je već imamo, da je zaustavimo, da počnemo da se isceljujemo i da ozdravimo. Prirodna ishrana, kao i kod drugih živih bića, jedina može da nas obnovi, regeneriše i revitalizuje.

Danas je zagađen i vazduh, pogotovo u prenaseljenim gradovima i urbanim sredinama. On se može izbeći. Zagađen vazduh je osnovni uzrok smrti preko 500.000 ljudi godišnje. Zagađen vazduh danas doprinosi i intrauterinoj smrti tj. uginuću ploda u bilo kom periodu trudnoće, jer plod iz majke apsorbuje sve životne i antiživotne (otrovne) materije.

Na sreću, Ruska akademija nauka je 1975. godine obelodanila naučne činjenice o biološki aktivnim materijama (BAM) koje se nalaze u biološki aktivnim proizvodima (BAP). BAP u sebi sadrže koncentrovane biološki aktivne materije (BAM), koje su postojale i pre 200.000.000 godina, iste biomorfofiziologije kao i sada. One biljkama daju gradivne, energetske i zaštitne tj. sve neophodne životne materije, a sledstveno tome, putem biljaka, i čoveku. Koncentrovane biološki aktivne materije, koje jesu BAP, u ljudskome telu neutrališu, vežu i iz njega eliminišu antiživotne tj. toksične materije. One ujedno čoveku daju i sve nedostajuće životne materije, koje su neophodne za život i funkcionisanje svih ćelija ljudskoga tela.⁽¹⁰⁸⁾

Ukoliko se u potpunosti ne živi zdrav život, u skladu sa željama Božanske Inteligencije, Univerzuma i Prirode, potrebno je da svako na osnovu svoga sopstvenog saznanja, uz najprirodniju hranu koju sebi može da priušti, koristi i proverene biološki aktivne proizvode (BAP).

Moja porodica i ja, unazad preko dve decenije, svakodnevno koristimo ponešto od biološki aktivnih proizvoda.

Ja pijem najzdraviju vodu (imamo uređaj za proizvodnju zdrave pijaće vode), jedem najzdraviju biofotonsku (prirodnu, živu, presnu) biljnu hranu, redovno radim telesne vežbe, redovno se odmaram, nikome ne zavidim i svima praštam, verujem, upijam direktno biofotone sunca, dišem prirodan vazduh, volim sebe, sve oko sebe i ceo svet.

Priznajem da poslednjih osam godina više ne konzumiram BAP, jer verujem da živim život u skladu sa željom Božanske Inteligencije i životnim zapisima mojih gena, te da mi BAP nisu potrebni.

U TOKU JE EPIDEMIJA NEPLODNOSTI MUŠKARACA I ŽENA

Sterilitet i problemi sa plodnošću danas su poprimili epidemijske razmere. Napredna naučna javnost u brojnim zemljama zabrinuta je zbog toga. U Velikoj Britaniji objavljena je naučna studija „Katastrofalno stanje neplodnosti u Velikoj Britaniji”. Danas poljski hrčak ima nekoliko puta bolju oplodnu moć u odnosu na čoveka, što se da lako objasniti – tako je usled prirodnih okolnosti življenja. U poslednjih četrdeset godina, oplodna moć ljudske vrste umanjena je za preko pedeset odsto. Postavlja se pitanje kakva nas budućnost očekuje ako ne promenimo do sadašnji način življenja.^(93, 49, 24, 13, 14)

Zdravstvena katastrofa je posledica zatrovanosti skoro svake ćelije, od otprilike 70–100 trilionu ćelija ljudskoga tela, a samim tim i ćelija polnih organa. Zato je danas neophodno da par koji planira zdravo potomstvo živi zdrav život, „od pre začeća do zauvek”, ili minimalno 24–48 meseci pre začeća, a optimalno čitav život. Danas je sve više intrauterinih smrti ploda tj. uginuća ploda na početku, tokom, ili na kraju trudnoće. Smrt je posledica intrauterine intoksikacije ploda (*Dg: Intoxicatio intrauterina foeti*), jer plod iz majke u sebe ugrađuje životne i antiživotne materije. Nažalost, antiživotnih materija sve je više i više.^(13, 24)

Poznato je da plod detoksikuje trudnicu, tako što upije i ugrađuje u sebe njene nezdrave, otrovne i antiživotne materije, te se „svaka žena nakon trudnoće i porođaja prolepa”. U međunarodnim naučnim publikacijama, spisak bolesti koje nastaju pre rođenja, kao što su rak, dijabetes, neplodnost, gojaznost itd., sve je duži i duži.^(13, 14, 109, 110)

Ipso iure vitae tj. po samom pravu života nije dozvoljeno da se nezdrava muška i ženska polna ćelija spoje. U slučaju spajanja, oplodena jajna ćelija će uginuti u jajovodu i

neće dospeti do materice, da se u njoj ugnezdi. Ako i dospe do središta materice, neće se ugnezdi usled nepostojanja životnih uslova. Ako se ugnezdi, zbog nakupljanja (akumulacije) ksenobiotskih (neprirodnih, štetnih...) materija iz materice, plod će uginuti. Ako plod počne da se razvija, može uginuti u ranim nedeljama trudnoće, ili u potomak trudnoći (što se danas sve češće dešava). Ako dođe do rođenja, oštećenja mogu biti nevidljiva, a bolest se može ispoljiti ili u ranom detinjstvu, ili u kasnijoj dobi. U vreme polne zrelosti, zbog gubitka oplodne moći, porodično stablo se, sledstveno napred navedenom, gasi.^(109, 110, 111)

Danas je naučno dokazano da sintetičke materije tj. materije koje priroda nije stvorila mogu zavarati hormonski sistem čoveka i delovati kao hormon, što uzrokuje nesagledive posledice po ljudsko zdravlje i opstanak čoveka kao vrste. To je alarm za uzbunu, jer ako čovek hoće da bude zdrav, da budu zdravi i da postoje oni koji dolaze nakon njega, treba odmah i sada da živi u skladu sa osmišljenošću Božanske Inteligencije i sa prirodnim zakonitostima.⁽¹⁴⁾

„PREVENTIVA JESTE MAJKA ZDRAVLJA”

Sprečiti, a ne lečiti posledice, jeste univerzalno pravilo u svim sferama života. Neophodno je svakodnevno raditi na preventivi tj. sprečavanju bilo koje pošasti. „Preventiva je majka zdravlja.” Preventiva je najprirodnija, najjeftinija i jedina primerena. Za lečenje, koje je često neefikasno, mnogi nemaju dovoljno novca. Oboleli od teške bolesti mesečno treba da potroši 1.000–2.000 evra. Rezultat lečenja je neizvestan, a u slučaju da se bolesnik izleči, preventiva mu je opet jedini dalji izbor.

Moji bivši direktori poumicali su prerano. Iako su bili lekari specijalisti ignorisali su istinsku nauku, tačnije ustrojstvo prirode. Sami sebi nisu znali da pomognu, a nisu ni hteli

da saznaju kako to da postignu. I kada su saznali za svoju bolest, nisu želeli da promene dotadašnji način života, koji je bolest i proizveo. Nisu prihvatili „život INZIJA”.

Božanska Inteligencija, koja je osmislila, stvorila i podarila život svim bićima, jedino je čoveku, kao kruni svoga savršenstva i stvaranja, dala mogućnost da bira. Radi toga, svako mora doneti samostalnu odluku o tome da li će živeti u ljubavi, sreći, zdravlju ili pak u strahu, mržnji, nezadovoljstvu, bolesti i smrti. Uvek izaberimo život!

Pre nedelju dana umro je jedan moj poznanik koji se „lečio“ od raka (operisan je i podvrgnut zračenju i hemoterapiji), jer nije hteo da promeni dotadašnji način života i da se okrene životu istine. Sličnih primera je mnogo. Još je Hipokrat tvrdio: „Ako nisi spreman da promeniš način života, tebi nema pomoći.“

Moj sugrađanin je mogao da živi još godinama, zsigurno da ozdravi i dočeka duboku starost. Njegova dotadašnja neistinita verovanja, ustaljene, pogrešne životne navike i postupci doveli su do toga da odbije mudrost ko-

ja mu je iskreno i od srca nuđena. Odbijanje da promeni ponašanje prema samom sebi, kao i odbijanje njegove najuže porodice, njegova nebriga i nedostatak poštovanja i ljubavi prema sopstvenom biću, nisu mu dozvolili da otpočne „novi život“.

Njegovi najbliži nisu bili fer prema njemu. Više su voleli njegov novac nego njega. Sada ga nema, pa nema ni njegovog novca. Postojala je samo priča od nekoliko dana, a nastupio je zaborav i gašenje jednog života. Da li je tu i bilo života?

BUDI NAJBOLJI DOKTOR ZA SEBE SAMOG

Postoje doktori zvanične medicine, kojima je cilj da svi njihovi ukućani, rođaci, prijatelji, saradnici i poznanici, budu bolji doktori od njih, za svoje telo i svoj duh. Samo se tako može postići sveopšte zdravlje, skladniji i srećniji život.

Nikome nije suđeno da bude bolestan. Jedino se mogu opravdati operativni zahvati usled nesrećnih slučajeva, kojih i ne bi trebalo da bude. Bilo koje drugo oboljenje je protivno želji života i prirode.

Uzrok bilo koje bolesti može se sprečiti, ublažiti, ukloniti. Telo čoveka se u svakom momentu života menja, obnavlja, regeneriše i revitalizuje. Organizam čoveka se u celosti može obnoviti, i zato svako može biti zdrav.

Zakon o zdravstvenoj zaštiti preporučuje zdravstvenim radnicima i saradnicima da budu mudri i da preporučuju mudra rešenja za zdraviji i srećniji život, kroz prijateljski odnos prema prirodi i sebi samima.

Hvala svima koji samostalno donesu odluku o tome da žive kako je oduvek i trebalo živeti. Hajde, zavalimo sebe, jer bez nas nema ničega! Istina jeste da „zdravlje nije sve, ali bez zdravlja sve je ništa“.

Ponoviću po ko zna koji put stav napredne naučne misli, a to je da antiživotne (ksenobiotske, toksične, otrovne, neprirodne...) informacije u hrani, vodi, mislima, emocijama, osećanjima i postupcima, predstavljaju uzrok bilo koje bolesti. Prisustvo manjih količina ovih informacija (materija) izaziva prehlade, malaksalost, bezvoljnost, dok njihovo osrednje prisustvo dovodi do herpesa, alergija, astme, srčanih tegoba.

Budi srećan, raduj se! Uživaj u svakom trenutku svoga života. Neka ti tvoja svesnost i savest daju mogućnost da svakog momenta udišeš najprirodniji vazduh, da konzumiraš najzdraviju i najprirodniju vodu, najzdraviju i najprirodniju hranu, da izbegavaš antiživotne materije (ksenobiotike), da budeš umereno fizički aktivan, da se odmaraš u skladu s prirodom, da upijaš energiju sunca i zemlje, da se ne ljutiš već da praštaš, da se nadaš, da voliš, da veruješ...

Previše antiživotnih informacija uzrokuje multiplu sklerozi, cirozu jetre... rak... i smrt.^(1, 23)

Istraživanja pokazuju da je dosadašnji način lečenja neefikasan, i da je svaki sintetički proizvod strana materija u ljudskom telu koja uzrokuje brojne neželjene posledice, tako da „danas mnogi pokušavaju da zarade mesto na Nebu praveći pakao na Zemlji”.^(11, 12)

Danas, usled sveopšte intoksikacije životne okoline i ljudskoga tela, neophodno je da briga o zdravlju, životu, sreći... traje „od pre začeća pa zauvek”.

Na početku XXI veka, na svakih 60 sekundi skoro dve osobe umiru od srčanih bolesti, neplodnost prevazilazi 50%, a skoro svaki drugi stanovnik oboleva od raka.^(93, 94, 112)

Da li nam je to potrebno? To čoveku nije predodređeno. To je naš izbor. „Čovek je jedino živo biće koje sopstvenom nebrigom dobrovoljno uništava svoje zdravlje.” Nemoj da taj čovek budeš ti! Ti si svoj gospodar. Učini dobro za sebe i druge, jer „ko ništa ne čini, zlo čini”.

„Budi zahvalan što postojiš, što živiš zdrav i srećan život.” Ja imam jednu želju i jedan san – *da svako bude bolji nego što sam ja.*

DAROWI „INZIJA”

Darovi Inzija jesu put istine, nauke, zdravlja, iskrenosti, jednostavnosti i mudrosti, kojim svako od nas, u interesu sopstvenog zdravlja, sreće i sveopšteg blagostanja, treba da ide. Put Inzija ne samo da svakom pojedincu daje lepotu življenja, nego ujedno čini da stvaramo bolji svet, svet u kojem želimo da živimo. To nije svet samo za nas, nego i za generacije koje će doći nakon nas.

Život i lepota življenja jesu darovi koji su nam dati od strane Božanske Inteligencije, koja nas bezuslovno voli. Osnovni naš životni poriv jeste da dar koji smo dobili sa ljubavlju uvažavamo, primenjujemo i darujemo drugima.

Moja želja je da se tokom čitanja ove knjige svaka ćelija vašeg bića ponovo rodi. Da se ta nova ćelija razlikuje od stare, i da počnete da živite „novi život”, jer ćete saznati Istinu i Put, koji jesu i daju Život.

Čovečji organizam se sastoji od mnoštva različitih ćelija. Naučnici pretpostavljaju da ih sveukupno ima 70–100 triliona. To su ćelije srca, mozga, jetre, kože, kostiju, mišića, i tako dalje. Svaka naša ćelija je predodređena da bude zdrava i da funkcioniše najoptimalnije. Ako ćelije čoveka nisu zdrave, onda ni čovek nije zdrav i nastaju problemi.⁽¹¹³⁾

Tek početkom 1980. godine lekari su počeli da uče o ćelijama. Kada su ljudi bolesni, to znači da nešto nije u redu sa njihovim ćelijama. Krajem osamdesetih godina XX veka, a to se smatra relativno svezim otkrićem, nauka je utvrdila da ono što se odvija u ćelijama ima velike veze sa genima. Geni su ti koji određuju osobine i funkcije svake ćelije, a samim tim i čovečjeg bića u celini.

Ako se gen izmeni, ćelija počinje da se ponaša čudno. Dostokora, naučnici i medicinski radnici nisu znali da

su geni podložni promenama. Sada je nauka dokazala da se geni lako menjaju. Nekada se verovalo da su nasledni i nepromenjivi. Nasledite neku genetsku osobinu i nema vam pomoći. Imate neki gen, i to je kraj. Ima ljudi koji još uvek tako razmišljaju. Mnogi doktori i danas ne znaju da su promene na genima, koje su se desile tokom života, uzrok nastanka raka i drugih bolesti. Recimo, u slučaju raka dojke, normalna ćelija dojke pretvara se u ćeliju raka. Zašto? Zato što je došlo do promene na genima.⁽¹¹³⁾

Direktor američkog projekta „Ljudski genom”, prof. dr Fransis Kolins, izjavio je da će kompletno izučavanje ljudskog genoma biti završeno, i da ćemo moći da pročitamo „Knjigu života”. A šta je „Knjiga života”? To su geni i genski zapisi u čoveku. U genima čoveka je zapisano kako je potrebno živeti u skladu sa Univerzumom i prirodnim okruženjem. Geni su „Knjiga života”, zato što su geni životni zapisi tj. slova.

Naučnici inteligenciju, koja je osmislila i stvorila Univerzum, sve živo i neživo što postoji u njemu, sve vidljivo i nevidljivo, sve nama znano i neznano, označavaju različito. Nazivaju je: Božanskom Inteligencijom, Natprirodnom Inteligencijom, Bogom, Natprirodnim Inteligentnim Bićem, Kosmičkom Inteligencijom, Poljem, Poljem Energije, Životnom Silom, Umom Prirode, Matriksom...⁽¹¹³⁾

U ovoj knjizi – koju sam isprva hteo da naslovim: *Darovi INZIJA i Princ zdravlja* – ja Boga tj. Natprirodno Inteligentno Biće oslovljavam kao Božansku Inteligenciju.

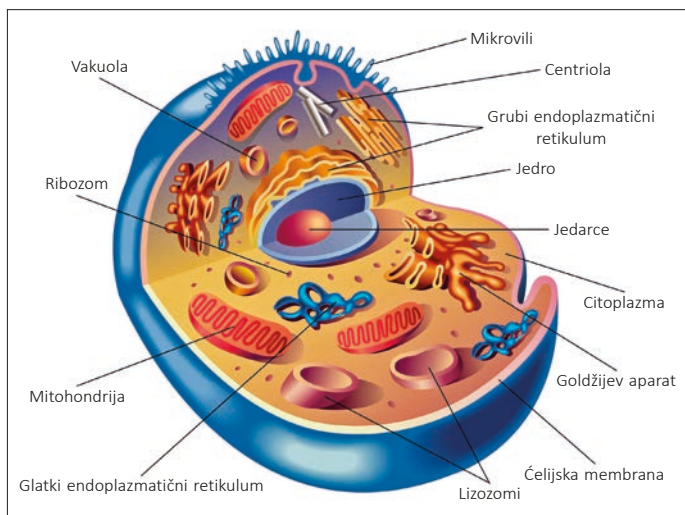
Istina jeste da je Božanska Inteligencija putem gena osmislila i zapisala kako čovek kao Njeno „najdraže biće” treba da živi, kako bi imao zdravlje, dug i srećan život. Međutim, veliki deo čovečanstva živi u suprotnosti sa genskim zapisima koji su utkani u njega i njegov život.

Na slici čovečje ćelije, pod velikim mikroskopskim uvećanjem, jasno se vide ćelijska membrana, jedro, mitohondrije, kao i drugi organi tj. organele ćelije. Mitohondrije ćelije simbolično možemo predstaviti kao motor automobila, kao da gorivo ulazi u njih, sagoreva, i stvara energiju koja ćeliju pokreće i daje joj život.

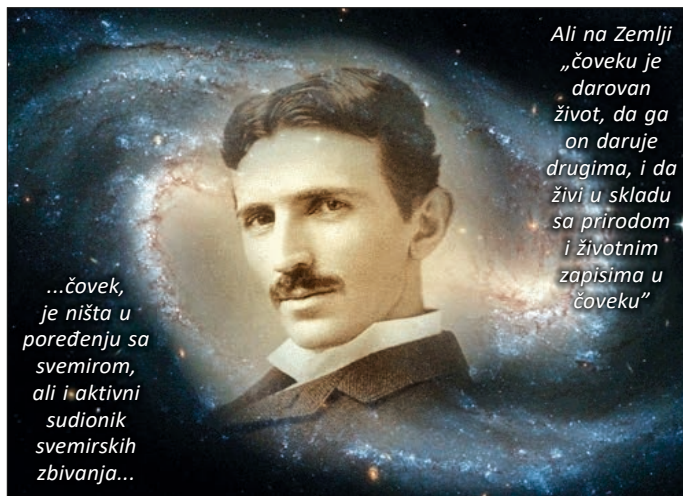
U jedru svake ćelije čoveka nalaze se 23 para hromozoma u kojima su geni sa svojim zapisima. Jedna polovina genskih zapisa potiče od majke, a druga od oca. U tih 23 para hromozoma nalazi se, po sadašnjim saznanjima, 30.000–40.000 različitih gena. Ti geni određuju našu boju kose, kože, visinu, težinu, naš izgled i građu tela.

Ako hromozome uporedimo sa kompjuterom, hromozomi bi bili hard diskovi. Znači, imamo 23 hard diska. U tim diskovima su zapisane razne datoteke i programi.

Svaki hromozom ima jednu polovinu zapisa od majke, a drugu od oca. Hromozom je ispletan od niti. Ako hromozom odmotamo, izgledaće kao dugačka nit koja ima zanimljivu strukturu. Ako uvećamo nit, zapazićemo



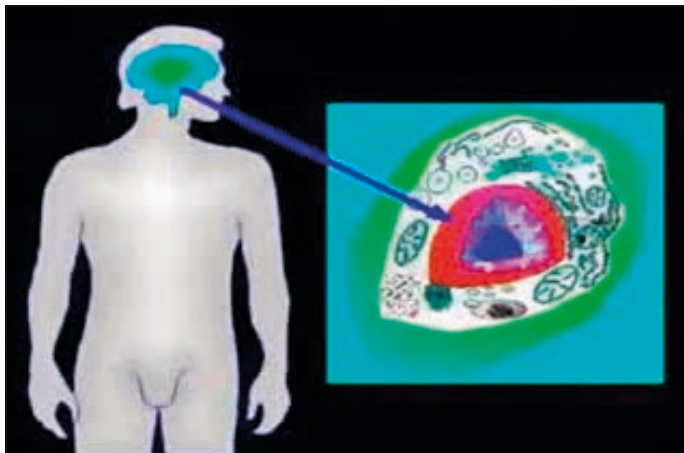
Ćelija ljudskog bića



da se sastoji od dveju niti. Ako još više uvećamo te niti, videćemo četiri jedinjenja, poređana u parovima između te dve niti.

Šta je, dakle, gen? Ljudski gen se sastoji od dve niti spojene sa četiri jedinjenja. Ta jedinjenja se nazivaju baze. Te četiri baze su: *adenin (A)*, *timin (T)*, *guanin (G)*, *citozin (C)*. Baze se uparuju između dveju niti.

Postavio bih sada pitanje: „Šta se obično radi između dveju niti (linija)?” Svi smo išli u školu, i znamo da se između dve linije pišu slova. Naučnici su ustanovili da su te baze zapravo slova, a da redosled baza određuje značenje slova. Znači, između dveju niti su četiri slova.



Čovek je Univerzum sastavljen od 70 do 100 trilionu ćelija

Na taj način je Božanska Inteligencija zapisala kako treba živeti u skladu sa Njenim uputstvom. Gene naučnici nazivaju „Božjom knjigom života”, jer je u njima Božanska Inteligencija zapisala ta uputstva. Ove dve niti i baze između njih naučnici nazivaju lancem DNK.

Najjednostavnije stvari za razumevanje i funkcionisanje ujedno su i najsavršenije. Tako su i geni vrlo jednostavni za razumevanje. Priroda stvara jednostavne stvari. Engleska abeceda ima 26 slova, korejsko pismo 24, srpska azbuka 30, a Božanska Inteligencija koristi samo četiri slova. Ona ne komplikuje stvari kao što to radi čovek.

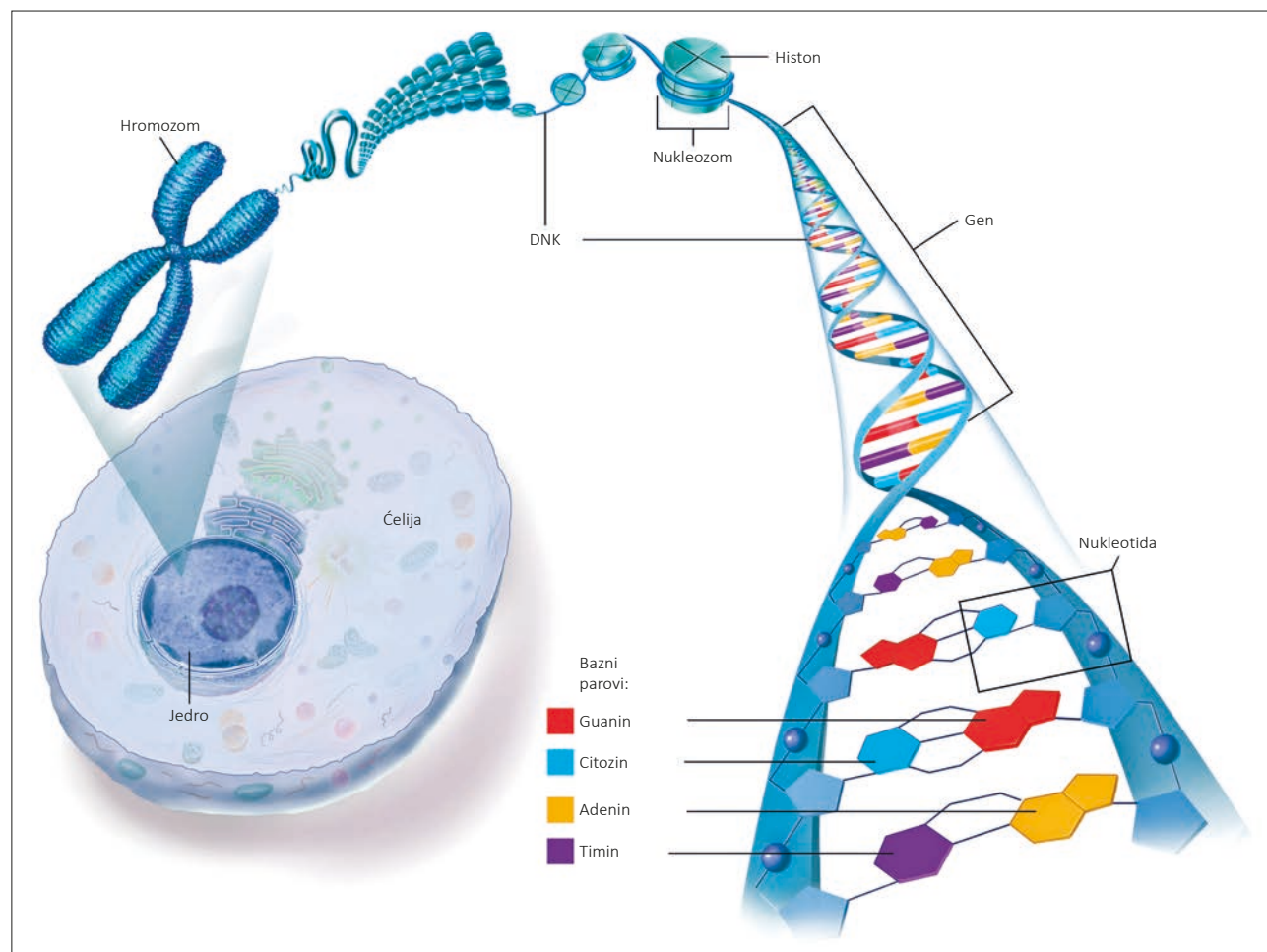
Nit šematski možemo predstaviti kao nit bele boje sa smeđim delovima. Taj smeđi deo je „lepak” koji povezuje

bele delove. Božanska Inteligencija produžuje niti. Ako joj treba duža nit, ona doda beli deo niti. Taj deo je jedna vrsta šećera. Smeđi deo je fosforna kiselina (koja je u stvari lepak). Baze su nalepljene na šećer, tj. beli deo.

Za jedan gen, koji čini strukturu lanca DNK, dovoljna su samo tri dela (šećer, fosforna kiselina i baza). Geni se sastoje od više delova, kao slagalica.

Pošto se nit sastoji iz dva dela tj. dve razdvojene niti, za jedan kompletan lanac DNK dovoljno je samo šest delova tj. dve jedinice. Tri dela čine jednu jedinicu. Te jedinice se spajaju i stvaraju dve niti. Zatim se te niti uvijaju.

Zašto se niti uvijaju, zašto nisu pravolinijske? Zato da bi bilo mesta za sve gene. Za spajanje dve baze potrebna je



Detaljniji pogled na hromosome i strukturu DNK. Pri uvećanju niti, opaža se da se ona sastoji od dve niti. Gen se sastoji od dve niti spojene sa četiri jedinjenja. Baze su označene slovima G, C, A i T.

energija tj. vodonična veza. Dovoljno je malo energije, a naučnici to ilustruju izrazom da „čak i dve muve to mogu”.⁽¹¹³⁾

To je toliko lako, lakše nego zakopčati i otkopčati cibzar. Kad cibzar želite da otvorite, samo ga povučete nadole. Kad

želite da ga zatvorite, povučete ga nagore. Cibzar se veoma lako spaja i razdvaja, a geni još lakše. Naučnici danas znaju da nije potrebno puno energije da bi se geni formirali, oštetili, popravili, aktivirali ili deaktivirali.

ZAŠTO SE GENI TAKO LAKO SPAJAJU I RAZDVAJAJU?

Geni se lako spajaju i razdvajaju kako bi mogli neprekidno da se kreću i tako omogućuće ćelijsku deobu. Tokom deobe geni se kopiraju i moraju da se razdvoje. Kada se deoba završi geni se ponovo spajaju. Svakoga trenutka u ljudskome telu stvara se i odumire mnoštvo ćelija.

Geni se sklapaju kao slagalica, kao kad se deca igraju lego-kockicama. Ako im se ne sviđa jedan deo, ona stave neki drugi. Na isti način se i kod čoveka mogu promeniti geni.

Jedna genska jedinica jeste jedno slovo. Recimo, slovo A. Četiri spojene jedinice (to jest 4 baze, 4 šećera i 4 fosforne kiseline) predstavljaju jednu reč, recimo „Olja“. Kad spojimo više reči, nit postane dugačka. To je rečenica. Ta rečenica čini deo hromozoma. Više rečenica čini još veći deo hromozoma i tako dalje. Ceo hromozom, možemo reći, čini jednu knjigu. Tako svaka naša ćelija ima 23 knjige. U te 23 knjige smešteni su svi zapisi Božanske Inteligencije o tome kako treba da živimo u skladu sa Njegovom željom i programom.⁽¹¹³⁾

U svakoj pojedinačnoj ćeliji nalaze se svi podaci o životu, što znači da se u svakoj ćeliji nalaze 23 knjige. Pojednostavljeno rečeno, postoji knjiga o mozgu, srcu, jetri,

knjiga o koži... U knjizi o koži nalaze se „datoteke” o funkciji ćelija kože. U knjizi o mozgu zapisano je sve o građi i funkciji moždanih ćelija. Tako je i za svaki drugi organ.

Zavisno od potreba čoveka, mora se aktivirati pravi program kako bi čovek funkcionisao kako treba. To Božanska Inteligencija čini onako kao što mi palimo svetlo, uključujemo televizor, kompjuter, mobilni telefon ili neku drugu napravu.

Da bismo bili živi i zdravi, moraju neprekidno da se aktiviraju određeni geni. Aktiviranjem gena mi imamo osećanja, a osećanja daju život. Ako smo srećni, to znači da se „aktivirao” gen za endorfin. Gene aktivira neka informacija tj. signal, što možemo nazvati *varnica* ili *klik*.

Kada signal dopre do gena, ako je to, recimo, gen za endorfin, on se odjednom aktivira i stvara endorfin. Tada se osećamo lepo. Recimo, kada nas neko poljubi ili

Slika aktiviranih gena. Naučnici su objavili da pozitivna životna osećanja, kao što su osećaj ljubavi, istine, poštovanja, nade, vere, zahvalnosti, praštanja, saosećanja, lepote, skromnosti, dobrote, kao i druga pozitivna živototvorna osećanja, aktiviraju gene, i tada se spirala DNK relaksira.



Slika ugašenih gena. Negativna osećanja, kao što su strah, mržnja, zavist, nezadovoljstvo, ljutnja, bes, frustracija, stres, sumnja, nedostatak nadanja i verovanja, kao i druga negativna neživototvorna, osećanja mogu zgrčiti spiralnu DNK, i tako deaktivirati, to jest ugasiti gene.



zagrli, kada nam kaže lepu vest, kada jedemo prirodnu hranu, kada osetimo prijatan miris, kada nam neko nešto pokloni ili kada učinimo neko dobro delo, ili slično. Naši geni su se aktivirali na osnovu signala tj. informacija koje su delovale na naša čula. Naši geni se stalno i svakog trena menjaju.

Kada su čovekovi geni neaktivni, on je depresivan, jer se geni za endorfin nisu aktivirali. To znači da u životu te osobe trenutno nema varnice tj. signala koji aktivira gene. Ako nedostaju životni signali koje aktiviraju gene, čovečji organizam postaje „pokvaren” tj. poput neupotrebljivog kompjutera.

Tokom čitanja ove knjige lako se može saznati i shvatiti kako se mogu aktivirati neaktivni geni. Tako se može postići srećan i zdrav život. To je veoma važno.

Radi svega toga, neophodno je da se upoznaju prava priroda i značenje informacija (varnica) tj. signala u aktivaciji gena. Informacije deluju na naša čula tj. na vid, sluh, miris, dodir, ukus, i putem tih osećaja aktiviraju se ili gase naši geni. To je ključno. Bez informacija ne možemo aktivirati gene, i ne možemo živeti.

Institut matematike srca je u svetski priznatom Časopisu za naučna istraživanja (*Journal of Scientific Exploration*, vol. 8, no. 3, 1994) objavio rezultate eksperimenta

koji se bavio time kako osećanja čoveka aktiviraju ili gase njegove gene, kao i gene njegovih bližnjih.⁽²²⁾

Negativna osećanja, kao što su strah, mržnja, zavist, nezadovoljstvo, ljutnja, bes, frustracija, stres, sumnja, nedostatak nadanja i verovanja, kao i druga negativna „neživototvorna” osećanja mogu zgrčiti spiralu DNK i tako deaktivirati tj. ugasiti gene.

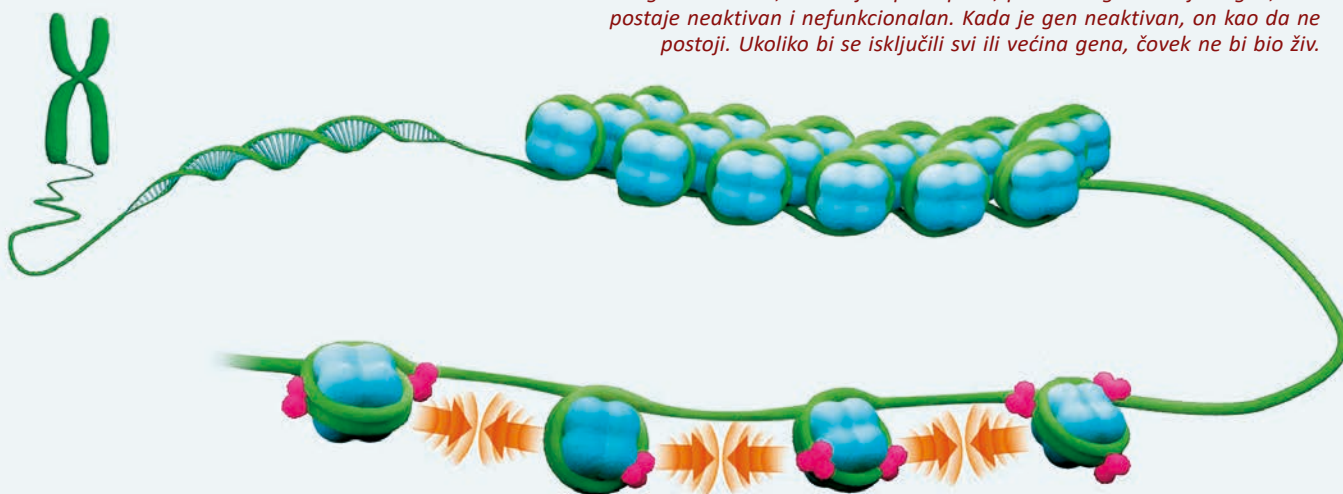
Kada je DNK opuštena, čovek je srećan i zdrav, ima snažan imunološki sistem, visoke nivoe DHEA, aktivirani su endorfini geni, T limfociti luče antikancerogene materije i ubijaju ćelije raka i druge nezdrave ćelije.⁽³⁵⁾

Kada je DNK stegnuta, imunološki sistem pati, nivoi DHEA (hormon dehidroepiandrosteron) su niski, endorfini i drugi geni su neaktivni, a T limfociti ne mogu da uništavaju ćelije raka ili druge nezdrave ćelije.

Najnovija otkrića potvrđuju značaj prirodne ishrane, živototvornih misli, emocija, osećanja i postupaka za aktiviranje gena, koji kao rezultat daju zdravlje i srećan život.^(35, 50)

Tokom eksperimenta, kao i u svakodnevnom životu, sve što je potrebno da čovek čini radi aktivacije gena jeste da konzumira prirodnu (živototvornu) hranu, da upražnjava živototvorne misli, emocije, osećanja i postupke. Tada je spirala DNK relaksirana i aktivirani su svi geni na živototvoran način.

Prikaz neaktivnog gena. U trenutku uzimanja neprirodne hrane i vode, negativnih misli, osećanja i postupaka, prekidači gena isključuju gen, i on postaje neaktivan i nefunkcionalan. Kada je gen neaktivan, on kao da ne postoji. Ukoliko bi se isključili svi ili većina gena, čovek ne bi bio živ.



Prikaz aktivnog gena. Prekidači gena mogu upaliti (aktivirati) ili ugasiti (deaktivirati) gen. U svakom trenutku našeg života, prilikom pozitivnih, to jest živototvornih misli, emocija, osećanja i postupaka, gen se nalazi u aktiviranom stanju.

Istraživački izveštaj o eksperimentu glasi: „Pojedinci, trenirani u osećanjima iskrene ljubavi i poštovanja, bili su u stanju da namerno promene oblik njihove DNK.” Kada se spirala DNK promeni, tada se menjaju i geni.

Naučnici su zaključili da „ljudska emocija proizvodi učinak koji prkosi konvencionalnim zakonima fizike i biologije u odnosu prema sadašnjem prostoru i vremenu”.⁽³⁵⁾

Prof. Šang Li, specijalista interne medicine i alergologije, na predavanjima održanim tokom 2013. godine u Podgorici (Republika Crna Gora), potvrdio je, u dugo iščekivanom video-zapisu, da u ćelijama čoveka postoje „prekidači” tj. blokatori gena.

Biofotonska, prirodna hrana (živa, sirova, presna), aktivira gene, dok hrana koja ne sadrži životne informacije, odnosno biofotonske čestice, gasi naše gene. Hrana koja se termički ili industrijski obradi nema u sebi biofotone tj. životne informacije, neophodne za primereno funkcionisanje naših ćelija.^(23, 88)

Princip aktiviranja i gašenje gena isti je za sve gene. Zamislamo da je reč o genu koji proizvodi supstance za ubijanje ćelija raka. Ukoliko su, recimo, vaši geni bili ugašeni, a vaš telefon zazvoni i čujete dobru vest, šta će se desiti? U trenutku kada ste primili telefonski poziv i čuli dobru vest, blokatori odlaze sa vaših gena, i gen se aktivira i proizvodi supstancu za ubijanje ćelija raka.

Međutim, čim pomislite nešto loše, ili osetite bes, mržnju, nezadovoljstvo, čim i učinite nešto loše, blokatori gena dolaze na genske prekidače i deaktiviraju tj. gase gene. Isto se dešava i kada jedete neprirodnu hranu.^(23, 35, 50)

Ovo je potpuno novo otkriće. Konačno je dokazano da na gene u našim ćelijama utiče neka vrsta duhovne energije. Dobre misli, osećanja i postupci, predstavljaju dobar duh. Dobar duh se manifestuje kroz živototvorne misli, emocije, osećanja i životne postupke, a to su ljubav, istina, vera, dobrotu, lepota, nada, poverenje, radovanje, praštanje, tolerancija, pomaganje, zahvalnost... Dobar duh „pali” tj. aktivira gene. Loš duh, koji se manifestuje kroz strah, laž, bes, mržnju, zavist, beznade, sumnju, nepoverenje, zlo, ružnoću, nerazumevanje i druge neživototvorne misli, emocije, osećanja ili postupke, „gasi” tj. deaktivira gene.⁽¹¹⁴⁾

Na Univerzitetu države Viskonsin (SAD) izveden je naučni eksperiment, Harlouov test o važnosti tj. „sigurnosti koju pruža kontakt”. Eksperiment je izveden u Harlouovoj laboratoriji za primat.⁽¹¹⁵⁾



Sigurnost koju pruža kontakt ilustrovana je na sledećim fotografijama: u kavezu, jedna pored druge, nalaze se majmunica od žice i majmunica od tkanine. Majka-majmunica od tkanine podseća na pravu životinju. Kod mame od žice, koja je slabija imitacija majmunice, umetnuta je veštačka dojka sa bradavicom, a iza je flašica sa mlekom. Majmunče nije otišlo kod majke od žice, gde je bilo i mleka, već kod majke od tkanine. To nazivamo instinktom za ljubavlju, koji je mnogo jači od instinkta za hranom. Ovo je jasan dokaz za tvrdnju da je ljubav važnija od hrane.

Naučnike je zanimalo kod koje će veštačke majke majmunče otići. Dok je majmunče bilo veoma gladno, ono je i dalje bilo u kontaktu sa majkom majmunicom načinjenom od platna, a samo se nagnulo i sisalo kod majke od žice. Ovo dokazuje zakon prirode, da „čovek neće živeti samo od hleba”, već i onog što je proizvod i najvažnije u prirodi, a to je ljubav.

Naučnici se sada slažu da Božanska Inteligencija, koju nazivaju i Um Prirode, Kosmička Inteligencija, Bog, Polje, Božanska Matrica, Matriks, Životna Sila, Životna Energija, Natprirodna Inteligencija, Natprirodno Inteligentno Biće itd., uistinu jeste ljubav, te da je ona ljudsko biće osmislila, stvorila ga i dala mu život po svom obličju.

Božanska Inteligencija voli čoveka. „Kad god govori, Njene reči su ljubav.” Ona sve čini za čovekovu dobrobit, kao i za dobrobit svega živog i neživog, svega vidljivog i nevidljivog, kako na planeti Zemlji, tako i u Univerzumu u celosti.

Kada su naučnici iz kaveza uklonili majku od tkanine, majmunče je otišlo na mesto gde se ta majka nalezila. Kada su postavili nepoznati predmet u sobu, koji je „strašno” izgledao, majmunče od straha nije smelo ni da ga pogleda. Kada su naučnici vratili majku od tkanine, i ponovo postavili zastrašujući predmet, majmunče se ohrabrilo, htelo je da otera taj predmet i čak je pokušalo da ga ugrize.

Može se zaključiti da, kada imate nekoga u koga imate poverenja, kada imate nekoga za koga znate da vas voli, to umnogome menja vaše gene i vaše biće u celosti. U periodu straha, svi geni su depresivni i neaktivni.

Pitanje je da li majmunče zna da majka od tkanine nije prava majka. Zasiurno da zna. Ali, čak iako zna da je to lažna mama, ono je smatra pravom. Usvojilo ju je. Zato su se, na primer, devojčice, koje su sada odrasle žene, kao male igrale lutkama. Te lutke su smatrale svojom decom a tada se u telu luči mnogo endorfina.

To znači da, iako je nešto lažno, geni mogu da odreaguju na laž, ali u skladu sa značenjem koje se toj lažnoj stvari dodeli. Recimo, ako je lutka dobijena na poklon od nekog koga dete voli, ono će se igrati tom lutkom. Ali, ako je lutka dobijena od nekoga koga se dete plaši, ono se njome neće igrati.

Na šta onda geni reaguju? Reaguju na značenje koje tom predmetu ili događaju dodelimo... A kad se zna da je neko ili nešto stvarno, sa kolikom jačinom tek onda geni mogu da odreaguju!

Ako je vaše verovanje u Božansku Inteligenciju stvarno, koliko li ćete veličanstvene koristi imati od toga! To saznanje će aktivirati vaše gene. Božanska Inteligencija je istina, put i život. Ona jeste ljubav.⁽¹¹³⁾

Kada ste, recimo, na nekom predavanju, seminaru, tribini, druženju, i kada pomislite kako vam to prija, mnogi vaši geni se aktiviraju. Kada osećamo uzbuđenje, kada mislimo da ćemo doživeti pozitivnu promenu, geni se aktiviraju.

DA LI ZNATE ZAŠTO STE POSTALI BOLESNI?

Bez vašeg znanja, vaši geni su se menjali. Vaše ćelije su se promenile, i od normalnih tj. zdravih postale su ne-normalne tj. bolesne. Neživototvorna i nezdrava značenja su dolazila do vaših gena, i oni su postali nezdravi. To znači da se gen promenio.

Poznajemo strukturu gena, i znamo da je gen izgrađen od baze, šećera i fosforne kiseline. U strukturi gena baza se promenila. Naučnici to nazivaju sekvenciranje. Upoređićemo to sa pisanjem. Kada ispisujemo reči, redosled slova je važan. Recimo, kod reči „dr Olja Marković”, ako slova zamenimo, ili neka spojimo ili ne napišemo, dobijamo sasvim drugo značenje, recimo „drolja Marković” (napominjem da ovaj primer nikako nije odraz bilo kakvog negativnog ličnog stava ni prema kojem pojedincu ili grupi, već samo zgodna, ilustrativna igra reči tj. slova). Slova postoje da bi se pisanjem otkrilo značenje, kao što postoji redosled baza u strukturi gena, da bi njihovo funkcionisanje bilo pravilno.

Geni reaguju na značenje. Geni su slova, a potom, reči, rečenice i knjiga, koju je napisala Božanska Inteligencija, a označavaju želju Božanske Inteligencije kako treba da živimo u skladu sa Njenim željama, koje su u našem genskom zapisu.

Postoji originalni redosled gena tj. genski zapis, koji je Božanska Inteligencija zapisala. Međutim, mi tokom života menjamo taj prvobitni redosled. Navešću primer. Ukoliko je zapisano: „dr Olja Marković”, šta će se desiti ako neka od praznina između slova nestane (ili slova zamenimo mesta)? Dobiće se reči: „drolja Marković”. Slično se dešava i kada ste bolesni. Samo se genski zapis promenio tj. geni, zbog promene njihovog redosleda baza, a to je veoma značajno saznanje.

Početkom druge polovine XX veka, kao i ranije, u zvaničnoj nauci, bolesti kao što su hepatitis, kancer, alergije, astma, depresija, šizofrenija, dijabetes, osteoporoza i tako dalje bile su smatrane veoma složenim pojavama. Međutim, u XXI veku, zahvaljujući razumevanju genskih zapisa, bolesti se mogu objasniti kao veoma jednostavne pojave. Svaka bolest odgovara nekoj promeni na genima. Zato naučnici izučavaju ljudski genom, što je u stvari mapa genskih zapisa.



Genski zapis u svakoj ćeliji ljudskoga bića sastoji se od oko tri milijarde slova, koja mogu popuniti 500 knjiga, a da svaka od knjiga ima 500 stranica. ⁽¹⁵⁾

Recimo, na sadašnjoj mapi vaših gena imate aktivan gen za gojaznost. Šta to znači? Kada ste imali petnaest godina, nije bilo problema, jer je redosled baza bio netaknut. Međutim, u vašoj 42. godini dogodila se promena zapisa u genima. Setimo se primera promene slova u zapisu, kada određeni gen na određenom hromozomu ima zapis

„drolja Marković” umesto „dr Olja Marković”. Zbog promene zapisa nastao je problem tj. bolest.

Isto je i sa bilo kojom drugom bolešću. Naučnici teže ka tome da mogu da čitaju „Knjigu života”, koju je Božanska Inteligencija osmislila.

LEČENJE JE VRLO JEDNOSTAVNO

Da bi se čovek izlečio potrebno je samo da se gen vrati u prvobitno, ispravno, stanje. Znajući ovu istinu, lečenje je veoma jednostavno. Ranije lekari ovo nisu znali. Lečili su, kao što i sada čine, simptome, ne objašnjavajući kako da se poprave geni tj. poremećeni izvorni genski zapis.

Zvanično lečenje nije usmereno na popravljavanje genskog zapisa, već se i dalje tretiraju posledice, a ne leči se uzrok nastalog problema.

Tokom čitanja ove knjige svako će moći da sazna na koji način može sam da popravi svoje gene. Konačno će svako ko je zainteresovan moći da otkrije uzrok bilo koje bolesti. Kada se čovek razboli, figurativno rečeno on *padne na dno*, i predstoji mu novi početak; ali padanje na dno

ne treba čekati. Na osnovu naučnih otkrića sada znamo da su sve bolesti nastale usled promena na genima. Redosled baza tj. genski zapis se promenio. Nekada je redosled baza u genu bio, recimo, A-T-A-T-T-G-C-G-C, a sada je A-A-T-T-A-T-T.

Sada znamo da se izvorno zdrav gen veoma lako može pretvoriti u bolestan. Međutim, i bolestan gen se isto tako veoma lako može vratiti u izvorno zdrav gen.

OZDRAVLJENJE OD BILO KOJE BOLESTI JE MOGUĆE

Božanska Inteligencija lako može da nas ozdravi, jer zna prvobitni raspored baza u našim genima. Božanska Natprirodna Inteligencija može da vrati redosled baza u prvobitno stanje, ukoliko čovek želi da primi Njen signal za povraćaj tog redosleda. Na taj način se brzo ozdravlja. To je izlječenje. Vrlo jednostavno!

Kada volimo i zaljubljeni smo, sve nam postaje lako. Kad nekoga ili nešto ne volimo, sve nam pada teško. To je činjenica. Kad volimo, sve se pojednostavljuje. To je tajna novog početka i *svesnog istinskog zdravlja*.

Ako ne znamo i ne osećamo ovu istinu, onda će i novi početak da nas vodi ka novim simptomima bolesti. Koristićemo ovu metodu ili postupak, jesti ovu ili onu travku, piti ovaj ili onaj sok, uzimati ovaj ili onaj biološki aktivan preparat i tako dalje.

Ništa od toga ne može da povрати naše gene u prvobitni redosled, koji je osmislila i zapisala Božanska Inteligencija, ukoliko to ne radimo sa verom i ljubavlju. Samo na taj način sebi i svojim genima, živototvornom hranom, mislima, emocijama, osećanjima i postupcima upućujemo signale koji gene vraćaju u prvobitni redosled tj. zapis.

Božanska Inteligencija nam kroz prirodu i nauku otkriva svoju jednostavnu istinu. Prirodno je da se oduševimo kada saznamo pravu životnu istinu. Naučnici su dosad verovali da geni određuju samo fizičke osobine, recimo, da li ćete imati plavu ili crnu boju kose. Međutim, nedavno je otkriveno da geni određuju i ponašanje živih bića. U narodu se odvajkada kaže da se *sin ponaša isto kao i otac*.

Naučnici su proučavali ponašanje vinske mušice u vreme parenja i otkrića objavili u radu: „Shvatanje genetske konstrukcije ponašanja”. U podnaslovu rada piše: „Proučavanje udvaranja i parenja vinske mušice pruža uvid u način na koji geni utiču na složene oblike ponašanja.”⁽¹¹⁶⁾

Mužjak i ženka vinske mušice predodređeni su jedno za drugo i programirani u ritualu udvaranja njihovim genskim zapisom. Kada je mužjak zainteresovan za neku ženku, on mora da joj priđe pod uglom od 45 stepeni, s desne strane. Sa leve strane ne funkcioniše.

Kod vinskih mušica, prilaz sa leve strane znači otprilike: „Koliko ste visoki ili teški?”, što prilikom udvaranja nikako neće pomoći. Prilaz sa desne strane znači: „Kako ste lepi, da li smo se već upoznali?” Poruka nije očigledna, ali je ipak poslata. Ako mužjak ne izvede isprogramirani

postupak, ženka mušice ne reaguje i parenje izostaje. Kako je ženka programirana da odgovori?

Ženki je drago što joj mužjak prilazi. Kada prilazi sa desne strane, pod uglom od 45 stepeni, ona zna šta on hoće. Međutim, ženka se pravi da ga ne primećuje. On je pita da li je slobodna, ona odgovara da je zauzeta. Kod vinskih mušica princip je isti kao kod ljudi! Zanimljivo, zar ne? Ženka ga ignoriše, kao da ga ne poznaje. Mužjak ne sme da odustane, prilazi sa desnog boka i maše desnim krilom. On ženski svira „serenadu”.

Naučnici su otkrili: ako je vibriranje krila prebrzo, mušici to nije romantično. Ako je vibriranje krila presporo, to joj takođe nije drago. To znači da je Božanska Inteligencija odredila potrebnu vibraciju. Kada krilo vibrira po pravom programu, te vibracije su prihvatljive za ženku, i ona prihvata mužjaka.

Tako je isto Božanska Inteligencija programirala kako čovek treba da živi, da bi živio zdravim, srećnim i dugovečnim životom.

Svaki par vinskih mušica tačno izvodi kompletan program. Vinske mušice nikad nisu išle na seminar o intimnim odnosima. Nisu išle na kurs, a rade sve kako treba.



Kada je mužjak vinske mušice zainteresovan za ženku, on mora da joj priđe pod uglom od 45 stepeni, s desne strane.

To se naučno zove instinkt. „Instinkt je zamisao Božanske inteligencije, koji je zapisan u redosledu baza.”

Ljudski mozak je podeljen na dve polovine, levu i desnu. Desna polovina mozga je više intuitivna, ona oseća i kaže: „O, kako je lepo, divno, osećam se prijatno i sjajno...” Leva polovina mozga je zadužena za logiku, ona analizira, proračunava i kaže: „Ako je tako, onda ovako...” Leva

polovina mozga ne poseduje intuiciju. Mnogi ljudi potiskuju jednu polovinu mozga. Mnoge žene potiskuju levu polovinu mozga, a muškarci desnu. Muškarci uglavnom raspravljaju i proračunavaju, a žene osećaju. Zato, kada muškarac želi da se udvara, mora da pride sa desne strane, kao i vinska mušica.

ŠTA JE BOLEST?

Sa aspekta istine, „bolest je gubitak prvobitnog instinkta koji je bio zapisan u genima”. Da bi naše ćelije ozdravile, a sa njima i naš organizam u celosti, mora se pronaći izgubljeni instinkt. On se može pronaći promenom redosleda baza.

Recimo, umesto „drolja Marković”, ona treba ponovo da postane „dr Olja Marković”. „Dr Olja Marković” je dobra, lepa, srećna, zdrava i sjajna predavačica, dok je „drolja Marković” nesrećna, depresivna, bolesna osoba i kao takva i loša predavačica.

Bolest može biti mentalna ili telesna. Nema nikakve razlike između emocionalne (mentalne) i fizičke (telesne) bolesti. Zašto? Zato što sve kontrolišu geni. Do sada smo imali dualistički tj. dvojni pristup bolesti. Međutim, kod bolesti je sve isto. Pitanje je samo koji gen ima problem.

DOKAZ PERMANENTNIH GENSKIH PROMENA TOKOM ŽIVOTA

Na naslovnoj strani časopisa *Naučne vesti* (*Science News*), u izdanju od 9. oktobra 1999, u članku „Zveči na zvečarku”, potvrđena je genska promena kod životinja u pustinji Arizone. Naučnici su proučavali pustinjske ekosisteme i otkrili zapanjujuću istinu, koju do tada nisu mogli ni da naslute.

Oni znaju da su tekunice iz pustinje obično plen zvečarki. Kad god se sretnu, tekunice instinktivno beže od ovih zmija. Međutim, ženka tekunice koju su naučnici pratili nije uspela da pobjegne, i zvečarka ju je ujela. Zvečarke imaju jak neurotoksični otrov, od koga se tekunice momentalno ukoče. Ne mogu da se pomeraju i zmija ih lako proguta. Ali, ova ženka tekunice nije uginula! Naprotiv, ujela je zvečarku, i zmija je morala da beži.⁽¹⁶⁾

Kada proučavaju ekosisteme, naučnici kampuju u prirodi, gde ostaju po godinu dana ili čak i duže. Za to vreme upoznaju sve stanovnike predela koji izučavaju. Naučnici znaju da je ova ženka tekunice nedelju dana ranije pobjegla pri susretu sa zvečarkom, kako ne bi postala njen plen. Tekunica toga dana nije uspela da pobjegne već je ujela zvečarku. Postavlja se pitanje zašto se to dogodilo.



Tekunice instinktivno beže od zvečarki.

Naučnici takođe znaju da se ova tekunica dva dana ranije okotila. U njenom organizmu, zbog genetskog zapisa Božanske Inteligencije i osećanja koja prate materinstvo, aktivirao se gen koji je stvorio protein za neutralisanje ne-urotoksičnog otrova zvečarke. Tekuničina osećanja aktivirala su gene i stvorena je nova fizička realnost. Očigledno je da je u njenom genskom zapisu programirano da se aktivira gen koji će proizvesti protivotrov kad postane majka, i da zato mora da preživi.⁽¹¹³⁾

Od ovog isprogramiranog genskog zapisa Božanske Inteligencije korist imaju i tekunice i zmijske. Da je zvečarka pojela ovu mladu majku, mladunci bi uginuli. Ako bi se to stalno dešavalo, pustinja bi ostala bez tekunica. Ukoliko bi nestale tekunice, nestale bi i zmijske.

Radi održavanja harmonije u prirodi, koju je osmislila i stvorila Božanska Inteligencija, i kod tekunica se po potrebi, i u skladu sa njenim životnim porukama, menja raspored baza u genima. Zato su osmišljeni i stvoreni geni – da bi se lako menjali. Tako se mogu promeniti i geni kod čoveka, zavisno od njegovog stila življenja i njegovih životnih poruka.

Naučni dokaz sa tekunicama očigledna je potvrda kako Božanska Inteligencija ukazuje na svoje postojanje i postojanje svojih zakonitosti. Ovo je veoma snažna životna

poruka koja nam govori da nismo prepušteni sami sebi. Istina jeste da Božanska Natprirodna Inteligencija, skupa sa prirodom koja nas okružuje, neprekidno brine o nama.

Kada neko shvati, oseti i prihvati ovu istinu i poruku, on postaje hrabar kao majmunče u opisanom eksperimentu, jer je spoznao istinu i ispunjen je verom: „Postoji Božanska Inteligencija koja me voli, koja me poznaje i pazi na mene!”

Svaki naučnik sada mirne duše može da izjavi: „Više ne mogu da negiram Božansku Natprirodnu Inteligenciju i njene zakonitosti.”

Tekunica može da napadne zvečarku, i to je naučna činjenica. Međutim, svima nama je potrebna *istina*, a ne samo činjenice. Istina je da postoji Božanska Inteligencija koja voli sva stvorenja. Božanska Natprirodna Inteligencija upravlja ekosistemima planete Zemlje a da mi toga nismo ni svesni. Kad spoznamo ovu istinu, možemo slobodno problem svojih gena da prepustimo Božanskoj Inteligenciji. To je veoma jednostavno, ukoliko saznamo kako da živimo, i ukoliko zatim živimo u skladu sa željom i genskim zapisima Božanske Inteligencije u našem biću.

Istina jeste da se čak ni vinske mušice ne pare na način koji su same izabrale. Božanska Natprirodna Inteligencija ih je stvorila, i takvo njihovo funkcionisanje osmislila.

POSTOJI PREDODREĐEN NAČIN ŽIVOTA

Znate li šta je istinska sloboda? Istinska sloboda jeste kada pronađete taj predodređeni način života i živite u skladu sa njim. Mi imamo slobodu da živimo u skladu sa predodređenim načinom života. To je prava sloboda. Inače, imamo potpuno pogrešnu predstavu o slobodi.

Kada ne živimo u skladu sa konceptom Božanske Inteligencije, to znači da živimo po konceptu nekog drugog. Taj drugi kaže: „Nemojte živeti po konceptu Božanske Inteligencije, jer vam je ona predodredila put i sputava vašu slobodu.”

To je laž! Istina jeste da nas zlonamerni navode da živimo suprotno od nama predodređenog koncepta življenja. Zlonamernici žele da živimo životom koji je suprotan željama Božanske Inteligencije, i koji nije u našem interesu. Ukoliko počnemo da živimo suprotno željama Božanske

Natprirodne Inteligencije, recimo hraneći se namirnicama koje nisu predodređene za našu ishranu (nebiofotonska, mrtva hrana), dolazi do promena izvornog genskog zapisa u nama. Da li je to sloboda? Takvom ishranom mi menjamo svoje gene. Tada se, recimo, u genskim zapisima reči: „dr Olja Marković” menjaju u „drolja Marković”. Znači, imamo slobodu da, hraneći se hranom koja nije predodređena za nas, od „dr Olje” postanemo „drolja”, da od zdravih humanih bića postanemo bolesna, nehumana stvorenja.

HRANA PREDODREĐENA ZA LJUDSKU ISHRANU

U cilju sticanja, održavanja i poboljšanja dobrog zdravlja od neprocenjive je važnosti posedovanje informacija o hrani koja leči, kao i o hrani koja nam oduzima zdravlje. Rezultati svih dosadašnjih nezavisnih istraživanja i izvora potvrđuju da hrana koja tokom metaboličkih procesa u čovečjem organizmu daje kisele produkte jeste „otrov” za ljudski organizam. Činjenica je da preko 95% stanovništva pati od prekiseljavanja organizma.

Naša krv se sastoji od 80% baznih i 20% kiselih materija, jer se samo tako naše telo može održavati u homeostazi sa pH telesne sredine od 7,4. Opseg pH telesne tečnosti se kreće od 7,36 do 7,46, a život je moguć i u pH opsegu 6,8–7,8. To je i razlog zašto ishrana treba da bude preko 80% bazna.

S obzirom na to da naš savremeni, urbani i stresogeni način življenja, prepun emocija straha i osećanja koja proističu iz emocije straha, zakiseljava naš organizam, preporučujem konzumiranje isključivo alkalnih namirnica u njihovom izvornom (prirodnom) obliku.

Ukoliko se prirodna hrana termički ili industrijski obrađuje, ona gubi svoju alkalnost i biofotonske, životne informacije, te postaje kiselina i sadrži samo slobodne radikale koji oštećuju ćelijski omotač, organele i gene.^(8, 10)

Kiselina je kiselina, bila ona voćna ili mlečna. Svaka kiselina ili vrenje vuče za sobom štetne posledice. Zato i sama Sveta knjiga, Biblija, sve što je prevrelo naziva nečistim, a Jevrejima se u Starom zavetu zabranjuje da takve namirnice upotrebljavaju.

Hrana koja tokom metabolizma telesnu sredinu čini kiselom telu oduzima kalcijum i druge bazne materije. Zbog kiselosti tela, kalcijum se oduzima zubima, kostima, kičmi, zglobovima, nervima, te ljudima opada imunitet, dobijaju tumore i druge bolesti kojima pogoduje kiselost. Kisele materije naše telo teži da izbac i, pa najviše trpe organi koji obavljaju tu funkciju, prevashodno jetra i bubrezi. Otpadne materije se talože svugde u našem telu, te oblažu, pune šlajmom, zakrečavaju, začepļuju, zamašćuju i opterećuju naše organe. Kiseline u zglobovima i mišićima formiraju male kristale. Grubo rečeno, naš organizam postaje deponija smeća i truleži. Mikroorganizmi napadaju naše telo zbog kisele (trule) sredine, koja im pogoduje kao stanište, dok alkalna sredina čini upravo suprotno.^(10, 12)

Namirnice koje tokom metaboličkih procesa u čovečjem telu daju **100% kisele produkte** su: belo pšenično

brašno, beli hleb, polubeli hleb, peciva i kolači od belog brašna, nerafinisani pšenični krem, čokolada, kafa, alkohol, crni čaj, indijski i gruzijski čaj, gazirana bezalkoholna pića, zaslađeni voćni sokovi, veštački zaslađivači, junetina, jagnjetina, svinjetina, pileтина, riba, rafinisane žitarice, jaja, krem od jaja sa belim šećerom, jogurt, sladoled, džemovi, želei, brusnice, suve šljive, prerađeni javorov sirup, melasa sa sumporom, testenina od belog brašna, prženi i blanširani kikiriki, turšija, beli pirinač, plodovi mora, šećer, sirupi, bombone, kolači, umaci, rafinisana ili jodirana so, ukiseljena i usoljena hrana, orasi, sirće, vinsko sirće, životinjske masti, sva masna i pržena hrana, biljna mast u čvrstom stanju, rafinisano ulje, kisele vrste voća (grejpfrut...), rabarbara, sve vrste jela spravljenih sa belim brašnom i belim šećerom... Konzervisano voće i gazirana pića su veoma kiselina i izjedaju zube.^(29, 47, 92)

Namirnice koje tokom metaboličkih procesa daju **umereno kisele produkte** su: pasterizovani med, borovnica, sirevi, suvi kokosov orah, jaja, riba, fruktoza, ovas, homogenizovano kravle i kozje mleko, pirinčano mleko, integralna testenina, integralne žitarice, pasulj, grašak, sočivo, suve mahunarke (osim soje), kikiriki, koštunjavo voće (osim badema), raž, kečap, organska melasa bez sumpora, neprerađeni javorov sirup, senf, peciva od integralnog brašna, šljive, posoljene i kokice sa puterom, oljušten krompir, suve šljive, integralni i basmati pirinač, indijski čaj, pšenični hleb sa organskim klicama...

Namirnice koje tokom metaboličkih procesa daju **blago kisele produkte** su: crveni pasulj, seme bundeva, seme susama, ječam, ječmeni slad, puter, divljač, žitarica spelta ili pri, gljive.

Namirnice koje tokom metaboličkih procesa daju **100% alkalne produkte** su: gotovo svo povrće, svo zeleno povrće, klice, celer, urme, biljni čajevi (većina), agar-agar, dinja, lubenica, paprika, limun, limeta, mango, koren kuzua, papaja, peršun, morske alge, grožđe bez koštica, potočarka,

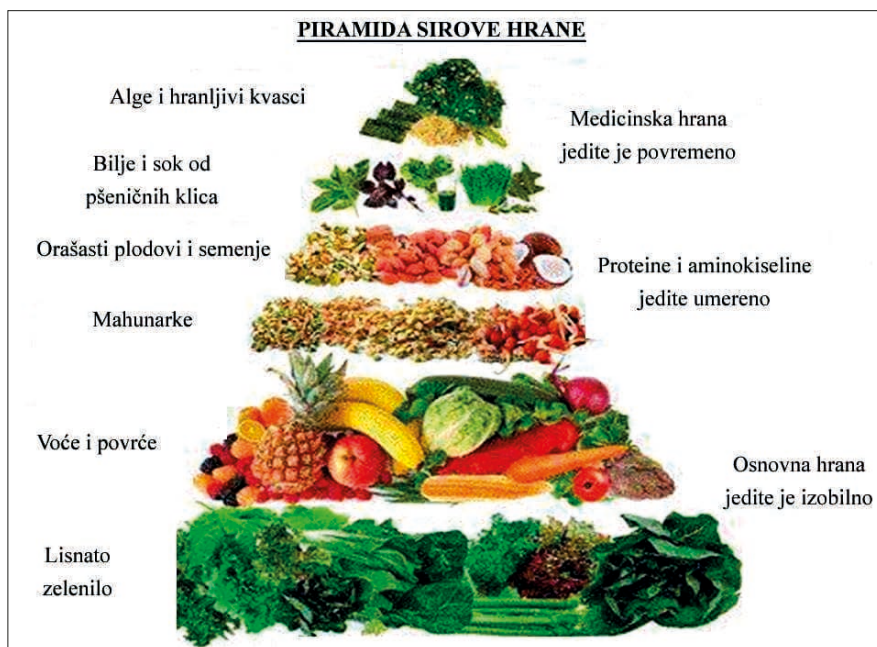
luk, krompir, pitomi kesten, pšenične mekinje, pšenične klice, lukovica domaćeg suncokreta, boranija, proso, masline, začini, keleraba, maslačak, rogač, mirođija, sušene smokve, spanać, repa (listovi), crna rotkva, sirova šargarepa...

Umereno bazna hrana su: mahunarke (sveže, zelene), cvekla, brokoli, kupus, klice lucerke (alfa-alfa), banane (zrele), bademi, lešnik, brazilski oraščić, kesten, jabuke, voće i voćni sokovi kao najprirodnija hrana i lekovi, papaja, ananas, kokos, anis, paradajz, marelice, limun, naranđe, zrelo bobičasto voće, tačnije maline, kupine, jagode, ogrozđ (kad su zrele stvaraju u telu baznu reakciju, a kad su nezrele kiselu), kajsije, špargla, prolećni zeleniš, avokado, banča čaj, smokve (sveže), beli luk, ribizla, suvo grožđe, karfiol, blitva, dajkon (japanska bela repa), kivi, nektarine, marakuja, breskve, sveži đumbir, kelj, grožđe, zeleni čaj, začinsko bilje zelenih listova, zelena salata, kruške, svež grašak, paprike, ananas, krompir sa korom, bundeve, rotkvice, šitake pečurke, rotkva, slatki krompir, svež kukuruz šećerac, repa, jabukovo sirće, umeboši šljive, sokovi od povrća...^(92, 93, 94)

Slabo bazna hrana su: masline, maslinovo ulje, jerusalimske artičoke, plavi patlidžan, proso, miso, heljda, trešnje, mandarine, suvi i pečeni kesten, kokosov orah, sveži krastavci, prokelj, crni luk, naranđe, domaće ukiseljeno povrće, seme susama, tofu, soja u zrnu, sojin sir, sojino

mleko, med, melasa. Pšenično zrno sadrži 60% baza, a kuvanjem se znatno smanjuje.

Životne **namirnice sa kiselim (-) dejstvom** (na 100 grama): badem -2, bakalar -5, belance sveže -5, borovnica -6, bukvin žir -60, govedina od -17 do -25, grašak baren -1, guščetina -13, dvopek od pšeničnog brašna -10, dvopek od ražanog brašna -9, dimljena govedina -14, edamer sir -6, žumance sveže -33, zečetina -20, zobene pahuljice -13, jaja -16, jegulje -7, jezik -24, ječam glazirani -10, ječam kuvani -6, ječmeno brašno -20, junetina pečena -23, kavijar -11, kajmak -17, kikiriki od -12 do -17, kobasice od -3 do -10, komisbrot -8, kukuruz -8, kukuruzne pahuljice -5, kukuruzni štirak -5, zečje meso -20, lešnik -2, linjak -14, losos -3, margarin -7, mladi list kupusa u proleće -4, mozak -21, ovčije meso, srednje masno -9, ovčetina -14, omlet -13, sir permezan -5, pastrmka -9, pačetina -22, piletina -24, pirinač glazirani -11, pirinač integralni -18, proso -2, pšenica glazirana -8, pšenični beli hleb -13, pšenični griz -10, pšenično brašno -3, raž glazirana -11, ražani hleb -6, ražano brašno -16, svinjetina -19, slanina od -7 do -10, smrčak -4, srnetina -23, suvo grožđe sa semenkom -15, teletina bez kostiju -28, teletina kotlet -23, ćuretina -20, haringa -17, heljda glazirana -7, hleb od mekinja -6, crveni kupus -13, crna džigerica teleća -14, čokolada gorka -7, špagete -8, šunka -16.



Životne **namirnice sa baznim (+) dejstvom** (na 100 grama): artičoke od +3 do +4, banane od +5 do +8, bela rotkva od +4 do +6, beli kupus +4, beli luk, kuvani +5, biskviti +1 do +7, blitva sveža +8, boranija žuta +12, bundeva +2, gloginje sušene +15, dinja +2 do +7, začini od +30 do +86, zelena salata od +5 do +7, zeleni kupus u jesen +0,1, karfiol baren od +2 do +5, karfiol krtola +6,

keleraba krtola +6, keleraba listovi +18, kelj +3, kesten od +3 do +9, kiseli kupus +5, kokos od +3 do +5, krastavac od +3 do +8, krompir sirov od +7 do +10, krompirovo brašno +0,3, krompir pire +5, kruška +3, lisičarka +4, ločika kuvana +4, luk vlašac +8, maslačak +19, masline +34, melasa +7, mirođija +18, mleko od +3 do +5, mleko kondenzovano od +5 do +8, ostrige +10, pavlaka +3, paprika zelena +2, ren +3, ribizla +7, rogač +49, rotkvice +6 do +8, smokve sušene +28 do +36, sočivo barenno +0,4, spanać baren +11, spanać kasniji +27, spanać mladi +8, suvo grožđe bez semena +8, urme +6 do +10, cvekla +9, celer listovi i stabljike +8, celer sveži koren +1, cikorijska +7, crvena repa krtola +11, crvena repa listovi +27, crna rotkva +23, crni luk +0,5, šampinjoni +2, šargarepa barena +4, šargarepa sirova +9 do +10, šećerna repa +8, šećerna trska +3.^(47, 92, 94)

Lako je slušati laži

kada znaš

ISTINU!

Kiselost razara organizam! Zamor je njena početna, a rak završna manifestacija. Za proveru kiselobazne ravnoteže može se koristiti pH papir indikator sa opsegom 5,4–8,0. Najjednostavnije je testirati pljuvačku i jutarnju mokraću. Napune se usta pljuvačkom, i nakon dva gutanja testira novoformirana pljuvačka. Ukoliko je pljuvačka i 2–3 sata nakon obroka kisela, organizam je previše kiseo. Pljuvačka ima pH približan limfnom fluidu. Ukoliko je pH pre obroka manji od 6,4 a nakon obroka 6,8 možemo tvrditi da je sadržaj u tankim crevima previše kiseo.

Našem organizmu baznost daju i salate, koje veoma lako možemo proizvesti, a izuzetno su hranljive i lekovite. Salate možemo proizvesti metodom klijanja semena. Zdravu vodu sipamo u semenje, koje nakon osam sati nabubri. Semenje se nakon toga procedi, a vodu treba upotrebiti za piće ili zalivanje cveća. Semenje se u toku dana povremeno ovlažuje vodom, a klija nakon 1–3 dana, zavisno od mikroklimatskih uslova i vrste semenja. Ako teglu stavimo bliže prozoru ili suncu, klice će biti zelenije i bogatije vitaminima. Kada klice dostignu dužinu 1–2 cm, što zavisi od vrste, koristimo ih zajedno sa semenjem za svoju ishranu. Za klijanje je najprikladnije semenje sirovog oljuštenog suncokreta, pšenice, susama, lana, grbača to jest potočarke (*Lepidium Sativum*), lucerke, gorušice, soje, graška, prosa, kikirikija, sočiva, leblebije, svih žitarica... Začinske biljke su trajne biljke.⁽⁹²⁾

Kod pšenice, kada su stabljike visoke 5 cm i stoje kao četka, možemo ih podšišati. Pšenične stabljike, uzete same ili od neke druge žitarice, prejake su te ih je poželj-



KLICE



Naziv	Namakanje	Dnevno ispiranje	Dani klijanja	Visina izdanaka
Alfalfa	12 sati	2 x	4 dana	3 - 5 cm
Bundeva	16 sati	3 x	3 dana	1 cm
Gorušica	1 sat	1x svaki drugi dan	4 dana	1 cm
Grah	12 sati	4 x	3 - 5 dana	3 - 4 cm
Heljda	nije potrebno	2 x	3 dana	1/2 cm
Ječam	10 sati	3 x	3 dana	1 cm
Lan	4 sati	2 x	3 dana	dužina zrna
Leća	6 sati	3 x	3 dana	2 - 3 cm
Potočarka	6 sati	2 x	2 - 6 dana	1,5 cm
Proso	8 sati	3 x	3 dana	2 cm
Pšenica	12 sati	2 x	3 dana	2 dužine zrna
Raž	12 sati	3 x	2 - 3 dana	dužina zrna
Rotkva	4 sati	3 x	2 - 4 dana	0,3 - 2 cm
Sezam	4 sati	2-5 x	2 - 3 dana	2 mm
Slanutak	8 sati	3 - 4 x	4 dana	0,5 - 1 cm
Soja	12 sati	5 x	3 - 6 dana	1 cm
Suncokret	10 sati	2 x	3 - 5 dan	dužina sjemenke
Zob	4 sati	2 x	3 - 4 dana	dužina sjemenke

no, radi prijatnijeg ukusa, izblendirati sa nekim voćem, po sopstvenom izboru i iskustvu.

Biološki zemljoradnici biološkom proizvodnjom proizvode zdravu hranu. Takva hrana je manjih promera, nepravilnijeg oblika, može imati fleke, kvrge, crve... Ipak, postavlja se pitanje kome možete verovati da proizvodi hranu koju vi treba da konzumirate, a da ne upotrebljava neprirodne to jest sintetičke hemijske materije tokom proizvodnje. Zbog toga je najpogodnije da sami proizvodite svoju hranu i/ili da je razmenjujete sa svojim poznanicima.

Danas, zbog toksične hrane i životinje obolevaju. Zbog stočne hrane, koja je prepuna neprirodnih sastojaka, često dolazi do neplodnosti stoke, nakaznosti i pobaćivanja ploda ili raznih drugih stočnih bolesti.

Pojedini megalomani danas, na neprirodnoj i neiskrenoj ekonomiji, ostvaruju profit. Međutim, kada bi svaki čovek ili svaka porodica posedovali nezavisan izvor svoje ishrane, profiteri bi uskoro ostali bez zarade, a to je nešto što im nikako ne ide u prilog.

Za osobe koje nisu u potpunosti na izvornoj prirodnoj ishrani nije preporučljivo da istovremeno jedu i voće i povrće za obrok. Voće sadrži mnogo šećera, a povrće treba dugo da se vari jer sadrži vlakna, te se hrana dugo zadržava u želucu, a u isto vreme šećer iz voća može proizvesti iritaciju i gasove u stomaku.

Svi biljni sokovi, a naročito sokovi od cvekle, šargarepe, korena celera, rotkvice i krompira, ubrajaju se u najlekovitiju hranu, prepunu biološki aktivnih materija.

Prirodna, sveža, proklijala zrna svrstavaju se u red namirnica koje su najmoćnije, najlekovitije, najbogatije enzimima, vitaminima i drugim biološki aktivnim materijama (BAM), vrednije od jezgrastog voća i semena uljarica. Lako se mogu proizvesti sledećim postupkom, koji i sam koristim. Svakodnevni obrok pripremam od 3 supene kašike sirovih oljuštenih semenki suncokreta, 3 supene kašike semenki lana i 1 supene kašike semenki susama. Potom smesu pomešanog semenja držim potopljenu 6–8 časova u zdravoj vodi (imam sopstveni aparat za proizvodnju zdrave pijaće vode). Nakon toga, vodu ocedim, njom zalijem cveče, a semenje ostavim u staklenoj tegli koju sam horizontalno položio i okrenuo nekoliko puta, da bi se zrnevlje bolje rasporedilo po zidu tegle.

U tegli, ili u kljalištu (ako ga neko ima), vladaju optimalni uslovi za klijanje, razvoj i rast semenja. Radi održavanja vlažnosti, zavisno od mikroklimatskih uslova, u



Viktor A. Tutelin: „Biološki aktivne materije nalaze se samo u biljnoj hrani, koja je termički i industrijski neobrađena, a od vitalnog su interesa za optimalno fiziološko funkcionisanje svake ćelije ljudskoga tela.“

teglu tokom 24 časa, oko 2–3 puta sipam zdravu vodu, i odmah je ocedim. Nakon 24–48–72–75 časova, zavisno od zrnevlja, vidljive su klice veličine 1–3 mm, kao i korenčići.

Na ovaj način, ja u savremenim, urbanim uslovima proizvodim najprirodniju, najhranljiviju i najlekovitiju hranu. Ona je najvitalnija, jer u sebi sadrži biološki aktivne materije koje su samo u tom periodu životnog ciklusa prisutne u klici i zrnu jer ih nakon toga klica upotrebi za svoj dalji razvoj i napredovanje.

Poželjno je da svaka zdrava osoba dnevno pojede bar nekoliko supenih kašika proklijalog zrnevlja, samostalno ili u kombinaciji sa drugom prirodnom hranom, po sopstvenom izboru i ukusu. Ja svakodnevno pojedem obrok od gore navedene smese proklijalog zrnevlja, na treći dan od potapanja, u koji dodajem suvo grožđe, smokve, rogač, malo meda...

Pšenične pahuljice i pšenične klice, kao i druge pahuljice i razni „musli“, jesu beživotne namirnice, jer su tokom procesa proizvodnje u njima uništeni svi enzimi i ugašene sve životne informacije.

Sve su bolesti posledica intoksikacije čovekovog okruženja, a samim tim i čoveka, a sve usled otuđenja od prirode i načina življenja suprotnog zakonitostima Božanske Natprirodne Inteligencije.

Prilikom pripreme hrane, u smesu koju smo stavili u blender uvek je potrebno dodati zdravu i lekovitu pijaću vodu, ili sveže napravljen sok od voća i(li) povrća, koji, kao i sastojci kaše, i hrane i leče.

Varenje hrane počinje u ustima, uz pomoć posebnih enzima koji razgrađuju skrob. Da svari prispelu hranu, želucu su potrebna tri sata, a dva sata mu je potrebno za odmor nakon potpune obrade hrane.

Ako je razmak između obroka kraći od 3+2 tj. bar 5 sati, i u međuvremenu se u želudac doprema nova hrana, mišići želuca se zaustavljaju i ne izbacuju staru hranu dok se prispela hrana ne svari u potpunosti. Stara hrana čeka

u želucu gde je toplo, tamno i kiselo, ona se gnječi, rasпада, truli i truje telo.

Može se zaključiti da hrana koju čovek upotrebljava za svoju ishranu može biti hrana koja leči, oporavlja, daje životnu snagu i vitalnost, ali može biti i ona koja razboleva.

Razmak između dva obroka ne bi trebalo da bude kraći od pet sati, a najidealnije je svakodnevno imati jedan ili dva obroka, sa dovoljno zdrave tečnosti i lekovitih napitaka koji hrane i leče.

Zasigurno je da „lekar budućnosti neće propisivati lekove“, tvrdio je još Tomas Alva Edison (1847–1931).

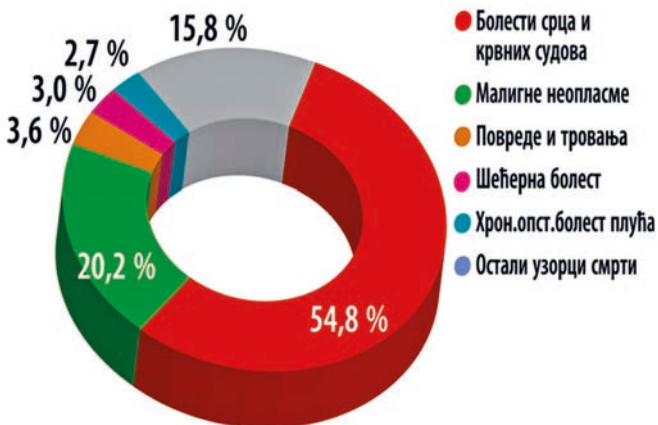
EPIDEMIJA SAVREMENIH BOLESTI

Do 1912. godine, maligne, kao i druge bolesti „savremene“, „civilizovane“ humane populacije bile su skoro nepoznata oboljenja, a danas, na početku XXI veka, vlada epidemija ovih bolesti koje se međusobno takmiče koja od će njih po stopi smrtnosti zauzeti prvo mesto.⁽⁴⁾

Naučna istraživanja predviđaju da će nakon 2017. godine od nekog oblika maligniteta bolovati svaka druga osoba. Zbog uništavanja prirodnih resursa, i njihovog

neobnavljanja, zbog upotrebe tehnologija koje zagađuju i uništavaju prirodu, došlo je do skoro nepopravljivih promena na planeti Zemlji. Dovoljno je konstatovati da

ВОДЕЋИ УЗРОЦИ СМРТИ



Vodeći uzroci smrti u Srbiji

	1990.	2000	2010
Болести срца и крвотока	56,4	55,8	54,7
Tumori	16,8	17,4	20,5
Povrede i trovanja	5,4	3,9	3,3
Opstrukt. bolest pluća	3,6	2,4	2,6
Dijabetes	2,1	2,4	3,1
Ostalo	15,7	18,1	15,8



5
kilograma
aditiva
unesemo
godišnje u svoj
organizam

3,5
hiljada vrsta
različitih
hemikalija
zadržava se
u našem
organizmu

je 1912. godine glečer Mur na Aljasci bio gromada leda, dok je 2005. godine to već bilo ljudsko naselje puno zelenila, da su koralni grebeni pre stotinak godina bili prepuni biljnog i životinjskog sveta, a danas taj svet jedva da se može uočiti.^(12, 29)

Ljudi su pre pedesetak godina, boraveći u prirodi i upijajući njene blagodeti, obrađivali biljke ručno, a danas ih, uz pomoć savremene tehnologije, truju herbicidima, insekticidima, pesticidima... Samo u SAD godišnje se upotrebi petsto miliona kilograma pesticida, koji putem lanca ishrane dospevaju u organizam čoveka.^(4, 58)

Pre stotinak godina, ljudska ishrana bila je bazirana na biljnim proizvodima. U drugoj polovini XX veka, čovek se preorijentisao na pretežno životinjsku hranu.

U XIX veku, samo u SAD proizvodilo se preko 7.000 sorti jabuka, a danas ih možemo nabrojati svega nekoliko desetina.

Današnje jabuke mogu da sadrže čak 42 poznata pesticida. Od njih, neki su kancerogeni (njih 7), zatim hormonski destabilizatori (njih 19), neurotoksični (njih 10), otrovni za pčele medarice (njih 18), a neki izazivaju smetnje u razvoju i neplodnost (njih 6).^(3, 4, 8, 11, 12, 21, 29, 64, 66)

Nemački naučnik Oto Hajnrih Varburg je 1923. godine zvanično otkrio osnovni uzrok malignih bolesti, i za to je 1931. godine dobio Nobelovu nagradu za medicine.



Oto H. Varburg

pH Scale



Nakon što je završen proces varenja hrane, hrana osigurava i stvara uslove kiselosti ili alkalnosti u organizmu čoveka.

Lestvica za regulisanje baznosti odnosno kiselosti

	7,5	
Jako	7,0	Stvara baznost
	6,5	
Umereno	6,0	Stvara baznost
	5,5	
Blago	5,0	Stvara baznost
	4,5	
Neutralno	4,0	Neutralno
	3,5	
Blago	3,0	Stvara kiselost
	2,5	
Umereno	2,0	Stvara kiselost
	1,5	
Jako	1,0	Stvara kiselost
	0,5	

U današnje vreme, u prvoj polovini XXI veka, veoma mali deo javnosti zna da je rak, kao i druge bolesti, posledica antifizioloških snaga i antifiziološkog tj. veštačkog načina življenja, jer se nepravilnim načinom fizičke i mentalne ishrane, kao i telesnom neaktivnošću, u organizmu čoveka stvara kisela sredina odnosno nezdrav ambijent za prirodno i optimalno funkcionisanje ćelija.

„Nedostatak kiseonika i kiselost su dve strane iste medalje: ako neko ima jedno, ima i drugo”, potvrdio je nobelovac dr Oto H. Warburg. ^(4, 12, 29, 53, 58)

Ukoliko je zdrava ćelija čoveka usled pogrešne ishrane i fizičke neaktivnosti lišena kiseonika za 35%, u narednih 48 časova, da bi preživela, prisiljena je da se biotransformiše u tumorsku, ili neku drugu bolesnu ćeliju. Tumorske ćelije su sada anaerobne, prestaju da komuniciraju sa okolinom, ne poštuju arhitektoniku, unose sve iz svoga okruženja i neprestano se umnožavaju. Zdrava ćelija se deli i umnožava samo ukoliko je zdrava, dok kod bolesnih i tumorskih ćelija ta zakonitost ne vredi.

Zdrave ćelije žive u slabo alkalnoj sredini punoj kiseonika, koja omogućava njihovo prirodno i normalno biološko funkcionisanje. Najznačajniji tvorac prirodnog ambijenta u čovečjem telu jeste ishrana.

Hrana osigurava i stvara uslove kiselosti ili alkalnosti u organizmu čoveka. Drugim rečima, sve zavisi od toga kako hranimo svoj organizam. Da bi ćelije prirodno i uspešno funkcionisale, trebalo bi da se nalaze u pH sredini koja je lagano alkalna, tačnije 7,40–7,46. Ako je pH krvi oko i ispod 6, nastupaju koma i smrt.

Poremećaj unutrašnjeg ambijenta tj. alkalnosti čovečjeg organizma ispoljava se zamorom, a završava malignim bolestima i smrću. Neophodno je ukloniti osnovni uzrok bolesti, putem upotrebe alkalnih namirnica, živototvornih misli, emocija, osećanja i živototvornih postupaka, što zaista jeste hrana za humano ljudsko biće. ^(88, 92, 94)

Lubenica	7,5
Alge	7,0
Peršun	7,0
Šparoge	6,5
Blitva	6,0
Keleraba	6,0
Šargarepa	6,0
Spanać	6,0
Celer	6,0
Zelena salata	5,5-6,0
Kupus	5,5
Brokoli	5,5
Tikvice	5,5
Krompir	5,5
Kelj	5,5
Paprika	5,5
Rotkva	5,5
Pasulj	5,5
Paradajz	5,5
Ukiseljeno povrće	5,0
Luk	5,0
Proizvodi od soje	4,5

◆ Sve sorte krompira su bazne ako ih konzumiramo neoguljene.

Dinje	7,0
Papaja	7,0
Limun	6-7
Smokve	6-7
Ananas	6,5
Kivi	6,5
Kruške	6,0-6,5
Banane (samo zrele)	6,0
Avokado	6,0
Grožđe	6,0
Dunja	6,0
Mandarine	6,0
Narandže	5,5
Maline	5,5
Jagode	5,5
Trešnje	5,0
Brusnice	4,0
Borovnice	3,5

Badem	5,0
Kokos sveži	5,0
Kesten pečeni	4,5
Kokos sušeni	3,5
Lešnici	3,0
Pistači	3,0
Orasi	3,0

Rakovi	2,0
Riba	2,0
Školjke	2,0
Piletina	1,5
Čuretina	1,5
Svinjetina	1,0
Govedina	1,0
Jagnjetina	1,0

Med	5,0 - 5,5
Sirup od smeđeg pirinča	5,0
Fruktoza	3,0
Šećer od šećerne repe	1,0
Šećer od šećerne trske	1,0
Veštački zaslađivači	0,5

Sveže cedeni voćni sokovi	6,0 - 7,5
Sveži sok od šargarepe	6,0
Biljni čajevi	5,5 - 6,5
Napitak od cikorije	3,0
Vino	2,0
Gazirana pića	1,0 - 3,0
Kafa	1,0 - 2,0
Pivo	1,0 - 2,0
Žestina	1,0

Beli luk	6,0
Vlasac	6,0
Majoran	6,0
Lovorov list	6,0
Kim	5,5
Đumbir	5,5
Bosiljak	5,5
Ruzmarin	5,5
Celer	5,5
Jabukovo sirće	5,5
Morska so	5,0
Kari	5,0
Mlevena paprika	5,0
Cimet	4,5
Muškatni oraščić	3,0
Majonez	2,5
Kečap	2,5
So prerađena	1,5

Jaja (žumance)	4,5
Kozje mleko sirovo	4,5
Surutka	4,0 - 4,5
Jogurt	4,0
Kiselom mleko sveže	4,0
Kravlje mleko sirovo	3,5 - 4,0
Jaja (belance)	3,5
Meki sirevi	3,5
Kravlje mleko prerađeno	3,0
Tvrđi sirevi	2,5 - 3,5
Cela jaja	2,5

Proso	4,5
Kukuruz	3,0
Ječam	3,0
Raž	3,0
Heljda	2,5
Pirinač integralni	2,5
Pirinač beli	1,5
Pšenica	1,0

Svo prirodno (biofotonsko, sirovo, živo) povrće, nakon metaboličkih procesa, u organizmu čoveka stvara harmoničan ambijent za najoptimalnije funkcionisanje 70.000–100.000 milijardi ljudskih ćelija. Neko povrće je kiselo ili kiselkasto po ukusu, ali u telu reaguje i postaje alkalno. Sirovo povrće proizvodi kiseonik, kuvano ne. Svo voće (sem grejpfruta) alkalizuje unutrašnjost čovekovog organizma. Limun ima pH faktor približno 2,2, ali unutar tela ima veoma visok stepen alkalnosti. Voće proizvodi dosta kiseonika. Žitarice, sem prosa, kisle su, ali nakon klijanja daju baznost ljudskome telu. Orašasti plodovi, kao na primer bademi, alkalni su, dok su orasi kisel. Med ljudskom organizmu daje alkalnost. *Aloe Vera Barbadensis Miller* i hlorofilno bilje našem biću daju veliku alkalnost.

„Sve takozvane ‘prirodne smrti’ nisu ništa drugo nego terminalna tačka kisele zasićenosti tela”, govorio je dr Džordž V. Kril (G. W. Crile).

Napici i začini se kreću u pH rasponu od kiselih do baznih, kao što je vidljivo na slici. Bolest se ne ugovara, niti nasleđuje. Ono što se nasleđuje jesu prehrambene navike i način (stil) života, koji proizvodi bolest.

Sve animalne (životinjske) namirnice stvaraju neprirodan i nezdrav am-



Svetska zdravstvena organizacija procenjuje da prosečan čovek godišnje pojede 500 kilograma hrane, a od toga 3 kg otrova.

bijent za život ljudskih ćelija, i dovode do biotransformacije tj. pretvaranja zdravih u bolesne ćelije.

Niko ne mora da bude bolestan. Za svoje zdravlje, sreću i život, nakon istinitih, naučnih, zdravstvenih, iskrenih, jednostavnih i alternativnih (mudrih) saznanja (vizija i princip „Inzija”), odgovornost snosimo sami.

Međutim, bez obzira na saznanja, u svetu su i dalje vodeći uzroci smrti neprirodna tj. nezdrava ishrana i fizička neaktivnost „savremenog” čoveka. Samo u periodu od 2008. do 2012. godine broj malignih bolesti u svetu je porastao za 11 odsto.

Po ranijem izveštaju Svetske zdravstvene organizacije, čovek tokom godine pojede oko 500 kg hrane, a od toga čak tri kilograma otrova. Danas čovek prosečne život-

ne dobi i fizičke građe, samo tokom jedne godine, u svoj organizam unese oko pet kilograma aditiva i preko 3.500 različitih hemikalija, što se sve zadržava i taloži u njegovom organizmu.

Neprirodne i toksične materije osnovni su uzrok pada imuniteta, nastanka raka, neplodnosti, alergija, propadanja mozga, krvarenja unutrašnjih organa, impotencije, Alchajmerove bolesti, dijabetesa itd.

Činjenica jeste da je danas skoro sva hrana koju čovek upotrebljava za svoju ishranu skladište toksičnih materija. Širom sveta poznato je 900 različitih pesticida koji se nalaze u oko 40.000 različitih hemijskih spojeva. Samo u SAD, tokom jedne godine, potroši se oko petsto miliona kilograma pesticida.^(3, 4)

BIOAKUMULACIJA I BIOMAGNIFIKACIJA ŠTETNIH MATERIJIA

Najmanja koncentracija štetnih materija nalazi se u hrani koja je na najnižoj lestvici prehrambenog lanca. Tako je koncentracija insekticida (DDD) u jezerskoj vodi 0,02 ppm, u fitoplanktonu 5,00 ppm, u biljojednim ribama 40–300 ppm, u mesoždernim ribama 2.500 ppm.

Vidljivo je kako se zbog biomagnifikacije količina štetnih materija u mesoždernim ribama uvećala za 125.000 puta (12.500.000%) u odnosu na vodu.

Niko danas ne želi da pije neprečišćenu vodu iz kanala, jezera ili reke, jer se zna da u njoj ima štetnih materija,

ali ljudi zato sa zadovoljstvom jedu ribu iz tih voda, koja je bioakumulirala u sebi štetne materije iz te iste vode, te u sebi povećala količinu otrovnih materija, koja je do 125.000 puta veća nego u toj vodi. Mnogi danas uopšte ne misle svojom glavom. Gde je tu ljudska svesnost i savest?



> rak
> alergije
> smanjenje mozga
> krvarenje
unutrašnjih organa

> sterilitet
> impotenciju
> Alchajmerovu bolest
> dijabetes

*dokazana istraživanja
sprovedena na životinjama

Šta izaziva kiselna hrana



Bez obzira na količinu štetnih materija u biljnoj hrani, ona je hrana izbora, jer je zbog bioakumulacije koncentracija štetnih materija u životinjskoj hrani prosečno veća za 1.400 odsto.

Za preko pedeset hemijskih materija pouzdano se zna da izazivaju karcinom, a prisutne su u ljudskoj ishrani.

Malignitet beške, mozga, grlića materice, debelog creva, endometriuma materice, jednjaka, žučne kese, tankog creva, bubrega, jetre, pluća, usta, ždrela, jajnika, pankreasa, rektuma, kože, želuca, testisa, štitaste žlezde, materice, vulve, kao i leukemija, u osnovi su posledica nepravilne ishrane.^(3, 8, 11)

EPIDEMIJA RAKA

Podaci Međunarodnog centra za istraživanje raka, specijalizovane agencije SZO u Lionu u Francuskoj, koji prati preko 28 vrsta raka u 184 zemlje sveta, potvrđuju da je u globalu, od 2008. do 2012, rak porastao za jedanaest odsto. Broj slučajeva raka dojke od 2008. do 2012. porastao je za dvadeset odsto.^(3, 6, 11, 12, 94)

Pozivajući se na izveštaj „World Cancer Report”, Margaret Čan, generalna direktorka SZO, izjavila je, kako su 3. februara 2014. preneli neki mediji a među njima i britanski *Gardijan*, da se tokom narednih dvadeset godina očekuje povećanje broja obolelih od malignih bolesti za sedamdeset odsto.

„Danas su maligne bolesti prvi, a ne drugi uzrok smrtnosti u Republici Srbiji, sa tendencijom pogoršanja”, potvr-

dio je 2014. godine prof. dr Radan Džodić, v. d. direktor Instituta za onkologiju Republike Srbije.

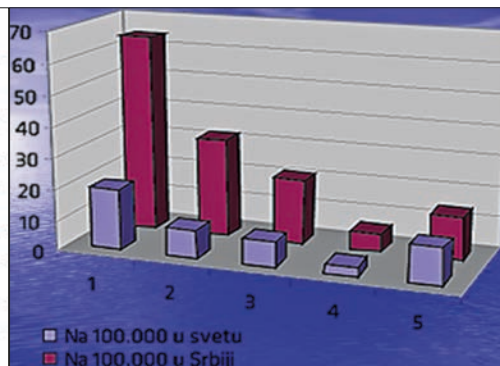
U Srbiji, broj obolelih od raka veći je za oko 250% u odnosu na svetski prosek.

„Ako bi čovek za zadovoljavanje potreba svog organizma tačno sledio zakone prirode koja ga je stvorila kao krunu stvaranja, najsavršenijeg od celog životinjskog carstva, on bi mogao da živi, imajući odlično zdra-

BROJ UMRLIH OD RAKA GODIŠNJE

	Ukupno u svetu	Na 100.000 u svetu	Ukupno u Srbiji	Na 100.000 u Srbiji
1. Pluća i bronhije	1.300.000	20	4829	64
2. Kolon i rektum	639.000	9	2403	32
3. Dojka	519.000	8	1610	21
4. Grlić materice*	253.500	3	481	6
5. Želudac	803.000	12	1067	14
IZVOR	WHO		RZSTAT Batut	

BROJ STANOVNIKA: Svet: 6.453.628.000, Srbija: 7.498.001



vlje, najmanje sto pedeset godina”, govorio je Aršavir Ter Hovanesijan.

Nažalost, nauka potvrđuje da danas deca na rođenju nemaju liniju apsolutnog već liniju opadajućeg zdravlja tj. nevidljivu bolest, koja progredira ka oboljenju koje kasnije postaje vidljivo.

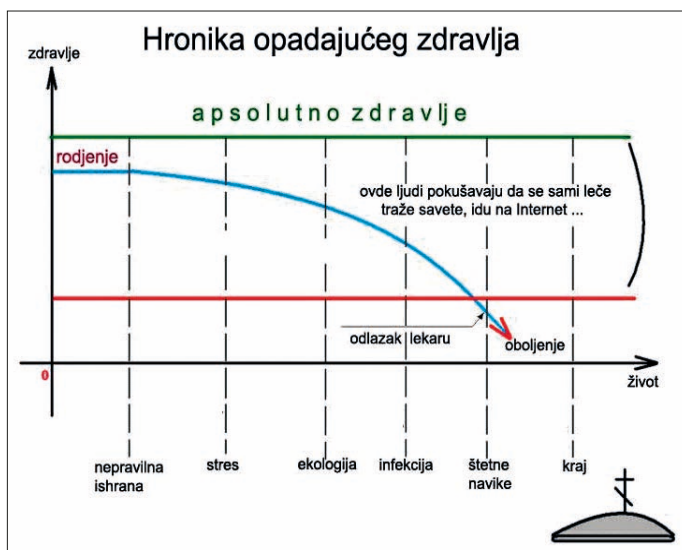
Danas, „svako ljudsko biće, čak i deca i bebe, i u najudaljenijim krajevima sveta, nose u sebi oko dvesta pedeset različitih hemikalija”.

„Lako je slušati laži, kada znaš istinu!” Međutim, u većini slučajeva, stvari koje ne želimo da prihvatimo jesu istina.

„U našem telu postoji mnoštvo biohemijskih reakcija. Svaka biološki aktivna materija je učesnik i posrednik u više reakcija. Ne može se lečiti selektivno. Ako se pravilno leči, onda se leči sve. Ne možete izlečiti jednu bolest, a ne izlečiti druge dve, to je nemoguće. Kada se telo leči, onda se celo telo leči. Čovek je živi organizam. Telo ima sopstveni mehanizam isceljenja. Dužnost lekara jeste da aktivira i reaktivira sopstveni mehanizam isceljenja organizma. I pacijent se leči bez obzira na to kako se naziva ta bolest”, kaže dr Šarlota Gerson.^(17, 18)

„Ne postoje neizlečive bolesti, jer svaka bolest je izlečiva ukoliko se iz organizma uklone ksenobiotske, a unesu životne materije.”⁽²⁰⁾

Postoje na desetine hiljada osoba u svetu koje su se promenom načina življenja izlečile i od „neizlečivih” bolesti, a neke od njih i lično poznajem.



Na Univerzitetu Džon Hopkins (SAD), gde su među zaposlenima i 32 dobitnika Nobelove nagrade, eksperimentalno je potvrđeno da svaka osoba u svom telu nosi ćelije raka. Ove ćelije se ne mogu dokazati standardnim testovima, sve dok se ne namnože do brojke od nekoliko milijardi. Kada je imuni sistem čoveka dovoljno jak, ćelije raka bivaju uništene, te se tumorozno tkivo ne može stvoriti ni klinički ispoljiti.

NAJVEĆA JE HRABROST RAZMIŠLJATI SOPSTVENOM GLAVOM

Radi toga pišem, a vi čitate ovu knjigu! Abnormalna sloboda nije volja Božanske Inteligencije. To nije sloboda. Ako je „dr Olja Marković” osmišljena kao takva, onda je ona slobodna da živi kao „dr Olja Marković”. To znači da nova „drolja Marković” mora da osvoji i povрати slobodu, da ponovo bude „dr Olja Marković”.

Kada povratimo izgubljenu slobodu onda ćemo biti slobodni da ponovo „živimo život punim plućima”. Bićemo slobodni da živimo i da se hranimo onako kako je Božanska Inteligencija osmislila i predodredila, da budemo čuvari prirode koja nas okružuje, jer nam je priroda darovana. Mi ne možemo bez prirode, pošto smo njen sastavni i neizostavni deo. To je istinska sloboda!⁽¹¹⁷⁾

Naši geni reaguju na značenje. Zato je potrebno redefinisati značenje termina *sloboda*. Neko ko jede neprirodnu tj. nezdravu hranu pomisliće kako nema slobodu da jede hamburger ili neku drugu životinjsku preradevinu, da ne može da pije kafu i tako dalje. Ako se tako razmišlja, razmišlja se pogrešno, jer je takva definicija slobode netačna. To je, da se tako izrazim, *pogrešna sloboda*.

Dugo smo uživali u slobodi koja proizvodi bolest, a sada se oslobađamo takve „slobode”, jer želimo izvornu slobodu i zdravlje. Potrebno je da osvojimo pravu slobodu, koju je Božanska Natprirodna Inteligencija zapisala u našim genima, kako bismo ponovo postali ono što treba da budemo.

Verujem i znam da ćete, čitajući ovu knjigu, dobiti signale i uputstva od Božanske Inteligencije kako da se ne hranite neprirodnom hranom, te kako da odstranite sopstvene neživototvorne misli, emocije, osećanja i postupke. To je istina i put za zdrav, srećan i dugovečan život.

Najviši stepen slobode jeste povratiti svoje izmenjene gene u izvorno stanje, tako da budu u skladu sa zapisom Božanske Inteligencije i prirodnog okruženja.

Potrebno je da redefinišemo pojam *značenja* pošto naši geni reaguju upravo na značenja. Reči koje u ovom vremenu koristimo izgubile su svoj izvorni smisao. Svaka naša misao i izgovorena reč utiču na genski zapis. Reči više nemaju smisao koji im je Božanska Inteligencija namenila. Mi podosta stvari shvatamo na pogrešan način, a taj pogrešan način uništava naše gene.⁽²³⁾

Nekada sam se i sam neprirodno hranio. Konzumirao sam životinjske preradevine i termički obrađenu biljnu hra-

nu. Hranu koja sadrži životne informacije (biofotonska, prirodna, sirova, živa, sveža) koristio sam premalo. Pio sam poneki gazirani napitak, veštačke sokove i pomalo kafe. Pre nekoliko godina sreo sam školskog druga Milana, koji zna da već odavno živim „novi život”.

Milan je rekao da živim bez uživanja u dražima hrane koju svi jedu, da je to jedno i da nemam slobodu. Milan smatra da on uživa u svojoj slobodi da jede životinjsku i industrijski prerađenu hranu, poneko varivo, da puši, da pije alkohol, gazirane napitke, kafu... Odgovorio sam mu da se osećam slobodno i da *jesam* konačno slobodan, jer sam saznao pravu istinu, koju sa ljubavlju i zadovoljstvom živim.

Ko je od nas dvojice u pravu, to će čitalac ove knjige da prosudi. Srećan sam što sam saznao istinu, koja mi je ukazala na put zdravog, srećnog i dugovečnog života i koja me je oslobodila neznanja. Žao mi je što znanjem koje sada posedujem nisam raspolagao dok su mi otac i majka bili živi. Verujem da bi moji divni i požrtvovani roditelji, Mirko i Stoja, sada bili sa mnom i sa vama, čitaocima.

Sada mi nije teško da slušam laži, jer znam istinu. Ta sreća je zapanjujuća. Osvrćući se na svoj život, pomalo sam tužan što istinu nisam saznao mnogo ranije.

Nekada sam bio srećan i ponosan jer sam imao veliki stan, nov i skupocen nameštaj, nova kola, novac u banci, pravio sam se važan, verujući da sam značajan. Međutim, sada sam shvatio da imam slobodu da budem srećniji nego ikada pre, iako nemam svoj stan, skupoceni nameštaj i nova kola. Na posao putujem autobusom, linijskim taksijem, a ponekad kolima. Šetam se pored reke, počesto bos, uživam u lepoti pogleda, mirisu trave i cveća, u razgovoru ptica i stapanju sa prirodom. Imam slobodu da budem srećan. To je divna sloboda.

Kad konačno povratimo izgubljenu slobodu, tada Božanska Inteligencija popravља naše gene i vraća ih u izvorni zapis.^(23, 117)

SLOBODA JE DVOSMERNA ULICA

Božanska Natprirodna Inteligencija i priroda oko nas daju nam slobodu i uživaju u mogućnosti da popravljaju naše gene. Sloboda znači da ste se oslobodili nezdrave hrane, straha, stresa, loših misli i životnih postupaka, astme, artritisa, visokog krvnog pritiska, masne jetre, kamenja u bubrezima, multiple skleroze, senilne demencije, šećerne bolesti, bilo kog oblika raka i tako dalje. Zaista je divno biti slobodan.

Nekada nisam imao dovoljno dobro mišljenje o sebi, a sada to više nije tako. Božanska Inteligencija i priroda koja me okružuje otkrili su mi divnu istinu i uživam u tome da ih slušam, da ih razumem, poštujem, shvatam, osećam i sledim.

Shvatio sam da jesam posebno i voljeno biće, sa najboljim osobinama koje su mi svojom bezuslovnom ljubavlju podarile Božanska Natprirodna Inteligencija i Priroda.

Zavoleo sam sebe i sve oko sebe. Osećam i znam da sam, slikovito rečeno, neizostavni deo Univerzuma, u kome obitava oko 100.000 milijardi ćelija koje čine moj organizam u celosti, a da svaka ćelija moga bića ima svoju

sopstvenu inteligenciju i život, te da njihov život, a sa njima i moj, zavisi od mojih saznanja, shvatanja i životnih postupaka, koji treba da budu u skladu sa ljubavlju i željom Božanske Natprirodne Inteligencije.

To je promenilo moje, a može promeniti i vaše gene.

Istina koju sam saznao, shvatio, osetio i koju živim, izmenila je moje biće u celosti. Zato sam ushićen, a to možete da budete i vi.

Kada povratite izgubljenu slobodu, oslobađate se mnogih opterećujućih stvari, zdravi ste i srećniji nego pre. Ljubavi, sreće i zdravlja nikada nije dosta. To je besplatan dar Božanske Inteligencije i prirode koja nas okružuje.⁽¹⁾

NAUČNA SLIKA ČOVEKA XXI VEKA JESTE ZAPIS BOŽANSKE INTELIGENCIJE

Naučna slika čoveka XXI veka jeste slika sačinjena od slova, što u suštini jeste „knjiga života” tj. genski zapis od koga je sačinjeno naše biće. To je jasna poruka da je naše biće biblioteka knjiga u kojima je zapisano kako treba živeti u skladu sa sobom i svojim okruženjem, a po dizajnu i želji bezuslovne ljubavi Božanske Inteligencije.⁽¹¹³⁾

Istina jeste da je svako od nas zbir mnoštva zapisanih informacija. Mi nismo gomila mesa, kostiju, krvnih sudova, tkiva i organa. Mi smo knjiga i zapis Božanske Natprirodne Inteligencije.

Kada uzmemo Svetu knjigu, ili neku drugu neprocenjivu knjigu, ako bi neko rekao da je to gomila papira, zasigurno biste pomislili da je ta osoba glupa. Isto je tako zasigurno glupo reći da naš organizam čini gomila mesa, kostiju, krvnih sudova i raznih organa. Čoveče biće jeste biblioteka knjiga u kojima su sadržani zapisi Božanske Inteligencije.^(23, 113)

Volim nauku, ali ako ostanemo samo na zvaničnom naučnom nivou, to za zdrav, srećan i dugovečan život nije dovoljno. Naučno gledano, knjiga jeste gomila papira, i

nauku ne zanima šta je u njoj zapisano. Međutim, ako se pažljivo pogleda, može se zaključiti da u knjizi ima puno slova. Ako se neko zaustavi samo na toj naučnoj činjenici, znaćemo da ne razume i da nije preterano bistar. To bi bio čisto naučni pristup.

Slova su stvorena da bi nam prenela poruku. Slova koja čine nas nisu gomila slova, već otkrivaju poruku. Mi smo prirodna volja Božanske Natprirodne Inteligencije koja nas je osmislila, stvorila i dala nam život. Zato se u Bibliji tj. Svetoj knjizi, jednoj od najumnijih knjiga, kaže da je čovek stvoren Božjom rečju. Reč je volja, što znači da je čovek osmišljen, stvoren i da mu je život darovan voljom Božanske Inteligencije.



Naučna slika čoveka XXI veka

Volja je nešto nevidljivo i neopipljivo. Međutim, volja pisca postaje vidljiva i opipljiva kroz njegov zapis u knjizi. Tako i volja Božanske Inteligencije postaje vidljiva i opipljiva kroz genski zapis u našem biću. Na taj način, svako od nas postaje vidljiva i opipljiva volja Božanske Inteligencije. Mi smo veoma važna i, u celom Univerzumu, Božanskoj Inteligenciji najdraža bića.

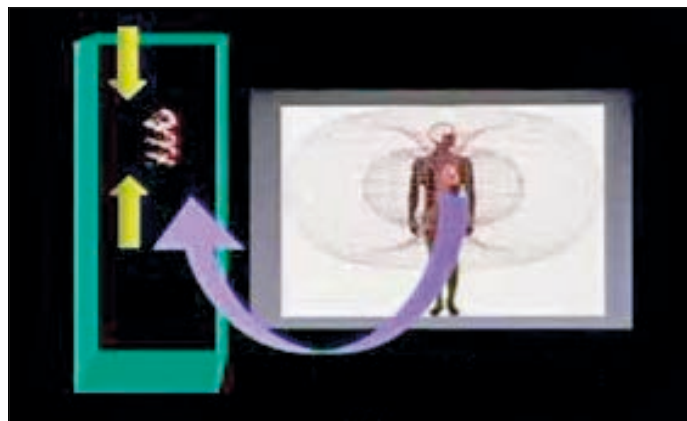
Bitno je da shvatimo da je u svakoj ćeliji našeg bića zapisana volja Božanske Inteligencije koja nas je stvorila. Naše ćelije su materijal na kojima su zapisana slova, tj. Njena volja. Tako je nevidljivo i neopipljivo postalo vidljivo i opipljivo.

U Svetoj knjizi, u Drugoj poslanici Korinćanima, piše: „Vi ste poslanica.” S obzirom na to da poslanica znači pismo, Sveta knjiga je prva i do sada jedina knjiga koja je i pre najnovijih naučnih saznanja obelodanila da smo mi pismo. Istina jeste da je svako od nas pismo Božanske Inteligencije. To je divno saznanje.

Izvorno pismo, koje je Božanska Inteligencija zapisala u našem biću, menjamo našim načinom života. Ukoliko ne živimo u skladu sa genskim zapisima koje je u nama zapisala Božanska Inteligencija, dolazi do izmene izvornog genskog zapisa tj. do promene u redosledu baza u genima, kao i njihovog oštećenja, te se čovek razboleva.

Međutim, kada obolela osoba sazna, shvati, oseti i počne da živi „novi život” sa verovanjem, ljubavlju i radovanjem, u skladu sa genskim zapisima, poremećeni genski zapisi lako se vraćaju u njihov izvorni oblik, te tako osoba ozdravljuje i živi zdrav, srećan i dugovečan život.⁽²³⁾

Nije važno od koje bolesti se boluje, jer ukoliko se počne živeti u skladu sa genskim zapisom, geni se popravljaju i postaju izvorni zapis, a ljudsko biće se izleči. Nemojte



U prisustvu ljutnje, ljubomore, mržnje, besa, frustracije, DNA je zbijena i kruta

misлити, govoriti ili osećati da se ne možete izlečiti, jer to nije prava istina. To je veoma netačan, neistinit i nenaučan koncept.

Istina jeste da postoji jedan jedini pravi lekar, a to je Božanska Inteligencija. Ona neprekidno brine o našim genima.

Naši geni su se poremetili zbog našeg načina života, a Božanska Inteligencija želi i radi na tome da, ukoliko počnemo da živimo „novi život”, naše genske zapise povрати u izvorno stanje tj. da „drolja” postane „dr Olja”.

Jasno nam je da se geni sastoje od više delova, da se lako rastavljaju i ponovo sastavljaju. Dovoljan je minimum energije za promenu gena, jer se geni stalno menjaju. Znamo da geni reaguju na značenje, jer oni su slova Božanske Inteligencije kojima je zapisala svoju volju. Svima nam je očito da se slova nikad ne pišu sama od sebe, uvek ih neko piše.

Po saznanju ove istine, teorija evolucije više nije merodavna, jer nije naučno potkrepljena. Evolucija podrazumeva spontano nastajanje, gde nema mesta za bilo kakvu volju ili značenje. Po teoriji evoluciji, sve je nastalo slučajno, bez bilo kakve volje ili svrhe.⁽¹¹⁷⁾

Evolucionisti su nekada mogli da tvrde da je sve nastalo spontano i bez reda, ali sada više ne mogu. Sada se zna da u svim našim ćelijama i genima možemo prepoznati slova. Slova ne mogu nastati spontano i ni iz čega. Slova moraju da se organizuju, mora da se odredi rečnik, da se utvrdi gramatika. Geni imaju utvrđenu „gramatiku”. Geni određuju strukturu 24 aminokiseline i sastav proteina. Apsolutno je nemoguće da je čudesna biblioteka genskih zapisa ljudskoga tela nastala spontano.

Pošto se čovek sastoji od ćelija čiji je sastav određen genskim zapisom, odnosno redosledom četiri baze, danas više niko ne može da negira da je čovek stvoreno biće. Mi smo pismo Božanske Inteligencije, ispisano redosledom baza.

Osmišljen je i stvoren sjajan program koji rukovodi našim životom. Možemo ga uporediti sa najsavršenijim mogućim živim kompjuterskim programom koji upravlja mnoštvom datoteka. One određuju naš izgled, ponašanje i način života.

Ukoliko pogledamo buket cveća, vidimo da u njemu imamo više vrsta cveća. Naučnici su nedavno otkrili da sada mogu da utiču na oblik, boju i strukturu biljaka, jer su sve te osobine određene i zapisane u njihovim genima. To

što je neki cvet baš te boje i tog oblika, znači da je neko *hteo* da cvet tako izgleda. Sada shvatamo da u svetu koji nas okružuje ništa nije nastalo slučajno. Sve je unapred osmišljeno i stvoreno radi nas, po želji i volji Božanske Natprirodne Inteligencije. Zato je priroda koja nas okružuje predivna. Ona aktivira naše gene.^(23, 113, 117)

Priroda je na planeti Zemlji osmišljena za ljudsku vrstu i predstavlja njeno životno okruženje. Boje, mirisi, zvuci, dodiri i ukusi prirode jesu informacije (signali, klikovi, varnice) koje aktiviraju naše gene, dajući im život. To je životni pokretač i stimulans.

Bez životnih signala ne bismo mogli da živimo. Vodopadi, slapovi, cveće, drvo, kamen, zemlja, ptica, srna, pčela, cvet, i sve u prirodi oko nas jeste vidljiva volja Božanske Inteligencije koja nam je data na dar. A dar se voli, poštuje i čuva, zar ne?

Prilikom jedne posete moga prijatelja Milana, hteo sam da ga iznenadim i odvedem na jedno predivno mesto. Vozili smo se kolima dvadesetak minuta, izvan grada, a potom pešačili oko pola sata kroz šumarak. Stigli smo na jednu čistinu sa koje se pružao divan pogled na procvetalu livadu, iznad koje se naglo uzdizao visoki kamenjar, iz koga je izbijala voda, tvoreći omanji vodopad i rečicu. Osećao sam se predivno, ushićeno, srećno, opušteno i radosno. Ambijent u kom smo se nalazili upijao sam svim svojim čulima. Priroda je divna, ona je naše životno okruženje.

Moj prijatelj se iznenadio što sam ga tu doveo i otvoreno je negodovao. Osetio sam da njegovu ljutnju. Mislio je da ću ga odvesti u neki skup restoran koji nudi probra-



„Zašto tvoji geni nisu tvoja sudbina?“ — Nova nauka epigenetika otkriva kako izbori koje vi pravite mogu da promene vaše gene.



Sve stvari koje možete očekivati od pozitivnih emocija – pogledajte DNK, opuštena je, na pozitivan, živototvoran način.

ne kulinarske specijalitete. Rekao sam mu da su ovo mesto i ambijent bolji od bilo kog hotela ili restorana. Milan je ćutao, nervozno pušio, i popušivši nekoliko cigareta požurivao me je da se vratimo u grad.

Veoma volim odlaske u prirodu. Volim da osetim miris vazduha, da slušam poj ptica, da me vetrić dodiruje, da gledam u beskraj, grickajući poneku travku.

U lepoti prirode, daru Božanske Inteligencije u kojoj smo se nalazili moj prijatelj i ja, svi moji geni maksimalno su se aktivirali. Naši geni su takvi, aktiviraju se na sve ono što je osmislila i stvorila Božanska Inteligencija, koja je htela da naša prirodna okolina izgleda baš tako kako izgleda, i da mi, voleći te lepote i uživajući u njima, lučimo endorfin, serotonin, dopamin, oksitocin i druge materije zdravlja.

Ja sam reagovao onako kako je u našim genskim zapisima i predodređeno da reagujem. Bio sam srećan! Želeo sam da i moj prijatelj uživa. Međutim, on je pušio, tapkao nogom i nervirao se. Za njega je to bilo gubljenje vremena i rekao je: „Došli smo čak ovamo samo da bismo videli vodu koja pada sa stene?!”

Moj prijatelj nije uviđao niti osećao podarenu lepotu koja ga je okruživala. Rekao je da vidi vodu koja pada sa stene.

On jeste izrekao činjenicu, ali ne i istinu. Isto je kao kada bismo za Bibliju, ili za neku drugu knjigu istine i mudrosti, rekli da je samo gomila papira. To jeste naučna činjenica, ali nije istina. Važno je, dakle, da znamo da pored činjenica postoji i istina.

Istina jeste volja Božanske Inteligencije, koja je sve u prirodi i oko nas osmislila i stvorila za nas, kako bi prizor koji vidimo aktivirao naše endorfinске i druge gene. Međutim, mnogi ne mogu da vide i shvate istinu, jer su zaslepljeni. Tako su se i kod moga prijatelja, umesto aktiviranja, geni deaktivirali.

Da naša ishrana, misli, emocije, osećanja i životni postupci aktiviraju ili deaktiviraju gene, eksperimentalno je dokazano još 1994. godine.^(22, 23)

Veoma je važno da saznamo da aktiviranje naših gena zavisi od shvatanja lepote koju je Božanska Inteligencija stvorila.

Kada u prirodi, kroz ljudske odnose, u prirodnoj hrani, u lepoti cveća, ili u Bibliji, uvidimo lepotu onoga što je božanski i prirodno stvoreno, svi naši geni biće maksimalno aktivirani.

Da geni nisu naša sudbina objavio je i 18. januara 2010. i prestižni časopis *Tajm*, u tekstu pod naslovom „Zašto tvoji geni nisu tvoja sudbina”, u kojem nas upoznaje sa činjenicom da nova nauka, zvana epigenetika, potvrđuje da izbori koje činimo tokom života mogu da promene, i zaista i menjaju, naše gene.⁽¹¹⁸⁾

Ljudi su danas depresivni zato što njihov organizam ne stvara dovoljno endorfina i serotonina. Serotonin nas smiruje. Ako čovekove moždane ćelije ne luče dovoljno serotonina on će se tresti od nervoze i straha. To znači da se njegovi geni za serotonin nisu aktivirali. Nije ih aktivirala moć lepote prirode i vodopada.

Geni su slova. Slova su opipljiva, ali volja koja stvara slova i daje im značenje nije opipljiva. Zato slova zapisana u nama reaguju na neopipljivu lepotu i neopipljivo značenje. Zatim mi to značenje osećamo.

Čim shvatite da je to istina, takvo saznanje vas menja. Zato je shvatanje istine i prirodnih zakonitosti Božanske Inteligencije isto kao i upotreba prirodne (zdrave, biofotonske) hrane. To ljudsko biće ispunjava energijom.

Iz opisanog događaja sa pustinjskom tekunicom možemo da naučimo još jednu lekciju. Radi se o osobini gena da reaguju na potrebu.

Ako zmija, na primer, ujede majku tekunicu, a njeni mladi su već zreli za samostalan život, zmijin neurotoksični otrov će paralisati tekunicu, i zmija će je progutati.

Kod majke tekunice, naime, ugasili su se geni koji proizvode protivotrov jer to više nije neophodno – zato što su mladi odrasli i osposobljeni za samostalan život.

Geni su odreagovali na potrebu.

GENI REAGUJU NA POTREBU

Kod primera sa tekunicom potvrđena je jedna od osobina gena, a to je da reaguju na potrebu. Do sada smo saznali da reaguju na značenje i volju. Ovde nije u pitanju volja tekunice ili zmije. One ne mogu da promene svoje gene. Božanska Inteligencija želi da održi ravnotežu u ekosistemu.

Ona voli da održi život i to je Njena osnovna životna potreba i poriv. Božanska Inteligencija svoju volju i posao obavlja neprekidno i svuda, čak i u pustinji Arizone.

Januara 2002. godine, u *Nauci (Science)*, jednom od najprestižnijih naučnih časopisa, u kojem se objavljuje većina uticajnih naučnih radova, publikovan je jedan značajan rad o genima.⁽²⁵⁾

Na naslovnoj strani su mravi. Vide se kraljica i mravi radnici. Očigledno je da mravi radnici napadaju kraljicu. Ovaj fenomen nije zabeležen ranije. Ovo je novo otkriće.

Zašto se ovo desilo? Znamo da mravi radnici instinktivno pomažu kraljici i brinu o njoj. Ali, u ovom slučaju su je napali. Šta mislite, zašto? Ovakav postupak naložila je potreba.

U pustinji Arizone već petu godinu vladala je suša, te je bilo sve manje vegetacije i hrane. Božanska Inteligencija ne želi da dođe do skoka populacije mrava. Mravi to ne mogu da znaju ali Natprirodna Božanska Inteligencija zna.

Pošto mravi svoju kraljicu ne napadaju pojedinačno, već grupno, naučnici su to nazivali društvenim ponašanjem. Svi mravi radnici zajedno napadaju nekoliko kraljica. Zbog potrebe za opstankom života, ovakvi događaji zasigurno nisu retki.

Mravi to ne rade svojom voljom. Naučnici su pronašli gen za društveno ponašanje. Autori članka „Otkrivanje glavnog gena za regulaciju složenih oblika društvenog ponašanja”, u kojem se razmatra ovo pitanje, bili su Majkl Dž. B. Kriger i Kenet G. Ros.⁽²⁵⁾

Mravi radnici napadaju kraljicu.



Oni su otkrili gen Gp-9. Kada se gen Gp-9 aktivira signalom Božanske Inteligencije, mravi rade ono što je prikazano na slici. Božanska Inteligencija upućuje signal ka genima koje je ranije stvorila. Ona je već ranije zapisala taj program i, ako joj je potreban, aktivira ga. Dakle, aktivira već unapred stvoren program i uspostavlja ravnotežu u ekosistemu. Na taj način štiti mrave od izumiranja.

Isti takvi procesi neprekidno se odvijaju i u nama. Božanska Inteligencija neprekidno dovodi u ravnotežu naše telo. Veoma je važno da to znamo, a ako to i ne znamo, Božanska Inteligencija to svakako svakoga trenutka čini.

O jednom od dokaza o tome kako Božanska Inteligencija vodi računa o svemu što je osmislila i stvorila svedoči i naslovnica časopisa *Naučne vesti* (*Science News*), od oktobra 1995. godine, na kojoj stoji: „Promena pola usred okeana”.⁽²⁶⁾

Naučnici su, naime, proučavali ribe koje žive u pojasu Velikog koralnog grebena u Australiji. Mužjaci jedne od tih vrsta imaju obično po dvanaest ženki. Ako se desi da mužjak nastrada ili ga ulove ribari, istoga trenutka najstarija od njegovih dvanaest ženki postaje mužjak.

Naučnici nisu ni sanjali da je ovako nešto moguće. Božanska Inteligencija neprestano radi. Ona broji čak i ribice.

Istraživači su, dakle, odstranili mužjaka kako bi ga posmatrali i proučavali, a zatim vratili u jato. Bivša ženka, koja je u međuvremenu postala mužjak, nakon povratka bivšeg mužjaka ponovo je postala ženka.

Promena pola zahteva izmenu gena tj. promenu redosleda baza. Božanska Inteligencija je u prirodi svesna svakog živog bića. Ona zna ko je bolestan. Ona zna sve i želi da sve vrati u prvobitno stanje, kako bismo bili onakvi kakvima nas je svojom bezuslovnom ljubavlju osmislila, programirala i stvorila. Božanska Inteligencija želi da uvek budemo zdravi i srećni.⁽¹¹⁷⁾

Slične čudesne pojave dešavaju se svakog trena u prirodi oko nas, a mi za njih i ne znamo.

U Svetoj knjizi piše da Božanska Inteligencija zna koliko vlasi kose imamo. Istina jeste da svaka vlas kose raste po naredbi gena. Geni su ti koji kodiraju i stvaraju protein za rast dlake. Ako to nije u skladu sa planom Božanske Inteligencije, nijednu vlas ne možemo naterati da izraste.

ANTIŽIVOTNI SIGNALI

Razboleli smo se zato što se, tokom našeg života, pod dejstvom antiživotnih signala koje smo primali i svojim načinom života slali u svoje telo, izmenio prvobitni raspored baza u našim genima. Božanska Inteligencija je jedino čoveku, kao svom najdražem i najsavršenijem biću u celom Univerzumu, kojeg je osmislila, stvorila i podarila mu život, dala mogućnost ličnog izbora.

Čovek može da bira da li će živeti u skladu sa Njenom voljom i željom ili neće. Božanska Inteligencija jedino čoveku ništa ne nameće na silu. Ona jedino ljudskim bićima daje mogućnost da biraju svoj put. Da li će to biti put sreće i zdravlja, ili put patnje i bolesti, zavisi od svakog ponaosob.

Ovu istinu ljudska bića znaju. Biljke i životinje su nevine, jer one to ne znaju. Zato Natprirodna Božanska Inteligencija u prirodi ima punu slobodu da manipuliše genima, koje je stvorila radi stvorenja.⁽¹¹⁷⁾

Božanskoj Inteligenciji je najteže da popravi svoje pismo u ćelijama ljudskih bića, jer je ljudskim bićima dala

slobodnu volju. Slobodna volja čoveka često je u suprotnosti sa voljom Božanske Natprirodne Inteligencije. Tada je posredi sukob volja.^(117, 23)

Ako ne bismo ništa znali, Božanskoj Inteligenciji bi bilo lakše, ali čovek smatra da ponešto i zna. Božanska Natprirodna Inteligencija je stvorila prirodne lepote, livade, vodopade, slapove, a neki ljudi ipak izjavljuju da je to „samo voda koja pada sa stene”. To su ljudi koji su odbili da vide volju Natprirodne Inteligencije. Pred očima im je, a oni kažu da je to „samo voda koja pada”. Te osobe odbijaju da shvate istinu i prihvataju samo činjenice, što se u duhovnosti naziva zlom.

ZLO U DUHOVNOSTI

Biti zao ne znači samo biti loš. Biti zao znači negirati i odbaciti dobrotu Božanske Inteligencije, koja nam je podarila sve što postoji oko nas, kako bismo uživali u tome i sve to sa ljubavlju čuvali. Ono što čovek naziva zlom, jeste preterano zlo.

Veoma je poučna sledeća priča iz koje ćemo shvatiti koliko je važno znanje. Bolje je da znamo ponešto, nego da ne znamo ništa.

Božanska Inteligencija više voli čoveka koji ne zna ništa, nego onog koji veruje u nešto čudno, što je protiv-

no Božjoj volji, a gotovo svi ljudi na planeti Zemlji rade upravo to. Stvar je umnogome gora kod naučnika, jer oni veruju samo u statističke podatke. Ako je nešto nemoguće u 99% slučajeva, naučnici zaključuju da je to nemoguće, što nije istina.

KLONIRANJE

Pojasniću metod kloniranja koji je korišćen kod čuvene ovce Doli. Ukoliko želimo da kloniramo neki organizam, sve gene iz ćelije tog bića moramo prebaciti u praznu i zdravu jajnu ćeliju. Dovoljna je bilo koja ćelija bića koje se klonira, jer se unutar svake njegove ćelije nalaze svi geni. U svakoj ćeliji se nalaze geni za mozak, jetru, stomak, srce, kosti...

Ukoliko je reč, recimo, o koži, svi geni u ćelijama kože, sem gena ćelija kože, „spavaju” tj. neaktivni su. Jedino su aktivni geni ćelija kože, i zato te ćelije izgledaju kao ćelije kože.⁽¹¹⁷⁾

Sve gene bića koje želimo da kloniramo, u ovom slučaju ovce, ubacujemo u praznu jajnu ćeliju. Jajnoj ćeliji nisu potrebni njeni geni, jer kloniramo ovcu. Naučnici iz jajne ćelije lako mogu da uklone gene ženskog donatora.

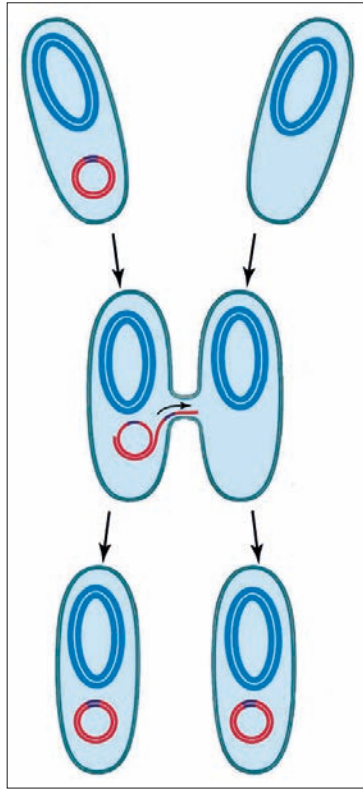
Prvo se vade geni iz ćelija ovce koja se klonira, a potom ih prebacuju u praznu jajnu ćeliju. Ova tehnika se naziva kloniranje transferom nukleusa. Sada se geni ovce nalaze unutar jajne ćelije, iz koje su originalni geni ranije odstranjeni. Potom se ta jajna ćelija ubacuje u matericu ženke. Posle perioda trudnoće dobijamo klonirano mladunče ovce, ili neko drugo klonirano biće.

Naučnici su smatrali da tako treba, i da će nakon šest meseci dobiti kloniranu ovcu tj. jagnje. Nakon šest meseci, umesto jagnjeta, dobili su gomilu ćelija kože. To znači da su aktivni bili samo geni za kožu. Svi drugi geni, koji su bili potrebni za „bebu”, ostali su neaktivni. Postupak nije funkcionisao. Na kraju su naučnici shvatili da na gene u ćelijama deluje spoljašnji izvor energije.

O značaju delovanja spoljašnjeg izvora energije primereno je pomenuti sledeći primer.

Dok je jedan moj kolega pohađao studije zvanične medicine, 1966. godine, većina stanovništva u njegovoj domovini živela je izuzetno siromašno. Niko sebi nije dozvoljavao luksuz da propusti neki od obroka. Niko se nije žalio na depresiju, svi su naprosto bili na oprezu da ne ostanu gladni. U to vreme kolega je na odeljenju psihijatrije upoznao tridesetogodišnju ženu koja se lečila od depresije. Pripadala je izuzetno bogatoj porodici koja je, kao i druge imućne familije, imala odgovarajuće statusne simbole, ponos, standarde, dostojanstvo... Tu ženu je, pošto je rodila dve kćerke, sverkrva oterala od kuće. Bilo je to vreme kada se smatralo da žene „moraju” da rode i sina. Ako u tome ne bi uspele, smatrane su krivima. Suprug bolesnice složio se sa svojom majkom da mu je potrebna nova žena. Bolesnica je bila ophrvana besom i razočaranjem. Obuzelo ju je beznađe i sve lepe stvari nestale su iz njenog uma. Nije osećala ni sreću ni nađu. Svi njeni geni su bili depresivni, i ništa joj više nije bilo lepo.

Nije mogla da spava. Njeni geni u moždanim ćelijama nisu lučili melatonin, što je i uzrokovalo nesanicu. Njeni



Kloniranje transferom nukleusa. Geni se transferišu u praznu jajnu ćeliju.

geni nisu lučili ni serotonin, endorfin, dopamin... Sve je nestalo, i svi njeni geni bili su neaktivni. Bila je skrhan... Nije mogla ni da jede, jer joj gen za apetit nije bio aktivan, te nije lučio jedinjenje zvano NPY, odnosno neuropeptid *ipsilon*. Doslovno je bila živi mrtvac.

Nama se pije voda kada Božanska Inteligencija aktivira gen koji možemo nazvati „jedinjenje za žeđ“, ali mnogi ljudi u današnjem svetu, umesto da piju vodu, kupe i popiju koka-kolu, ili neki drugi sintetički napitak. Ti neprirodni napici ih dodatno dehidriraju, i oni su i dalje žedni, ne shvatajući o čemu se radi.

Naučnici su nedavno otkrili da je centar za žeđ degradirao i oslabio za 75 odsto. Čoveku je sve teže da oseti pravu žeđ, i zato ljudi piju samo 25% od potrebne količine vode.⁽¹¹⁷⁾

Neprirodnim načinom života čovek sam sebe menja. Čovek treba da vežba da oseti glas Božanske Inteligencije,

da oseti divnu slobodu, i da može slobodno da pije vodu. To je divna sloboda, jer se prava definicija slobode razlikuje od uobičajene definicije u sadašnjem vremenu i svetu.

Te 1966. godine lekari nisu znali skoro ništa o genima. Pacijentkinja o kojoj je reč nije jela i nije spavala. Nije čak ni pila vodu. Sledstveno takvim okolnostima, umrla bi ukoliko bi njeno zdravstveno stanje ostalo nepromenjeno. Dobijala je infuziju glukoze, ali tako se ne može održati život. Profesor psihijatrije odlučio je da je podvrgne elektrošoku. Taj tretman se zove EST. Studenti su bili zapanjeni. Odveli su je u sobu za EST i vezali za operacioni sto. Stavili su joj elektrode na glavu i pritisnuli dugme. Počela je da se trese kao kod epileptičnog napada. Potom se onesvestila. Spavala je šest sati. Posle podne se probudila i prvo što je rekla bilo je: „Gladna sam.“

Studenti su bili šokirani. Pacijentkinja se drastično promenila. Tražila je da jede. Prvo je jela, a zatim je prišla mom kolegi i pitala ga da li želi da igra ping-pong. Kolega je bio previše iznenađen i rekao joj je da sačeka, jer mora prvo da pita profesora. Profesoru je rekao da se pacijentkinja čudno ponaša, i da se potpuno promenila. Odgovor profesora je bio da ne zna šta je struja učinila mozgu, niti šta se desilo. U današnje vreme, nauka zna da elektromagnetna ili bilo koja druga energija može delovati i deluje na gene.

Posle prvog elektrošoka, bolesnica se osećala dobro deset dana. Posle desetog dana, počela je da tone. Videło se kako je tama polako obuzima. Izgledalo je kao da je tama uvek bila prisutna, izuzev u tih desetak dana, jer su tada njeni geni bili aktivni.

Podvrgli su je još jednom elektrošoku. Onesvestila se. Kada je došla sebi, promena je bila manje dramatična. Posle sedam dana, ponovo je potonula. Četiri puta su joj davali elektrošokove, a peti put uopšte nije reagovala. Nakon svakog šoka, drastično je gubila pamćenje. Nakon petog šoka je umrla.

Svi su bili u čudu. Nisu znali kako da se može izlečiti takva osoba. A zapravo, lečenje takvog pacijenta jednostavno je i lako moguće, uz moć Božanske Inteligencije. Ukoliko se Božanska Inteligencija umeša, ozdravljenje od bilo koje bolesti nije problem. Bolesnica nije poznavala Božansku Inteligenciju.

Moć Božanske Inteligencije je ljubav. Kako? U opisanom slučaju tako što bi joj se vratio muž, uhvatio je za ruku i zamolio da mu oprost. Tako što bi joj rekao da je

voli. Ona bi pitala: „Šta ćemo sa tvojom majkom?“, a on bi odgovorio: „Preselićemo se u drugo mesto i živeti ćemo sami! Volim te i želim da živim samo sa tobom. Ti si moja

ljubav.” Tada bi se aktivirao njen gen za endorfin. Tako bi nestala depresija. Ljubav je najbolji lek. Ljubav je najbolji izvor životne energije, najbolji aktivator gene.^(70, 88, 114, 117)

POTREBNE SU LJUBAV I NOVA PORUKA

Promena. Nova poruka. Novo značenje. Nova volja. Nova poruka može bolje da aktivira gene od elektrošokova, a pri tome ne oštećuje gene i ne izaziva gubitak pamćenja. Ljubav ima tu moć. Ljubav nije praćena neželjenim efektima, a aktivira gene. Naučnici već dugo znaju da energija ljubavi aktivira gene, kao i da spoljašnji izvor energije utiče na naše gene.^(88, 114)

Kada su vršili kloniranje, naučnici su saznali da se geni ne bude. Priključili su jajnu ćeliju na spoljašnji veštački izvor energije tj. na struju. Upotrebili su elektrošok. U početku su puštali prejak struju i sve je izgorelo. Polako su smanjivali jačinu.

Dvesta sedamdeset šest puta su pokušavali. Tek su u dvesta sedamdeset sedmom pokušaju uspeali. Geni su se aktivirali i klonirana ovca se rodila.

Tokom predavanja o kloniranju, jedan gospodin je zaplakao. Njegov gen za suze se aktivirao. Priča o kloniranju aktivirala je njegove gene. Reči koje je čuo, misao, osećanja... jesu elektromagnetni talasi koji su aktivirali njegove gene. Sve je energija. Poruka! Značenje priče! Za njega je to predavanje imalo mnogo dublje značenje od same priče o kloniranju. On je shvatio poruku. Sedeo je, ćutao i plakao. Lice mu se ozarilo nadom. Lio je suze radosnice.

Pošto se završilo predavanje, gospodin je ustao i pružio ruku doktoru. Snažno mu je stisnuo šaku: „Hvala vam, doktore!” Rekao je da je svanuo novi dan u njegovom životu. Da je ovo njegov novi početak. Rekao je da je tog dana našao Boga. Tad je imao samo šezdeset pet godina. Dotle je bio ateista. A posle priče o kloniranju prihvatio je Božansku Inteligenciju. Rekao je da se svakog dana rodi mnogo beba, i to bez pomoći elektrošokova. Geni se bude bez elektrošokova i deca se rađaju zahvaljujući Božanskoj Inteligenciji tj. Njenoj bezuslovnoj ljubavi.

Taj čovek je rekao da muževljeva ljubav može da aktivira gene. Činjenica jeste da se geni u normalnoj trudnoći aktiviraju, što znači da Neko šalje ljubav. Taj „Neko” je Božanska Inteligencija, koja je osmislila i stvorila sve, sav živi i neživi svet, i koja ga nadgleda i vodi računa o svemu što u njemu postoji.

Čovek je iz priče o kloniranju shvatio da kloniranje nije proces koji je po volji Božanske Inteligencije. Zato Bog ne šalje energiju svoje ljubavi da aktivira gene. Zato ljudi moraju strujom da nadomeste ljubav Božanske Inteligencije.

Rekao je da sada više ne može da negira postojanje Boga tj. Natprirodnog Inteligentnog Bića. Ako i dalje bude negirao Božansku Inteligenciju, to će značiti da obmanjuje samog sebe.

Taj čovek je poslednjih deset godina bolovao od dijabetesa. Nije, međutim, bio klasičan šećeraš. Uzrok njegove bolesti bila je saobraćajna nesreća. Dobio je udarac u leđa. Oštar kraj rebra rasekao mu je pankreas. Imao je hitnu operaciju i ostao mu je samo mali deo pankreasa. Veći deo je bio oštećen i morali su da ga odstrane. Zato njegov organizam nije mogao da stvara dovoljno insulina te je primao injekcije poslednjih deset godina. Lekari su mu rekli da je oporavak nemoguć.

Nemogućnost je naučna činjenica. To nije laž. Neke stvari zaista nisu moguće, na našem nivou. Na nivou iznad našeg, moguće su. Mi shvatamo mogućnosti samo na našem nivou. Taj čovek je shvatio da iznad našeg nivoa postoji Božanska Natprirodna Inteligencija. Ona je taj „Neko” ko budi gene u novorođenčadi. Shvatio je da njegov gen za insulin spava u svim ćelijama organizma, a ne samo u ostacima pankreasa. To je shvatio tako što je upoznao Božansku Inteligenciju. Shvatio je da Ona lako može da probudi njegov uspavani gen za insulin.

Čovek je realno spoznao Božansku Inteligenciju, ne na religiozan način, već kroz nauku. Ovo saznanje veoma je snažno. Taj čovek nije bio u crkvi, ali je spoznao Božansku Natprirodnu Inteligenciju i bezuslovno poverovao u Nju.

Visokoobrazovanim ljudima teško je da istinski veruju u to, jer ih je društveni sistem učio da se takve stvari ne dešavaju, da su nemoguće.

Posle studiranja medicine, a i drugih profila obrazovanja, čovek počinje i podsvesno da odbacuje tu mogućnost. Podsvest je napunjena informacijama koje smo naučili, i potpuno je izmenjena. Lekarima je praktično najteže da to razumeju.

Kada neko shvati istinu i poruke na predavanjima „početka novog života” tj. Božanske Inteligencije i besplatnog zdravlja, to je prava stvar i to su zaista divni momenti.

Pomenuti čovek sa predavanja je rekao da zna da će mu Bog pomoći. Prilikom šetnje utabanom stazom u pri-

rodi, pored potoka, dok su prelazili mostić, pozlilo mu je. Tresao se i vrtelo mu se u glavi. Pao mu je nivo šećera u krvi. Doživeo je hipoglikemiju, što znači da je imao previše insulina. Kakva sreća! Božanska Inteligencija je aktivirala uspavane gene za insulin, i sada oboleli ima previše insulina. Čak iako se loše osećao, uzviknuo je: „Slava Bogu!” Dali su mu šećera i soka od narandže i ubrzo se oporavio. Njegov lekar mu je prepolovio dozu insulina. Isto se desilo za nekoliko dana, i lekar ga je u potpunosti skinuo sa insulina. Sada je to zdrav čovek.

Ovaj neverovatan događaj, koji je opisao profesor Šang Li, jeste dokaz da Božanska Inteligencija može u nama da učini ono za šta smo mislili da je nemoguće.

NEKI OD PRIMERA IZ PRAKSE

Prof. dr sc. med. Duško Kozić, neuroradiolog sa Instituta za onkologiju u Sremskoj Kamenici, navodi sledeće: „Jedan od primera je i jedna mlada devojka, tada devojčica od svojih petnaest godina, koja je imala ginekološko krvarenje, pripisano menstruaciji.

Međutim, krvarenja su bila veoma obilna, pa je ipak prebačena na ginekološku kliniku. Na klinici, lekar se zapanjio kada je obavio pregled i indikovao je hitnu operaciju. U pitanju su bili ne jedan, nego dva maligna jeziva tumora na materici. Porodica je sa velikom verom pristupila tretmanima, u očekivanju da će detetu biti bolje. Ja, iskreno da kažem, kao jedan od lekara specijalista, u to nisam verovao. Nikad u životu nisam video da se neko izlečio od tako agresivnog malignog oboljenja. Nisu gubili nadu, pisali su svuda po svetu. Pozvani su u Hjuston, gde je jedna od najpoznatijih bolnica za lečenje raka. U Hjustonu je devojčica primila terapiju, a pre toga su izvršili odstranjenje tumora kod nas, u centru. Viđao sam devojčicu dok je primala terapiju. Naravno, nije imala kosu, bilo je vrlo tužno gledati je. Terapija je završena. Došla je kod nas na kontrolni pregled, na magnetnu rezonancu. Ono što sam video bila je velika količina izliva u karlici, i to u tolikoj količini – a imao sam puno prilika da vidim kad se maligna bolest raširi po trbušnoj maramici – da mi se to uopšte nije sviđalo. Trebalo je uzeti uzorak te tečnosti i pogledati ga mikroskopski, da se vidi ima li malignih ćelija. Tetka te devojčice bila je odličan lekar, odličan stručnjak i vrlo pobožna. Rekla je: ‘Ne želim to da radim, želim da je od-

vedem na Ostrog.’ Znače, nije mi to zvučalo, nisam imao puno vere u to, ali sam rekao: ‘Pa dobro, kako god odlučite, ali dođite posle na kontrolu.’ I onda, kada su se vratili na kontrolni pregled, ovde, posle recimo dve-tri nedelje, ja sam ostao zapanjen. Karlica je bila čista kao iz atlasa. I pitao sam šta je bilo. Oni su rekli da je sveštenik, koji je bio tad na Ostrogu, pitao: ‘Šta je sa tobom, devojčice?’ i njena tetka je krenula da odgovara. On je rekao: ‘Ja Vas nisam ništa pitao, ja pitam dete.’ I dete je tad prvi put re-



Dr Duško Kozić

Istina jeste da je sve energija. Sve je vibracija elektromagnetnih talasa. Svaki atom ljudskog tela je talas koji vibrira. U energiji ljubavi ne može biti bolesti, može biti samo zdravlja, sreće i blagostanja.

klo: 'Ja imam rak.' Tetka kaže da su tada, koliko god to skrivali od nje, shvatili da dete koje ide u osnovnu školu zna od čega boluje. On je rekao: 'Čedo moje, za Boga je to kao kašalj.' I kod Svetog Vasilija su pročitane molitve, i kako da vam kažem, jednostavno, to sve mora da ostavi utisak na vas. Ta otpisana devojčica, otpisana od mnogih lekara, sada je majka."⁽³⁰⁾

Devojčica od petnaest godina, tj. osoba obolela, po zvaničnoj medicini i statistici, od neizlečive bolesti, izlečila se, jer se njen genski zapis promenio, vrativši se u svoj izvorni oblik. Tome je doprinelo njeno oslobađanje od laži. Do tada je živela u okruženju laži. Svi u njenom okruženju su je lagali, što je gasilo njene gene. Kada je sve-

šteniku rekla: „Ja imam rak”, rekla je istinu. Istina oslobađa. Istina popravlja gene. Istina je popravila i njene gene. Počela je da diše „punim plućima”. Kada se odbaci laž, stiče se zdravlje. Istina je lek.

Devojčica je bezuslovno poverovala svešteniku koji je rekao: „Čedo moje, to je za Boga kao kašalj.” Bezuslovno verovanje aktiviralo je sve gene u ćelijama njenog imunog sistema, T limfociti su počeli da generišu hemijske materije koje ubijaju kancerogene ćelije.

Oslobađanje od laži, istina, prirodna ishrana, molitva, bezuslovna vera i ljubav prema životu – izlečili su devojčicu. Promenio se njen duh. Devojčica je postala osoba zdravog duha, puna životne energije.^(1, 23, 60)

JEDAN OD PRIMERA DESIO SE SADA VEĆ DAVNE 1962. GODINE.

Pavel Kovalski pisao je tada svome prijatelju: „Karole, znam da si sada u Rimu. Pišem ti s vestima da je naša obitelj blagoslovena dolaskom malog Jana. Ali sudbina je čekala da nas ponovo pogodi u trenutku kada smo bili najranjiviji.”

Nakon porođaja, lekar koji je porodio suprugu g. Kovalskog pozvao ga je u stranu i rekao: „Gospodine Kovalski, ako imate trenutak...” – „Naravno”, rekao je Kovalski. – „Sedite. Znao sam da nešto nije u redu. Vaša žena je imala problema sa disanjem i stalne napade kašlja za vreme porođaja i nakon njega. Tako da sam napravio neke testove, ali ovo ipak nisam očekivao. Ova sena na desnom plućnom krilu, to je, nažalost, tumor koji je metastazirao. Žao mi je”, rekao je lekar.

U očaju i s kricima koje je zadržao u sebi, Kovalski je pitao: „Koliko još?” – „Tri, četiri meseca”, odgovorio je lekar.

Kovalski je pisao dalje: „Mi naravno imamo veru, no to je jako teško. To je grozno, Karole. Pišem ti kroz suze jer sam sâm. No, kada je ona tu, ja se smešim. Odlučio sam da joj ništa ne kažem, tako da bar može imati mira, u ovo malo vremena što joj je preostalo. Teskobu i bol zadržaću u sebi.”

To se, kao što smo rekli, događalo 1962. godine. Državna televizija je izvestila da je otvaranje prvog zasedanja crkvenog Veća okrunjeno iznošenjem Svetog jevanđelja. Karol, duhovnik i prijatelj kome je g. Kovalski pisao, na tom zasedanju je rekao: „Čovek je jedinstveno biće. On živi u materijalnom svetu, ali ima duboke duhovne porive. On je zagonetka sebi i drugima. Crkva danas mora dati zajedno sa svetom. Ljudi žude za istinom.”

Kasnije, u mestu Nove Hutje, gde je trebalo da bude izgrađena crkva, Karol Vojtila je okupljenima govorio: „Vi, radnici Nove Hutje, podigli ste ovaj krst na mestu gde želite da izgradite crkvu. Vaš grad je trebalo da bude grad bez Boga, ali vaša volja je ta koja je pobedila. Neka ovo bude lekcija. Vaš krst je simbol žrtve koja iskupljuje čoveka, koja nam daje novi smisao života, koja nas uči da volimo i poštujemo život. Mi smo građani naše zemlje, našega grada, ali mi smo ujedno i Božji ljudi. I mi ćemo nastaviti da zahtevamo svoja prava. Verska sloboda je naj-

Istina jeste da je „ljubav najbolja hrana i najbolji lek”.

veći izraz ljudskog dostojanstva, i zločin je gušiti je. Na ovom kamenu mi ćemo izgraditi našu crkvu. Morate verovati u snagu nade. Morate verovati u ljubav, koja je jača od smrti. Ne smete nikada izgubiti veru. Ne smete izgubiti srce. Ne smete postati obeshrabreni. Nemojte nikad izgubiti slobodu mišljenja kojom je Isus ljude učinio slobodnima. Ja sam vaš biskup. I biću sa vama svakog dana, sve do svoje smrti. Blagosiljam vas.”

Kovalski u nastavku pisma piše: „Bio si u pravu, Karole. Nada, molitva i ljubav, ta skrivena snaga u nama, može prevladati zlo.”

Na kontroli nakon tri meseca, nakon RTG-a i drugih analiza, lekar je pozvao Kovalskog i rekao mu: „Sećate li se tumora? Evo, pogledajte. Na RTG snimku ga nema. Nestao je. Ponekad to zna da se dogodi. Čak i nama, lekarima, naše telo je više misterija nego nešto izvesno. Vi ste srećna porodica.” Čuđenje i sreća! Suze radosnice potekle su iz Pavelovih očiju.

U pismu Vojtili, Pavel nastavlja: „Uplašen sam. Da, uplašen poput onog koji je blagoslovljen. Ne mogu to da

nazovem čudom. Za mene je ta reč neodređena i obmanjujuća. Misterija, rekao je lekar, bilo nauke ili vere. Znam da si od oca Pija tražio da se zauzme za nas. Hvala mu za molitve. Hvala nedokučivosti sudbine koja je Haniji dala snage da ozdravi, a mene učinila privilegovanim i srećnim čovekom.”

Nakon kontrole, srećan, prepun radosti i ljubavi, Pavel je došao kući. Grlio je i ljubio svoga sina Jana, a svoju kćerku i ženu privijao na grudi. Oči su mu bile vlažne. Žena mu je rekla: „Pavele, šta to činiš? Pavele, šta je s tobom?” – „Ti si moja! Moja si zauvek!”, odgovorio joj je, čvrsto je grleći. „Hoćeš li mi reći što se događa?”, pitala je žena. „Ništa. Volim te, volim te”, rekao je Pavel.^(31, 60)

Danas, nauka može da objasni i potvrdi da je ljubav najbolji lek. Pavelova žena je bila ljubav. Prepuna bezuslovne ljubavi prema svom novorođenom sinu, prema kćerki, mužu... Ljubav je bila svuda oko nje. Bezuslovna ljubav je pobedila i aktivirala sve njene gene.^(23, 60)

Suprotno emociji ljubavi, strah i osećanja koja proističu iz straha isključuju gene, proizvode bolest i gase život.

VEROVANJE I LJUBAV MELANIJE BOGDANOVIĆ

Melanija Bogdanović je na V Kongresu „Ishrana budućnosti”, održanom 2015. godine u Novom Sadu, prikazala slučaj sa temom: „Pobeda cerebralne paralize nakon 43 godine života”, koji je publikovan u zborniku Kongresa.

Preneću u najkraćim crtama delove iz tog rada: „Moj brat Lazar Činkul rođen je 23. novembra 1961. godine u Novom Kneževcu, kao zdravo dete, nakon uredne trudnoće. Uredno je tekao njegov posleporođajni razvoj, da bi nakon šestog meseca počeo da se razboleva. Dobijao je frasove i visoku temperaturu, a to se poklapa sa vakcinama koje je dobio u tom periodu.

Nakon više meseci dobio je sledeće dijagnoze: *Paralysis cereбрalis infantilis, quadriparesis spastica praec. lat. dex, ambliopio*, sindrom mentalnog deficita.

Nije išao u osnovnu školu. Nakon razboleivanja, sve vreme je bio vezan za invalidska kolica i nije pričao, nije

se osmehivao. Njegov život kao da nije ni postojao. Kako vreme čini svoje, i ja sam jedna od onih koji su saznali, saznali i shvatili istinu. Nisam se više mogla nadati pomoći zvanične medicine.

Od 2000. godine sam počela po svojim saznanjima, savesti i odluci, da se borim za brata, da mu povratim život i osmeh na licu. Sve što sam čula da je dobro i što sam mogla primeniti, počela sam da primenjujem. Malo-pomalo počeli su se javljati rezultati. Ponašala sam se prema njemu kao prema malom detetu. Sve novo i sve ispočetka. Isplatilo se. Posle četiri godine mog intenzivnog rada, stao je na noge i počeo da hoda.



Prof. dr. Vladeta Jerotić: „Čitavo čovečanstvo i zemlja pod njim održavaju se pre svega zahvaljujući onim malobrojnim ljudima koji su u stanju istinski da vole i žive u skladu sa prirodom i životnim zapisima.“

Sada samostalno hoda u kućnim uslovima, a na ulici uz moju pomoć. Nije govorio četrdeset godina, a sada priča i vratile su mu se emocije. Sada zna da se smeje i govori dosta razumljivo.

Danas ima svoj društveni život. Ima i drugaricu tj. devojku. Smeje se. Živi život. Ove, 2015. godine, u maju, u banji Vrdnik na Fruškoj gori, naučila sam ga da pliva, ne kao pravi plivači, ali pliva na mojim rukama.

Mogu zaključiti da je moj brat Lazar, nakon četrdeset i tri godine vezanosti za kolica, uspeo da ustane, da prohoda, da počne da priča razumljivo, da se smeje, da živi 'novi život'. Upornost, bezuslovno verovanje, bezuslovna ljubav i nada višestruko se isplate. To je istina. To je 'put za zdrav i srećan život'. Tada nastaje 'novi život'.⁽³³⁾

Napomenuću da Melaniju i njenog brata lično poznajem i da redovno prisustvuju mojim besplatnim seminarima.

Ponosan sam što se družim sa ljudima koji pokazuju da ništa nije nemoguće, a Melanija i njen brat su jedni od njih.

PRIKAZ ŽELJENOG POTOMSTVA U SKLADU SA PRIRODOM

Od izuzetnog značaja jeste prikaz zbivanja kod Vesne i Marina Skenderovića iz Subotice, koji su živeći „novi život“ bili nagrađeni najdražim darom, svojom kćerkom Anom. Naime, Vesna i Marin su 2010, nakon godinu dana zajedničkog života, odlučili da se venčaju.

U septembru 2014. Vesna je ostala u drugom stanju. Na prvoj kontroli usledili su šok i suze mladog bračnog para, kada su saznali da plod njihove ljubavi nije živ.

Doneli su odluku da žive „novi život“, u skladu sa zakonitostima Božanske Inteligencije i Prirode, jer ih je dotadašnji način življenja doveo do intoksikacije, zatrovanosti Vesninog organizma, a sledstveno tome i ploda koji je, posledično, uginuo.

Moji saveti i svesrdna podrška i te kako su im bili od pomoći. S velikom verom i ljubavlju prešli su na 100% prirodnu, biofotonsku ishranu. S vremenom su njihove misli, emocije, osećanja i dela postali živototvorni.

U septembru 2016. godine Vesna je zatrudnela. U 13. nedelji trudnoće urađen je ekspertni ultrazvuk i dupli (Double) test. Nalazi su bili odlični. Vesna i Marin su nastavili da sa ljubavlju i radošću žive „novi život“. Smatrali su da nema potrebe da idu na ponovne lekarske kontrole, već samo da uživaju u životu koji žive.

I u devetom mesecu trudnoće Vesna je obavljala sve poslove, kretala se i ništa joj nije bilo teško. Odlično se osećala.

Vesna se 9. juna 2017. godine veoma lako porodila, na prirodan način, donevši na svet malu Anu, plod njihove ljubavi.

Istina, lepota, dobrota, zahvalnost, praštanje, pomaganje, podrška, razumevanje, humanost, saosećanje, vera, život u skladu sa prirodom i genskim zapisima, tolerancija, jesu energija ljubavi koja aktivira gene.

Ovi supružnici su shvatili da samo život u skladu sa zakonitostima Božanske Inteligencije može da reši sve njihove duhovne i fizičke probleme. Njihovo novo shvatanje živo-

ta, koje su pretočili u svakodnevnu praksu, detoksikovalo je, regenerisalo i revitaliziralo njihove organizme, darujući im željenu kćerku Anu.⁽³⁹⁾

PRIKAZ SLUČAJA IVANE DEJAK

Ivana Dejak je devojka koja se udala u dvadeset šestoj godini života. Živi u Loku, u opštini Titel. Uvek je raspoložena, puna ljubavi za sebe i sve oko sebe. Zatrudnela je sa suprugom kojeg voli. Na početku željene trudnoće svi medicinski nalazi su bili uredni.

U 13. nedelji, EUZ (ekspertni ultrazvučni nalaz) i dupli test (FbHCG I PAPP-A) bili su uredni. U 14. nedelji trudnoće, zbog uroloških tegoba, urađen je J-J stent.

Svi ginekološki nalazi su bili uredni. Preventivno je koristila lekove za održavanje trudnoće (utrogestan od 200 mg 2x1 tabletu, folnu kiselinu 1x1 tabletu).

Urološke kontrole su zahtevale laboratorijske nalaze. Stalno je bila u strahu i pitala se šta će biti.

Uvek sam je tešio, bodrio i govorio da će sve biti u redu, samo neka bude opuštena, neka se raduje i uživa u željenoj trudnoći i neka konzumira samo prirodnu hranu.

Konačno je mogla da odahne. Urološki nalaz od 22. februara 2018. bio je uredan, te joj je na urologiji izvađena J-J sonda.

Istoga dana, na Ginekološko-akušerskoj klinici u Novom Sadu, na EUZ od 22. februara 2018, uočen je hiperehogeni fokus u levoj komori srca, Vp levo 11 mm, desno 7 mm. Ostali nalaz je bio uredan.

Uz prethodne dijagnoze: *Grav I, Para I Hbd XXII* (prva trudnoća, 22. nedelja), uspostavljena je nova dijagnoza: *Unilateralna ventriculomegalia* (jednostrano uvećanja moždane komore).⁽⁴⁵⁾ Ivana i ja bili smo iznenađeni i zatečeni ovom dijagnozom, kao i hiperehogenim fokusom u levoj srčanoj komori, jer su svi dotadašnji nalazi bili uredni.

Dana 15. marta 2018, u novosadskoj Ginekološko-akušerskoj klinici, u 26. nedelji trudnoće, urađen je novi EUZ. Moždana komora je bila promera 14 mm, uz sitnociistične *horioide* sa desne strane. U levoj srčanoj komori: *solo ehogen focus*. Nalaz je bio u pogoršanju. Uspostavljena je dijagnoza: *Ventrikulomegalija* (uvećanje moždane komore).

Predložena je konsultacija genetičara, radi dalje prenatalne dijagnostike MRI na GAK Novi Sad.⁽⁴⁵⁾

Na kontrolnoj konsultaciji kod mene Ivana je sva usplahirena i u suzama saopštila da joj je predloženo da ukloni bebu, ali da ona to ne želi, jer je voli i veruje da će sve biti u redu, da želi da je rodi bez obzira na ono što su joj rekli. Ona i muž su tako odlučili.

Rekao sam joj: „Draga Ivana, ja kao lekar zvanične medicine ne znam kako da ti pomognem, ali kao doktor koji zna istinu, ljubav, želju i mogućnosti Božanske Inteligencije, verujem i znam da sve može biti u redu, a da ti, sa svojom bezuslovnom verom i ljubavlju, možeš izlečiti svoju bebu. Ja podržavam tvoj izbor, ukoliko bezuslovno veruješ da će sve biti u redu, i ukoliko u svom srcu osećaš da je tvoja beba već sada zdrava. Ti si divna osoba. Divna i hrabra majka, žena puna ljubavi. Postani ljubav. Voli svim svojim čulima sve oko sebe. Iskreno voli sve što vidiš, sve što osetiš, pomirišeš, čuješ, dodirneš. Bezuslovno voli svoju bebu i osećaj je potpuno zdravom. Imaš osećaj u svom srcu kako je vodiš za ručicu i kako se šetate. U tebi ne treba da bude ni trunke straha ili bilo kakve sumnje u tvoje verovanje, ljubav i odluku koju si donela.”

Bez obzira na to što sam znao i osećao ponešto od zakonitosti Božanske Inteligencije, nisam bio siguran koliko Ivana bezuslovno veruje, voli, oseća...

Vreme je prolazilo. Trudnoća je odmicala. Zamolio sam Ivanu da ode na konsultaciju u GAK, radi dogovora o porođaju carskim rezom, zbog „osetljivosti bebe”.

Prilikom konsultacije, koja je održana 8. maja 2018. godine, urađen je EUZ kod istog specijaliste, na istom UZ aparatu.

Konsultovan je još jedan ginekolog, ekspert za ultrazvuk, koji je uradio UZ i na svom aparatu.

Na ponovnoj konsultaciji kod mene, opet suze. Ovaj put bile su to suze radosnice. EUZ nalaz je bio apsolutno

„Ljubav dugo trpi i dobra je. Ljubav nije zavidna, ne hvali se, ne uzvisuje se, ne ponaša se nepristojno, ne gleda svoju korist. Nije razdražljiva, ne pamti zlo. Ne radije se nepravdi, a radije se istini. Sve podnosi, sve veruje, svemu se nada, sve trpi.”⁽⁴¹⁾

uređan. Nije bilo uvećanja moždanih komora. Nije bilo nikakvih promena na bebinom srcu.

Na pregledu EUZ od 8. maja 2018: VP desno 6,8 a levo 6,3. Nalaz na mozgu bebe uredan. Konačna dijagnoza: *Grav I Para I hbd XXXIV* (prva trudnoća, 34. nedelja), odnosno primerena trudnoća u 34. nedelji.⁽⁴⁵⁾

Bio sam ushićen. To je dokaz kako se geni mogu popraviti a čovek ozdraviti. Potrebno je samo bezuslovno verovati i sa ljubavlju živeti život koji nam je osmislila i predodredila Božanska Inteligencija. Potrebno je biti *ljubav*.

Ivana i ja smo se srdačno zagrlili nekoliko puta. To je bio moj srećan i blagosloven dan.

Ivana je jela samo prirodnu hranu. Ostatak svoje trudnoće provela je radujući se i živeći u bezuslovnoj ljubavi i veri.

U 39. nedelji trudnoće na prirodan način je rodila Uroša, zdravu mušku bebu, s najvećom ocenom za bebe, a to je – 10. Ivana je jedan od dokaza da život u skladu sa zakonitostima Božanske Inteligencije popravljaju genske zapise, geni se postavljaju u svoj izvorni zapis, i dolazi do potpunog ozdravljenja.

Na osnovu mojih saznanja, emocija straha i osećanja koja su iz tog straha proistekla, usled silnih medicinskih procedura koje je Ivana pretrpela do 22. nedelje trudnoće, oštetila su i poremetila genski zapis, a samim tim i njeno zdravlje, kao i zdravlje njene bebe.

Njena odluka da ne pristane na predložene procedure, koje inače ne mogu doneti nikakvo poboljšanje nego još više straha i brisanja genskih zapisa, i odluka da bezuslovno veruje da je sve u redu, da sa ljubavlju živi svaki svoj trenutak, da bude biće ljubavi, rezultirala je promenom energije njenog bića (i njene bebe), te popravkom genskog zapisa i potpunim isceljenjem.^(23, 70) Po ko zna koji put dobio sam potvrdu da je „ljubav najbolja hrana i najbolji lek”.

Istina je svuda oko nas. Nalazi se „na rubu znanosti”. Nalazi se čak i u sledećoj popularnoj narodnoj pesmi:

*Sve je ljubav što živi i raste, kad iz gnezda
zacvrkuću laste, kada gore listom ozelene, kada
pčela svome cvetu krene, kad proleće budi se u
bašti, sve je ljubav, sve je ljubav.*

*Sve je ljubav što očima vidiš, i sve čemu možeš
da se diviš, topli vetar kad žito povija, kad otvori
srce cvetovima, kad se reka preliva na suncu, sve
je ljubav, sve je ljubav.*

*Sve je ljubav što te okružuje, kad se pesma
devojačka čuje, kada cvetak na talasu zaspi, kada
zora nehom zvezde gasi, kad miriše pokošena
trava, sve je ljubav, sve je ljubav.”⁽⁴⁰⁾*

ČOVEK JE BIĆE SAČINJENO OD ENERGIJE

Savremena kvantna nauka je dokazala da je ljudsko biće sačinjeno od kvantnih čestica, koje u svojoj biti jesu elektromagnetni talasi koji vibriraju. Čovek je nesumnjivo energetska biće. Eksperimentalno je dokazano da čovek može činiti sve što mogu i kvantne čestice, a da je sve zasnovano na onome što mi verujemo da je istina.

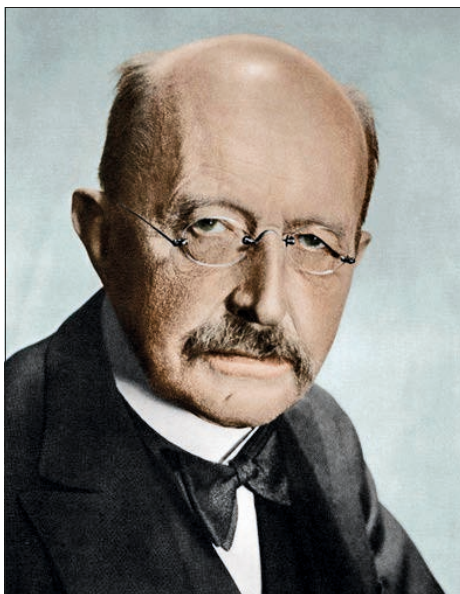
Nije istina ono šta mislimo u našim umovima, već ono šta osećamo u našim srcima, a to je vrlo, vrlo moćna razlika.

Mi smo sačinjeni od kvantnih čestica koje se drže zajedno kroz našu silu fokusa tj. našu pažnju. Ta sila je na-

ša svesnost. Svesnost organizuje čestice u našem telu i u ovome svetu.⁽³⁵⁾

Otac kvantne teorije Maks Plank izjavio je: „Materija našeg sveta ne postoji na način na koji mi mislimo da

Svesnost organizuje čestice u našim telima, i u našem svetu!



Maks Plank, tvorac kvantne fizike

postoji. To što mi mislimo da je materija, nastaje i postoji samo uz moć sile.” Rekao je i da postoji spoljašna sila tj. Božanska Natprirodna Inteligencija koja sve u našim telima i u našem svetu drži zajedno. Takođe je naglasio: „Moramo pretpostaviti da iza te sile postoji svestan i inteligentan um, koji je matriks tj. matrica sve materije.”

Kvantna nauka eksperimentalno potvrđuje da postoji energija tj. polje energije koje sve drži na okupu. Materijal od koga smo sačinjeni mi i sve oko nas nije čvrst. Verovanje je zakon (šifra) koji uzima to polje energije, tj. mogućnosti iz polja energije, i prevodi to polje u stvarnost ovoga sveta.^(35, 50)

Naučnici kažu da u polju kvantne energije sve mogućnosti već postoje. U kvantnim mogućnostima već ste izleženi, mir se već desio, radost je već svugde, već ste dobili posao, već imate svoju pravu ljubav...

Svi stepeni patnje i svi stepeni mira već postoje u kvantnim mogućnostima. Nauka kaže da mi našim umom posežemo u te mogućnosti, i zamišljamo naše lečenje, zamišljamo rat ili mir, našu savršenu vezu, naš posao, našu kuću... Mi našim umom zamišljamo naš život i tako zaključavamo te mogućnosti u mestu, i našim srcem dajemo toj mogućnosti život. Mi udišemo život slici u našem umu, kroz osećaj u srcu i činimo ga stvarnim u našem svetu.^(35, 50)

Nužno je da razumemo šta je *verovanje*. Kvantna nauka kaže da je verovanje čvrst savez misli i emocija. Zna se da u telu čoveka postoje energetski centri, čakre. U antičkom sanskritskom tekstu kaže se da se misao dešava u gornje dve čakre, i tu se zamišljaju kvantne mogućnosti. Emocija se dešava u kreativnom centru, tj. u donje tri čakre. Postoje samo dve emocije, a to su ljubav i strah. Dakle, kad imamo misao u našem umu, mi napajamo tu misao, i dajemo joj život kroz ljubav ili strah, a kada to činimo, stvaramo osećaj. Sada znamo da je osećanje ujedinjenje emocije i misli.⁽³⁵⁾

Osećanja se dešavaju u našem srcu, a ne u umu ili nižim energetskim centrima. Osećanje i verovanje su povezani. Dakle, u našim srcima imamo osećanja, odnosno radost, mržnju, tugu... Da bismo imali osećanje, moramo imati misao, a zatim ljubav ili strah za tu misao, koja stvara osećanje.

Dakle, naše verovanje prevodi kvantnu mogućnost, koju zamišljamo, u fizičku realnost našeg sveta. Kvantne mogućnosti postoje samo kao talasi, a ovaj svet je napravljen od atoma. Atom ne izgleda kao objekat, tj. stvar ili materija. Atom je sačinjen od talasa energije. Nauka kaže da, ukoliko hoćemo da promenimo atom, moramo promeniti energiju u kojoj atom boravi. To znači da ukoliko hoćemo da promenimo materiju tj. fizičku građu našeg sveta, ili nas same, moramo promeniti energiju u kojoj ta materija postoji.⁽³⁵⁾

*Sva materija nastaje i postoji samo uz pomoć sile.
Moramo pretpostaviti postojanje svesnog i inteligentnog uma iza te sile.*

Verovanje je šifra tj. zakon koji uzima polje energije-mogućnosti i prevodi ga u stvarnost ovoga sveta.

Albert Ajnštajn je rekao: „Polje koje povezuje sve zajedno jeste agencija za upravljanje česticama”, što znači da je polje ono što određuje kako se atom ponaša. Polje je sačinjeno od energije, a energija može biti električna ili magnetna.

Tradicionalni tekst iz fizike kaže: „Ako promenite električno polje, promenićete način kako se atom ponaša. Taj efekat se stručno zove Štarkov efekat (*Stark Effect*), a ako promenite magnetno polje, što se naziva Zemanovim efektom (*Zeeman Effect*), takođe menjate atom.”

Srce je čovečji organ koji proizvodi najjače električno i magnetno polje, tj. proizvodi sto puta jače električno polje i 5.000 puta jače magnetno polje od mozga, što je naučno potvrđeno 2004. i 2007. godine.^(36, 37)

Osećanje je u stvari stvaranje talasa električne i magnetne energije u našem srcu, koja menja naše telo i naš svet, a mi to ne moramo znati, jer smo jednostavno samo imali osećaj.^(35, 36, 37)

Naše verovanje stvara električne i magnetne talase koji menjaju atome našeg tela i sveta u kome živimo, te se

na taj način kreira upravo ono što se sada dešava na ovom svetu. „Verovanja menjaju naš fizički svet, jer verovanja menjaju materiju.”⁽³⁷⁾

Istina je da kvantne mogućnosti postoje kao talasi energije, koji se skupljaju i šire, koji dolaze i odlaze, i čine mogućnosti našeg života jer su talasi uvek u pokretu. Ako talas ne bi dolazio i odlazio, ako bi bio na jednom mestu i uvek isti, zvali bismo ga stacionarni (stojeći) talas, koji uvek isto pulsira.

Stacionarni talas niti dolazi, niti odlazi. On uvek jednako pulsira. To je stvarnost koju proživljavamo.

Kvantne mogućnosti našeg života su talasi koji dolaze i odlaze, a „stacionarni talas je stvarnost”. Stacionarni talasi su u stvari atomi koji uvek isto pulsiraju i daju fizičku stvarnost.

Naša verovanja u našem srcu proizvode stojeće talase, a stojeći talasi su atomi koji čine fizičku realnost. Ono što verujemo u našem srcu jeste ono što zaključava kvantnu mogućnost u stvarnosti ovog trenutka.

„NEMOGUĆE JE MOGUĆE”

Kanal *BBC News* objavio je priču o ženi koja je podigla automobil dvadeset puta teži od nje, kako bi oslobodila osobu koja je bila zarobljena ispod kola. Zatim je sa tom osobom otišla u bolnicu, čekala u čekaonici, a kada je doktor izašao i rekao: „Ovaj čovek će živeti, jer ste podigli automobil i spasili mu život”, srušila se.

Kada je čula reči koje opisuju to šta je uradila, žena se onesvestila. Učinila je nešto što je smatrala nemogućim, njen postupak je zaobišao svesnost, jer je sledila srce. Rekla je: „Samo sam znala da ga moram osloboditi, jer tada nikog drugog nije bilo u blizini.”⁽³⁵⁾

Amanda Danison iz Alberte u Kanadi je 15. juna 2005. godine ušla u knjigu svetskih rekorda za najduže hodanje po vatri. Prešla je putanju od 67,056 metara užarenog uglje-

vlja temperature 970 stepeni Celzijusa (1.700 stepeni Farenhajta). Prešla je tu stazu nasmejana lica i nepovređena, zahvaljujući njenom verovanju.⁽³⁵⁾ Ovi retki primeri svedoče o moći unutar nas koja može postati svakodnevna stvarnost.

Moja prijateljica, Julka Rakić iz Šajkaša, u panici je, nesvesno i bez razmišljanja, podigla betonski poklopac vodovodnog šahta, kada joj je kroz otvor propao ključ

Stvarnost postoji samo tamo gde um stvara fokus. Svesnost organizuje čestice u našim telim i u našem svetu.



Amanda Denison iz Alberte u Kanadi ušla je u knjigu svjetskih rekorda za najduže hodanje po vatri.

od kuće. Uzela je ključ i s lakoćom vratila betonski poklopac na mesto.

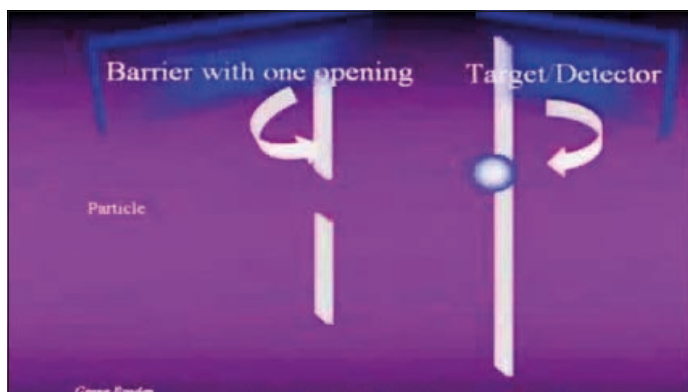
Kada je postala svesna onoga što je učinila, pokušala je ponovo da uradi isto, ali ovoga puta nije uspjela.

EKSPERIMENT „DUPLI PROREZ”

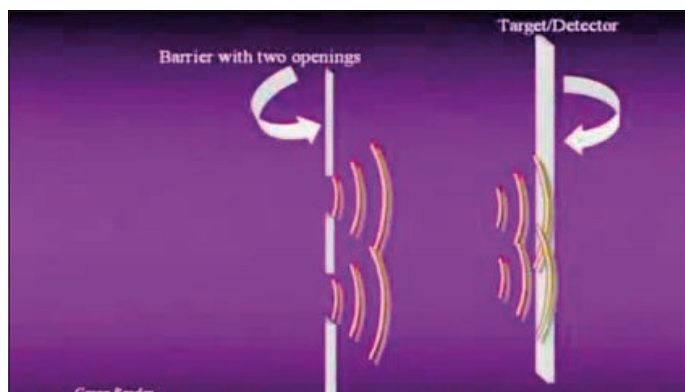
Godine 1909. izveden je eksperiment zvan „Dupli prorez”, nakon koga počinje razvoj kvantne fizike. Naučnici su uzeli česticu materije, zvanu foton, s ciljem da je ispucaju na metu, ali je prethodno morala proći kroz jedan otvor na prepreci pre mete. Prilikom ispucavanja, čestica prolazi kroz otvor na prepreci, ide do mete i ponaša se kao čestica.

Eksperiment je uspješno završen. Nakon toga naučnici koriste istu vrstu čestice, istu metu, ali ovaj put prepreka ima dva otvora. Foton je čestica od koje je sačinjen svet u ko-

jem živimo, kao i naša tela. Naučnici, dakle, uzimaju česticu, ispaljuju je, i čestica nestaje pre prepreke. Kada se pojavila, čestica se ocrta na meti, ali ne kao materijalna



Lagani eksperiment: čestica prolazi kroz prepreku, ide do mete i ponaša se kao čestica.



Čestica prolaskom kroz oba otvora istovremeno menja samu sebe, da bi se prilagodila stanju.

Verovanja menjaju električne i magnetne talase. Kroz ljubav ili strah koje postavljamo u misao mi stvaramo osećaj. Osećaj menja materiju!

čestica, već kao talas. Znači, prolaskom kroz oba otvora na prepreci u isto vreme, čestica je promenila samu sebe, kako bi se prilagodila trenutnom stanju.

Naučnici su zaključili da se čestica materije preinačila u talas energije zato što su oni svojim mislima uticali na stvarnost koja se dešavala. Oni su znali da postoje dva otvora i znanje tj. svesnost naučnika uticala je na ponašanje čestice u eksperimentu. To je dokaz da sveukupna svesnost utiče na naš fizički svet.

Eksperiment potvrđuje da mi nismo posmatrači u Univerzumu, jer samim postojanjem svako od nas utiče na ovaj svet sve vreme, i svako od nas je učesnik zbivanja. Eksperiment je ponovljen 1998. godine u Izraelu, na Institutu Vajsman, i dobijeni su isti rezultati, s tim što je efekat uticaja na materiju veći kada ima više učesnika.

U mahajani, budističkoj tradiciji, potvrđuje se da „stvarnost postoji samo tamo gde um stvara fokus” tj. tamo gde usmeravamo svoju pažnju.^(35, 50)

Ako je naš fokus tj. naša pažnja ono što stvara svet oko nas, treba da pazimo kakvu vrstu sveta stvaramo.

Antička tradicija kaže da mi živimo u važnom trenutku istorije, i da sami biramo ili rat ili mir za našu budućnost, jer smo kreatori stvarnosti. Ključ naših mogućnosti je u tome da možemo stvoriti samo ono u šta iskreno verujemo u našem srcu.

Izdvojiću tri eksperimenta koji potvrđuju da naše unutrašnje iskustvo i verovanje menjaju naš spoljašnji svet.

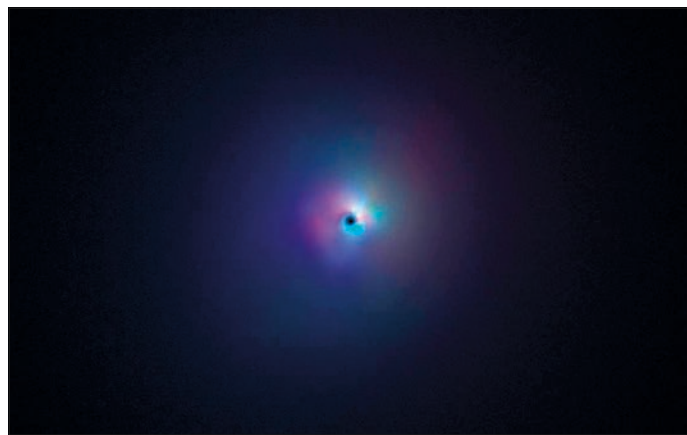
Prvi od tih eksperimenata izveden je u Švajcarskoj, 25. jula 1997. godine. U njemu je učestvovalo oko 3.400 novinara, naučnika i inženjera iz preko četrdeset zemalja. Naučnici su uzeli česticu materije od koje je sačinjen svet u kojem živimo (foton) i presekli je na dva dela, dobivši tako dve čestice. Njih su stavili u specijalnu mašinu pomoću koje su ih udaljili na razdaljinu od 22.526 km. Naučnici su ustanovili da, bez obzira na to šta su radili jednoj čestici, druga se ponašala isto, kao da su i dalje povezane, iako su bile udaljene 22.526 km jedna od druge. Ova pojava naziva se kvantnom spregom ili uplitanjem. Eksperiment je pokazao da su čestice, bez obzira na fizičku razdvojenost, i dalje povezane energijom.⁽³⁵⁾

Naučnici kažu da je, u vremenu pre početka našeg svemira, postojalo vreme kada je sve bilo povezano. Iako svemir danas ima nekoliko milijardi svetlosnih godina u prečniku, kada bismo mogli uzeti svaku od čestica materije svemira i vratiti ih u vreme kada je sve bilo povezano tj. u vreme pre Velikog praska (*Big Bang*), ceo Univerzum bi bio veličine zrna graška, a njegova temperatura bi iznosila oko 18 biliona miliona miliona miliona stepeni Farenhajta.⁽⁵⁰⁾

Eksperiment je pokazao da energija između svih čestica svemira još uvek postoji i da ih sve povezuje, bez obzi-



Vreme koji naučnici zovu Veliki prasak (Big Bang), kada je sve počelo.



Trenutak kada je sve bilo povezano naziva se singularnost Velikog praska (Big Bang Singularity).

Ljudska emocija proizvodi učinak koji prkosi konvencionalnim zakonima o elektromagnetizmu i njihovom odnosu prema prostoru i vremenu. To znači da vi i ja možemo stvarati osećaje u našim telima, i dok imamo taj osećaj mi nismo ograničeni zakonima kakvim ih danas poznajemo.

ra na udaljenost. To je dokaz da smo mi povezani i da je sve oko nas povezano sa nama.

Drugi eksperiment izveo je ruski naučnik Vladimir Poponjin, 1992. godine.⁽¹¹⁹⁾ On je uzeo staklenu cev i iz nje uklonio sav vazduh, napravivši vakuum tj. bezvazdušni prostor. U tom prostoru su ostale čestice svetla (fotoni), koje ujedno čine i materiju sveta u kome živimo. Naučnici su pronašli da su fotoni u cevi haotično razbacani. Međutim, kada su uzeli ljudsku DNK i stavili je u cev, fotoni su se poredali uz DNK i imitirali njenu fizičku strukturu. Ovaj moćni eksperiment je dokazao da ljudska DNK, tj. materija od koje je ljudsko telo sačinjeno, utiče na materiju od koje je svet sačinjen, što znači da naše telo menja naš svet.⁽¹¹⁹⁾

Kada su naučnici izvadili DNK iz cevi, čestice fotona su se ponašale i dalje kao da je DNK unutra tj. kao da su još uvek povezane. Naučnici ovu povezanost nazivaju *DNK fantomski efekat*.

U svakodnevnom životu, poznata nam je pojava fantomskog bola tj. bola u prstima ruke ili noge, ili u celom ekstremitetu, iako je taj deo ekstremiteta, ili ekstremitet u celosti, hirurški odavno odstranjen.

Treći eksperiment izveden je 1993. godine, u Institutu matematike srca, a rezultat je objavljen u *Časopisu za naučna istraživanja* (*Journal of Scientific Exploration*, vol. 8, no. 3, 1994).⁽⁴²⁾

Reč je o tome da oko svakog srca postoji polje energije koje se širi do 3,5 metra, pa i mnogo kilometara dalje, ali ne može da se izmeri današnjim postojećim instrumentima. Naučnici su u eksperimentu dokazali da pozitivna tj. živototvorna osećanja (zahvalnost, ljubav, poštovanje, vera, nada, lepota, dobrota, saosećanje...) relaksiraju našu DNK tj. aktiviraju naše gene, a negativna tj. neživototvorna osećanja (strah, mržnja, bes, frustracija, nezadovoljstvo, laž, sumnja, stres...) zgrče (ugase, deaktiviraju) našu DNK, odnosno gene.

Kada je DNK opuštena čovek je zdrav, ima snažan imuni sistem, DHEA su visoki, a dok je DNK zgrčena, imunološki sistem pati, DHEA su niski i čovek je bolestan.

Naučni tim je zaključio da su „pojedinci trenirani osećanjima duboke ljubavi i poštovanja u stanju da namerno promene oblik njihove DNK”.

Takođe su utvrdili da „ljudska emocija proizvodi učinak koji prkosi konvencionalnim zakonima fizike i odnosno prema prostoru i vremenu”.^(42, 50)

To znači da svako od nas može da stvara osećaje u svo- me telu, i dokle god imamo taj osećaj mi nismo ograničeni zakonima fizike i biologije kakve danas poznajemo.

Krajnji rezultat eksperimenata jeste saznanje da osećanja menjaju DNK (gene) u našim telima, a DNK menja materiju od koje je naš svet sazdan, što znači da naša osećanja menjaju materiju od koje je svet sačinjen, tj. menjaju materiju od koje smo i sami sačinjeni.

Možemo zaključiti da imamo moć unutar našeg tela, koja menja nas, kao i svet izvan našeg tela.⁽⁵⁰⁾

Božanska Natprirodna Inteligencija može da promeni naše moždane ćelije, ćelije jetre, ili bilo koje druge ćelije.

Božanska Inteligencija nam šalje informacije (signale), a to je moć kojom menja naše gene. Natprirodna Božanska Inteligencija je čoveku, kao biću koje najviše voli, dala mogućnost da svojim životnim porukama (informacijama), koje šalje svome organizmu tj. svome univerzumu, može menjati i menja svoje gene, te samim tim i svoje biće u celosti, kao i svet oko sebe.

Za čoveka koji se izlečio od dijabetesa, a kojeg smo već pominjali, važno je reći da pre deset godina nije verovao u Božansku Inteligenciju, kao ni u mogućnost sopstvenog izlečenja.

Nije verovao zbog toga što mu je njegov lekar rekao da nema šanse da ozdravi, i on je verovao da je izlečenje nemoguće.

Verovanje je šifra koja prevodi mogućnosti u stvarnost ovoga sveta.

„SVE DOK VERUJETE DA JE NEŠTO NEMOGUĆE, BIĆE NEMOGUĆE.”

Pravda Božanske Inteligencije po svojoj prirodi jeste takva da ljudskim bićima ništa ne nameće. Ali kada odustanemo od negiranja nečega, kroz saznanja prave istine, ta istina će nas osloboditi od odbacivanja te mogućnosti. Tada će Božanska Inteligencija moći da interveniše u našem životu, i moći će da obavi Njenu želju tj. Njen posao, i obnovi naše gene.

Zato je važno da upoznamo pravu istinu o Božanskoj Inteligenciji kao iscelitelju, i da počnemo da živimo po njenim željama i zakonitostima, što i jeste prava naučna metoda.

Znanje stečeno zvaničnim obrazovanjem u društvenom sistemu veoma je važno, ali je dobro i kada ništa ne znate. Uistinu, imaćemo mnogo više koristi kada saznamo istinu o tome da su ovakva zbivanja moguća, jer tada osećamo posebnu životnu snagu.

Međutim, čovekova priroda je takva da, iako je čuo i saznao ovu istinu, on i dalje negira tu mogućnost, budući da je preplavljen protivrečnim informacijama. Radi toga, svako mora da uloži trud kako bi prihvatio istinu. Ponekad je potrebno da se svakoga sata, pa čak i češće, podsećamo istine koju smo spoznali.

Do sada su u mozgu postojale sinapse tj. veze između moždanih ćelija, koje su imale i davale informaciju koja kaže: „To je nemoguće.” Te veze su čvrste, jer su se godi-

nama stvarale. Recimo, kada smo bili mladi, doživeli smo lepo iskustvo odlaska na odmor sa vršnjacima, a putovali smo vozom. Zato, kad god vidimo mlade, sa opremom za kampovanje, koji na odmor putuju vozom, setićemo se tog prijatnog iskustva. Podsetićemo se lepih trenutaka i događaja na plaži i u kampu.

Ali recimo da je taj isti dečak u prošlosti doživeo sudar vozova u kojem je bilo i dosta povređenih. Kad god bi video ili čuo voz, on bi se uplašio ili iskusio nelagodan osećaj.

To je zbog toga što su se sinapse promenile. Veza koja kaže da je nešto nemoguće veoma je čvrsta. Zato morate neprekidno da ojačavate tu vezu, tj. da stvarate nove sinapse. Zato je potrebno vežbanje. Nova saznanja pomažu da se raskinu stare i stvore nove moždane sinapse. Takav način života možemo nazvati neosinaptičkim, jer se u njemu stvaraju nove moždane sinapse.⁽¹²⁰⁾

NAČIN ŽIVOTA U KOME SE OKREĆE NOVI LIST

Način života u kome se okreće novi list ne ogleda se samo u promeni načina ishrane. To bi bilo vrlo površno zaključivanje. Nije dovoljno promeniti ishranu, piti više vode, vežbati... Pre svega, mora se otvoriti srce, kako bi se mogli prihvatiti istina i signali koje nam šalje Božanska Inteligencija. Tada će nam biti mnogo lakše da, uz mnogo životnog entuzijazma, promenimo životni stil.

Kada čovek počne da koristi prirodnu (biofotonsku) ishranu tj. hranu koja nije termički ili industrijski obrađena, on priprema gene za prihvatanje životnih signala od stra-

ne Božanske Inteligencije. Ako je ćelijska sredina u kojoj se nalaze geni prljava, onda će signalima koje šalje Božanska Inteligencija biti teško da dopru do gena. Zato čovek

Čoveku je darovana sposobnost da može da shvati. Božanska Inteligencija ne može da nauči veverice, ptice, ili druga bića, ali čoveku je dala privilegiju da shvati istinu koja mu se otkriva. Zato čovek, spoznajući istinu, ima mogućnost da se pripremi za sreću, zdravlje, sopstveno i sveopšte blagostanje, bolje nego bilo koje drugo biće.

mora svesno, promenom načina ishrane, da očisti prostor oko gena, kako bi oni primili informacije (signale, klikove) Božanske Natprirodne Inteligencije, koja će tako aktivirati gene i vratiti ih u njihovo najprirodnije stanje. Na taj način ponovo se stiče savršeno zdravlje. Zato je potrebno okrenuti novi list i početi život zasnovan na novom konceptu, u kome smo se oslobodili dosadašnjeg neznanja.

Oslobodili smo se time što smo saznali istinu.

Mi živimo u uzbudljivom vremenu. Božanska Inteligencija nam ukazuje na svoje postojanje i Njene zakonitosti življenja, preko mrava, tekunica i ribica o kojima pišu najpoznatiji svetski naučni časopisi. Kada se sazna istina i shvati ta poruka, tek tada se može krenuti napred, ka putu zdravlja, sreće, ličnog i sveopšteg blagostanja.

NE TREBA SE FOKUSIRATI NA BOLESTI

Ne treba da se fokusiramo na naše bolesti, već treba da stremimo zakonitostima Božanske Inteligencije i Njene pravde. Kada se Božanska Inteligencija upozna i vera u Nju očvrsne, tada će Ona moći da nas izleči. Primićemo divnu poruku koja će stvoriti životnu energiju u nama.

Ta životna energija poteći će našim nervima, organima i svim ćelijama. To će nas revitalizovati. Bićemo okrepljeni. Tokom tog procesa i geni će biti zalečeni. Zahvaljujući volji i pravdi Božanske Inteligencije „tada ćemo osetiti Carstvo Božje u sebi”. Živećemo sa ljubavlju, verom, mirom i nadom u srcu, te tako stvarati i „imati raj u sebi i oko sebe”.

To je svrha istinske poruke o zdravlju.

Ljudski organizam osrednje dobi sačinjava 70–100 triliona (70.000–100.000 milijardi) ćelija. U svakoj ćeliji se nalaze organele, što u stvari jesu organi ćelije. Mitohondrije u ćelijama jesu organele, tj. organi ćelije koji imaju funkciju motora, kao recimo motor kod automobila. U svaki motor, kao i u motor ćelije, ulaze gorivo i kiseonik, i tada počinje proces sagorevanja. Kao rezultat sagorevanja nastaje energija. Da bi došlo do sagorevanja neophodna je varnica za otpočinjanje reakcije.

Zamislimo da je napolju parkirano mnogo automobila. U motorima se nalazi benzin. U automobilu ima vazduha, u kom ima kiseonika, ali motor ne radi zato što nema varnice. Sagorevanje (paljenje) se ne dešava, jer nema varnice. Da bi se vozilo neprekidno kretalo, motor unutar vozila mora stalno da prima varnice.⁽⁵¹⁾

Naša ćelija je poput automobila, a mitohondrije su poput motora. Proces sagorevanja odvija se u mitohondrijama, tj. u motoru ćelije. U ovu aparaturu za sagorevanje ulazi šećer koji je kao benzin, a zatim ulazi i kiseonik, i tada dolazi do varnice.

Postavlja se pitanje šta predstavlja varnicu u našem organizmu. U slučaju da u čovečjem organizmu nema varni-

ca, gase se njegove životne funkcije i on se momentalno onesvešćuje, a možda i umire.

Sećam se našeg kućnog ljubimca Džipsija, psa rase čivava, kome su se u jednom jedinom trenu ugasili svi geni, i koji je preminuo u roku od nekoliko sekundi. Naime, toga dana smo moja supruga Snežana, naša starija kćerka Ivana i ja ulepšavali dvorište, a Džipsi nam je pravio društvo, veselo trčkarajući i igrajući se oko nas.

U jednom momentu, u dvorište je sa ulice uleteo ogroman pas, i Džipsi se našao u njegovim čeljustima. Kad smo svi uglas zagalamili, pas je ispustio Džipsija i pobegao, ali Džipsi više nije davao znake života. Pregledao sam ga. Nije bilo nikakvog traga povrede kože, nikakve ogrebotine, nikakve unutrašnje fizičke povrede, samo krajnja mlitavost i Džipsijeve staklaste oči. Strah je u momentu deaktivirao sve Džipsijeve gene, i ugasio život u njegovom telu.

Za postojanje života neophodno je neprekidno „varničenje”. Bez varničenja tj. primanja informacija (signala) nema sagorevanja, a bez sagorevanja nema životne energije niti života.

Svima je poznato da čovek pada u nesvest usled nedostatka kiseonika ili šećera. Sada se zna da se čovek onesvešćuje i usled nedostatka varnica, tj. signala koji su uslov za odvijanje procesa sagorevanja (metabolizma) i dobijanje životne energije. Potrebno je da znamo šta su u stvari te varnice koje stižu u naš organizam, iako ih ne vidimo.

„Naši hromozomi i naša DNK su antene koje primaju informacije iz kosmosa. Mi konstantno primamo informacije iz kosmosa.”⁽⁵⁵⁾



Petar Petrovič Garjaev, doktor biologije, akademik, član Ruske akademije nauka.

Ne znam da li ste ikada doživeli da se pred vama čovek onesvesti iako ima dovoljno šećera i kiseonika. Dakle, čovek je, recimo, nesmetano disao i pojeo je dobar obrok. U njegovim mišićima i jetri ima sasvim dovoljno glikogena tj. rezervi šećera, a ipak se onesvestio: iznenada se jako uplašio. Strah je prekinuo dolazak varnice, tj. signala za odvijanje procesa sagorevanja i stvaranja životne energije.

Pored straha, signale mogu blokirati i šokovi, loše vesti... Recimo, desi se da ste prevareni. Neko vas je obmanuo. Osobi u koju ste imali poverenja i smatrali je prijateljem pozajmili ste svu svoju ušteđevinu na šest meseci. Štede-

li ste taj novac... Taman kada ste skupili dovoljno, recimo da kupite sebi stan, došao je vaš prijatelj i zatražio pozajmicu. Obećao je da će novac vratiti za šest meseci. Vi ste mu verovali i dali mu novac, a šta se desilo? Prijatelj je otišao pravo u kockarnicu! I novca više nema. To zaista jeste situacija u kojoj možete da se onesvestite.

Činjenica jeste da neki narodi, recimo Korejci, lako padaju u nesvest, dok drugi, na primer Amerikanci, to ne običavaju. Kada u Americi tajfun pogodi neku oblast, uzrokujući strašna razaranja, Amerikanci hladnokrvno i pribrano kreću od nule.

Zašto je to tako? U pitanju su različite životne filozofije. Američka filozofija je ukorenjena u hrišćanstvu. U orijentalnim zemljama ne postoji Bog u tom smislu. Tek odnedavno hrišćanstvo buja na Orijentu. Ranije je na istoku Bog bio zmaj. Zmajevi su bili posvuda.

Ljudi koji poznaju Isusa ne moraju da se onesvešćuju. Šta god da se desi, oni su mirni, jer znaju da on sve vodi. Recimo, kada ste suočeni sa prirodnom silom ili obmanom, a znate istinu, i dalje možete biti srećni. Vitalniji ste jer vaše ćelije proizvode više energije.

Zašto je tako? Iako u ćeliju stiže ista količina goriva i kiseonika, sada vam stiže više varnica. Tada ste mnogo efikasniji u stvaranju energije. Iako unosite istu količinu hrane i udišete istu količinu kiseonika, vama stiže više varnica, efikasnije stvarate životnu energiju i puniti se njome. Zlo onemogućava varnicu.

Zato je potrebno da se upoznamo sa tom varnicom, kako se više ne bismo onesvešćivali kada nas neko prevari ili kada nas zadesi velika nepogoda.

ŽIVOTNA VARNICA

Šta je, dakle, varnica po svojoj prirodi? Suprotna od zla je dobrota. Varnica je dobrota. Zato, kada vam neko učini neko dobro delo, vi ste mu zahvalni. Osećate navalu energije. A kad, recimo, sledeće godine pomenete to u razgovoru, opet ćete osetiti pozitivnu energiju. Ljubav, istina, dobrota, lepota, vera, nada, zahvalnost... daju varnice.

Lepota je varnica. Kada vidimo lepotu vodopada odjednom ne osećamo više umor. Zašto? Zato što stvarajući

energiju ne možemo biti umorni. Kada vidimo vodopad, kad uživamo u njegovoj lepoti, mi jače varničimo.

Varnica = Ljubav = Istina, dobrota, lepota

Ma koliko zdravu hranu jeli, ma koliko čist vazduh udi-sali, ako smo ispunjeni beznađem i ružnim stvarima, neće-mo proizvoditi dovoljno energije jer smo ukinuli spoljašnje varnice. Kada ne stvaramo dovoljno energije, osećamo se umorno. Zato smo umorni kada smo depresivni, čak i nakon jela i odmora. Brige i strahovi, koje sa sobom nosi depresija, onemogućavaju dolazak varnica koje stižu izvana, nema dovoljno sagorevanja u našim mitohondrijama, a posledica je osećanje umora.

Sada smo se upoznali sa prirodom varnice. Varnica jeste istina, dobrota, lepota. Da bi nešto bilo varnica, mora biti istinito, mora biti dobro i lepo. Šta to objedinjuje ove tri osobine? Ljubav!

Ljubav je uvek istinita, dobra i lepa. Zato, kada osetimo ljubav, osećamo da smo osnaženi i tada proizvodimo više energije.

Istina jeste da je Bog ljubav. Božanska Inteligencija nam svoju ljubav odašilje u neprekinutom kontinuitetu. Da nema te ljubavi, ne bi bilo ni varnica. Te varnice nam daju život. Bez njih nema sagorevanja u mitohondrijama, a bez toga nema ni života.

Zato, da bismo okrenuli novi list u životu, moramo da se osposobimo za primanje životne varnice. Ali mnogi ljudi unose u sebe proizvode koji onemogućavaju varnice.

Kad postoje varnice, slede i ljubav i lepota. Pogledajmo cveće! Cveće baš varniči! Varnica se ne nalazi u nama, već stiže u nas izvana.

Motor automobila nema u sebi varnicu. Ona stiže od paljenja, iz akumulatora. Potrebno je dati start ključem. Princip varnice je isti. Moramo da se povežemo sa izvorom energije tj. Božanskom Inteligencijom. Potom nam stižu varnice, što je naučno i potvrđeno.^(51, 55)

Ako nas neko bombarduje lošim informacijama, koje možemo nazvati i antivarnicama, ispunjeni smo strahom, brigama, besom, sumnjom, beznađem... Da li ćemo tada osetiti varnicu pri pogledu na cveće? Ne, nećemo videti lepotu. Zanimljivo, zar ne? Ako smo ljuti na nekog, mržnja nas u potpunosti obuzme. Ako puni mržnje odemo u prirodu, da li ćemo uživati u njoj? Nećemo.

Znate li šta je mržnja? To je antivarnica koju šalje „Neprijatelj Života”.⁽⁵¹⁾

Depresija nastaje kada do nas stižu antivarnice. Došlo je do ometanja varnica. To je situacija u kojoj drugi signali ometaju one prave.

Kada stojimo preblizu loših „zvučnika” (negativnih ljudi, novina, televizije...), tj. izvora loših informacija, to predstavlja problem. Mnogo ljudi stoji blizu „zvučnika” koji stvaraju snažnu buku. Brinu o ovom, brinu o onom... Svi ti loši signali stižu do nas i nemamo vremena da prihvatimo pravu varnicu koja će nam dati energiju i koja će aktivirati naše gene.

Mnogo ljudi žive sa izvorima informacija koji im ko-jećime pune glavu. U pitanju su laži. Mnogi ljudi veruju u te laži. Zato je važno saznati istinu.

MITOHONDRIJE SU MOTOR U LJUDSKIM ĆELIJAMA

Odrastao čovek sačinjen je, kao što je već rečeno, od oko 70.000–100.000 milijardi ćelija. U svakoj ćeliji ljud-skoga tela imamo jedro u kojem su smešteni hromozomi i geni. U ćelijama se nalaze organele, tj. njeni orga-ni, kao što su mitohondrije.

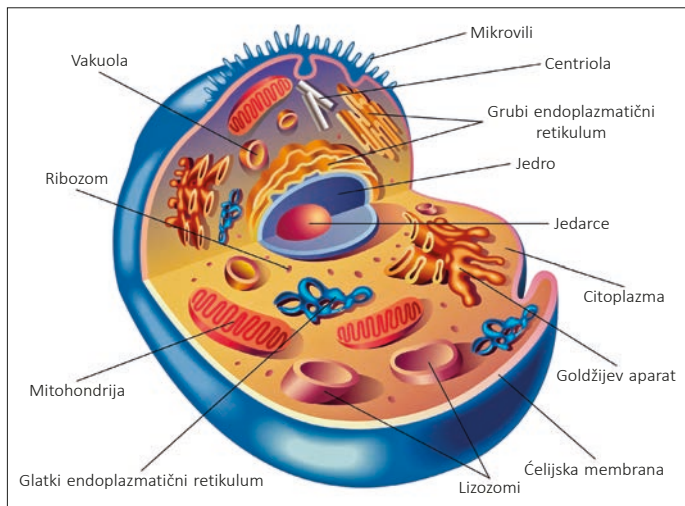
Neki ljudi su živahni i retko umorni. Neki lako mogu da se popnu na brdo, čak i uživaju u tome.

Međutim, neki ljudi ne mogu da se popnu, brzo se umore i zadišu. Zbog čega je tako? Zbog razlike u broju mitohondrija u ćelijama.

Kakav se auto lako penje uzbrdo? Jači auto, sa moto-rom od osam cilindara, penje se bez problema. Ali mo-tor sa četiri cilindra, zato što proizvodi manje energije, jedva se penje. Ljudi su takođe takvi. Neki imaju osam, a

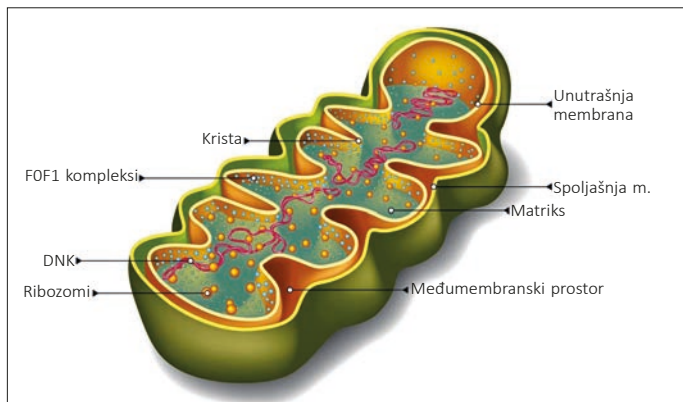
neki samo četiri mitohondrije, tj. „cilindara”. Čak i malo vežbanja ih umori. Kada bismo izvadili ćelije ljudi i po-gledali ih pod mikroskopom, videli bismo razliku u bro-ju mitohondrija.

Maratonci, na primer, imaju 24 mitohondrije (cilin-dra). Snažni su. Recimo da ste maratonac i da imate 24 mitohondrije, ali doživite saobraćajnu nesreću, završite u gipsu i tri meseca provedete u krevetu. Znate li šta će bi-ti nakon ta tri meseca? Od 24 preostaje vam samo četiri



Ćelija ljudskog bića

„cilindra” tj. mitohondrije. Broj mitohondrija opada, zato što vam nisu potrebne. Ali čim se oporavite i počne-



Mitohondrija

te da trčite i vežbate, broj mitohondrija počće da raste. Naučnike je ovo saznanje zapanjilo.

Kako je to moguće? Otkrili su da se mitohondrije množe. U ljudskom telu ćelije se stalno množe i izumiru. To se dešava zato što imaju gene. Geni se umnožavaju.

MITOHONDRIJE IMAJU SOPSTVENE GENE

Jedno od najnovijih otkrića jeste da mitohondrije imaju sopstvene gene i da se množe. Ti geni se nazivaju mitohondrijska DNK. Pošto geni reaguju u skladu sa potrebama, i mitohondrija će reagovati u skladu sa potrebama. Zato, kada vežbamo, geni mitohondrija primaju varnice, i mitohondrije se množe.

U ćeliju čoveka ulazi šećer. U nju ulazi i kiseonik. Potom stiže varnica. Tada se stvaraju toplota, snaga i struja. Sva živa bića stvaraju struju. Naš mozak i naše srce proizvode struju. Zato može da nam se uradi EKG (elektrokar-

diogram), kao i EEG (encefaloelektrogram), jer ako srce i mozak nisu u redu, onda ni njihova električna aktivnost nije u redu.

ŽIVOTNA ENERGIJA JESTE LJUBAV

Tri produkta čovekovog metabolizma, toplotu, snagu i struju, nazivamo jednim imenom – *energija*. Oslobođenju energiju stvara varnica. Varnicu čine istina, dobrota i lepota. Istinu, dobrotu i lepotu zajedno nazivamo ljubav. Naučnici su posmatrali pacove u laboratorijama.

Primetili su da majka neprekidno liže svoje mladunce, jednog po jednog. Pitali su se zašto ih liže, kopkalo ih je da otkriju razlog.

Iz okota od deset mladunaca, naučnici su nakon svakog dojenja odvajali od majke po pet mladih. Iako je svih deset malih pacova pilo isto mleko, naučnici su nakon samo

pet dana razdvajanja otkrili da su mladunci koji su ostajali uz majku, i koje je majka lizala nakon dojenja, rasli mnogo brže i značajnije dobijali na težini nego oni koji su bili od nje odvojeni.

Naučnici su pacovima uzeli uzorke krvi i otkrili da je nivo hormona rasta mnogo niži kod mladunaca koji su bili odvojeni i koje majka nije lizala.

Hormon rasta se luči u hipofizi, tu se nalazi taj gen. Drugim rečima, kod mladunaca koji su razdvajani od maj-

ke gen za hormon rasta nije bio aktivan. On se aktivira lizanjem. Znači, nije važna samo hrana, već i lizanje. Lizanje je ispoljavanje ljubavi i ono aktivira taj gen. Kada su naučnici lizanje imitirali četkicama, mladunci su u početku lučili hormon rasta, ali su kasnije prestali. Geni su, nakon izvesnog vremena, prepoznali lažne varnice.

Sa sigurnošću možemo reći da se isto dešava i kod drugih živih bića, tj. da ljubav roditelja jesu informacije (varnice) životne energije.⁽⁵¹⁾

NAŠE ĆELIJE REAGUJU NA NAŠA OSEĆANJA

Ćelije imunog sistema nazivaju se T limfociti. Oni okružuju ćelije raka i napadaju ih. Limfociti umnogome zavise od onoga što osećamo. Naučnici su otkrili još jednu vrstu ćelija – to su ćelije ubice, koje su slične T limfocitima. Ćelije ubice su stručnjaci za borbu „prsa u prsa”. One stvore nož u sebi, „izbodu” ćeliju raka (kao što se vidi na slici) i tako je ubiju. Ćelija raka zatim uginje.

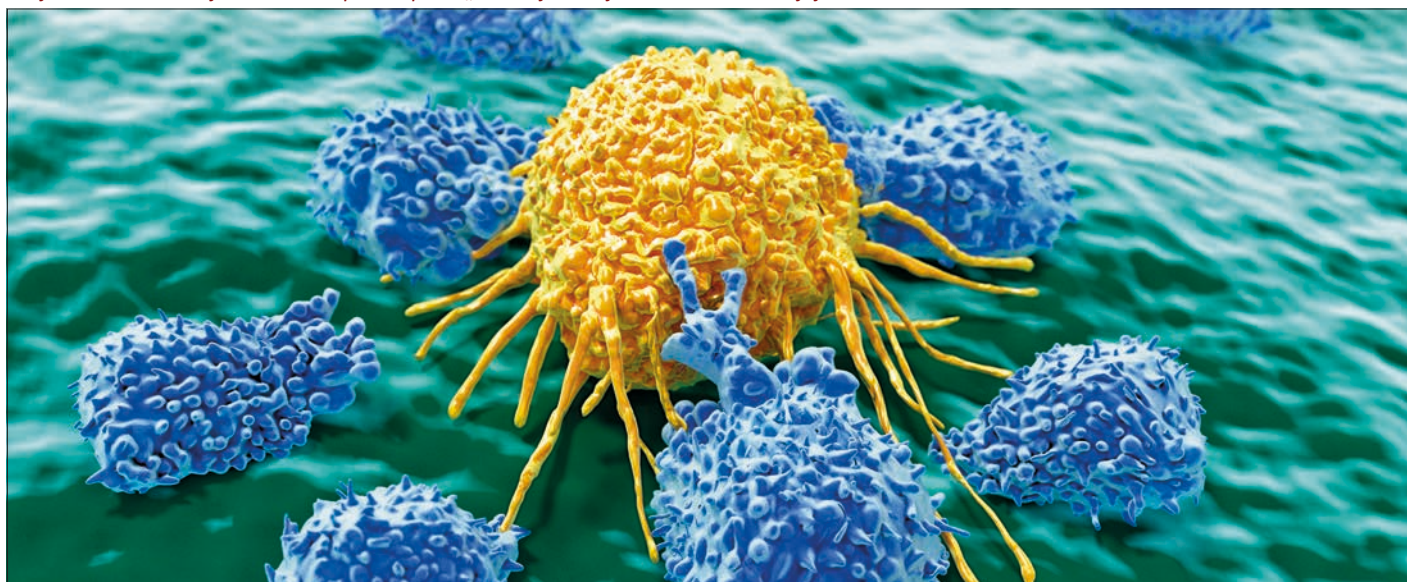
U poslednjih desetak godina obavljena su mnoga istraživanja o tome kako funkcionišu T limfociti i ćelije ubice. Terapija pozitivnim razmišljanjem veoma je bitna, i postala je popularna metoda među lekarima. U laboratoriji je moguće izmeriti nivo aktivnosti ćelija ubica.

U određenom broju eksperimenata, lekari su okupljali pacijente obolele od raka. Potom bi ih naveli da stvaraju pozitivne misli. U jednoj grupi je bilo dvanaest pacijena-

ta. Smestili su ih u lepu sobu sa odličnim ozvučenjem. Zvukom su stimulirali pozitivne misli kod pacijenata. Prvo bi održali predavanje o tome kako ćelije ubice ubijaju ćelije raka. Zatim bi pacijentima saopštili da je neophodno da to zamisle.

Pacijenti bi se uhvatili za ruke i zatvorili oči. Potom bi im lekari puštali prijatnu muziku. Muzika se polako pretakala u zvuk okeanskih talasa. Zatim je instruktor saop-

Ćelije ubice su stručnjaci za borbu prsa u prsa. „Ubadaju” ćelije raka i tako ih ubijaju.





Li Čing Juen živeo je fantastičnih 256 godina. U članku Njujork Tajmsa iz 1930. govori se kako je kineska vlada 1827. čestitala Li Čing Juenu njegov 150. rođendan, a zatim mu 1877. čestita 200. rođendan. On je obučavao mlade vojnike, i prodavao pirinčano vino i bilje koje je koristio za svoju ishranu.

štavao članovima grupe da zamisle da su na pustoj plaži. Vedro nebo, predivan dan, voda je mirna. Poneki talas pljusne o obalu. Potom bi se u pozadini začuli galebovi. Ti galebovi su predstavljali ćelije ubice. Zvuk galebova se pojačavao. Odjednom ih je bilo mnogo. Iznenada bi se začula buka. Galebovi love ribu. Ribe su ćelije raka. Ljudi se drže za ruke. Pozitivno razmišljaju!

Sprovedeno je mnogo istraživanja na ovu temu. Naučnici su izmerili nivo aktivnosti ćelija ubica pre i posle terapije pozitivnim razmišljanjem. Van svake sumnje je dokazano da se nakon terapije pozitivnim razmišljanjem povećavao nivo aktivnosti ćelija ubica, a rak je počinjao da se smanjuje.

Ova metoda nije zaživela jer se pacijentima svaki naredni tretman činio sve „blesavijim”. Mislili su: „Bolje ovo da radim kod kuće.” Kod kuće je toga bilo sve manje i manje. Činilo im se da je to imalo sve manje smisla. Zašto? Zato što tu nema istine. To nije prava varnica, već samo lažna.



Radno sposoban i vitalan u svojoj 150. godini života.

Kao što već znamo, naši geni mogu da odreaguju na laž ako se toj laži dodeli pravo značenje. Ali to ne može da traje. Da bi trajalo, potrebno je solidno istinito značenje.

Jaka varnica znači solidnu istinu, nepromenjivu istinu. Istinu koja će našem životu doneti značenje, a potom i snažnu dobrotu i solidnu lepotu. A to je ljubav Božanske Inteligencije. Hvala Božanskoj Inteligenciji i svim živototvornim delima!

Recimo da ovako razmišljate: „Jutros su me oduševili oni obli kaktusi. Lepi su! A video sam i tri kaktuščića. Minijturni su. Treći na oko 25 cm od prva dva. Ti kaktuščići će narasti u ogromne kaktuse.”

Šta na to kaže Božanska Inteligencija? Ako vidite kaktuse i kažete: „Opasni su jer bodu!”, to nije istina, i to znači da niste baš mudri. Morate da budete mudri! Mudrost znači da primamo varnicu, onako kako je Božanska Inteligencija zamislila. Kaktusi su divni. To je prava istina i mudrost.

„Čovek je najgluplje biće na planeti Zemlji! On obožava nevidljivog Boga, a ubija vidljivu prirodu i druga bića, ne shvatajući da priroda i bića koja ubija predstavljaju tog nevidljivog Boga koga obožava!”, kaže Hubert Rivs.

Mnogi ljudi odbijaju varnicu. Ako pogledamo oko sebe, videćemo da su varnice posvuda. Svet je pun lepih stvari. Sve što je Božanska Inteligencija stvorila – lepo je. Varnice nam daju zdrav, srećan i dugovečan život.

Znači, čak i ćelije ubice reaguju na značenje, bez obzira na to što je u pitanju lažno značenje, čak iako je u pitanju metoda pozitivnog razmišljanja. Pa ipak, ta metoda donosi rezultate. Zamislite sad koliko energije možemo da dobijemo kada jednom shvatimo šta je prava istina, šta je prava dobrota i šta je prava lepota.

To je velika moć!

Poruka je veoma snažna. Potrebno je otvoriti svoje srce. Sećate li se onog slučaja sa dijabetičarem? Poverovao je da je izlečenje ipak moguće, iako je bilo statistički nemoguće. Uvek se možemo setiti primera devojke koja je hodala po užarenom ugljčevlju, žene koja je podigla kola i tako spasila ljudski život, itd...^(51, 30, 31, 35, 50)

Potrebno je da verujemo u „izuzetnu” istinu, a ne u statističke činjenice.

Istina uvek izgleda neobično u ovom našem svetu, u kojem se analiziraju samo činjenice. Naš svet je svet praznih činjenica, ali mi ne treba da živimo tako. Mi treba da živimo u skladu sa istinom i ljubavlju Božanske Natprirodne Inteligencije. Ljudi treba da osete te divne varnice.

Varnice nam stižu iz Biblije, iz prirode, sa svih strana. Ako želimo da ih shvatimo i prihvatimo, onda ćemo ih i dobiti. Zato moramo da se odupremo „zvučnicima” (govornicima, negativnim i antiživotnim informacijama) koji se mešaju i ometaju prave životne signale. Mnogi ljudi lako prihvataju ometajuće signale. Ti signali u nama ometaju i blokiraju varnice koje nam šalje Božanska Inteligencija.

ANTIVARNICE

Lako je naći razlog za brigu. Lako je biti ljut, zar ne? Lako je mrzeti nekog. Kada nas neko uvredi, da li je potrebno uložiti napor da bismo ga mrzeli? Ne, nije potreban nikakav napor. Osećamo da je prirodno da mrzimo nekoga ko nas povređuje.

Mislio sam da je nemoguće da gajim razumevanja za onoga ko me vređa. Ali, počeo sam da shvatam da taj neko razmišlja na način na koji razmišlja, tako da mi to više ne smeta toliko. Sada se osećam predivno. Shvatio sam da imam dovoljno duhovnih rezervi da to prihvatim. Ne moram da se onesvestim zato što me je neko uvredio. Smiren sam. Božanska Inteligencija je uvek uz mene i sa mnom.

Važno je da shvatimo da moramo da se odupremo lošim informacijama, signalima, koji jesu antivarnice. Ti signali nas primoravaju da brinemo. Teraju nas da se ljutimo, da sumnjamo, da ne verujemo, da ne volimo... Ako samo sedimo i slušamo loše „zvučnike”, zapašćemo u beznađe. Nivo varnica će opadati. Moramo da očuvamo nivo varnica tako što ćemo odbiti signal sa tih „zvučnika”. To su antiživotni „zvučnici”. Oni nam šalju antiživotne informacije.

Ovo je posebno važno za pacijente obbolele od raka, oni su najviše uplašeni. Kada su u društvu, onda se ne plaše toliko. Zašto? Ljudi se u grupi osećaju sigurnije. Buka sa onih „zvučnika” više nije toliko jaka, i više nemaju vremena da je slušaju.

Ljudi u grupi sada su zauzeti razgovorima o lepim stvarima. Dok se priča o lepim stvarima, buka sa „zvučnika”

ne čuje se toliko. Međutim, kada smo blizu „zvučnika”, čak i dok smo u grupi, nećemo slušati o lepim stvarima, jer zapravo čujemo samo „zvučnike”. Ne možemo da se usredsredimo jer slušamo „zvučnike” čiju buku dobro poznajemo. Potrebno je da na jedan izuzetan način odbijemo te loše informacije. Ako to ne uradimo, oni nastavljaju besplatno da emituju buku. Ta buka će nam nauditi. Razmislimo! Čak i lažno pozitivno razmišljanje može da nam godi.

Šta mislite, koliko može da nam naudi prava zla buka sa „zvučnika”? Dakle, ljudi moraju aktivno da odbace te „zvučnike”. Verujte mi, teško je to. Morate da uložite izuzetan duhovni napor. Inače, ako budete samo sedeli, sa rakom u telu, znate li šta će se desiti? Kada god budete osetili da se varenje ne odvija dobro, onaj „zvučnik” će reći: „Tvoj rak se širi!”, „Otići će ti na mozak!”, „Otići će ti na jetru!”... Tada počinjete da razmišljate u antiživotnom pravcu.

Antiživotni manipulator je odličan instruktor. On će nam u glavu ubaciti užasne misli koje će nam nauditi. To je onaj čuveni sukob dobra i zla. Nemojmo se predati tome! Ljudi misle da je to normalno. Nije! To je duhovna manipulacija. Neko pokušava da nama manipuliše.

DUHOVNA MANIPULACIJA

Zasigurno postoji duhovna manipulacija. Kada ovo shvatimo, to je sjajno. Tako je! „Neko je nama manipulisao!” To je novi početak našeg života. Moramo aktivno da odbacimo tu manipulaciju. Zna li šta se dešava sa mnogim ženama, pogotovu sa onima koje boluju od raka dojke?

Rak dojke nanosi veliku emotivnu štetu. Zašto? Zato što je napadnut simbol ženskog pola. To je velika emocionalna trauma. Iako sa medicinske tačke gledišta dojka više nije u funkciji, emocionalno, u smislu značenja, ona je veoma važna. Značenje je narušeno. Pošto je značenje termina „žena” sada narušeno, mnogo buke stiže sa „zvučnika”. Ta buka može da vas navede da posumnjate u svog supruga. Stalno čujete antiživotne „zvučnike”: „Rak se širi!”

Kada Antiživotna Sila misli da vas je uhvatila, onda počinje sa lažima, recimo: „Znaš li gde je tvoj muž?” To se događa skoro svima koji se bore sa rakom, ali nije ni potrebno da imate rak da bi vam se ovo dešavalo. Zna li šta je potrebno? Potrebno je da se aktivno oduprete tome. To je jedna drugačija borba.

Recimo da žena obolela od raka dozvoli da joj Antiživotna Sila sugeriše misli. Zna li šta će da joj pokaže? Takva pacijentkinja obično vidi sopstveno umiranje. Najpre leži u postelji. Neko zove hitnu pomoć. Stiže na urgentno i na kraju umire. Potom vidi sopstvenu sahranu. Leži u sanduku i gleda sve to. Zatim opaža da pored njenog muža sedi neka nepoznata žena. Razbesni se. Tada zlo pokreće mržnju prema njenom suprugu.

Njen muž se vraća kući. Svratio je u cvečaru, kupio je ruže. Pruža ženi buket, a ona ga odbija. Zašto? Šta se desilo? Ali supruga ne sme da ispriča priču. Suludo je, ali ipak je besna.

Da li želite da živite tako? Veoma mnogo ljudi živi upravo tako. Oni pohađaju terapiju kod zla, tj. Antiživotne Sile. Ona je „stručnjak” za takve terapije. Potrebno je samo da Antiživotnoj Sili to dozvolimo. Ako joj ne dozvolimo, ona će to ipak pokušati, i to na silu.

Bog, koji je u svojoj biti Ljubav, nikada neće uraditi nešto što ne želite. Ali Antiživotna Sila se nameće. Zato čovek mora aktivno da je odbacuje. Potrebno je uraditi nešto neobično, ali većina ljudi ne želi da radi ništa neobično, ništa što iskače van ustaljenih društvenih normi.⁽⁵¹⁾

Kada se nalazimo u nekoj izuzetnoj situaciji, obične metode rešavanja problema neće imati efekta. Vanredne situacije zahtevaju vanredne mere. Nemojmo da sedimo i budemo pasivni! Mnogi pacijenti su pasivni, jer misle: „Vi ste lekar, rešite problem.” Lekari su takođe učili pacijente da budu pasivni. Ali, nećemo tako! Pacijent mora da bude aktivno uključen.

Ne postoji ljudsko biće koje može da nam pomogne da izađemo iz ove izuzetne situacije. Zna li šta je to neobično što moramo da uradimo? Moramo (potrebno je) da se sa ljubavlju i radošću približimo Božanskoj Inteligenciji. To je jedini način.⁽⁵¹⁾

Retki su ljudi koji žele da budu neobični, čak i ako se nalaze u neobičnoj situaciji. Ljudima govorim da žive u skladu sa ljubavlju i željama Božanske Inteligencije, ali ne obično, već krajnje iskreno, očajnički, sa izuzetnom željom.

SAMO ISKRENOST VREDI

Naravno, kada ste u depresiji, ili strahujete da li možda imate rak, vi ne znate šta da radite. Potrebno je da pokažete volju za istinskom promenom. Šta, dakle, da učinite? Božanskoj Inteligenciji nije važno koje reči koristite, važno je koliko to iskreno želite. Ništa ne vrede lepe reči ako iskreno ne želite promenu.

Sećam se da sam se, kada sam bio u teškim situacijama, molio Bogu iz očaja. I sve moje molitve iz očaja bile su

uslišene. Bile su to potpuno bezizlazne situacije. Ne mogu da ulazim u detalje zbog privatnosti, ali Božanska In-

Nauka potvrđuje da „ljudska emocija proizvodi učinak koji prkosi konvencionalnim zakonima fizike i odnosima prema prostoru i vremenu“.

teligencija je umela da ih reši. Zato se uvek oslanjam na Nju i pun sam životnih varnica.

Bivao sam u izuzetnim situacijama i bivao sam očajan. Brige i strahovi su me bombardovali sa svih strana. Nisam bio u stanju da izgovorim molitvu. Znate li šta sam u očajanju uradio? Ustao sam u dva sata ujutru i pevao sam. Nisam znao šta bih drugo. Ali sam znao da neću da prihvatim buku Antiživotne Sile. Nisam hteo da je čujem, iako je stalno dolazila. Ako bih se molio u tišini, čuo bih glas Antiživota. Klatio sam se između dobra i zla. I zato sam na kraju ustao i zapevao svoju omiljenu pesmu. Ponavljao sam je i ponavljao. Posle petog ponavljanja, već sam znao da serotonin stiže. Stigla je varnica i aktivirala moj gen za serotonin. Obuzeo me je osećaj mira. Zahvalio sam se.

Tada sam mogao lepo da se pomolim: „Bože, to je Tvoj problem. Prepuštam ga Tebi. Neću da brinem. I ja sam Tvoj sin. Daj mi još melatonina. Ujutro trebam da držim predavanje.“

Potom sam legao u krevet. Probudio sam se u šest ujutro, i zahvalio sam se. To mi se ponovilo nekoliko puta u životu.

Moj je očaj bio poput peći, ali sedam puta vreliji. Antiživotna Sila i njeno zlo hteli su da ugase moje gene. Uložili su izuzetan napor da me razbole. Uzvratio sam molitvom iz očaja.

Molitva koju Božanska Inteligencija prepoznaje potiče iz dubine našeg srca. To je naše jedino oružje protiv očaja i naročito loših situacija. Tada će Božanska Inteligencija biti uz nas.^(41, 56)

Nauka potvrđuje sledeće: „Polje Energije je ogledalo koje reflektuje vaša osećanja u tom trenutku.“ Polje Energije je naziv koji nauka koristi za Božansku Inteligenciju. Pojednostavljeno rečeno, naše bezuslovno verovanje i osećaj da je naša želja već učinjena stvarnost, dovodi do fizičke realizacije našeg verovanja (osećaja).^(35, 50)

U Knjizi proroka Danila, Božanska Inteligencija je bila uz tri prijatelja, u onoj peći koja je sedam puta vrelija. Božanska Inteligencija nije ugasila vatru. Mi se uvek molimo i tražimo od Nje da ugasi vatru, odnosno da ukloni rak ili nešto drugo. Trebalo bi da se molimo da nam po-

dari mir, da nam omogući da opstanemo u toj peći. Božanska Inteligencija će to uslišiti.

To je izuzetan zahtev na koji će Božanska Inteligencija odgovoriti izuzetnim mirom. Kada to osetimo, to nam daje snagu, prosvetljuje nas i znamo da smo primili varnicu. Sveti duh se spustio na nas, primili smo moć. Tada ćemo zaključiti da je vredelo što smo imali taj problem jer bez njega ne bismo mogli da doživimo sve ovo.

U tom trenutku pobedili smo bolest ili rešili neki drugi problem. Pobjeda je naša jer tada, iako nas je, recimo, rak napadao, to više nije naš problem. Zašto? Zato što smo ga već pobedili. Rak nas više ne brine. To je ono što Božanska Inteligencija želi da učini za nas. Želi da ne bude mo u strahu, već u miru i ljubavi.

Ali čak i kad peći više nema, pitanje je ko je ugasio vatru. Ugasila ju je Antiživotna Sila. Ona je bila šokirana. Car Navuhodonosor je ugasio vatru. On je simbol Sotone tj. zla. Tri prijatelja su izašla iz peći, a da se nisu ni opekli. Bili su zdraviji nego ikad. To je ono što Božanska Natprirodna Inteligencija želi da postigne i sa nama.^(56, 57)

Možda sada rak gori, kao ona peć, u nekome od vas. Očajni ste. Ali samo budite uz Božansku Inteligenciju i jednoga dana ćete izaći iz peći. Ljudi će se zapanjiti i reći će da izgledate zdravije nego ikada. Tada ćete se setiti priče o tri prijatelja i shvatiti metaforu o peći.

Priča glasi ovako: car Navuhodonosor je u Vavilonu 538. godine p. n. e. dao da se načini zlatan kip po njegovom liku, visok dvadeset i sedam metara. Naredio je svim svojim podanicima da se klanjaju tom kipu, kao jedinom Bogu.

Neki od njegovih visokih zvaničnika i savetnika, Sedrah, Misah i Avadenag, to nisu činili jer su verovali u svog Boga. Njihovi neprijatelji su ih ocinkarili, kako bi se do dvorili caru. Saznavši sve, car je zaprepasčeno pitao: „Je li ovo istina? Odbijate da se poklonite mome kipu?“

„Care, nema potrebe da ti bilo šta govorimo jer već sve znaš“, rekoše okrivljeni. – „Onda ćete biti bačeni u užarenu peć, i niko vas neće izbaviti od moje kazne“, reče car. – „Ako budemo bačeni u ognjenu peć, naš Bog će nas zaštititi od nje“, kazali su Sedrah, Misah i Avadenag.

Car je naredio da se neposlušnici bace u ognjenu peć. Na zaprepašćenje cara i svih prisutnih, vatra im uopšte nije naudila.

Navuhodonosor je u čudu rekao: „Vatra nije naudila vašim telima. Kosa nije opaljena. Vaši ogrtači su celi. Ne oseća se čak ni miris vatre na vama. Neka je blagoslovljen vaš Bog. Bili ste spremni pre da umrete nego da služite bilo kome osim svome Bogu.”

Nakon tog događaja, car Navuhodonosor ih je vratio na mesta visokih savetnika u svojoj carevini.⁽⁵⁶⁾

Ova zbivanja mogu se objasniti kada se nauka poveže sa dešavanjima iz sadašnjice. Dovoljno je podsetiti se slučaja Amande Danison iz Kanade, koja je ušla u knjigu svetskih rekorda za najduže bosonogo hodanje po užarenom ugljevlju, bez ijedne zadobijene opekotine.

To znači da svako od nas može stvarati osećaje u svome telu, i dokle god imamo taj osećaj, nismo ograničeni zakonima fizike i biologije kakvima ih danas poznajemo.^(35, 50)

„Verovanje je šifra koja prevodi mogućnosti u stvarnost ovoga sveta.”⁽³⁵⁾

JEDAN OD PRIMERA MOĆI SOPSTVENE MISLI

Za vreme Drugog svetskog rata, glavni vojni komandant jedne okupatorske sile bio je iznenađen saznajući da su ga njegova tri oficira izdala tj. da nisu izvršili njegova naređenja. Odlučio je da ih kazni na čudan način. Svakog od njih stavio je u posebnu ćeliju, nakon čega je uključio gramofone sa kojih je dopirala klasična muzika. Pored toga, zavezao ih je i iznad njih postavio tanka creva iz kojih je pored zatvorenika polako kapala voda.

Oficirima je rečeno da iz creva curi otrovni gas, koji će ih usmrtniti u roku od šest sati. Nakon nepuna četiri sata dvojicu oficira našli su mrtve, dok je treći pretrpeo ozbiljne psihološke promene.⁽¹³¹⁾

Ovaj „eksperiment” uživo je dokazao da čoveka može ubiti njegovo sopstveno verovanje. Sama ideja o smrtonosnom gasu bila je dovoljna da njihova tela počnu da

luče hormone koji nepovoljno utiču na srce i druge organe. Rezultat takvih telesnih procesa vrlo često može izazvati smrt.

U današnje vreme, mnoštvo antiživotnih informacija dovodi do gašenja gena, a sledstveno tome i do bolesti i prevremene smrti.

GENI REAGUJU NA ZNAČENJE

Za zdravlje je važno znati koliko je bitno kada nečemu dodelimo određeno značenje, jer naši geni reaguju na značenje. To je zato što su geni slova. Svako pismo mora biti osmišljeno i stvoreno kako bi moglo da iskaže ono što stvoritelj misli. Zato slova reaguju na značenje. Svaka ćelija u našem organizmu ima gene koji su slova. Ta slova predstavljaju ispoljenu volju i poruku Božanske Natprirodne Inteligencije koja je osmisllila i stvorila naš organizam.

Da vidimo sada kako naš organizam može da se ošteti.

Saznali smo da do nas dopiru dva glasa, dve različite vrste informacija (signala, varnica, klikova, impulsa...). Ti signali utiču na naše gene.

Kada slušamo buku antiživotnih „zvučnika” i kada obraćamo pažnju na nju, odnosno kada ne odbijamo tu buku, dolazimo u stanje stresa. Buka je jezik zlih vibracija. Kad prihvatite tu buku, to je strah (stres), i sva osećanja koja

proističu iz njega. Kada prihvatimo loše informacije bilo koje buke, osećamo bes, ogorčenost, očaj, ljutnju, sumnju, neverovanje, mržnju...

Božanska Inteligencija nam nikada ne bi sugerisala tako nešto. Ona nas uvek ispunjava nadom, milosrđem, srećom. Ona je glas života. Istina jeste da nam veoma teško pada da prihvatimo glas života, ali nam je zato jako lako da poslušamo glas smrti.

Teško mi je da uverim ljude da ih Božanska Inteligencija bezuslovno voli. Mnogi kažu da je Božanska Inteligencija dobra i da prašta, ali da oni i dalje čuju onaj glas smrti. Taj glas im stalno govori da nisu dobri i da neće ozdraviti, da će biti kažnjeni.

Da to nije u skladu sa prirodom Božanske Natprirodne Inteligencije zapisano je u Jevandlju po Luki, u šestom poglavlju, u stihu 35: „Nego volite svoje neprijatelje, činite dobro i pozajmljujte bez kamate. Jer On je dobar prema nama, nezahvalnima i zlima.” Božanska Natprirodna Inteligencija tj. Bog ovo je rekao jer želi da se čovek ose-

ća rasterećenim. On je dobar prema svima iako su zli. To mnogi ne znaju. Oduvek su se osećali osuđenim, kao da će ih Njegova kazna uskoro stići. Božanska Inteligencija je dobra i prema zlima, iako su nezahvalni.

Ovo zvuči neverovatno, jer nismo navikli na toliku dobrotu. Ovakva dobrota se veoma lako pogrešno shvata. Toliko smo grešni da je za nas ovakva dobrota besmislena. Toliko smo se izmenili da smo postali destruktivni.

Treba da shvatimo da nas Neko bezuslovno voli, i da nam stalno šalje i daje ljubav.

BOŽANSKA NATPRIRODNA INTELIGENCIJA NAS BEZUSLOVNO VOLI

Navikli smo na izjave tipa: „Bog voli dobre, a mrzi zle ljude.” Bez pogovora verujemo u takve tvrdnje, a kada čujemo istinu, onda nam je teško da poverujemo. Važno je koje značenje pridajete svom problemu, bilo da je u pitanju depresija, neko fizičko oboljenje ili rak.

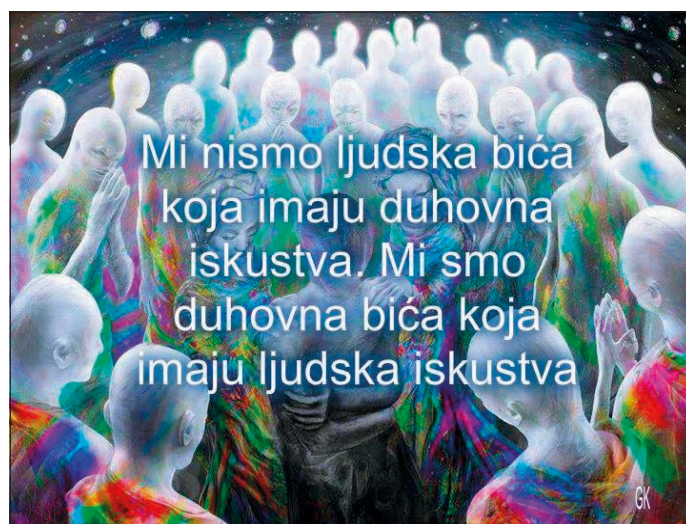
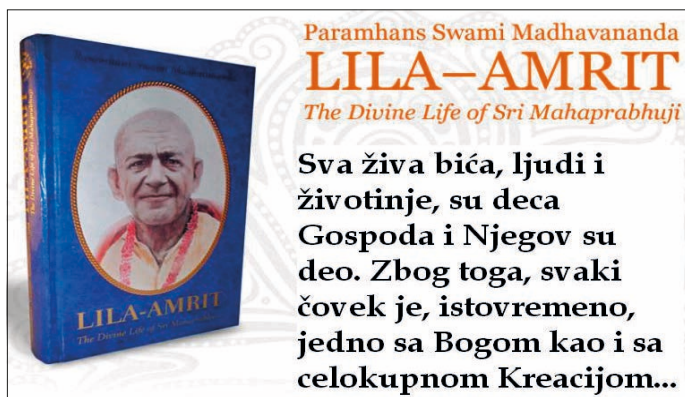
Ako problemu dodelite pogrešno značenje, onda to zaista postaje problem. Najčešće značenje koje oboleli od raka pridaje svojoj bolesti jeste: „Kažnjen sam i znam zašto sam kažnjen. Uradio sam to i to, zaslužio sam rak.”

Drugi ljudi kažu: „Znam da sam zaslužio bolest, ali mnogi rade još gore stvari! Zašto baš ja?” Zaboravite misao i koncept koji kaže da ste kažnjeni. Božanska Inteligencija se ne bavi kažnjavanjem. Ona želi da spasi ljude od kazne.

Zapisano je da treba da volimo svoje neprijatelje. Božanska Inteligencija od nas traži da ih volimo. Bog nije licemeran i On se ne ljuti na svoje neprijatelje. On radi

ono čemu nas uči. Dobar je prema nezahvalnicima i zlima. Neverovatno! Znam mnoge ljude koji to nisu shvatili, iako su to pročitali više puta. To je znak duhovnog slepila.

Veoma je važno da shvatimo pravo značenje reči Božanske Inteligencije. To će ojačati naše gene, jer geni reaguju na značenje. Videli smo da se geni sastoje iz više delova i da se sklapaju poput slagalice.



Značenje doprinosi čvrstini veza između gena. Kada naš život ima smisao, te veze su čvrste. Ali, kada počnemo da se pitamo: „Čemu sve ovo?“, onda se veze olaba-

vljuju. Tada su geni podložni oštećivanju. Kada genima dodelimo destruktivno značenje, koje nam stiže od glasa smrti, postajemo samodestruktivni.

REAKCIJA NA STRES I SAMODESTRUKTIVNOST

O bjasniću jednu interesantnu sliku iz magazina *Nauka*, kod teme „Reakcija na stres”. Naime, umereni konzumenti alkohola uvećavaju unete količine alkohola nakon loših iskustava. Naslov teksta o tome glasi: „Miševi pod stresom piju mnogo više”.⁽¹²¹⁾

U opisanom eksperimentu imamo dve flaše. U jednoj je voda, u drugoj alkohol. Mužjak miša, dok je bio sa svojom ženkom koju voli i sa kojom je srećan, nije pio alkohol. Uvek je pio samo vodu. Zašto? Zato što je bio srećan u ljubavi. Šta to znači? Bio je pod uticajem varnica. Ljubav je varnica. Živeo je korisnim životom i pio je vodu.

Onda su naučnici u susedni kavez doneli drugog mužjaka a ženku prvog mužjaka premestili u kavez kod novog. Više nije mogao da bude sa njom, a gledao je kako je drugi ima. Bio je besan. Posle toga je počeo da pije alkohol. Zanimljivo, zar ne? Obuzela ga je mržnja. Bio je pod vlašću smrti i automatski je počeo da uništava sebe. Dok je bio srećan i u ljubavi, ako bi mu se slučajno desi-

lo da popije alkohol, to mu se ne bi svidelo. A sada, pošto je pod stresom, obuzet besom i mržnjom, alkohol je počeo da mu se sviđa. Smrt je sad imala lepši ukus. Sve se promenilo jer se njegov duh promenio.

Zato je za vaše zdravlje veoma važno da budete pravog duha i da omogućite pravoj, životnoj varnici da dopre do vaših gena. Morate aktivno, upotrebom vanrednih mera, da odbijete varnice koje promovišu smrt.

Jedinka počinje samodestruktivno da se ponaša kada je pod uticajem duha ili varnice koja donosi smrt.

Istina jeste da je „u zdravom duhu zdravo telo”. Ukoliko duh nije zdrav, telo ne može biti zdravo. „Ljubav je najbolji lek”.⁽⁶⁰⁾

BEZ PROMENE DUHA NE MOŽEMO PROMENITI SVOJE NAVIKE

Z asigurno je da bez promene duha ne možemo da promenimo sopstvene navike. „Neću više da pijem alkohol! Lekar je rekao da mi uništava jetru.” Da li to upali? Prvih dana, da. Posle nekoliko dana, taj isti čovek počinje da pije još više.

Mnogo je važnije da promenimo nešto u sebi, nešto neopipljivo, nešto što stiže do nas iz spoljne sredine. Zato je lako da se u „ustanovama za život u skladu sa prirodom” pridržavamo zdrave ishrane, ali kada izađemo iz njih, i kada nastupe novi stresovi, stari apetiti se vraćaju.

Međutim, kada se duh promeni, tada i telo reaguje. Zato je važno da imamo materijale o življenju u skladu sa prirodom i genskim zapisima Božanske Inteligencije, i da ih iznova i iznova slušamo, gledamo i iščitavamo, da se družimo sa pozitivnim ljudima koji imaju zdrav duh i zdravo telo.

Potrebno je da sa ljubavlju, verom i zadovoljstvom prisustvujemo seminarima, tribinama ili predavanjima o zdravijem i srećnijem načinu življenja. Na taj način opstajemo, ostajemo i bivamo osnaženi i samouvereniji na putu našeg novog života, jer jačamo našu svest i svesnost, te menjamo i podsvest.

Znate li koji ljudi imaju najviše uspeha u borbi sa bolešću?

Oni koji pod utiskom novih i istinitih saznanja na seminarima i predavanjima kažu: „Da, to je to. Ovo mi je bilo potrebno. To je prava istina. To je prava stvar.”

Mi nismo savršena bića jer nismo bića bezuslovne ljubavi i natprirodne inteligencije. Ukoliko bismo bili savršena bića, bili bismo večni jer ne bismo stvarali slobodne radikale u svom univerzumu. Samo je Božanska Inteligencija večna i savršena u svojoj bezuslovnoj ljubavi.

Nemojte tu da stanete. Znam da ste oduševljeni, ali taj osećaj vas neće dugo držati. Nemojte da imate poverenja u sebe. Ako vas sutra ja ili neki drugi predavač budemo pitali nešto o tome što ste slušali, nećete znati šta da odgovorite. Zato treba da hvatate beleške, da ih čitate i objašnjavate nekom drugom. Morate uložiti napor da biste i sami saznali deo istine.

Kada iznova slušate predavanje, tada sami gradite svoju priču, a zatim je dalje prenosite, svom prijatelju, rođaku... Ako nešto nije jasno, opet se vratite na ponovno slušanje, čitanje, beleške... To treba činiti često, skoro stalno. Tako i sam činim. Prilikom svakog ponovljenog čitanja ili slušanja predavanja, sve jasnije shvatam i osećam istinu, i ona prožima moje biće u celosti.

Na ovaj način naš mozak stvara nove sinapse i tako ćemo doživeti promenu. Naime, ako nekome kažemo: „Preporučujem ti da odeš na program INZIJA kod dr Vujasina!“, sagovornik će upitati za razlog, a vi ćete reći: „Dobar je!“ Potom će vas upitati zašto je dobar, a vi nećete umeti da odgovorite, već ćete reći: „Bolje idi i poslušaj ga!“ Većina ljudi se ponaša upravo ovako kako sam opisao.

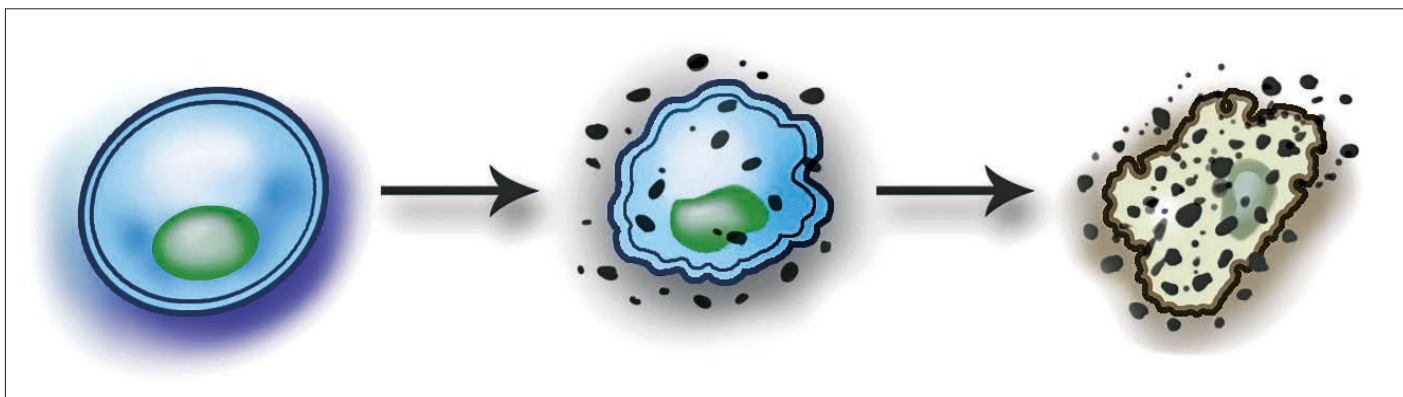
Kada nešto možemo i nekom drugom da objasnimo, to znači da smo i sami shvatili. Tako počinju da se stvaraju nove sinapse u mozgu. Na taj način počinjemo da se menjamo. Postepeno postajemo druga osoba. Te biološke procese nazivam *posvećenjem*. To nije religiozna promena, već karakterna, suštinska. Tako se menja naš duh, a sa njim i naše telo.⁽⁶⁰⁾

LJUBAV I STRAH

Kod čoveka postoje samo dve emocije. To su ljubav i strah. Ljubav nam daje sreću, zdravlje, sveopšte blagostanje, a strah nezadovoljstvo, bolest, sveopštu stagnaciju i nazadovanje. Kada ste pod stresom, tada ste besni i obuzima vas mržnja, a vaše ćelije počinju da stvaraju superoksid, odnosno slobodne radikale kiseonika.

Naš organizam neprekidno stvara slobodne radikale. Ne znamo zašto, možda zato što smo stalno pod stresom.

Slobodni radikali su veoma destruktivni. Oni uništavaju ćelijske membrane, organele i gene.



Slobodni radikali uništavaju mitohondriju i ćelijsku membranu. Ubrzavaju vaše starenje i oštećuju gene.

Na slici vidimo ćeliju, a u njoj su, pored ostalog, i mitohondrije, jedro, hromozomi, geni. Glukoza i kiseonik ulaze u mitohondrije, tada stiže varnica i tako nastaje energija. Kao nusproizvod procesa stvaranja energije nastaju slobodni radikali.

Oštećenja na genima uzrokuju rak i druge bolesti. To znači da se u našem organizmu neprekidno odvijaju procesi menjanja i oštećivanja gena.

Zaključak koji se nameće jeste da je našim organima neprekidno potreban program za održavanje. Ako se naši geni ne popravljaju, nastaju ozbiljne bolesti.

Prilikom stvaranja, slobodni radikal udara u gen, odnosno bazu, i lomi ga. Tako baza biva uništena. Naučnici su u početku smatrali da su oštećenja koja nanose slobodni radikali nasumična. To bi i svako od nas pomislio. Međutim, nije tako. Slobodni radikali ciljano oštećuju gene.

OŠTEĆENJA KOJA STVARAJU SLOBODNI RADIKALI NISU NASUMIČNA

Kako slobodni radikali znaju šta treba da oštete? Logično je da oni uništavaju bilo šta što im se nađe na putu. Međutim, u časopisu *Američki naučnik* (*American Scientist*) objavljeno je saznanje o tome da „oštećenja koja stvaraju slobodni radikali nisu nasumična”.

Ranije su naučnici smatrali da slobodni radikali nasumično uništavaju sve na svom putu, uključujući i ćelijsku membranu, gene, mitohondrije, i oštećujući tako celu ćeliju. U svom naučnom članku dr Sohal kaže: „Naneta oštećenja su nedvosmisleno ciljano. Slobodni radikal tačno zna gde i šta treba da ošteti. To znači da proces starenja čine specifična biohemijska oštećenja.”⁽¹²²⁾ Ovo znači da smo svi različiti jer slobodni radikali kod svakog od nas oštećuju tačno određeni gen.

Slobodni radikali ne izazivaju sveopšta oštećenja. Zato kod nekih pamćenje dobro radi, ali je prostata u užasnom stanju. Kod drugih ljudi je obrnuto, prostata radi dobro, ali moždane ćelije ubrzano stare.

Slobodni radikal je mala čestica i obično se sastoji od jednog atoma kiseonika i jednog atoma vodonika. Veoma je jednostavne hemijske strukture. Vrlo je naelektrisana, udara i nanosi ciljanu štetu i oštećenja.

ZA NAŠU BOLEST ZASLUŽNE SU NAŠE SKLONOSTI

Zasigurno je da su za našu bolest zaslužne naše sklonosti i navike. Tokom višedecenijskog iskustva u radu sa pacijentima shvatio sam da je taj zaključak vrlo verovatno ispravan jer se odlično uklapa u celinu. Navešću jedan od primera.

Postoje bolesti koje se zovu autoimune bolesti. To znači da se naš imuni sistem okrenuo protiv nas, dok je inače programiran da uništava naše neprijatelje, recimo ćelije raka, virus hepatitisa, AIDS-a, bakterije ili bilo koju drugu štetnu materiju. Međutim, ukoliko imamo autoimunu bolest, naši T limfociti se okreću protiv našeg organizma.

T limfociti su nekako izgubili svoj prvobitni karakter. Umesto da nas štite, sada nas napadaju. Najbolji primer je kada limfociti napadnu zglobove, i izazovu reumatoidni artritis. Sama tireoidna žlezda izaziva upalu tireoidne žle-

zde. T limfociti napadaju koštanu srž i izazivaju autoimunu anemiju. T limfociti uzrokuju Parkinsonovu bolest, i tada organizam ne može da stvori dovoljno dopamina.

Znamo da se u mozgu nalaze endorfin, serotonin, melatonin, dopamin. Dopamin čini da se osećate romantično. On utiče na to da budete fleksibilni, nasuprot odlučnosti i nepokolebljivosti.

Kod Parkinsonove bolesti, pacijentove T ćelije odlaze u zrak i ciljano uništavaju neuronske ćelije koje proizvode dopamin.

Alopecija je bolest kod koje kosa opada u pečatima. Tu T limfociti napadaju ćelije kose i izazivaju njeno opadanje. Postoje razne autoimune bolesti, npr. lupus, gde

limfociti napadaju krvne sudove. Tako izazivaju oštećenje jetre, mozga i drugih organa, zato što se kapilari nalaze po čitavom organizmu.

OSEĆANJA I AUTOIMUNE BOLESTI

Postavlja se pitanje zašto su se T limfociti promenili i sada napadaju umesto da brane. Kako T limfociti znaju koje ćelije mozga proizvode dopamin? T limfociti su prvobitno programirani da nas štite, a sada pronalaze i uništavaju ćelije dopamina, samo njih i nijedne druge.

Ako mozak luči dovoljno dopamina, osoba je romantična. Ali, ako se ne luči dovoljno dopamina, teško je biti romantičan. Takva osoba je uvek otresita, recimo prema svojoj supruzi.

T limfociti su izuzetno podložni našim osećanjima. Naučnici su na površini T limfocita otkrili više receptora za razna moždana jedinjenja. Drugi tipovi ćelija nemaju toliko različitih receptora. Ti receptori primaju jedinjenja koja se luče u mozgu. To znači da T limfociti, kao i ćelije ubice, imaju mnogo raznih antena za hvatanje moždanih izlučevina. To dalje znači da T limfociti i ćelije ubice umnogome zavise od onoga što osećamo. Zato su ćelije ubice odreagovalе čak i na terapiju metode pozitivnog razmišljanja.

Sad kada znamo sve ovo, šta mislite, ko je podložan razvoju Parkinsonove bolesti? Muškarci, uglavnom. Do sada sam upoznao samo tri žene koje imaju Parkinsonovu bolest. Romantična žena neće oboleti od Parkinsonove bolesti! To se dešava ženama koje su odlučne i stroge.

Na jednom od mojih predavanja, neka ženica se stalno smeđula, ali nije joj bilo svejedno jer je sve vreme pogledavala u svoga muža. Imala je utisak da će on svakog trena da je čuše. Pribojavala se. Primetio sam to i pitao sam je zašto se smeđuli. Pitao sam takođe da li je njen muž takav kakvim sam ga opisao. Na to, on je upitala muža: „Dušo, smem li da kažem?” I shvatio sam. Rekao sam joj da joj ja dajem dozvolu da kaže.

Znate li šta je rekla? U braku su već četrdeset i pet godina. Nikad joj nije bilo dozvoljeno da iznese svoje mišljenje. Mogla je samo da prihvati ili odbaci nešto. Međutim, i to njeno „ne” nije bilo prihvatljivo.

Njen muž je sada, posle nekoliko decenija takvog života, dobio Parkinsonovu bolest. Zašto? Zato što T limfociti nose snažnu poruku. Natprirodna inteligencija mu je dala ćelije za lučenje dopamina, ali taj muškarac ih nikad nije upotrebljavao. Utvrđeno je da kod njega te ćelije nemaju svrhu. Zato su T limfociti dobili naređenje da odu u mozak i unište ih. Zato je Parkinsonova bolest autodestruktivna bolest.

MOŽDANE ĆELIJE SE STALNO STVARAJU

Mnogi misle da moždane ćelije ne mogu da se regenerišu. Međutim, sasvim je suprotno. U časopisu *Američki naučnik*, naslov jednog članka glasi: „Nove moždane ćelije u mozgu odrasle osobe. U mozgu se svakodnevno stvaraju nove moždane ćelije.”⁽¹²³⁾

U časopisu *Nauka*, u broju od 12. jula 2002, navodi se: „Studije rađene na životinjama ukazuju da je regeneracija kičmene moždine moguća.” Zaključak je da se čak i neuroni centralnog nervnog sistema mogu regenerisati.⁽⁶¹⁾ Naučnici su u mozgu otkrili matične ćelije. Matična ćelija

se stvori, odrasta i prolazi kroz prvu, drugu i treću fazu sazrevanja. U trećoj fazi postaje kompletna moždana ćelija. Ovaj fenomen u mozgu se odvija svakodnevno.

U časopisu *Njujork Tajms* od 15. oktobra 1998. godine, piše: „Mozak svakodnevno stvara nove ćelije”. To je

dokazano u naučnom radu na Univerzitetu Princeton.⁽⁶²⁾ Sada znamo da mozak, iako oštećen, može da stvara nove moždane ćelije. Naučna istina jeste da, ukoliko ne verujete u to, mozak to ne čini. Zašto bi čovečji organizam činio ono u šta čovek ne veruje? Čovečji organizam čini samo ono u šta čovek veruje. To je naučna činjenica, i to je istina.

Princip je isti kao kod već pomenutog pacijenta sa dijabetesom. Da je slušao svog lekara, koji mu je govorio da je nemoguće da ozdravi i da će primati insulin do smrti,

pankreas mu se nikad ne bi regenerisao. Ali čim je shvatio da postoji Natprirodna Božanska Inteligencija, koja može da aktivira uspavane gene, njegov pankreas je počeo da se oporavlja.

Verovanje je važno. Imati vere ne znači ispunjavati neku religioznu formu. Mnogi ljudi nikad nisu osetili koliko je moć vere, a svi se pitaju: „Koja mi veroispovest više odgovara?” Ne ide to tako. Morate da upoznate istinu u koju možete da verujete. Onda ćete osetiti snagu i imati koristi od toga.

EKSPERIMENT U ŽIVOTU

Važno je istaći i razumeti sledeći eksperiment sa laboratorijskim životinjama tj. miševima, koji podseća na život u stvarnosti. U eksperimentu imamo dva različita načina života. Prva grupa miševa samo jede i živi, ne rađajući ništa.

Druga grupa miševa živi u obogaćenoj okolini. Imaju igračke kojima se zabavljaju i usrećuju.

Miševi iz obe grupe pretrpeli su ista oštećenja mozga. Međutim, miševima iz grupe u obogaćenoj sredini mno-

go su se brže i bolje regenerisale moždane ćelije nego miševima u grupi koja je besciljno životarila. Ovde ponovo vidimo dokaz da značenje utiče na regeneraciju moždanih ćelija, kao i obnavljanje organizma u celosti.

BESCILJAN ŽIVOT I BOLEST

Naučnici su otkrili da mozak stalno stvara nove moždane ćelije, ali taj fenomen se ne dešava toliko često. Fenomen suprotan ovome odvija se mnogo češće ako se vodi besciljan život, a to je Alchajmerova bolest. Kod Alchajmerove bolesti, moždane ćelije umiru i ne regenerišu se.

Naučnici su uložili mnogo napora da otkriju uzrok fenomena ubrzanog odumiranja moždanih ćelija. Do pre nekih dvadesetak godina smatralo se da je uzrok Alchajmerove bolesti aluminijum, ali otkriveno je da to ipak nije tačno.

Najnovija istraživanja sa Univerziteta države Kentaki (SAD) ukazuju na nešto veoma značajno.

U naučnom članku u časopisu *Tajm* (u broju od 13. maja 2001), iznet je opis istraživanja dr Snouden sa Univerziteta Kentaki, koji je proučavao katoličke kaluđerice. Inače, one su „pogodne” za izučavanje Alchajmerove bolesti jer upražnjavaju jednoličan način života, pripadaju istoj veroispovesti, nemaju sveskrve, muževe, ne moraju da misle na decu i zetove... Međusobno su izložene pribli-

žno istom nivou stresa te su zato idealan subjekt za proučavanje Alchajmerove bolesti.⁽⁶³⁾

Dr Snouden ipak nije uspeo da utvrdi uzrok ove opake bolesti. Kod nekih kaluđerica pamćenje je bilo odlično i nakon osamdesete godine života, dok su, sa druge strane, neke od njih već u ranim pedesetim pokazivale simptome Alchajmerove bolesti. Nakon smrti subjekta, dr Snouden bi, u svrhu daljeg istraživanja, dobijao njen mozak.

Bio je to dugotrajan i izvanredan naučni projekat. Dr Snouden nije uspeo da utvrdi nijedan spoljašnji uzrok bolesti. Bio je nezadovoljan time. Potom mu je sinulo da baci pogled na lične dnevnike kaluđerica. Tražio ih je na uvid i dobio je dozvolu. Otkrio je da su kaluđerice koje

su u sedamdesetim i osamdesetim godinama imale dobro pamćenje, imale dnevnik pune zabeleški. Svakoga dana zapisivale su mnogo toga. Dani su im bili ispunjeni. Na svakoj stranici su se zahvaljivale. Bile su zadovoljne, živele su svrsishodnim, radosnim i srećnim životom. Primale su mnogo životnih varnica. Čak su i u lošim danima tražile pomoć od Božanske Inteligencije.

Kod kaluđerica koje su već u ranim pedesetim ispoljavale simptome Alchajmerove bolesti, dnevnik su tokom njihovih tridesetih i četrdesetih godina života bili gotovo prazni. Pisalo bi, na primer, samo: „Danas je bilo teško. Umorna sam.” Ponekad bi zabeležile: „Ne znam zašto sam postala kaluđerica.” Njihov život nije imao smisla. Svakog dana razmišljale su o tome kako im je život besmislen.

Kada je čovek u takvom duhovnom stanju, i ne razmišlja mu se, jer mu sve misli sugerise „onaj” glas smrti. Nije mu više do razmišljanja i tako razvija snažnu želju za odbacivanjem moždanih ćelija, jer dokle god čovek ima moždane ćelije, on će da razmišlja.

Dakle, moždane ćelije počinju da odumiru iako je mozak programiran da stvara nove. Zato je važno da stalno učimo nešto novo, nešto što će nas stimulirati da kažemo sebi: „Ovo nisam znao. Ovo je divno, zapanjujuće!” Nova saznanja i upotreba moždanih ćelija dobra su prevencija Alchajmerove bolesti.

Možemo uporediti i bivše predsednike Sjedinjenih Država, Džimija Kartera i Ronalda Regana. Nažalost, Regan više ne može da prepozna ni rođenu suprugu. Za njega kažu da je bio jedan od najboljih predsednika SAD, dok se za Kartera tvrdi sasvim suprotno. Pa ipak, Karteru u životu ide mnogo bolje. On, na primer, nema Alchajmerovu bolest.

Zašto je tako? Radi se o varnicama. Džimi Karter je svom životu dodelio smisao, čak i kad je sišao sa predsedničke funkcije. Zaista je tragao za pravim životnim smislom, i uključio se u program „Habitat for Humanity”. Sakupljao je donacije i počeo da podiže kuće za siromašne. Sjajno! Bivši predsednik sam je postavljao crepove i maksimalno se angažovao. Svakoga dana se umarao i znojio, ali se osećao dobro. Osećao se korisnim i potrebnim.

BITNO JE OSEĆATI SE KORISNIM I POTREBNIM

Sa druge strane, Ronald Regan je bio glumac. Glumcima su uvek potrebni pažnja i svetlost reflektora. Dogodi se da aplauzi, slava i popularnost koju steknu postanu njihov način i smisao života. Kada sve to nestane, nisu u stanju da pronađu novi smisao u životu.

Zato, kada se svetla pozornice pogase, misle da ne treba više da žive, i to se i dogodi. U pitanju su unutrašnji procesi kod čoveka. Na kraju su naučnici u mozgu obolelih od Alchajmerove bolesti otkrili jedan novi, do tada nepo-

znati protein, nazvan *presenilin*. Stvaraju ga moždane ćelije obolelih od Alchajmerove bolesti. Reč *presenilin* mogla bi se u prevodu objasniti kao „rano senilno stanje”. Obolela osoba luči ovaj protein, koji zatim ubija moždane ćelije.

GENI REAGUJU U SKLADU SA NAŠIM POTREBAMA

Zašto oboleli luči presenilin? Zato što mu mozak nije potreban. Takvom čoveku nije do razmišljanja. To znači da „geni reaguju u skladu sa našim potrebama”. Zato moramo da živimo život, osećajući da smo zaista potrebni. Ako ne znate šta ćete od sebe, ako nemate ciljeve, želje i ne znate zbog čega uopšte živite, tada će otpočeti destruktivni procesi, pogotovu kada se pogotujete besu i mržnji.

Znači da mozak obolelog sam počinje da stvara presenilin koji uništava moždane ćelije jer mu nisu potrebne.

Prisetimo se, recimo, bolesti ludih krava. Ukoliko konzumirate mesne i mlečne prerađevine dobijene od životinja

zahvaćenih tom bolešću, u sebe ne unosite nikakve viruse. Uzročnik bolesti je protein, a ne neki mikroorganizam. U pitanju je neobičan protein, tj. belančevina koju druge krave nemaju. Treba pomenuti da te krave žive veoma nesrećnim, paćeničkim životom. Maksimalno su iskorišćene, ekonomične i produktivne. Na kraju, efikasno ih ubijaju.

Šta mislite, zašto se samo kod britanskih krava razvila ta bolest? Zato što se ljudi nehumano i bahato ophode prema njima i drže ih u neprirodnim i nedostojnim uslovima. Nikad ne pasu travu. Nemaju prilike za prirodno kretanje, uglavnom stoje u izuzetno skućenom prostoru, gde ih hrane neukusnim životinjskim proteinima, da bi naposljetku završile u klanici.

Krave kroz hranu koju dobijaju unose proteinsko jedinjenje zvano prion. Normalni prioni nisu opasni. Ali naučnici su kod britanskih krava otkrili abnormalne prione, koji su mutirali.

Zašto?

Prioni su po strukturi veoma slični proteinima. To znači da njihovu strukturu i funkciju određuju geni. Otkriveno je da je gen koji luči prion izmenjen. Izmenila ga je potreba samih krava jer su usled nezadovoljstva, straha i patnje počele da lude.

Uzročnik bolesti, dakle, nije mikroorganizam već promena nastala unutar organizma, promenom gena, usled neprirodnog mentalnog sklopa tih domaćih životinja.

U ŽIVOTU JE VAŽNO IMATI SMISAO

Kada osetite da vaš život ima novo značenje i životni smisao, tada će to znanje i osećanje učvrstiti sve komponente koje čine vaše gene. Veoma je važno uvek imati smisao u životu. Kada ćemo pronaći pravi smisao života? Mislim da žene to bolje znaju.

Muškarci slabije razumeju te stvari. To je i jedan od razloga što žene duže žive. One intenzivnije osećaju da život ima smisla. Zašto? Zato što žena donosi život na ovaj svet. Muškarci to ne mogu da dožive. Žene prolaze kroz bolan proces rađanja, a zatim, u trenu kada vide svoju bebu, sav taj bol nestaje, kao rukom odnesen. Žene postaju majke i osećaju da su nekome potrebne. Preplavljuje

ih to značenje i smisao koji njihov život tada dobija. To je najsrećniji trenutak za svako ljudsko biće. Iako zna da će joj dete zadavati glavobolje, iako zna da će joj biti teško, mama ne brine jer ona voli tu glavobolju! Kad zarad svog deteta zavolite život, onakav kakav jeste, pun teškoća, tada je vaš život dobio pravi smisao.

Ljubav stvara smisao.

LJUBAV STVARA SMISAO

Kada nema ljubavi između supružnika, da li onda brak ima smisla? Nema. Ljubav je ta koja tvori smisao. Ako se volimo, ima smisla da živimo zajedno. Tada naši geni postaju čvrsti. Ljubav je veoma zanimljiva jer nam stiže od Božanske Inteligencije.

Zato je veoma važno da spoznamo šta je ljubav u ovom kontekstu. Komentarisali smo članak o mravima radnicima koji ubijaju svoje kraljice. To se dešava kada za mravlju popula-

ciju nema dovoljno hrane. Božanska Inteligencija tada aktivira gene kod mrava radnika i oni se ustremljuju na kraljice. Sve se ovo dešava kako bi se očuvala ekološka ravnoteža.

GENSKI PROGRAM JE UNAPRED ZAPISAN

U jednom eksperimentu posmatrane su ženke miševa koje su se okotile. Desno (na slici) je ženka kojoj je uklonjen gen MEST. Ona se okotila ali nema gen zadužen za materinski instinkt. Druga mišica (na slici levo) ima taj gen, i ona zna kako da se stara o mladuncima. Prva mišica to ne ume jer je kod nje, kompjuterskim rečnikom rečeno, taj program izbrisan.

Može se zaključiti da majčinski instinkt nije odraz svesne namere majke, već unapred zapisan program o načinu života i ponašanja. Kada živo biće dobije potomstvo, Božanska Inteligencija aktivira gen zadužen za materinski instinkt, putem slanja varnice. Tada nastaje ljubav.



Majka (levo) ima gen MEST, zadužen za majčinski instinkt, dok je kod majke desno taj gen uklonjen. To znači da majčinski instinkt nije svesna namera majke.

Navešću jedan primer.

Starija kćerka moga prijatelja nije želela dete. Bio mi je poznat i razlog. Njena mlađa sestra je veoma lepa. Razlika između njih je samo šesnaest meseci. Kada su bile deca, kad god bi im neko došao u goste, uvek je pažnju posvećivao mlađoj devojčici, a starija se osećala zapostavljeno. Pretpostavljam da je to razlog.

Kada god bi joj se ukazala prilika, starija sestra ogrebala bi mlađu. Njihov otac nije shvatao pravi razlog i kažnjavao

ju je. Problem je poprimao sve ozbiljnije razmere. Kada je starija devojčica imala tri-četiri godine, pokušavala je da grebe i decu porodičnih prijatelja, za šta je bila kažnjavana batinama. Niko nije uviđao koliko se to dete oseća zapostavljenim. Niko nije razmišljao o dečjim osećanjima.

Ona je sada odrasla. Otac joj je postao hrišćanin, i shvatio je koliko je svojevremeno bio nerazuman. Kćer nije htela da ima decu, znajući koliko deca mogu da budu nesrećna. Šta je otac tu mogao? Rekao joj je da je divno imati decu, a ona mu je odgovorila da kao dete nikada nije bila srećna. Otac se nadao da će promeniti mišljenje i da će mu podariti unuke.

Devojka je bila stroga po pitanju ljubavnih veza i kontracepcije. Međutim, jednoga dana je izjavila da je trudna, ali da će abortirati. Otac nije prigovarao, samo je rekao kako se nada da će ipak odlučiti da rodi. Odgovorila mu je da se ne nada. Ubrzo, interesovala se da li je abortus bolan, i kakva je to procedura. Dobila je odgovor da se tokom postupka grebu zidovi materice. Rekla je da je to odvratno, pribojavala se intervencije i odlagala je. Vreme je odmicalo. Osetila je da se beba pomerila i tu dobru vest podelila je sa ocem. Tada je Božanska Inteligencija poslala varnicu i aktivirala gen za majčinski instinkt. Devojka se promenila i izjavila: „Tata, zadržaću bebu!”

Kod ove trudnice aktivirao se gen za majčinski instinkt. Počelo je da je zanima kako treba da se hrani, jer je već volela svoje dete. Htela je da okrene novi list u životu, zarad ljubavi. Do tada nije pazila na ishranu, pušila je, pila kafu i alkohol. Međutim, prešla je na prirodnu ishranu, prestala je da konzumira duvan, kafu i alkoholna pića. Majčinski instinkt ispoljio se u svom punom sjaju. Njen otac je

„Božanska Inteligencija je genskim zapisom predodredila kako humano biće treba živeti, da bi imalo zdrav, srećan i dugovečan život”

bio svedokom njenih korenitih promena. Podarila mu je predivnog unuka, prelepog i zdravog. Lekari su bili zapanjeni, jer tako zdravu bebu u današnje vreme retko viđaju. Na njihovoj skali novorođenče je imalo čistu desetku. Dete je srećno i zdravo. Novi početak u životu godi i dok ste u materici.⁽¹²⁴⁾

Životni program Božanske Natprirodne Inteligencije zapisan je u ljudskim genima putem redosleda baza. Do presudnog trenutka ova žena nije shvatala smisao svog života. Međutim, čim je zavolela dete u sebi, njen život je dobio smisao.

Ljubav stvara smisao. Zato je važno da imamo odnos zasnovan na ljubavi. Kada je odnos zasnovan na mržnji, to vas ubija. Kada ste upleteni u više takvih antiživotnih odnosa, dođe vam da umrete. Jednostavno se predate. Zato

se onaj jadni miš iz eksperimenta okrenuo alkoholu. Eto, tako se to dešava.

Prilikom proučavanja Svete knjige i svetih spisa, po pitanju ljubavi otvaraju nam se novi vidici. Mučenici dobro poznaju Isusa. Verujući tj. oni koji veruju spremni su da umru za Božansku Inteligenciju. Oni ne žale za životom. Ne žude za osvetom. Umesto osvete, čak i u trenutku pogubljenja, oni *veruju* i u molitvi traže od Božanske Inteligencije oproštaj za svoje neprijatelje. Traže da njihov egzekutor postane hrišćanin, da i sam postane verujući.

Pre nego što je apostol Pavle pogubio Stefana, Stefan je u molitvi tražio od Boga da oprost Pavlu jer ne zna šta čini. Nije se molio da Božanska Inteligencija osveti njegovo stradanje, jer to nije u duhu života. Zato moramo da shvatimo koncept osvete Božanske Inteligencije.

BOŽJA OSVETA

Osveta Božanske Inteligencije je nešto drugo. Božanska Inteligencija je sveta. Njena osвета je sveta, i ona se u svemu razlikuje od naše grešničke osvete. Reč „osveta” nalazi se u Poslanici Rimljanima, u 12. poglavlju. Tu se otkriva istina, u rečima: „Nikome ne vraćajte zlo za zlo”, „Činite ono što svi ljudi smatraju dobrim”.

Božanska Inteligencija nas moli da ne uzvraćamo zlom: „Ako je moguće koliko od vas zavisi, budite u miru sa svim ljudima”, „Ne svetite se voljenima”.

Zašto Božanska Inteligencija traži da se ne svetimo sami? Zato što ćemo ubiti svoje neprijatelje. Ona ne želi da

se to desi. Božanska Inteligencija, tj. Bog, voli sve ljude, pa i neprijatelje koji nam rade o glavi. Ona želi da svi ljudi žive. U Svetoj knjizi se kaže: „... nego dajte mesta gnevu Božjem...” Apostol Pavle shvatao je gnev drugačije od nas koji sada živimo svoje živote.

OSVETA I KAKO SE OSVETITI NEPRIJATELJIMA

Sud i osveta idu ruku podruku. Šta Božanska Inteligencija zapravo uradi kada nekoga osveti? Zapisano je: „Moja je osveta, ja ću uzvratiti, kaže Gospod.” Pavle nam objašnjava kako da se svetimo. Kako izgleda kada neprijatelja prepustimo gnevu Božanske Inteligencije?

To izgleda ovako: „Nego, ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga, ako je žedan, daj mu da pije, jer čineći to, zgrćeš užareno ugljevlje na njegovu glavu.”

Mnogi su preskakali ovaj deo Biblije. Samo ih je zanimalo kako se Božanska Inteligencija sveti svojim neprijateljima. Da li ovo znači to što mi, grešnici, mislimo da znači? Ne! Prvo moramo da shvatimo šta znači „užareno

ugljevlje”. To je termin koji potiče iz Starog zaveta, pa ga je Pavle koristio i tokom pisanja Novog zaveta. U Starom zavetu „užareno ugljevlje” imali smo na oltaru.

Jezekilj je video Božji presto. Tamo je bilo užarenog ugljevlja. Kada je Isaija rekao da će poginuti, jer je izašao pred Božansku Inteligenciju, tj. Boga, nečistih usana, anđeo je uzeo užareno ugljevlje sa oltara, dodirnuo njego-

Kada upoznate divotnu Božansku Inteligenciju, počecete zdravo da se hranite. Otkrili ste da joj je veoma stalo do vas. Zato ne možete loše da se ophodite prema Njoj i zapisima u vašim genima. Od sada ćete drugačije da se ophodite i prema sebi jer ste zapravo shvatili da Božanska Inteligencija jeste bezgranična i bezuslovna ljubav.

ve usne i one su bile očišćene. Užareno ugljevlje je Sveti duh koji može da prašta, da nas očisti.

Postavljanje užarenog ugljevlja na glavu neprijatelja znači da on oseti da mu je oprošteno, da ste mu vi oprostili i da mu je Božanska Inteligencija oprostila.

Tako ćete se „osvetiti” svojim neprijateljima i oni će se naći u čudu. Shvatiće da ste im oprostili jer im je oprostila vaša životna energija, uprkos svim lošim stvarima koje su vam uradili. Tada će i oni dobiti varnice i primiti ljubav od Božanske Inteligencije. Zatim će zaplakati. Na kraju će reći da žele da se okrenu životu u skladu sa smisljenošću Božanske Inteligencije, te da postanu istinski primeri i verujući.

To je osveta! Tako Božanska Inteligencija želi da se osveti našim neprijateljima. To je varnica. Ako niste upoznali ovakvu Natprirodnu Božansku Inteligenciju, možda ste mislili da je zla. Takvu Inteligenciju niste mogli da volite. Zato vaš život nije imao pravi smisao.

Ako Božansku Inteligenciju, koja je sve osmislila, stvorila i koja nam je dala život, ne možete da volite, koliko će smisla imati vaš život? Nimalo. Bez ljubavi nema smisla. Ovo saznanje nas sve ushićuje.

To znači da i „gnev” ne znači ono što mi mislimo da znači. Sada smo, dakle, rešili problem osvete.

SUĐENJE JE U BITI PROCES SPASAVANJA

Suđenje takođe ima različito značenje od onoga što smo dosada mislili. Suđenje je proces spasenja. To je napor Božanske Inteligencije uložen u proces preobraćenja. „Bože, molim te, sudi Pavlu u skladu sa tvojim sudom.” Sud Božanske Inteligencije je spasavanje Pavla, koliko god je moguće, prašanjem.

Kada upoznate divotnu Božansku Inteligenciju, počecete zdravo da se hranite. Otkrili ste da joj je veoma stalo do vas. Zato ne možete loše da se ophodite prema Njoj i za-

pisima u vašim genima. Od sada ćete drugačije da se ophodite i prema sebi jer ste zapravo shvatili da Božanska Inteligencija jeste bezgranična i bezuslovna ljubav.

GENI REAGUJU NA ENERGIJU KOJA NAM STIŽE IZVANA

Do sada smo se upoznali sa načinom na koji geni funkcionišu. Geni van svake sumnje reaguju na značenje i na potrebu. Reaguju na energiju koja nam stiže iz spoljašnjeg okruženja. Geni ne funkcionišu sami jer reaguju na energiju koja stiže u njih.

Geni nisu autonomni i ne sprovode svoj plan. Gen ne zna šta treba da uradi, on je poput kompjuterskog programa. Do njega treba da stigne signal, i on mora da se „klikne”. Bez klikova koji stižu do gena, oni ne mogu da se aktiviraju.

Znači, geni reaguju na značenje, potrebu i energiju koja stiže izvana, kao i na ljubav.

Naučili smo ponešto o varnicama. Varnice aktiviraju mitohondrije i one proizvode energiju. Varnice aktiviraju sagorevanje šećera i kiseonika. Bez varnica nema energije.

Varnice predstavljaju čudesnu moć kojom se aktiviraju naši neaktivni geni. Govorili smo o kloniranju. Naučili smo da tokom procesa kloniranja naučnici moraju

strujom da aktiviraju neaktivne gene. Ali tokom normalne trudnoće Božanska Inteligencija to čini umesto čoveka i ljudima nisu neophodni veštački stimulansi. Naučili smo, dakle, divne stvari.

Iako to ne osećamo, nas neprekidno zapljuskuju signali Božanske Inteligencije. Zahvaljujući tome i jesmo živi. Me-

đutim, moramo da pazimo da ne primamo pogrešne signale tj. signale koji stižu sa antiživotnih „zvučnika“. Moramo da budemo oprezni i da aktivno odbacujemo antiživotnu buku. Ukoliko ne uspevamo da je odbacimo, moramo da posegnemo za izuzetnim merama.

GENI REAGUJU NA ZNAČENJE, PORUKU, OČEKIVANJE...

O davno znamo za eksperiment o uslovnim refleksima, koji je izveo ruski naučnik dr Ivan Pavlov. Smatram da je ovaj eksperiment veoma važan za razumevanje gena. U to vreme, početkom XX veka, verovalo se da Pavlovljevi eksperimenti ukazuju samo na postojanje uslovnih refleksa. Međutim, on otkriva mnogo više.

Dr Pavlov je pred psom zazvonio zvončetom. Zvonjava nema nikakvo značenje za psa. On ne zna zašto dr Pavlov zvoni zvončetom. Pas ga je gledao u čudu i nije pokazivao nikakvu bitnu reakciju. Sutra je dr Pavlov ponovo zazvonio zvončetom, ali ovaj put je psu dao nešto ukusno za jelo. Ponavljao je postupak, a pas je s vremenom shvatio smisao. Zvuk zvončeta znači nešto. Znači da će mu dr Pavlov dati nešto ukusno za jelo!

Kada je naučio smisao zvuka, desilo se nešto zanimljivo. Dr Pavlov više nije morao ni da pozvoni zvončetom, bilo je dovoljno da samo uzme zvonce u ruku, i pas bi počeo da luči pljuvačku. Svi geni psa bi se aktivirali. Želudac bi počeo da luči sokove. Gen u pankreasu, odgovoran za varenje, aktivirao se. Čitav niz organa se aktivirao, pre nego što bi dr Pavlov uopšte pozvonio.

Šta to pas radi? Pas odgovara na značenje. On pretpostavlja. Očekuje nešto.

Inače, moja kći ima kućnog ljubimca, psa rase maltezer, po imenu Eros. Počesto ga izvodim u šetnju. Svakog jutra, čim ustanem, on dođe do mene, meškajući se i proteže, očekujući šetnju. Njegovi geni reaguju na očekivanje. Čim počnem da obuvam patike, on se uzvrpolji još više i skakuće od radosti. Geni mu reaguju na očekivanje, na značenje... Nakon toga mu stavljam povodac i izvodim ga u jutarnju šetnju u park... Niko srećniji od njega!

Kada razmišljamo o eksperimentima koji su naučnici vršili u laboratorijama, i upoređujemo ih sa stvarnim životom i zbivanjima oko nas, uviđamo da se može na-

ći mnogo paralela u svakodnevnom životu koje potvrđuju naučna saznanja i zaključke.

Naučnici su otkrili da je očekivanje veoma snažno. Već smo govorili o terapiji pozitivnim razmišljanjem, o tome kako T limfociti reaguju na naše pozitivne misli. Mi, lekari, već dugo znamo za nešto što se naziva placebo, i znamo da placebo ima efekta, ali nismo znali kako cela stvar funkcioniše. Nismo mogli da objasnimo mehanizam rada placeba, ali sada možemo.

Parkinsonova bolest je jedna od autoimunih bolesti u kojoj T limfociti odlaze u mozak i tamo uništavaju ćelije koje luče dopamin. Kada nema dovoljno dopamina, čovek postaje strog i krut, nimalo romantičan. To je slika Parkinsonove bolesti.

Naučnici su primenili placebo efekat i na obolelima od „Parkinsona“. Pacijentima su rekli da je u pitanju jedan sjaajan, novi lek, i dali im placebo. Zatim su budno posmatrali kako rade moždane ćelije koje luče dopamin. Otkrili su da su se aktivirale i da luče dopamin. Naučni izveštaj o tome, pod nazivom: „Očekivanje i lučenje dopamina: Mehanizam placebo efekta kod Parkinsonove bolesti“, objavljen je u časopisu *Nauka*. Potvrđeno je da „imamo živi dokaz za lučenje značajnih količina endogenog dopamina u sivoj masi velikog mozga obolelih od Parkinsonove bolesti, kao posledicu lečenja placeboom“^(65, 124)

Gen za lučenje dopamina je, dakle, aktiviran samo na osnovu očekivanja. Želim ovde da naglasim da čak i očekivanje nečeg lažnog ima efekta.

POVERENJE U „VEČNU ISTINU” NAJMOĆNIJA JE STVAR

Novi početak u životu nije lažno očekivanje. To je istina nad istinama. To nije laž. Očekivanje koje sa sobom nosi placebo jeste slabo, jer mislimo: „Dobro, nadam se da će pomoći.” Međutim, kada spoznate pravu istinu i njoj se posvetite, vaši geni će se još više aktivirati. Zato je važno da čovek sazna i shvati istinu. Poverenje u istinu doneće vam snagu. Upravo to označava slovo „P” u sintagmi „novi početak”.

„Poverenje u istinu najmoćnija je stvar.”

„Ja sam Istina, Put i Život”, rekao je Isus. Poverenje u Božansku Inteligenciju donosi nam snagu koja je stvarna. Važno je da shvatimo da preko dobrote, lepote i istine, a putem ljubavi i varnica, imamo moć da delujemo na svoje gene, te da tako menjamo svoj organizam, kao i svet oko nas.

U životu, potrebno je da saznamo i očekujemo nešto što je zaista istinito. Treba da znamo nešto što je večna, a ne samo privremena, istina. Za sve gene u našem organizmu veoma je važno da verujemo u postojanje Božanske Inteligencije, u to da nas Ona voli.

„Večna Istina” glasi: „Božanska Inteligencija me voli.” Bezuslovno. To saznanje može da nam dâ veliku energiju, ali samo ako zaista u njega verujemo.

Božanska Inteligencija voli sve nas. Međutim, onda se desi nešto loše i mi zaplaćemo, i čini nam se kao da nas više ne voli. Tada zapravo odbijamo i negiramo Božansku Inteligenciju, a trebalo bi da budemo srećni što poznajemo Njenu moć.

Ja sam oduvek hteo da verujem u nešto nepromenljivo.

Bez poverenja u nešto nepromenljivo ne možemo posedovati pravi unutrašnji mir. Nemoguće je da čovek bude miran i spokojan ako nema poverenja u nešto što će stalno postojati, i što se sutra neće promeniti. Jedino je Božanska Inteligencija večna i istinita.

Sve što postoji jeste Božanska Inteligencije, ili Njen deo. Hubert Rivs, kao što smo već rekli, konstatuje: „Čovek je najgluplje biće na planeti! On obožava nevidljivog Boga, a ubija vidljivu prirodu i druga bića, ne shvatajući da priroda i bića koje ubija predstavljaju tog nevidljivog Boga koga obožava.” Istina jeste da je priroda Božanska Inteligencija ili deo Božanske Inteligencije.

„Sva živa bića, ljudi i životinje, deca su Gospoda i Njegov su deo. Zbog toga je svaki čovek istovremeno jedno sa Bogom, kao i sa celokupnom Kreacijom...”, zaključuje Paramahas Svami Madhavananda.

Svako od nas je deo Božanske Inteligencije, i Ona je u svima nama.

Ovo su divne istine.

UNUTRAŠNJI MIR I ENERGIJA LJUBAVI

Udanašnje vreme ljudima je više nego potreban unutrašnji mir. U meditaciji je neophodno da se fokusiramo na pravilno disanje. To je *Nju ejdž* (odnosno pokret „Novog doba”). Potrebno je da „izostavimo” sve svoje misli, kako bismo se opustili i sami sebi stvorili mir.

Nju ejdž nas uči da se možemo napajati energijom koja je svuda oko nas, te da možemo postići svoj unutrašnji mir ukoliko primenimo određene vežbe i zauzmemo određene poze.

U Kini se smatra da postoji „či”. Či je energija koja postoji svuda oko nas i koju možemo da iskoristimo. Ta energija nije u interakciji sa nama dok je sami ne aktivi-

ramo. Potrebno je da sami uhvatimo „či” i unesemo ga u svoj organizam. Posle naučenih i urađenih vežbi naša vera jača i naše misli nam govore: „Ovo je sjajno.”

U orijentalnim filozofijama pupak je veoma važan. To je mesto kroz koje kosmička energija „či” ulazi u nas. Kada ljudi to zamišljaju, osećaju se odlično. Ovakvo praktikovanje s vremenom postaje navika koja im omogućava da se bo-

lje osećaju. U svetu se ova metoda sve više koristi. Hrišćani i drugi verujući uzdaju se u Božansku Inteligenciju. Ona je Istina. Ona sve zna.

Božanska Inteligencija zna i sve što se odvija u našem organizmu, te upravlja svim našim genima.

Mi u potpunosti zavisimo od Božanske Inteligencije. Da bismo bili srećni nije neophodno da radimo određene telesne vežbe, već našom verom i ljubavlju bivamo

srećni i punimo se energijom. Kada nam nešto ili neko ide na živce, moramo da vežbamo kako da primenimo bezgraničnu ljubav.

Istinske vežbe, koje su za nas predodređene od strane Božanske Natprirodne Inteligencije, jesu duhovne vežbe tj. vežbe međusobne ljubavi, ljubavi prema svemu oko sebe i ljubavi prema sebi samom.

VEŽBE LJUBAVI

Ispričaću vam šta se prilikom jedne vežbe ljubavi desilo mom prijatelju. On i njegova žena ponekad zasta srčano pristupaju vežbanju. Ona je jedna snažna Korejka, sa izraženim stavovima i karakterom. Moj prijatelj je s vremenom shvatio da je zabluda kako je lakše sa ženama koje nemaju svoj stav, jer to kasnije može da dovede do još većih problema. Zato radije bira da svakog dana prolazi kroz probleme zbog supruginih stavova.

Kada se ženio njome bio je na to spreman, smatrajući da će sve to za njega biti dobra vežba. Ponekad je teško, ali on u tom vežbanju uživa, osećajući da tako sazreva i dobija više energije. Oseća snagu Duha svetog. Ovo se dešava i vama, stalno. Ne pretvarajte se da nemate svakodnevnih bračnih problema!

Moj prijatelj je pisao knjigu. Dok je držao predavanja, njegova žena je ukucavala u računar njegove tekstove, da bi on potom pristupao uređivačkom delu posla. Tako su činili punih osamnaest meseci. I još uvek to rade. Dok se bavi tim poslom, on oseća da mu Božanska Inteligencija daje sve više svetlosti.

Međutim, to izaziva napetost u njihovom braku, zato što se moj prijatelj potpuno posvetio knjizi. Svaki čas se da da ispravi ovo, da doda ono... Pisanje knjige jeste veoma uzbudljivo, ali u potpunosti ga je zaokupilo i tako preuzelo kontrolu nad njegovim životom.

Međutim, njegovoj ženi je potrebna supružnička pažnja, i moj prijatelj to zna. Ali, trenutno svo svoje vreme ipak poklanja pisanju. Žena je svesna važnosti te rabote, kao što zna i da je on ne ignoriše namerno, ali ipak s tim ima problem. Iako je muž zatrpan poslom, ona mu prebacuje kako joj se ne posvećuje dovoljno. Muškarcu takva izjava zvuči besmisleno i on kreće da odgovori: „Dušo, pa znaš...” Ali ona ga prekida: „Znam, ali tebi nije stalo...” Moj prijatelj je stoga počeo da razvija svoju žensku stranu. Ranije se definitivno mogao pohvaliti samo svojim muškim

aspektom. Sada, veruje da se popravio, mada se njegova žena ne bi složila sa tim.

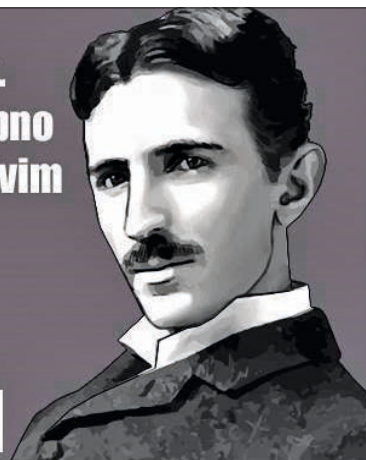
Pre izvesnog vremena, držao je predavanje na jednom skupu. Na istom tom skupu njegova žena je izvodila pevačku tačku. Ona, naime, vrlo lepo peva. Morala je zato nešto ranije da stigne na lice mesta kako bi se uskladila sa pijanistom. Ali, suprug je bio zauzet pisanjem.

Ta žena je žustra, jaka i brza, a toga jutra se pripremila mnogo brže nego što je on očekivao. Mislio je da će joj trebati bar još dvadeset minuta. Zatekla ga je usred rada na tekstu i rekla: „Dušo, idemo!” Zamolio ju je da sačeka još deset minuta. Ali insistirala je: „Dušo, moramo da idemo.” Odgovorio je da, evo, isključuje računar. Među-

**Svi smo mi jedno.
Ljudi su međusobno
povezani nevidljivim
silama.**

~ NIKOLA TESLA

10. jul 1856 - 7. januar 1943



tim, kao što znamo, gašenje računara usled rada zahteva malo vremena. Morate da sačuvate unete podatke i pogasite programe.

Žena ga je čekala u kupatilu, iznova ga požurujući. Naučila je da mu sredi kosu. On jeste srećan što više ne mora sam da se bakće svojom frizurom, kao što je činio nekada, pred svako predavanje. Treba ovde napomenuti da je njegova žena ceo život provela u Koreji. Nikada nije bila u Americi, u kojoj on živi već decenijama. Njihovi ukusi se razlikuju. Jedno drugo stalno i iznova iznenađuju i šokiraju. Ona je prava Korejka, a on se promenio te mnogi Korejci ponekad nisu u stanju da prihvate njegovo ponašanje. Previše je glasan i otvoren, dok su u Koreji pravila ponašanja nešto drugačija.

Žena mog prijatelja je, dakle, čekala u kupatilu, u nameri da mu sredi frizuru. S nestrpljenjem ga je pitala šta radi. Odgovorio je da upravo gasi računar. Pitala je zašto ga je uopšte i palio.

To ga je razljutilo jer se sve vreme trudio da joj udovolji. Da je bilo po njegovom, morala bi da čeka bar još deset minuta. Nekada bi možda terao po svom, ali sada je

odustao od tih deset minuta, zarad nje. Upravo je isključio računar a ona ga pita što ga je uopšte i palio! Ljutit, u sebi se lomio da li da se uopšte bavi izgledom svoje kose. To je bilo krucijalno pitanje. Osećao se kao slavni Šekspirov junak. Hteo je da odbije suprugu i uradi po svom.

Kada ste besni, kao što vidimo, i najobičnije sitnice postaju nepremostive prepreke. Kada ste puni ljubavi, tada vam je svejedno. U besu, sitnice poprimaju ozbiljne razmere i pitate se da li da dignete ruke od svega. Tada morate da donesete odluku.

Ne zaboravite, moj prijatelj je održao svoje predavanje. Morao je da bude srećan, a morala je biti srećna i žena.

Božanska Inteligencija želi da svi budu srećni, a on je toga jutro bio izuzetno nesrećan. Glas sa „zvučnika“ je bio jak i govorio mu je: „Ma kakvo sređivanje kose, pa ti si muškarac. Povrh svega, ti si Korejac!“ Bio je u velikom iskušenju da ženi kaže „ne“, i umalo je to i izgovorio. Tada mu je Božanska Inteligencija poručila: „Molim te, učini to što žena želi.“ Odgovorio je da on sam to ne želi. Ali, kao da je dobio odgovor: „Znam. Ali onda se pomoli. Posegni za izuzetnim merama.“ Pomolio se.

Ne postoji snažniji lek za sve bolesti od bezuslovne ljubavi. Bezuslovna ljubav utiče na imuni sistem kao neprobojni odbrambeni štiti koji viruse i bakterije od neprijatelja pretvara u saradnike.



Žena je viknula: „Dušo, požuri!”, upravo dok se molio. Znao je, ako se ne pomoli, ovo neće upaliti jer prihvatanje ženine želje nije u skladu sa njegovom ličnošću. Nije bio spreman, ali je ipak ušao u kupatilo. Usput se molio, a zatim seo na stolicu. Dok se supruga bavila njegovom kosom, zatražio je pomoć od Božanske Inteligencije. Nije mu više bilo važno šta žena radi već da li je Božanska Inteligencija sa njim ili ne. Kakva vežba!

Žena je završila i rekla da treba da pođu. Ušao je u auto sa svojom novom, finom frizuricom. Problem je bio u tome što mu nije bilo do razgovora sa suprugom. Ona je to primetila jer je vozio čutke, moleći se u sebi da on bude taj koji će prvi razbiti tišinu. Ali, bila mu je potrebna pomoć jer nije znao o čemu uopšte da razgovara. Ta-

da je pored puta ugledao cvet glavočike. S jeseni, Koreja je preplavljena procvetalom glavočikom, a taj cvet se u Americi ne viđa često.

Moj prijatelj je rekao: „Dušo, vidi, glavočika!” Uopšte mu nije bilo teško da to kaže, znajući da je to bilo uslišenje njegove molitve. Skrenuo joj je pažnju na cvetove i ona se silno iznenadila. Potom se zahvalio Božanskoj Inteligenciji što mu je omogućila da tog jutra nadvlada buku sa loših „zvučnika”. Glas Antiživota mu je sugerisao: „Ne obraćaj joj se. Budi muško. Neka ona prva progovori.” Međutim, nije hteo da ga poslušaju. Želeo je da jednostavno bude – srećan. Posle pet minuta, dodirnula mu je ruku i rekla: „Volim te, dušo. Hvala ti što si prvi progovorio. Ovog puta si ti pobedio.”

NIKAD SE NE TREBA SVAĐATI

Moj prijatelj je bio srećan. Jutro je bilo predivno. Njih dvoje opet su bili jedno, još snažnije povezani. Zato se nekad ne treba svađati. Važno je da odbijete da poslušate sugestije zlih „zvučnika”. Njihova buka podilazi vašem ličnom ponosu. Svako od nas ima svoj ponos, ali ne dozvolite da budete obmanuti.

Ukoliko se desi nešto loše, moguće je preokrenuti situaciju na dobro, pod uslovom da sve prepustite Božanskoj Inteligenciji. Ona od svakog problema može da napraviti nešto divno.

Opisani događaj, naravno, nije ništa posebno. Šta se zapravo desilo? Posvađali su se, sredila mu je frizuru, on je prvi progovorio. Te činjenice same po sebi ne znače ništa. Ali ono što se ne vidi na prvi pogled jeste ta nevidljiva borba koja sadrži u sebi smisao. Ima u njoj smisla, u tolikoj meri da čak i danas, čim pomene taj događaj, moj prijatelj luči više endorfina. Njegovi geni se smesta aktiviraju.

To je srećan život, život koji ima smisla, jer možete da pozovete Božansku Inteligenciju u vašu svakodnevnu borbu.

To je vežba. Mi izvodimo duhovne vežbe zahvaljujući snazi koja nam je data, a ne zahvaljujući nekim pozama. Duhovne vežbe su važne, jer pomoću njih uspevate da izvučete smisao ni iz čega, čak i iz nečega što je moglo doneti nesreću. Tada možete da preokrenete svoj život, da ni iz čega stvorite nešto sjajno, da ružno preobratite u lepo. U tome je mudrost. Moramo da živimo mudro, da crpimo moć od ljubavi.

VEROVANJE AKTIVIRA GENE

Vraćamo se sada na Pavlovljevog psa. Pas je naučio šta znači oglašavanje zvona. Posle nekoliko dana pas je počeo da veruje. Kako je njegovo poverenje jačalo, i odgovor gena bivao je sve jači. Posle sedam dana, kada bi dr Pavlov samo podigao zvono, pseći geni bi se već aktivirali.

Snažno očekivanje ih je aktiviralo. Dr Pavlov je pozvonio, ali ništa nije dao psu. Pseće poverenje je izigrano. Pas je

bio uzbuđen, a dr Pavlov je otišao. Sledećeg dana kada je Pavlov došao, da li je pas gajio jednako poverenje kakvo je

imao prethodnog dana? Ne, već upola manje. Pas nije baš siguran. Počeo je da sumnja. Aktiviranje gena je, takođe, bilo upola slabije. Moć koju primaju naši geni srazmerna je našem poverenju. Dr Pavlov je ponovo zazvonio i oti-

šao. Poverenje koje je pas imao potpuno je iščezlo. Pas mu više nije verovao. Sledećeg dana kada je dr Pavlov zazvonio, pas je bio besan.

GENI REAGUJU NA SMISAO

Zašto je pas bio besan? Činjenica je da, kada ponavljate neku besmislenu radnju, osećate bes. Besmislena stimulacija izluđuje čoveka. Međutim, mi, ljudi, posedujemo jedan izuzetan dar. Možemo da se pretvaramo da to što radimo ima smisla, iako zapravo znamo da nema. To menja naše gene. Tada naši geni ne znaju šta da rade.

Kad nešto nema smisla, moramo da mu dodelimo značenje. To je od velike važnosti za naše gene. Onoliko koliko nešto za nas ima smisla, toliko će geni snažno da odreaguju.

Pavlovljevi eksperimenti o uslovnim refleksima je jedan nameravan, svestan proces. Dr Pavlov je znao šta radi i pas je znao šta se dešava.

GENI REAGUJU NA PODSVEST

Naučnici su nedavno otkrili da postoji i podsvesni uslovni refleks. On može da se odvija i potpuno nesvesno. Ukoliko se ovo shvati, tada oboleli od autoimune bolesti shvata šta se sa njim zbiva. T limfociti su se promenili, i sada napadaju čovekov organizam. Geni u T limfocitima snažno reaguju na značenje i smisao.

Naučnici su uradili nešto veoma zanimljivo. Dali su mišu injekciju ciklosporina. Ciklosporin je lek koji ubija T limfocite. Dakle, miš ne zna kakav lek prima, i kakve posledice to proizvodi u njegovom organizmu, nije svestan dešavanja u svom telu. Miš ne može da zna ništa o tome. Dok su ubrizgavali injekciju, međutim, naučnici su zvonili zvonom.

Posle sedam dana ponavljanja, jednom su izostavili davanje injekcije, ali su pozvonili zvonom.

Šta mislite, šta se desilo? Da, organizam tog miša počeo je da ubija T limfocite. Bio je to šok za naučnike. Zaključak je bio jasan: i podsvest može biti uslovljena.

Ovaj eksperiment izvršio je psihoneuroimunolog Robert Ader. Naučnici su ovaj fenomen nazvali „uslovljavanje reakcije imunog sistema”. Naš imunološki sistem – odnosno ponašanje T limfocita – može biti uslovljen, što ostavlja ozbiljne posledice u našem svakodnevnom životu.

Recimo da se desilo sledeće. Gospodin Meklur je loš čovek. On je zloupotrebio nečiju kćerku. Otac te jadnice voleo je Mekdonaldove hamburgere. Ali nakon ove ne-

sreće, iako je Meklur sad u zatvoru, otac više ne može da jede u „Mekdonaldsu”. Zašto? Meklur i Mekdonald su po zvučnosti slična prezimena. „Mekdonalds” ga podseća na prezime izvršioca zločina. Nesvestan ove veze, kada bi u „Mekdonaldsu” pojeo hamburger, dobio bi bolove u stomaku. Slične podsvesne reakcije dešavaju se često, mnogim ljudima.

Navešću neki od primera. U braku, svekrva može da predstavlja ozbiljan problem. Zamislimo jedan bračni par koji, recimo, živi u Koreji. Žena ne može da podnese svekrvu. Zato moli muža da se odsele. I odselili su se, čak u Ameriku. Muž ima dobar posao, lepo žive i sve je u redu. Rešili su problem sa svekrvom. Potom je jednoga dana telefon zazvonio, i svekrva je rekla da želi da ih vidi. Žena je odgovorila da bi joj bilo drago da je ugosti.

Od tog dana žena je pod stresom i u njenom telu stvara se mnogo slobodnih radikala. Oni oštećuju njene gene. Svekrva je doputovala i ostala kod njih dva meseca. Žena je bila pod užasnim stresom. Mnogo njenih T limfocita je umrlo, kao kod dejstva ciklosporina.

Svekrva je konačno, nakon dva meseca, odlučila da se vrati kući. Žena se na aerodromu sa radošću oprostila od nje. Dok se vozila kući silno joj je laknulo. Međutim, otkrila je da je svekrva zaboravila cipele. Čim je ugledala te cipele, počela je da se dvoumi da li da ih baci ili da ih sa-

čuva. Osećala je da će biti pod stresom ako ih zadrži. Zato je odlučila da ih se reši.

Sutradan je svekrva nazvala i rekla da je zaboravila cipele. Tražila je od snaje da ih sačuva do sledeće godine, kada će im ona ponovo doći u goste.

MRŽNJA OŠTEĆUJE GENE

Kada mrzite nekoga, vi se podsvesno nalazite u klopki, jer vaš organizam neprekidno stvara slobodne radikale. Zato je veoma važno da oprostimo osobi koju mrzimo. Nekada nam se čini da to nismo u stanju. Ponekad nam se pak čini da smo oprostili. Mnogi će reći: „Oprostio sam tom i tom, ali ne želim da čujem za njega!” To nije praštanje.

VAŽNO JE DUHOVNO PRAŠTANJE

Uzmimo za primer Milana koji je pozajmio novac od svog prijatelja, a prijatelj je rekao da mu oprašta dug. To znači da je prijatelj odlučio da ne traži svoj novac nazad. To je sve. Ovde je posredi samo društveno i moralno praštanje, ali ne i duhovno.

Mi govorimo o duhovnom opraštaju koji je bitan za zdravlje, i koji se postiže posredstvom varnice. Tek tada možete da iskusite potpuno praštanje.

Videli smo da se naši geni menjaju, čak i podsvesno.

Ispričaću vam jednu priču. Malo ću je izmeniti kako bi poruka bila jasnija. Jedan moj poznanik ima kćerku i sina. Poznanik je talentovan za muziku, ali njegova porodica je bila veoma siromašna te u detinjstvu i mladosti nikada nije pohađao muzičku školu. Bilo mu je krivo zbog toga. Zato je odlučio da svojoj deci pruži muzičko obrazovanje.

Nažalost, prvo dete, njegova kćerkica, nije nasledilo njegovu nadarenost. Ali otac je navaljivao da kćerka svira klavir. I ona je klavir zamrzela. Mnogo devojčica se nalazi u sličnoj situaciji. Čim čuju reč „klavir”, doživljavaju stres i stvaraju mnoštvo slobodnih radikala, a T limfociti se menjaju, reagujući na osećanja.

Pomenutoj devojčici klavir nije predstavljao radost jer joj je bio na silu nametnut. Devojkica je bila nesrećna. No, s vremenom je postala dobra pijanistkinja pošto ju je otac primoravao da vežba. Srećom, ili nesrećom, njen mladi brat je nasledio očev talenat. Počeo je da svira violinu i stasao u dobrog violinistu. Još kao desetogodišnjaku,

svi su mu se divili i hvalili njegovo sviračko umeće. Bio je pozivan svuda, a kćerka je pala u drugi plan.

Tugujući, postala je ljubomorna na brata. Niko više nije obraćao pažnju na nju, i nije joj bilo do sviranja. Prestala je da vežba. Otac je to saznao i razbesneo se. Naterao ju je da se ponovo lati posla. Mrzela je to, ali je morala da vežba.

To joj je izgledalo besmisleno. Klavir i škola za nju više nisu imali smisla. Biti kćerka svome ocu više nije imalo smisla. Osećala je da je otac voli samo kada dobro svira.

Takvu ljubav nazivamo „uslovljenom ljubavlju”. Devojka je mislila da je njeni roditelji vole samo zbog klavira te je klavir za nju imao sve manje smisla. Dobijala je sve lošije ocene. Majka je počela da se nervira, govoreći: „Zašto si popustila u školi?!” Tako je zamrzela i mamu.

Kako biste se vi osećali da ste devojčica od dvanaest godina i da, kada dođete u svoju sobu i legnete u krevet, želite jedino da umrete? Ona, međutim, ne zna kako da umre. Čuje samo glas sa „zvučnika”, glas smrti. Čuje samo: „Hoću da umrem!”

Kada glas smrti nadjača glas života, tada se T limfociti menjaju u skladu sa sugestijama koje su glasnije, u ovom slučaju sa sugestijama glasa smrti.



„Ponižavati nas može svako, ali da nas ponizi ne može niko. Samo mi sami sebe, svojim delima i postupcima, možemo poniziti i osramotiti“, govorio je patrijarh Pavle.

Svaka ćelija ljudskoga tela ima sopstvenu i kolektivnu inteligenciju. Kada T limfociti shvate da devojčica zaista želi da umre, oni donose odluku da se promene kako bi joj pomogli u tome. Pošto njen život nema smisla, struktura gena je labava i nekoliko slova u redosledu baza gena T limfocita će se izmeniti. Geni su sklopljeni od delova i oni počinju da gube postojanost.

Naučno je potvrđeno da smisao ojačava strukturu gena, a ljubav stvara smisao.

S obzirom na to da devojčica želi da umre, geni koji su do sada bili pasivni postaju aktivni. Novoaktivirani geni počinju da rade kako bi joj ispunili želju. Limfociti kažu: „Ako želiš da umreš, mi možemo da te ubijemo.“ T limfociti su otišli u bubrege i napali ih.

Kad bubrezi ne rade dobro, dobija se anemija i osoba postaje sve bleđa. Kćerka je ubledela, i majka se pita-

Ništa u prirodi ne živi za sebe,
reke same ne piju svoju vodu,
drveće ne jede svoje plodove,
sunce ne sija radi sebe,
miris cveća nije za cveće.

Živeti za druge je pravilo prirode.



la šta joj je. Posle dva meseca mama se stvarno zabrinula i odvela ju je u bolnicu. Tamo su otkrili da kćerka ima autoimunu bolest bubrega. T limfociti su napali njene organe, pokušavajući da je ubiju.

Njeni limfociti se do sada nikada nisu tako ponašali. Međutim, kada razvijete snažnu potrebu, geni se menjaju u skladu sa tom potrebom. Devojčica je razvila potpuno novu želju, koja je dovela do nove potrebe.

To nije njena prava potreba, već lažna, ali ona je nadjačala prave.

Od koga potiče ta lažna potreba? Odgovor glasi: od Antiživotne Sile. Antiživotna potreba da je ubije postala je potreba devojčice. Zašto ljudi pribegavaju samoubistvu? Zato što je Antiživotna želja postala njihova, postali su jedno sa Antiživotnom Silom i zato biraju smrt, osećajući da je to jedini način da se reši problem.

Znate li šta se desilo sa devojčicom? Otac je saznao sve. Šokirao se i pozvao lekara koji preporučuje život u skladu sa zakonitostima prirode, tj. „novi početak“ u životu. Pitao je lekara šta da radi, a ovaj je rekao da dovede devojčicu i da se priključe programu. Kada je otac shvatio događaje koje sam opisao, zagrljio je svoju kćerku i zaplakao: „Izvini, dušo, ja sam kriv!“ Rekao joj je da je voli, čak i ako ne bude želela da svira klavir.

Devojčica nije mogla da veruje da će je otac voleti i bez postavljanja zahteva. Otkrila je bezuslovnu ljubav svoga roditelja. To je za nju bio novi početak.

Život je dobio novi smisao: „Tata me voli iako ne sviram klavir!” Njeno ozdravljenje je bilo neverovatno. T limfociti su prestali da napadaju bubrege zato što dete više nije želelo smrt.

Devojčica je sada bila puna života. Želela je da živi: „Tata me voli! Više ne moram da sviram!”

Tata i kćerka držali su se za ruke, šetali, pevali i – svi-rali zajedno. Devojčica je bila presrećna. Nakon dva me-seca, kada se vratila u bolnicu, na kontrolu, lekari su bili šokirani. Nikada nisu videli ništa slično. Bubrege se zalećio, bio je kao nov. Medicinski stručnjaci su se pitali kako je to moguće. Ja to nazivam „tretmanom značenjem i smislom”.

SMISAO DONOSI IZLEČENJE

Kada oboleli pronađe novi životni smisao, tada će ozdraviti. Kada je devojčica uvidela da je njen oporavak bio potpun, rekla je ocu: „Tata, želim da sviram.” Sama je donela odluku. Klavir joj više nije bio neprijatelj. Zasi-gurno je da postoji mnogo sličnih priča. Eto, to je autoimuna bolest.

Navešću još jedan primer. Jedna snajka morala je da živi sa svojom svekrvom. Bila je to zaista dobra snaja. Svi su se slagali da nema bolje od nje, jer se u svemu trudila da svekru ugoditi. Ali svekrva je bila nezgodne naravi. Nikad nije bila zadovoljna, stalno je negodovala.

Snaja je s vremenom počela da se ljuti. Počela je da bi-va i pomalo aljkava, a kasnije je gledala da izbegne obaveze kad god je mogla. Potom je počela da oseća grižu savesti: „Više nisam dobra koliko sam mislila da jesam.” Svekrva se sve više žestila. Jednog dana od gneva joj je skočio pri-tisak, onesvestila se i doživela moždani udar.

Snaja je mislila da je to njena krivica. Svekrva je ostala paralizovana. Nije mogla da se kreće niti da govori. Nije mogla sama da ode u kupatilo. Snaja je odlučila da plati za svoje grehe. Rešila je da bude bolja nego što je ikada bila: od sad će sve da radi i da bude fina. Tako su zapo-čele teškoće.

Morala je da pere i hrani staricu, da se brine za njene telesne izlučevine. To je bilo veoma iscrpljujuće. Svekrva je besnela sve više. Nije mogla da se pomera ni da govo-ri, ali je ipak „režala”. Međutim, snaja je bila dobra i na-stavila je da vodi brigu o njoj.

Jednoga dana, dok ju je hranila, malo hrane prosulo se po svekruvom licu. Kada je pokušala da je obriše, sve-krva ju je ujela i snaja je, i ne znajući šta čini, ošamarila muževljevu majku. Potom se prepala zbog svog postup-ka. Svekrva je kiptela od besa, ali nije mogla ni da zucne.

I Božanska Inteligencija i Antiživotna Sila znaju za ovaj događaj. Božanska Inteligencija svako biće bezuslovno voli i prašta mu. Međutim, Antiživotna Sila je sugerisala slede-će: „Udarila si svekru. Moraš da ispovediš greh.” Ali, sve-štenici znaju da je snaja dobra i da tako nešto nikada ne bi uradila. Ponos joj to ne bi dozvolio. Odlučila je, dakle, da se ne ispovedi i tako sačuva tajnu. Svekrva ionako niko-me ništa ne može da kaže. Žena se nije poverila ni mužu ali pekla ju je savest. Čula je osuđujući glas Antiživotne Sile, koji je ponavljao: „Bićeš kažnjena.”

Kada znate da ste zgrešili, da ste uradili nešto loše i da ćete biti kažnjeni, ukoliko tako razmišljate, vi zapravo že-lite da kazna usledi što pre, kako biste osetili olakšanje: „Sada je gotovo, platio sam kaznu!” Kada na takav, po-grešan način doživljavate Božansku Inteligenciju i osećate krivicu, u stvari žudite za kaznom kako biste umirili sa-vest. To je čudan mir. To nije *pravi* mir. To je mir kakav vam nudi svet u kome živite. Pravi mir je *duhovni* a njega može da pruži samo Božanska Inteligencija.

Podsetimo se onoga jutra kada su se moj prijatelj i njegova žena posvađali, i kada je on, kasnije, ugledavši glavočiku, osetio kako ga preplavljuje mir. To mu je Bo-žanska Inteligencija čestitala na dobro obavljenom poslu. Poslala mu je varnice, i njegov organizam je počeo da luči serotonin. Mir koji ovaj svet ne može da pruži, može da nam pruži Božanska Inteligencija. To je *realan* i *pravi* mir.

ŽELJA ZA SAMOKAŽNJAVANJEM

Snaja iz prethodne pripovesti želela je da na neki način bude kažnjena. Njeni T limfociti počeli su da joj uništavaju zglobove. Dobila je reumatoidni artritis i patila je od nesаницe. Lečila se u bolnici i uzimala lekove, koji jesu ublažili bol, ali se artritis u kolenima i ramenima pogoršavao. Sada znamo uzrok njenog obolevanja. T limfociti su joj pomagali da bude kažnjena.

Kada svojoj bolesti dodelite ovakvo značenje, postavlja se pitanje kako da ozdravite ako ste Božansku Inteligenciju prisilili da vam bude neprijatelj, saopštivši joj svoju želju, i ako vam Božanska Inteligencija u ispunjenju te želje pomaže.

Kako da se izlečite kada vam Natprirodna Božanska Inteligencija ispunjava želju da budete kažnjeni i bolesni?

Antiživotna Sila je zaslužna za to što ljudi pogrešno shvataju Božansku Inteligenciju.

Antiživotna Sila obmanjuje ljude i drži ih u uverenju da ih Božanska Inteligencija kažnjava, dok Ona samo pomaže da se njihove želje ostvare.

Snaja je dobila artritis, a Antiživotna Sila ju je ubedila da je to kazna od strane Božanske Inteligencije, što je neistina i veliki nesporazum.

Žena je patila. Zнала je da joj lekovi neće pomoći jer je to njena kazna, ali ipak ih je uzimala. Da li će joj biti lakše? Neće. Ukoliko bude osetila olakšanje samo će je još više peći savest. Misli da je olakšanje suprotno značenju koje je dodelila bolesti. Zato nekim ljudima lekovi uopšte ne pomažu.

Neko ju je uputio na program „novog života”. Nije verovala da će joj biti bolje. Zašto? „Ko je uopšte taj doktor koji može da ukloni Božju kaznu?”, razmišljala je.

Lekar u programu „novog života” saznao je sve detalje njene priče. Znao je da jedino što može učiniti jeste da upozna mladu ženu sa pravom Božanskom Inteligencijom, a ne Božanskom Inteligencijom za kakvu je ranije verovala da postoji.

Otvorio je Bibliju, Novi Zavet, Jevanđelje po Mateju, poglavlje 26, tačno kod scene Tajne večere: Isus i dvanaestorica učenika sedaju za obed. Isus već zna da će ga Juda izdati.

„I dok su jeli, reče im: Zaista vam kažem da će me jedan od vas izdati.” (Mt 26:21)

„I veoma ožalošćeni počеше govoriti jedan za drugim: Gospode, da to nisam ja?” (Mt 26:22)

Jedanaestorica učenika su pitali, i Isus je jedanaest puta odgovorio odrično.

Ko je dvanaesti učenik? Juda! Da ste vi Juda, što biste uradili? Jer, sada znate da Isus *zna* da ćete ga upravo vi izdati. Da ste Juda, prišli biste Isusu i tražili oprostaj. Ali Juda je samo pitao: „Da li sam to ja?”



„Nikada nije lako biti čovek među ljudima.”



Da je doktor bio na Isusovom mestu, ošamario bi Judu. „Naravno da si ti! Gubi se!” Ali Isus je samo rekao: „Ti si to rekao.” Isus je posle toga izlomio hleb i podelio ga učenicima. Rekao je da je hleb Njegovo telo. Kakav iskaz ljubavi!

Isus se trudi da spase Judu iako se ovaj još nije ni pokajao. I dalje se pravio da nije izdajnik. Isus je stavio Judi do znanja da je svestan njegovog izdajstva, ali ipak mu pruža hleb.

Zatim je Isus nalio vino u čašu i zahvalio svome Ocu, pa je dao učenicima uz reči: „Pijte iz nje svi.”

Da je neko od nas na Isusovom mestu, ne bi dao Judi da pije. Isus je mogao da dá svima, ali da usput naglasi da dozvoljava i Judi. No, nije hteo to da učini kako ne bi povredio izdajnika.

Isus je ispoštovao pravo na privatnost jednog grešnika, grešnika koji krije i obmanjuje.

Grešnik uvek samog sebe isključuje iz milosti Božanske Inteligencije. Isus to zna i zato je rekao da svi piju. Rekao je to zbog Jude, hoteći zapravo da kaže: „Judo, molim te, pij.” Inače ne bi imalo smisla izgovarati reč „svi”. To, drugim rečima, znači: „Judo, ne udaljavaj se. Oprošteno ti je. Vрати se meni.”

Kada je doktor ovo objasnio nesrećnoj snaji, nju je pogodila varnica. Uхватила ga je za ruku i viknula: „Isus je i Judi dao da pije?” Počela je da plače i da mu se zahvaljuje. Pitala je da li to znači da joj je Isus oprostio, na šta je stigao i odgovor: „Naravno! Nisi ti gora od Jude.” I žena je doživela pročišćenje. Osetila je pravi duhovni mir. Božanska Inteligencija nas ne kažnjava. Ona nam daje mir.

Ženini limfociti prestali su da je uništavaju. Sada ima volju za životom, jer njen život ima smisao. Postala je prava vernica. Spoznala je istinitu Božansku Inteligenciju i Njenu ljubav. Preobrazila se u srećnu osobu. Njeni geni za T limfocite počeli su da se oporavljaju. Baze u genima vratile su se u prvobitni redosled, koji je osmislila i zapisala Božanska Inteligencija. Mlada snaja sada spava mirno kao beba. Artritis se u potpunosti povukao. Kad spoznate pravo lice Božanske Natprirodne Inteligencije, Njena bezuslovna ljubav izlečiće vaše gene.⁽¹²⁶⁾

KAKO DA SE HRANIMO ZDRAVO?

Naučnici su nedavno, u jednom istraživanju, snimali jednu žirafu u Africi. Žirafe se obično hrane lišćem drveća akacije. Nikada ne uzimaju nešto sa tla, izuzev kada piju vodu. Kada pogledate pozu žirafe na fotografiji, nije joj baš prijatno. Muči se jer mora dobro da raširi prednje noge. Ova se žirafa, međutim, toliko napreže kako bi glodala kosti neke lešine.⁽¹²⁵⁾

Naučnici su uspavali ovu životinju i otkrili da joj nedostaje kalcijum. Postavlja se pitanje kako žirafa zna da u kostima koje glode ima kalcijuma koji joj nedostaje. Kod žirafe nije posredi instinkt, jer instinkt je neka radnja koja se po-

navlja kao ustaljena, a žirafa ovo ne čini često. Na jednoj fotografiji u *Nacionalnoj geografiji* prikazane su planinske koze na Aljasci kako se uspinju uz obronke, iako na njima nema vegetacije. Ližu stene u kojima ima soli. Da bi

došle do tih stena, moraju da prevale 10–15 km, i moraju da pređu nabujalu i opasnu reku.⁽¹²⁵⁾

Na sledećoj fotografiji je jedan majmun. On obitava na malom ostrvu kod zapadne obale Afrike. Ne znam tačno koja je biljka na slici, ali ova vrsta majmuna ne hrani se tim lišćem. Možda jednom u dva meseca, majmuni se penju na brdo i jedu lišće te biljke. Kada se najedu, čine nešto čudno. Silaze u selo, traže spaljene panjeve gde su ljudi pravili ćumur i – jedu ugalj! Grickaju ga kao čokoladu. Majmuni nikada ne jedu ugalj a da prethodno nisu jeli ono lišće.

Naučnici su shvatili da u lišću možda postoji neka otrovna tvar, i da je majmunima zato potreban ugalj, koji apsorbuje otrov iz lišća. Potom su analizirali lišće i u njemu zaista našli otrovne materije.⁽¹²⁵⁾

Pitamo se kako majmuni znaju za ovo. Postoji mnogo toga što životinje ne mogu da znaju, ali one ipak – znaju. Životinje ne znaju šta je kalcijum, šta je otrov, šta je so. Ali, kada je njihovom organizmu neka od ovih mate-



Ova žirafa je nedavno snimljena u Africi.

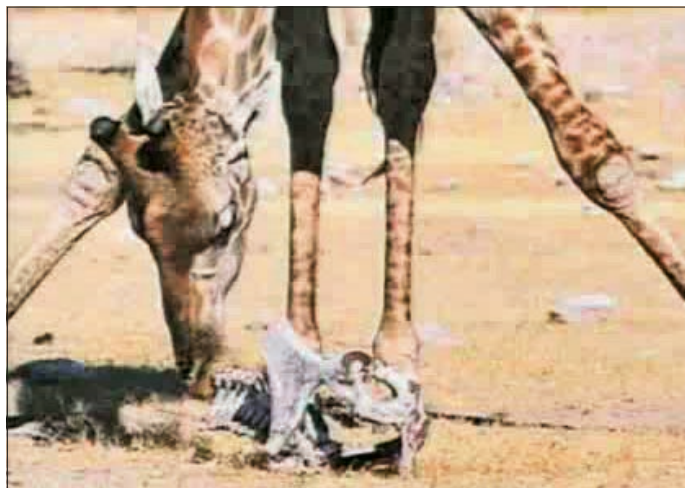


Časopis „Nacionalna geografija”: Aljaska.

rija potrebna, one je i pronadu. Iako ne znaju zašto, njima se upravo to jede.

Kada su žirafe u pitanju, naučnici pretpostavljaju, i verovatno su u pravu, da iz Evrope, preko Mediterana, stiže zagađen vazduh i u Africi padaju kisele kiše. Ta kisela voda izvlači kalcijum iz tla. Zato ga u lišću akacija ima sve manje. Stoga ovoj žirafi nedostaje kalcijum. Božanska Inteligencija žirafi daje potrebnu supstancu, tako što joj šalje varnicu i aktivira uspavani gen.

Ovaj fenomen sličan je onom kod kolonija mrava, prilikom nedostatka hrane usled suše. Tada mravi radnici ubijaju kraljice, kako bi se obustavio rast populacije.



Ona glode kosti mrtve životinje.

Mudrost je zapravo varnica. Mudrost i nas, ljude, kao i sva druga živa bića, održava u svakodnevnom životu.



On živi na malom ostrvu kod Zapadne obale Afrike.

Moramo se složiti da u svemiru postoji inteligencija. Naučnici je nazivaju Kosmičkom Inteligencijom ili Kosmičkom Svešću, Bogom, Natprirodnom Inteligencijom, Poljem, Životnom Silom, Božanskom Matricom, Božanskom Inteligencijom, Matriksom, Umom Prirode, Božjim Umom, Božjom Mudrošću, itd.

Nije posredi ljudska mudrost. Mravi nemaju potrebno znanje. Žirafe ga takođe nemaju. One ne znaju šta je kalcijum, ne znaju da im baš on nedostaje. Žirafa ne zna zašto su joj se toga dana jele kosti. Ali, mudrost Božanske Inteligencije čini svoje.

NAŠI ORGANI REAGUJU NA NAŠA OSEĆANJA

Čovečji sistem za varenje hrane veoma je zanimljiv. Želudac ima zanimljivu mišićnu strukturu, mišići se pružaju u različitim pravcima zato što ovaj organ tokom varenja mora da se grči. Mišići moraju biti zdravi da bi želudac radio kako treba.

Ako nisu zdravi, želudac se ulenji, malo se grči i odustane. Međutim, kod nekih ljudi mišići želuca su često zgrčeni. Želudačni mišići vrlo su osetljivi na naše nerve. Zato želudac reaguje na naše emocije. Kada smo pod stresom ili smo besni, kažemo da nam je muka i zaboli nas stomak.

Kada nam se zbog nečeg smučti, to znači da je našem želucu teško. Jednostavno, morate da budete srećni, da vas ne bi bolelo stomak. Mnogi se zbog ovakvih tegoba obraćaju lekarima, ali problem nije u organima za varenje, već u ljudima. Čovek mora preventivno da deluje i da spreči nastanak mučnih osećanja.

Nekada, često sam i sam osećao mučninu od svega, od nepravde i neiskrenosti na svakom koraku. Sve mi je izazivalo taj težak osećaj, čak i poneki nesvesni pacijenti.

Moji standardi su bili visoki i bilo mi je zlo od svakog ko ih nije zadovoljavao. Tako sam s vremenom dobio probleme sa varenjem. Sada mi se to retko dešava. Više mi ni od koga ne pripada muka.

Sada sam srećan, spustio sam standarde.



NAŠ EGO NAM PROUZROKUJE STRES

Kada uspostavite preterano visoke standarde, počinju da vas obuzimaju nezadovoljstvo i osećaj mučnine, jer od ljudi očekujete da zadovolje vaše standarde, što vodi pravo u stres. Kod mene, u pitanju su bili ego i ponos, ali sada je potpuno drugačije.

Shvatio sam da u periodu kada sam imao visoka očekivanja zapravo nisam dovoljno poznao sebe. Međutim, pošto sam bolje upoznao sopstveno *ja*, više nisam mogao da zadržim onaj visok nivo očekivanja. Kada se pogleda moja stara fotografija iz pasoša, na njoj sijam od ponosa, kao da kažem: „Niko nije bolji od mene!” Na najnovijoj slici, međutim, nasmejan sam i odišem skromnošću i prirodnošću.

Moji standardi su se spustili kada sam počeo da čitam o istinskoj svrsi života, o njenim vrednostima i bo-

gatstvu, o prirodi i njenim zakonitostima, i da o svemu tome razmišljam. Nova saznanja su mi poručila da ne živim u skladu sa mojim genskim zapisima, kao ni po volji Božanske Inteligencije.

Osetio sam da sam grešnik ali nisam znao šta to u stvari znači. Tek kad shvatite značenje reči „grešnik”, na pragu ste sreće. Držite ključ za sreću u rukama. Kad shvatite ko su grešnici, dolazite do zaključka da im i sami pripadate. Mene je to saznanje usrećilo.

ZAŠTO SAM GREŠNIK?

Jednoga dana gledao sam televiziju. Udar na vest bila je događaj iz Bostona. Katolički sveštenik zlostavljao je dečake iz hora. Tog sveštenika je tužilo četrdeset i petoro muškaraca srednjih godina zato što ih je zlostavljao kada su bili deca.

Kada sam video tu vest, osećao sam se mučno. Smatrao sam da imam pravo da mi se to gadi, ali to je loše po moje gene. Bilo mi je neprijatno. Osećao sam da mi Božanska Inteligencija poručuje da sam i ja takođe za gađenje.

Pitao sam se zašto. Nikad nisam uradio nešto slično. Ali i dalje sam se osećao kao krivac. Na taj način mi je Božanska Inteligencija poručivala da se ne razlikujem mnogo od tog čoveka. Nije mi bilo jasno. Osećao sam da odgovor postoji, ali da ga još uvek ne shvatam. Bio sam zbunjen.

Zamolio sam Božansku Inteligenciju da mi to pojasni, jer nikada nisam uradio ništa ni približno strašno kao taj sveštenik. Ipak, negde u sebi osećao sam da je Božanska Inteligencija ipak u pravu. Znao sam da će mi sve objasniti i dati ispravan odgovor.

Sledeće nedelje pozvali su me da održim predavanje u jednom udruženju građana, koje broji oko hiljadu članova. Predavao sam možda desetak minuta, a jedna zgodna, mlada dama je zakasnila. Otvorila je vrata i ušla u salu. Pogledao sam je. Niko na nju nije obraćao pažnju izuzev

mene. Bila je veoma lepa. Nastavio sam sa predavanjem, ne skidajući oči sa nje.

Moje drugo *ja* oduševilo se njenom pojavom i lepotom. Moje prvo *ja* poručilo mi je da sam odsutan duhom. Razmišljao sam o tome kako bi bilo lepo da ta mlada žena sedne negde napred, da mogu da je posmatram. Morao sam da se saglasim sa mojim prvim *ja* u pogledu konstatacije da sam duhom bio odsutan.

Devojka je sela negde pozadi, i zaboravio sam na nju. Predavanje je dobro prošlo, i mnogi su mi prilazili da se zahvale. Priželjkivao sam da vidim devojku, da i ona priđe i uputi mi reči hvale.

Tada sam pomislio: „Božanska Inteligencija je u pravu!” Toga dana sam ponovo upoznao sebe. Tokom predavanja koje sam držao, kao i nakon njega, eto o čemu sam razmišljao. Božanska Inteligencija mi je na taj način poručila da sam grešnik. Shvatio sam to i priznao.

Znam da me Božanska Inteligencija, i pored moje grešnosti, i dalje bezuslovno voli. Srećan sam zbog toga.

Shvatio sam takođe i zbog čega se Isus žrtvovao na krstu – za naše grehe. Krst je tako za mene dobio dublje značenje.

Odlično sam se osećao zato što mi je Božanska Inteligencija jasno pokazala ko je Ona zapravo. Ona je Bezuslovna ljubav, Istina, Put i Život, a ja sam njeno delo.

Od tog trenutka više nisam imao napade mučnine. Od tada moj stomak dobro radi. Više me ne obuzima muka jer znam da se ne razlikujem mnogo od ostalih ljudi.

Sada, uvek tražim da mi Božanska Inteligencija objasni ono što ne razumem i na kraju se uvek saglasim sa Njom.

SLOBODA

Za mene je sloboda – *sloboda da priznam*. Konačno sam, barem delimično, zbacio teret svoga ponosa. Zbog visokih očekivanja koja sam gajio stalno sam bio pod stresom. Sada osećam mir. Iako sam grešnik, Božanska Inteligencija bezuslovno me je uputila da širim istinu koju sam spoznao.

Božanska Natprirodna Inteligencija ne koristi mene zato što sam bolji od drugih.

Bolji sam od drugih ljudi samo utoliko što sam shvatio da *nisam* dovoljno dobar, i da nisam onakav kakvim me je Ona osmislila i stvorila. Ali težim ka tome. Volim tu svoju težnju i svoj put. U tome je sva tajna.

Istina me je navela da spustim svoje nekadašnje standarde. Jedino tako mogu da budem istinski srećan. Kada ste istinski srećni, vaš organizam mirno i savršeno radi.

Iza želuca postoji deo koji se zove dvanaestopalačno crevo. Naučnici su na tom polju tek nedavno otkrili veoma zanimljive ćelije, koje zovu senzorskim ćelijama. Znamo da je želudačna kiselina veoma jaka, ali ovaj probavni

organ luči i naročito gustu sluz koja oblaže i štiti njegovu unutrašnjost. Ponekad je kiselost želudačne tekućine pH 1 ili pH 2, što predstavlja veoma kiselu sredinu. Ukoliko bi ova kiselina pala na kožu, zadobili biste opekotine.

Želudac se ne oštećuje jer je obložen sluzi. Problem nastaje kada se kiselina prelije u dvanaestopalačno crevo, koje oseća da je kiselina nadošla. Tada senzorske ćelije u crevu šalju informaciju pankreasu da izluči baznu tečnost, koja će neutralisati kiselinu te crevo neće biti ozleđeno. Čitav ovaj složeni sistem postoji i funkcioniše zahvaljujući signalima koje je osmislila, ustrojila i koje šalje Božanska Inteligencija.⁽¹²⁵⁾

SIGNALI BOŽANSKE INTELIGENCIJE

Počesto se dešava, kada neko boluje od raka, da T limfociti neće da napadnu i unište ćelije raka. To se zbiva zbog toga što signali Božanske Inteligencije ne stižu do T limfocita. Signali ne stižu do obolelog zbog toga što su njegove antene previše usmerene ka informacijama Antiživotne Sile i njenim „zvučnicima”.

Ujedno, obolela osoba je prepuna toksičnih fizičkih i mentalnih materija i njihovih vibracija.

Tada oboleli ne može da primi pravi signal. U tome je sva mudrost!

Čovek mora da se udalji od loših „zvučnika”, kako bi mogao da primi pravi signal života.

Istovremeno, neophodno je da se fizički i mentalno detoksikuje.

Uvideli smo da majmuni, koze i žirafe, pomenuti u dosadašnjem izlaganju, reaguju na pravi signal, što jeste odraz prave životne mudrosti.

Žirafa o kojoj je bilo reči šest dana je glodala kosti mrtvih životinja, a potom je prestala, zato što joj kalcijum više nije bio neophodan. Žirafe ne moraju da idu kod lekara da provere krvnu sliku, međutim, mnogi ljudi moraju jer su izgubili kontakt sa Božanskom Inteligencijom.

Znate li zašto se ljudi obraćaju lekarima? Čim pomisle da to moraju, to je već pogrešno. Ako žirafa ne mora da vadi krv, zašto moraju ljudi?

Pa, oni su mnogo inteligentniji od žirafa. Zašto moraju da vade krv kako bi utvrdili problem? U prethodnim primerima videli smo na delu pravu mudrost životinja, ali

ljudi ignorišu mudrost Božanske Inteligencije, odbacuju je i poverenje ukazuju znanju. Ljudi vladaju mnogim znanjima, ali poseduju neobično malo mudrosti. Žirafa nema znanja, nije išla na fakultet, čak ni u srednju školu, ali zato poseduje mudrost.

MUDROST

Moderni lekovi baziraju se na znanju, a program „novog početka” u životu zasniva se na mudrosti, ljubavi i veri. Pitanje je kome ćete ukazati poverenje. Zasiurno je da mudrost, ljubav i vera ulivaju veće poverenje. Međutim, kada kažete da verujete u mudrost, smatraju vas čudakom, neobičnom osobom, a poneko vas smatra i glupim.

U današnje vreme, mudrost je pogrešno shvaćena i zanearena. Međutim, istina je da je mudrost jedina potpuno tačna i ispravna.

Da li na Zemlji postoji ijedan lekar koji zna kada vi treba da pijete vodu? Ne postoji. To pripada domenu životne mudrosti.

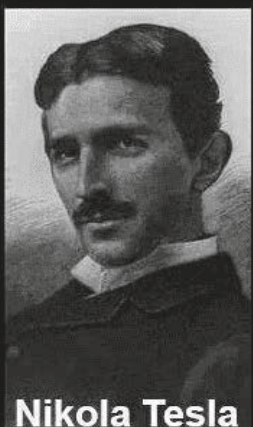
Recimo, Kristina sada pije vodu, a nijedan lekar joj nije rekao da to čini. Ona ne zna da treba da pije, ali Božanska Inteligencija (Um Prirode) pazi na nivo vode u njenim ćelijama. To niko drugi ne može.

U današnjem zdravstvenom sistemu ne bi trebalo previše da slušamo lekare (sem u hitnim traumatološkim slučajevima) jer lekari uglavnom ne znaju ništa o nama. Lekar

nas ne poznaje. On možda misli da nas poznaje, ali u potpunosti nas poznaje jedino Božanska Inteligencija.

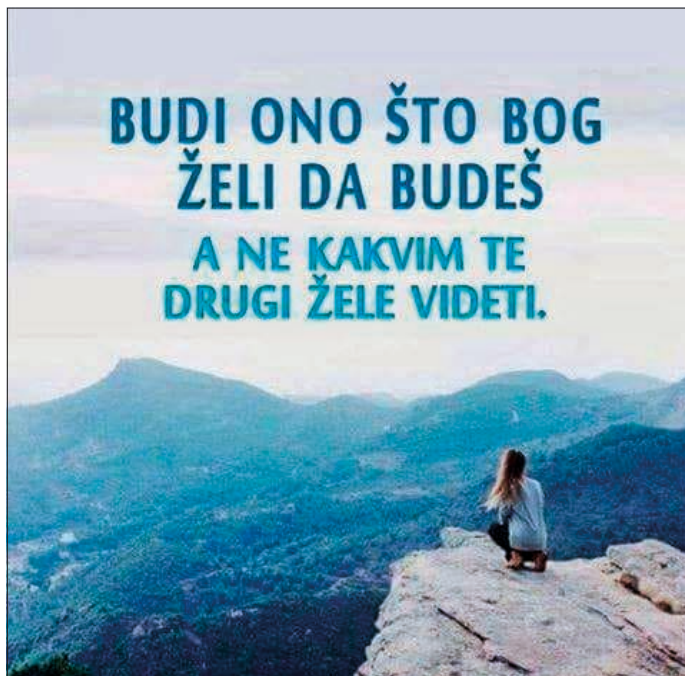
Ako pogreše, lekare možemo da tužimo. Možemo da teramo do suda zato što smo mislili da nas poznaju, iako zapravo ne znaju o nama ništa. To je, dakako, pogrešno. Niko nije odgovoran za nas, osim nas samih, a mi čini-

"Taj novi svijet mora biti svijet u kojem neće biti iskorištavanja slabih od jakih, dobrih od zlih, gdje neće biti ponižavanja siromašnih od silovitosti bogatih. Gdje će djela uma, nauke i vještine služiti zajednici za olakšanje i uljepšavanje života. A ne pojedincima za sticanje bogatstva. Taj novi svijet ne može biti svijet poniženih, pogaženih već svijet slobodnih ljudi i naroda jednakih u dostojanstvu i poštovanju čovjeka."



Nikola Tesla

**BUDI ONO ŠTO BOG
ŽELI DA BUDEŠ
A NE KAKVIM TE
DRUGI ŽELE VIDETI.**



mo odgovornim lekare i tako i oni sami misle da su odgovorni za nas.

Čitav životni sistem je uklonjen i pogrešan, te zamenjen sistemom koji ja nazivam „sistem 666”. Broj 666 naći ćete u 13. poglavlju Otkrovenja Jovanovog.

Broj 777 je životni, savršen broj. Mudrost je savršena. Znanje je nesavršeno, iako mislimo da je savršeno.

To je značenje broja 666. Tri šestice simbolišu lažno trojstvo Antiživotne Sile, koja kopira i oponaša Božansku Inteligenciju, te je tako stvorila i lažan životni sistem.

Istina je da mudrost upravlja našim životima. Potrebno je da se podsetimo da su Adam i Eva u rajskom vrtu zgrešili tako što su jeli zabranjen plod.

Drvo sa koga su uzbrali plod bilo je drvo znanja.

RAZLIKA IZMEĐU ČINJENICE I ISTINE

Potrebno je da se podsetimo razlike između činjenice i istine. Činjenica ne može da aktivira naše gene. Ako pogledamo, recimo, vodopad, i vidimo samo vodu koja pada, to je činjenica koja nas neće usrećiti. U njoj nema lepote, a ni varnice.

Međutim, kada u vodopadu vidimo kreaciju i lepotu Božanske Inteligencije, i kada volimo to što vidimo, to je istina koja aktivira naše gene.

Istina jeste činjenica plus lepota, plus varnica i ljubav. Kada žena kaže mužu: „Pa šta ako si mi muž?“, tu nema ljubavi. Tu se ne aktiviraju geni. Međutim, kada ima ljubavi, i kada muž sa ljubavlju kaže supruzi: „Dušo, ti si

moja žena”, tada se ona razneži od ljubavi, srećna što to čuje. Istina ima moć da aktivira naše gene. Gola činjenica to ne može. Istina je priča o odnosu znanja i mudrosti. Mudrost ima moć da aktivira naše gene. Znanje to ne može, nema tu moć.

Objasniću to ovako: istina je zbir činjenice i varnice. Varnica se nalazi u ljubavi. Varnica je ljubav.

VARNICA = LJUBAV

I = Č + ~ (~ = varnica). Mudrost je zbir znanja i varnice. Varnica je uvek u ljubavi, tj. srcu. $M = Z + \sim$. Mudrost nam obezbeđuje život zahvaljujući ovoj varnici tj. ljubavi. Božanska Inteligencija je Adamu i Evi rekla da jedu sa drvetu života.

To znači da postoji neka razlika između drvetu života i drvetu znanja. U čemu se ogleda ta razlika? Da li se drvo života svrstava u drveće mudrosti? Zasigurno je tako. Da nije, ne bi imalo varnicu. Drvo života jeste drvo mudrosti.

Da vidimo šta kaže Knjiga života tj. Biblija. To je knjiga mudrosti. Zamenice ženskog roda u ovoj knjizi odnose se na mudrost.

U Pričama Solomonovim (3:18) kaže se: „Ona je drvo života onima koji je prihvate, i srećnima će se zvati oni koji se nje čvrsto drže.” Mudrost je zaista drvo života u biblijskom smislu, kao i u sadašnjoj stvarnosti.

Sad shvatate zašto je Božanska Inteligencija rekla da ne diraju drvo znanja. To je zato što drvo znanja ne sadr-

ži varnicu. Mudrost sadrži znanje i varnicu. Ukoliko uzmete samo znanje i okrenete leđa mudrosti, sigurno ćete imati život bez varnica, bićete nesrećni, bolesni i umrećete.



Tamo gde ima mudrosti sigurno ima i znanja. Drvo znanja je nešto što mora da postoji. Kada Božanska Inteligencija objašnjava mudrost, ona mora da koristi znanje. Zato je znanje neophodno. Kad god bi Adam tražio da mu Božanska Inteligencija objasni nešto, Ona bi se poslužila znanjem. Zato je neophodno da postoji znanje, ali ono ne može da nam omogući život. Mudrost je bit života jer sadrži ljubav i znanje.

SMRT NIJE KAZNA

Smrt nije kazna Božanske Inteligencije. Božanska Inteligencija je rekla Adamu i Evi da će umreti ako pojedu plod s drveta znanja. To ne znači da će Božanska Inteligencija ubiti one koji je ne slušaju. To zapravo znači: ako odbacimo varnicu (varnica = ljubav) – time što ćemo okrenuti leđa mudrosti i izabrati samo znanje u kojem nema životnih varnica tj. ljubavi – umrećemo.

To je istina. Božanska Inteligencija govori istinu. Ona nije pretila Adamu i Evi.

Nastojao sam da shvatimo da je za zdravu ishranu neophodno da posegnemo za životnom mudrošću. To su uradile pomenute životinje, iako one nisu školovani nutricionisti. One ne znaju šta su vitamini, ali jedu tačno ono što je mudro. To znači da nam znanje nije potrebno, jer ako primamo mudrost, sa mudrošću stiže i znanje. Ono što nam je zaista neophodno jeste varnica, tj. ljubav. Mi se razbolevamo i umiremo zato što smo izabrali da odbacimo mudrost. Mi nipodaštavamo mudrost.

Kada žena postane majka, i kada počne da vaspitava dete, ona postaje izuzetno mudra osoba. Božanska Inteligencija joj se tada često obraća.

Kada žena iskreno voli svoga muža, ona vrlo često ume da oseti šta je njenom mužu potrebno, bez obzira na to što možda ni on sam to ne zna tj. nije svestan svoje potrebe.

Navešću jedan slikovit primer. Reč je o bračnom paru u jednom velikom gradu. Suprug je završio jedan od najboljih fakulteta. Poreklom je bio iz izuzetno siromašne provincije u planinskoj oblasti, toliko da je čak i pirinač za njih bio preskup. Celoga života hranili su se uglavnom kukuruzom i krompirom, toliko često da im je dojadilo. Ljudi su sanjali o tome da kušaju beli pirinač.

Nakon srednje škole, čovek o kome je ovde reč dobio je stipendiju, i mogao je da na trpezi priušti sebi be-

li pirinač. Osetio je da se popeo na društvenoj lestvici. Diplomirao je i zaposlio se u jednoj velikoj korporaciji. Imao je kancelariju u gradu. I dalje nije mogao da smisli ni krompir ni kukuruz. Supruzi je rekao da kukuruz uopšte ne kupuje, pošto ga asocira na bedu i nižu klasu. Nije on baš toliko mrzeo kukuruz, ali takvo mu je značenje dodelio.

Jednom je zbog posla otputovao u inostranstvo, gde je zbog lošeg kvaliteta vode dobio tešku dijareju. Cele sedmice nije izlazio iz hotelske sobe. Na kraju se obratio lekaru i malo-pomalo prizdravio. Međutim, i dalje je imao retke stolice i osećao se izmučeno. Vratio se kući sa čudnim simptomima. Bio je nervozan, nesrećan i stalno umoran. Donedavno potpuno zdrav, sada je patio od čudnih grčeva. Izgubio je želju za intimnim odnosima. Posetio je svog lekara, ali svi nalazi su bili dobri.

Problem je bio u tome što je izgubio puno magnezijuma. Nedostatak magnezijuma nije čest jer ljudi konzumiraju dosta namirnica koje ga sadrže, kao što su, npr., kukuruz i krompir. Međutim, on je odavno prestao da jede upravo tu hranu. Nivo magnezijuma u njegovom organizmu je opao, a onda je dodatne količine izgubio dok je patio od stomaćnih tegoba. Međutim, svega toga ovaj čovek nije bio svestan. Po obrazovanju je bio ekonomista, a njegova žena završila je likovnu akademiju. Nijedno od njih dvoje nije se razumelo u magnezijum.

DOMEN SVESTI I PODSVESTI

Pošto mu se zdravstveno stanje nije popravljalo, i on i njegova supruga bili su zbunjeni. Jednog jutra, na putu do kancelarije, odjednom je osetio da mu se jede mladi kuvani kukuruz. To mu je bilo smešno. Svesno je mrzeo kukuruz, a podsvesno mu se taj isti kukuruz jeo.

Bio je to sukob svesnog i podsvesnog. U domenu svesnog, imao je potpunu kontrolu, ali u domenu podsvesnog Božanska Inteligencija je glavna (inače, podsvest je 30.000 puta moćnija od svesti). Božanska Inteligencija zna da kukuruz ima najveći sadržaj magnezijuma, a sledeća namirnica po sadržaju magnezijuma je krompir. Bio je potpuno zbunjen: „Ali ja mrzim kukuruz. Otkud to da mi se jede?”

Po svojoj prirodi, bila je to stresna situacija. Svi mi u mnogim oblastima života doživljavamo sukob svesnog i podsvesnog. Ovom čoveku ništa nije bilo jasno. Nije smeo to da pomene svojoj ženi, da ne bi pomislila da je slabić. Rekao je da neće jesti kukuruz i držao se toga, ali sutradan je imao isti problem. Opet je negirao želju. Četvrtog dana, želja za kukuruzom postala je izuzetno jaka. Ipak, čvrsto je odlučio da joj se odupre.

Kada odbijamo životnu varnicu, Božanska Inteligencija neće odustati od nas. Obratiće se nekom drugom. Nekome ko voli tu tvrdoglavu osobu. U ovoj situaciji, žena je bila ta koja je volela svoga muža. Dok je peglala osetila je poriv da

ode u nabavku. Pomislila je: „Ali, u frižideru imam sve što mi je potrebno.” Baš kao što su one koze imale jaku želju da pređu reku. To nazivamo intuicijom. Naravno, postoji i loša intuicija. Ponekad do čoveka dopire jaka intuicija sa onih loših „zvučnika”, nadasve bučna i uznemiravajuća.

Muškarci naginju ka tome da negiraju intuiciju, ali žene svoju uglavnom slede. Tako je i ova odana supruga pomislila da je kupila sve što treba, ali možda još nešto može da nabavi i pripremi svome mužu. Otišla je u prodavnicu.

Videla je kukuruz na rasprodaji i obuzela ju je jaka želja da ga kupi. Osećala se čudno, znajući da njen muž nikada ne jede kukuruz. Ipak, predosećala je da će te večeri biti drugačije. Zato je važno da imamo ženu koja nas voli. Muškarci su zauzeti u profesionalnom smislu, smatraju da je posao od presudne važnosti. Ali posao zapravo nema nikakve veze sa čovečjim genima. Žena je, dakle, kupila kukuruz. Božanska Inteligencija joj je poslala varnicu. Počelo je lučenje endorfina i žena se dobro osećala, kao da je učinila pravu stvar. Vratila se kući da pripremi večeru.



„Bog ne očekuje ništa od nas. On samo daje.”

Na putu do kuće, muž je ponovo pozeleo kukuruz. Pomislio je kako bi voleo da žena zna šta mu se jede, pa da ne mora ništa da joj govori.

Misli koje stižu do muža i žene jesu varnice, tj. signali i klikovi, poslani od Božanske Inteligencije. Ona ih je spojila. To je prava ljubav. Suprug je, dakle, stigao kući, parkirao auto, otvorio vrata i pomirisao vazduh. Odjednom su se aktivirali geni za pljuvačku i geni u stomaku. Božanska Inteligencija mu poručuje da je to ono što mu treba. Bio je zapanjen: „Ali dušo, kako si znala da mi se jede baš kukuruz?” Supruga je odgovorila da je jednostavno vodilo

neko šesto čulo. Zagrlao ju je, rekavši da je uveren u nje-nu ljubav. Shvatio je da između njih postoji životna povezanost; bilo je to divno uzajamno iskustvo. *To* je pravo značenje ljubavi.

Ovaj događaj nije nikakvo čudo sam po sebi. U svemiru postoji inteligencija. To je Božanska Natprirodna Inteligencija. Oboje supružnika to su shvatili. Otada su počeli da proučavaju Bibliju, iako nisu hrišćani. Božanska Inteligencija deluje između njih. To je drvo života, mudrost koju im je Božanska Inteligencija dala.

KAKO PRIMITI ŠTO VIŠE ŽIVOTNIH VARNICA

Varnice su sadržane u mudrosti. Često se pitamo kako da primimo još više te mudrosti. Odgovor je jednostavan, ali čovek sve komplikuje. Uopšte ne moramo da se trudimo da primimo još mudrosti. Sve što moramo jeste da – volimo.

Ako volite muža, Božanska Inteligencija će oboma podariti mudrost. Zato je Božanska Inteligencija rekla da se volimo. Tada ćemo steći mudrost.

Voleći se, postajemo mudriji. Naši T limfociti, naše ćelije želuca, naše moždane ćelije, sve ćelije našeg organizma i svi naši geni, biće aktivirani do nivoa koji Božan-

ska Inteligencija želi. Zato su mudraci propovedali istinu, a to je da treba da volimo jedni druge.

Tada ćemo živeti uz plodove drveta života. Znaćemo šta da jedemo a šta ne, i koliko da jedemo, jer „ljubav je najbolja hrana i najbolji lek”⁽⁷⁰⁾

SLOBODNI RADIKALI I ZDRAVLJE

Do sada smo ponešto rekli o slobodnim radikalima. Oni se stvaraju uglavnom kada smo pod stresom, jer smo tada zaglušeni bukom sa antiživotnih „zvučnika” i uništavamo sami sebe. Zato i kažemo da smo povređeni. Naši geni su oštećeni, *bole* nas. Doslovno je tako.

Mnoštvo slobodnih radikala stvara se i kada se prejedamo tj. kada neke supstance unosimo više nego što je potrebno. Kako da znamo koliko nam je čega potrebno? Mislili smo da znamo šta nam treba, ali uviđamo da to zapravo niko ne može da zna.

Sada smo, eto, spremni da primimo mudrost, shvatiš da ne znamo ništa. Tek kada upoznamo gene i način na koji funkcioniše organizam, zapravo uviđamo da zavisimo od mudrosti Božanske Inteligencije. Vera nam donosi zdravlje. Zdravi smo zato što se oslanjamo na mudrost

Božanske Inteligencije. Oslušnimo je i primenimo je! Sada znamo šta i koliko da jedemo, i kada da jedemo a kada ne. Kada sami pokušavamo da ograničimo svoju ishranu, ravnoteža organizma se gubi.

Pošto slobodni radikali predstavljaju najveću opasnost po nas, jasno je da treba da unosimo što više antioksidanasa. Ako jedemo biofotonsku tj. prirodnu biljnu hranu, bez termičke i industrijske obrade, unosićemo ih dovoljno.

Najpoznatiji antioksidansi su C vitamin, E vitamin i beta-karotin.^(71, 125)

PREPORUČLJIVO JE IZBEGAVANJE SUPLEMENATA U ISHRANI

Značajno je ono što su naučnici nedavno otkrili. Naime, pošto je rak pluća najčešći oblik raka u Americi, naučnici pokušavaju da otkriju kako da spreče njegov nastanak i u te svrhe sprovedena su brojna istraživanja. Rezultati pokazuju da ljudi sa dovoljnim nivoom beta-karotina u krvi ne obolevaju od raka pluća.

Otkriveno je, naime, da je beta-karotin odličan antioksidant. On štiti i druge organe, ali pluća ponajviše. Obolili od raka imali su nizak nivo beta-karotina u krvi. Jasno je da on deluje preventivno. Zato su farmaceutske kuće tražile od agencije za lekove da im omogući da tablete beta-karotina prodaju kao sredstvo za prevenciju raka pluća.

Uz molbu su podneli i rezultate istraživanja. U Agenciji za lekove su rekli da znaju za sve to, ali da podaci ne pokazuju da te tablete sprečavaju rak pluća.

Agencija je tražila od farmaceutske kuće podatke koji ukazuju na to da tablete beta-karotina sprečavaju rak pluća. Naučnici su pristali. Deset hiljada ispitanika podelili su u dve grupe. Jednoj grupi davali su placebo (supstancu koja nema nikakvo lekovito dejstvo), a drugoj beta-karotin. Kontrolisali su im krv, snimali rendgenom... Mnogo novca je potrošeno.

Istraživanje je potrajalo šest godina. Iz Agencije su javili da im dostave prikupljene podatke, i ako su podaci uverljivi – izdaće dozvolu.

Saopštenje Agencije za lekove glasilo je: „Predlažemo izbegavanje dodavanja beta-karotina ishrani.” Istraživanje je, naime, pokazalo da je bilo više slučajeva raka u onoj grupi koja je primala beta-karotin.⁽¹²⁷⁾

Kada sam video ove podatke bio sam fasciniran. Ovi rezultati dokazuju ono što i sam govorim – bitna je varnica!

Samo uzimanje beta-karotina nema nikakvog smisla.

Božanska Inteligencija nije stvorila pilule. Beta-karotin je stavila u lubenice, šargarepu, narandže...

Božanska Inteligencija je htela da uzimamo beta-karotin i varnicu tj. ljubav. Kada, recimo, jedemo šargarepu, u sebe unosimo ljubav Božanske Inteligencije, jer Ona je sve stvorila svojom безусловnom ljubavlju, i utkala je svoju ljubav u prirodu i hranu koju treba da konzumiramo.

Kad jedemo nešto i kažemo kako je to prirodno i ukusno, to je odraz faktora aktivacije gena. Hrana predodređena za našu ishranu od strane Božanske Inteligencije, koja je zapisana u našim genima, jeste prirodna tj. biofotonska hrana. Ona ima svoj prirodan izgled, miris, ukus, dodir i vibracije koje trepere u skladu sa prirodom.

Međutim, kada uzmete pilulu, tu nema varnice. Proгутali ste obično hemijsko jedinjenje. U njemu nema ljubavi, zahvalnosti, lepote i dobrote. Božanska Inteligencija ne želi da uzimamo tablete beta-karotina, već da jedemo kukuruz, želi da uživamo u narandži, u onome što je osmislila i stvorila za nas. To je mudrost.

Sada, kada znamo ovu istinu, zasigurno ćemo prionuti na lubenice, umesto da se okrenemo pilulama.

Lubenica sprečava rak pluća jer u njoj je varnica. Pilula time ne može da se pohvali.

Sada spoznajemo zašto je Božanska Inteligencija stvorila svo to voće, orašaste plodove, povrće, proključalo zrnevlje... Prirodna hrana nikada ne može da nam dosadi.

Koju god biljnu hranu da konzumiramo, mi uzimamo beta-karotin, uz varnicu – ponekad iz breskve, ponekad iz šargarepe, lubenice...^(125, 127) Božanska Inteligencija je stvorila raznolike varnice. Ako ih odbacimo, preostaju nam tablete, „pilula-filozofija” tj. antiživotni sistem.

Nas je osmislila, stvorila i dala nam život Božanska Natprirodna Inteligencija, koja je po sebi mudra. Zato je u početku rekla da i mi treba da budemo mudri i da prigrlimo Njenu mudrost. Adamu i Evi rečeno je da postoji znanje, ali da im ono nije potrebno. Dovoljno im je drvo života, da preko njega prime varnicu. Na to se mislilo.

Mi i danas to ne shvatamo, još uvek uvereni da je pilula pametnije rešenje. Pilula jeste pametna stvar, ali u njoj nema mudrosti koju poseduje varnica.

GENI REAGUJU NA ZNAČENJE I POTREBU

Do sada smo saznali da se naši geni nalaze u svakoj ćeliji našeg organizma. Geni reaguju na značenja i potrebe. Zato je važno da našoj bolesti dodelimo pozitivan smisao, da bolest dobije pravo značenje. To je od presudne važnosti. Ako bolesti dodelimo pogrešno značenje, ona poprima ozbiljne razmere.

Čak iako je u pitanju neko lako oboljenje, ako mu pridodamo pogrešno značenje, ono prerasta u ozbiljnu bolest.

Na pitanja: „Zašto sam bolestan, zašto imam rak, zašto imam problem?“, možemo odgovoriti na razne načine. Ti odgovori mogu da počivaju na činjenicama ili na istini.

Iako sada znamo razliku između golih činjenica i istine, zasigurno ćemo odabrati odgovor baziran na činjenicama jer tako su nas učili i tako smo navikli.

U Jevanđelju po Jovanu, u devetom poglavlju, zapisano je: „Dok je prolazio (Isus) video je čoveka slepog od rođenja.“

Ja sam lekar, i kada pročitam ovo, opažam neke činjenice. Čovek je bio slep od rođenja. To ukazuje na nasledno oboljenje.

U Jovanovom jevanđelju (9:2), dalje se opisuje kako su Isusa učenici upitali: „Učitelju, ko je sagrašio?“ Grešnici se stalno pitaju ko je kriv. Mi, ljudi, programirani smo da pronalazimo krivca. *Ko je kriv?* Najviše od svega, želimo da izbegnemo sopstvenu odgovornost. *Ko je kriv? Ko je zgrešio?* Uvek težimo da okrivimo drugoga, kako bismo izbegli sopstvenu odgovornost.

Od samog početka proganja nas pitanje: „Ko je zgrešio?“ Čitajući Novi zavet, shvatio sam da se odgovor nametnuo sam od sebe. Jasno je ko je zgrešio. Slepilo od rođenja nema veze s njegovim grehom.

To mora biti problem njegovih roditelja. Očekivao sam da će Isus reći da su slepčevi roditelji zgrešili. To bi bio racionalan odgovor, zasnovan na činjenicama. Ljudi su sputani činjenicama i retko su spremni da idu dalje u potrazi za istinom. Kada zaista počnete da shvatate Božansku Inteligenciju, Ona će vam podariti mudrost, i moći ćete da pronađete istinu.

„Učitelju, ko je sagrašio, ovaj čovek ili njegovi roditelji, pa se rodio slep?“, stoji u Jovanovom jevanđelju.

Sada ćemo s pažnjom da se usmerimo na Isusov odgovor: „Niti je sagrašio ovaj čovek, niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu pokažu Božja dela.“

Vidimo potpuno drugačiji ugao sagledavanja stvari. Nije važno ko je sagrašio. Nije u tome suština. Suština je da se na tom čoveku pokaže šta Božanska Inteligencija može da učini.

To je veoma pozitivan ugao gledanja na bolest.

Isus odgovara da zaboravimo na greh. Čovek je slep da bi se na njemu pokazala dela Božanske Inteligencije.

Oboleli od raka danas se pitaju zašto im se to desilo. Uvek su spremni da prebace krivicu na drugog: „Da nisam ja kriv, ili moja deca, ili moj posao?“; „Da hrana nije kriva?“; „Da nije moj muž kriv?“...

Međutim, Isus odgovara da imate rak kako bi se na vama pokazalo šta Božanska Inteligencija može da učini.

RAK I BOŽANSKA INTELIGENCIJA

Popričaćemo o raku na osnovu ovog saznanja. Rak je veoma interesantna bolest. Kada smo učili o autoimunim oboljenjima, saznali smo da se problem nalazi u T limfocitima. Karakter i funkcija T limfocita potpuno su se izmenili. Sećate li se one snaje koja je ošamarila svekrvu? Sećate li se dvanaestogodišnje devojčice koja nije želela da svira klavir?

Gen u T limfocitima menja se u skladu sa značenjem i potrebama. T limfociti koji su stvoreni da brane naš organi-

zam doživeli su promenu, njihov program je izmenjen, i oni nas sada napadaju jer se njihov gen izmenio.

Neuravnotežena ishrana neće pretvoriti vaše ćelije u ćelije raka, ali će vaše zdrave ćelije biti pod pritiskom da što pre postanu ćelije raka, zato što će tako lakše opstati pod režimom nezdrave i neprirodne ishrane.

Isto važi i za ćelije raka. Naše ćelije su produktivne i obezbeđuju nam dug život. Međutim, kada se izmene, one postaju ćelije raka. Više ne pomažu našem organizmu. U njima se aktivira neki čudan program i ponašaju se nenormalno.

Objasnićemo razliku između normalne ćelije i ćelije raka. Dve normalne susedne ćelije održavaju međusobnu komunikaciju. Kada se fizički dodirnu, aktivira se jedan poseban gen, koji pokreće stvaranje zanimljive proteinske tvorevine koju nazivamo *konekson* (*Connexon*). Ta tvorevina povezuje dve ćelije.

Preko tog proteinskog „tunela” odvija se međućelijska razmena. Ako, recimo, jednoj ćeliji nedostaje kalcijum, druga joj ga šalje kroz „tunel”. Ako ona sama ima previše magnezijuma, upućuje ga susednoj ćeliji.

Pitamo se kako ćelije znaju šta da pošalju. Sve je to delo Natprirodne Božanske Inteligencije, jer ćelije ne znaju šta je kalcijum.

Ćelije pomažu jedna drugoj i međusobno se leče. To je osnovni princip života. Svaka ćelija poseduje tu karakteristiku. Ali kad naša ćelija postane ćelija raka, ona više ne može tako da se ponaša. Ta funkcija nestaje i ćelije više nisu u stanju da se povezuju.

Zdrave ćelije međusobnom komunikacijom razmenjuju informacije. Dogovaraju se kako će se poredati. Na taj način stvaraju slojeve.

Međutim, kada se sastanu ćelije raka, pošto su izgubile mogućnost normalne komunikacije, one ne komuniciraju već se „svađaju” oko toga kako će da se poredaju. Tu ne-

ma ni reda ni poretka i ne mogu nastati slojevi. Umesto njih, formira se jedna masa – tumor.

Uređenost je životna osobina jer je Božanska Inteligencija osmislila da tako funkcionišemo.

Ljudi na iskrivljen način shvataju značenje reči „red”. Doživljavaju ga kao red u vojsci tj. strogoću. To je, međutim, lažni red. Božanska Inteligencija nema u vidu takav red, već onaj koji je posledica međusobne ljubavi. Pošto volimo jedni druge, mi uredno funkcionišemo.

To je divno, to je životni karakter. Pazite stoga na to kako shvatate termin „red”.

Ćelije raka su izgubile, dakle, svoje pređašnje osobine. Međutim, one poseduju jednu novu odliku. Dobro napreduju iako vi ne unosite potrebne hranljive sastojke. Ako se ne hranite prirodno i uravnoteženo, potpomažete razvoj raka.

Zdrava normalna ćelija traži prirodnu i uravnoteženu ishranu. Zato je važno da se pravilno hranimo i time sprečimo rak ili neku drugu bolest. Međutim, u današnje vreme postoji previše koncepata zdrave ishrane koji su bazirani na pilulama. „Jedna pilula dnevno” – taj su nam koncept usadili u glavu. Svi smo bar ponekad u životu posegnuli za kojekakvim tabletama.

Naš organizam je, međutim, znatno složeniji. Potrebna mu je mudrost Božanske Inteligencije, a ne samo ljudsko znanje. Ali, prigrlili smo antiživotni koncept, ubeđeni kako možemo upravljati našim organizmom. No, u njemu se odvijaju procesi koji prevazilaze naše poimanje i spadaju u domen delovanja Božanske Inteligencije. To Ona radi.

KARCINOGENI I OBNAVLJANJE OŠTEĆENIH GENA

Najveću štetu zdravoj ćeliji nanose karcinogeni. Prilikom procesa stvaranja energije u ćelijama, u njenim mitohondrijama stvaraju se i slobodni radikali. Oni odlaze do gena, gde udaraju u baze. Baza gena, recimo guanin, tom prilikom se lomi.

U našoj okolini ima mnogo raznih karcinogenata. Ali, najveću štetu nam nanose upravo slobodni radikali.

Svi se slažu da statistika ukazuje na to da pušenje uzrokuje rak pluća, ali ako pažljivo pogledamo videćemo da

postoje i brojni pušači koji ne boluju od raka. Takođe, ima i onih koji ne puše mnogo, a dobili su rak.

Zašto je to tako? Razvoj raka pluća ne zavisi samo od cigareta, već i od proizvodnje slobodnih radikala. Naime, ako pušite, vi stvarate mnogo slobodnih radikala.

Srećni ljudi ne stvaraju toliko slobodnih radikala i na taj način su zaštićeniji, čak iako mnogo puše. Pušač koji mrzi stvara mnogo više slobodnih radikala, i geni takvih ljudi trpe mnogo veću štetu.

POPRAVLJANJE OŠTEĆENIH GENA

Kada se geni oštete, oni ostaju takvi. Međutim, zahvaljujući Božanskoj Inteligenciji, ugrađen je specijalan program za popravljjanje oštećenih gena. Na slici se vide dve niti DNK lanca, gde su baze gena. Slobodni radikal je udario ovde i ovaj gen se rastavio.

Geni su sklopljeni iz više delova. Vidi se da je žuta baza slomljena. Šematski su predstavljena tri lika: prvi je „vatrogasac“, drugi je „majstor“ (liči na električara), a treći obavlja završne poslove.

„Vatrogasac“ neprekidno obilazi gene i proverava njihovo stanje. Pogledajte šta radi! Čim spazi oštećenje na genima – uklanja taj deo. Zatim poziva „majstora“. On sa sobom nosi alat i rezervne delove i popravlja oštećenje. Na kraju, poslednji finalizuje radove. Ova trojica su predstavljeni kao likovi iz crtanog filma, a u stvarnom životu to su proteini koje stvaraju određeni geni.⁽¹²⁸⁾

Kada je Božanska Inteligencija stvorila ljudska bića, ćelije i genski zapis u njima, već je osmislila i program za popravku oštećenih gena.

To znači da je Božanska Natprirodna Inteligencija unapred znala da ćemo pasti u greh, da ćemo biti pod stresom i imati oštećene gene. Ona zna sve. Bez obzira na to što je Božanska Inteligencija znala za našu buduću gre-

šnost, osmislila nas je, stvorila i dala nam život, kao rezultat Njene bezuslovne ljubavi.

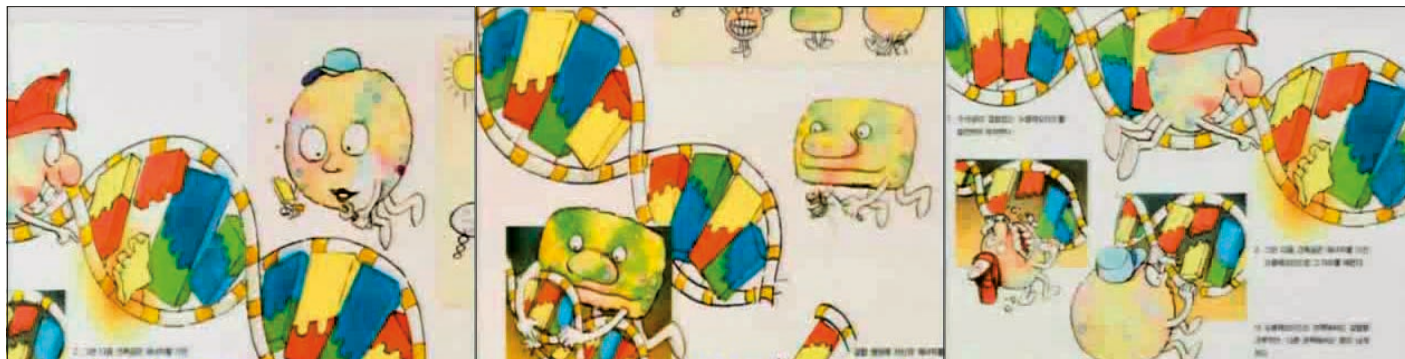
Na neki način možemo ovde izvesti poređenje sa roditeljima i njihovom decom: rodili su decu iz ljubavi, uprkos saznanju da će zbog njih imati povremene „glavobolje“.

Za nas, pitanje našeg stvaranja kao rezultata delanja Božanske Inteligencije deluje sasvim razumno.

Zašto je stvorila biće koje će zgrešiti i okrenuti se protiv Nje? Nama se čini da je ovo sasvim racionalno pitanje, ali za Božansku Inteligenciju nije.

Odgovor leži u činjenici da je Božanska Inteligencija ljubav. Bez ljubavi sigurno niko neće stvarati biće koje će se okrenuti protiv svog stvaraoca, ukoliko već postoji predskazanje o svemu šta će se desiti. Božanska Natprirodna Inteligencija je Sveznajuće Biće.

Budući da je znala da će čovek pasti u greh, Ona je unapred osmislila i plan njegovog spasenja, i pre nego što je stvorila svet.



Majstor sa sobom nosi alat i rezervne delove. Na kraju dolazi poslednji lik i finalizira radove. Slobodni radikal je udario i gen se rastavio. Vidi se da je žuta baza slomljena. Vatrogasac neprekidno obilazi gene i proverava njihovo stanje. On jede taj oštećeni deo.

U Poslanici Efežanima (1:4), kaže se: „Jer nas je pre postanka sveta izabrao da budemo u jedinstvu sa Njim, da bismo bili sveti i bez mane pred njim u ljubavi.” Možemo ovde podvući reči „sveti” „i bez mane”. Znači, Božanska

Inteligencija je znala da ćemo biti bića sa manama. No, Ona će rešiti taj problem. Božanska Inteligencija žarko je želela da stvara, i zato je i zovu Stvoriteljem.

OSNOVNI PRINCIP BEZUSLOVNE LJUBAVI

Božanska Inteligencija je ljubav a osnovni princip ljubavi je davanje. Ako Božanska Inteligencija nema kome da pruži ljubav, ta ljubav nema smisla. Tada Božanska Inteligencija ne mora ni da postoji. Da bi, dakle, postojanje Božanske Natprirodne Inteligencije imalo smisla, morala je da stvara, kako bi imala kome da pruži ljubav.

Ona ne može da egzistira sama jer po sebi. Shvativši ovo, zaista smo pojмили značaj Božanske Inteligencije.

U poruci prvog anđela, iz 14. poglavlja Knjige Otkrovenja, od nas se traži da se poklonimo Onome koji je stvorio sve, i da mu odamo slavu.

Odati slavu i pokloniti se Božanskoj Inteligenciji znači postati svestan koliko nas Ona voli.

Ključna poruka Knjige Otkrovenja jeste upoznavanje Božanske Natprirodne Inteligencije kao Tvorca.

Čak i pre stvaranja čoveka, Božanska Inteligencija nije htela da izgubi nijedno ljudsko biće. Zato je za njih pripremila plan spasenja.⁽¹²⁸⁾

Stvaranjem ljudskih bića, Božanska Inteligencija je preuzela na sebe veliki rizik. Ona je zbog nas dala svoj život. Zato je spasenje zapravo želja Božanske Inteligencije, a ne nas. Ona mora da nas spasi zato što nas je stvorila kako bi nam pružila svoju ljubav. Kada shvatimo činjenicu da je Božanska Natprirodna Inteligencija Tvorac, tada možemo da budemo spokojni.

U Poslanici Kološanima, u prvom poglavlju (1:16), zapisano je: „Jer je preko Njega sve bilo stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo da su to prestoli ili uprave ili poveljstva ili vlasti. Sve je stvoreno preko Njega i za Njega.”

Šta znači to „za Njega”? To znači da bi imao kome da pruži svoju ljubav. Pošto je Božansko Natprirodno Inteligentno Biće – ljubav, stvar u kojoj najviše uživa jeste pružanje te ljubavi.

To je Njegov poriv i najviše ga boli kada odbacujemo tu ljubav, kada odbijamo da je prihvatimo.

Treba da znamo istinu: uvek smo *mi* ta bića koja odbacuju ljubav Božanske Inteligencije.

Kada je odbijamo, Ona ne može na silu da nam je nametne. Tada se oseća odbačenom i tu počinje Njen gnev.

Već smo saznali razliku između naše osvete, kao grešnih bića, i osvete Božanske Inteligencije. Osveta grešnih bića jeste ubijanje i nanošenje bola, a osveta Božanske Inteligencije jeste praštanje i spasavanje.

U Poslanici Rimljanima, u 19. stihu 12. poglavlja, kaže se: „Osveta je moja.” To znači da Božanska Inteligencija traži od nas da damo prostora Njenom gnevu i da dopustimo da se osveti našim neprijateljima.

U Poslanici dalje stoji: ako je neprijatelj gladan, treba da ga nahranimo, da mu damo da pije. Dakle, prepustiti svoje neprijatelje gnevu Božanske Inteligencije znači – voleti ih.

Termini u Svetoj knjizi života, tj. Bibliji, sveti su termini.

Mi te termine shvatamo na pogrešan način. Kada u Bibliji pročitamo sintagmu „Božji gnev”, mi joj dodeljujemo značenje shodno onom koje nam je već poznato, i bojimo se takve Božanske Inteligencije.

Strahujemo zato što se bojimo sebe, jer pogrešno shvatamo značenje termina.

Kada grešnik odbacuje ljubav Božanske Inteligencije, on počinje da umire, a Božanska Inteligencija tome mora da svedoči. Čak iako želi da mu pruži život, nije to u stanju jer ne može ništa da uradi protiv grešnikove volje.⁽¹²⁸⁾

Takav je gnev i bes Božanske Inteligencije.

Zato se kaže da tamo gde ima greha, milosti ima još više. Milosti ima ali grešnik i dalje odbija ljubav. Što grešnik više odbija, milost se sve više akumulira.

Ta nagomilana milost, koja ne može biti pružena, gnev je Božanske Inteligencije. Takav je Božji karakter.⁽¹²⁸⁾

STVORENJA NE MOGU BITI SAVRŠENA, I ZATO SU GREŠNA

Zašto su stvorenja Božanske Inteligencije pala u greh? Da li postoji neka mana kod njih? Reći ću to na ovaj način: Božanska Inteligencija je savršena, ali stvorenja nisu. Kada Božanska Inteligencija stvara stvorenje, onda stvoreno biće nije savršeno. Ako bi stvoreno biće bilo savršeno, ono bi bilo Božanska Inteligencija, i nikada ne bi grešilo.

Zasigurno je da Božanskoj Inteligenciji nije zabavno da stvara savršeno biće. Ukoliko je pružanje ljubavi suština stvaranja, onda to stvoreno biće ne može biti savršeno.

Stvoreno biće postaje savršeno tek kada primi ljubav Božanske Inteligencije.

Ljudska bića, kao stvorena bića, nesavršena su, i neophodna im je ljubav Božanske Inteligencije. Stvorenja ne mogu da budu savršena kao Stvoritelj, i zato mogu da zgreše, a Božanska Inteligencija ne može.

Ukoliko bi stvorila savršeno biće, to znači da bi stvorila biće koje ima Natprirodnu Inteligenciju, a onda bi to biće reklo: „Savršen/a sam. Ti mi ne trebaš”. U tome ni-

je smisao stvaranja. Mi postajemo savršeni kroz Božansku Inteligenciju, kada prihvatimo Njenu ljubav.

Stvaranje je podrazumevalo spremnost Božanske Inteligencije da na krstu žrtvuje život svoga Sina.

Uprkos svemu, Ona nas je ipak stvorila.

Mi smo veoma važna bića.

Spasenje ćemo ispravno shvatiti jedino kroz razumevanje stvaranja. Naše spasenje ne zavisi od naših dobrih dela već u potpunosti od Njene želje da nas spasi. Kad ignoriramo tu želju, odmažemo našem spasenju.

Bića koja se trude da budu spasena postaju sveci.

KO UPRAVLJA NAŠIM GENIMA?

Božanska Inteligencija želi da upravlja našim genima, a ukoliko kažemo: „Neću!”, to znači da biramo smrt. Našim odbijanjem poručujemo: „Ti i ja nemamo nikakav odnos. Ja nisam Tvoje stvorenje.” Antiživotna Sila ne može da podnese činjenicu da je Božanska Natprirodna Inteligencija Stvoritelj.

Kada je Lucifer, kao stvoreno biće, pozeleo da se izjednači sa Božanskom Inteligencijom, najviše ga je bolelo to što je Božanska Inteligencija Tvorac, jer stvoreno biće nikad ne može da se izjednači sa svojim Stvoriteljem. Lucifer je, u pokušaju da se izjednači sa Božanskom Inteligencijom, stvorio novu teoriju – dualizam.

Dualizam tvrdi da postoji duša koja nema veze sa stvaranjem, da postoji u našim telima oduvek, i da će postojati u večnosti.

To bi značilo da posedujemo dušu koju nije stvorila Božanska Inteligencija.

Dualizam je veoma opasan. Ako u meni postoji večna duša, onda ona negira stvaranje. Prihvatanjem ove teorije negiramo stvaranje i poručujemo: „Ja nisam stvoren.” Mnogi ovo ne uviđaju na pravi način.

Antiživotna Sila tj. stvoreno biće, Lucifer (Sotona), teoriju dualizma je darovao grčkim filozofima. Antička Grčka tada je bila ogromna. Njena filozofija se širila svuda. Posle Grčke, došao je Rim. Rimljani su pokorili ceo tadašnji poznati svet, ali su nasledili grčku filozofiju. Tako je Antiživotna Sila pokušala da se izjednači sa Božanskom Inteligencijom tj. Stvoriteljem.

PRAVDA BOŽANSKE INTELOGENCIJE

Samo Božanska Natprirodna Inteligencija zna da je ljubav jedini način da se upravlja svemirom. I mi polako počinjemo to da shvatamo. Pravda Božanske Inteligencije je u ljubavi, opraštanju, milosti i žrtvovanju za grehove bića koje je stvorila, što u neku ruku možemo uporediti sa roditeljima koji se „žrtvuju” za svoju decu.

Ako ovo ne razjasnimo i ne shvatimo, naša vera biće sazdana na lošim temeljima. Sada znamo da smo stvoreni radi Božanske Inteligencije, i da je plan našega spasenja osmišljen radi Nje. Kada to znamo, možemo biti spokoj-

ni jer Božanska inteligencija će brinuti o nama radi same sebe. To je naša prava vera, a Njena ljubav.

Sada razumemo, dakle, da je bezuslovna ljubav jedini način vladanja svemirom.

ZAŠTO UMIREMO?

Da li je to pravda Božanske Inteligencije? Znamo da Božanska Natprirodna Inteligencija održava ekološku ravnotežu tako što upravlja genima živih bića. Ona kontroliše ljudska bića, voćne mušice, ribice, mrave, žirafe... Trudi se da postigne optimalnu ravnotežu u živom svetu.

Jedino je ljudskim bićima Božanska Inteligencija omogućila svojstvenu inteligenciju i pravo ličnog izbora. Pošast nastupa kada Božanstvena Inteligencija odustane od održavanja ekološke ravnoteže, ukoliko bića to ne žele. Ta-

da dolazi do katastrofa. Božanska Inteligencija ne stvara katastrofu, nju stvara čovek, uporno odbijajući Božansku Inteligenciju. Tada Ona mora da digne ruke i prestane da ga štiti.

POŠASTI U EGIPTU

Ipre mnogo vekova, Božanska Inteligencija je ljudskim bićima dokazivala svoje prisustvo i ljubav. U drevnom Egiptu, kada je faraon odbio da prihvati postojanje i ljubav Božanske Inteligencije, nastupile su brojne pošasti. Reka Nil bila je veoma važna za Egipćane, i Božanska Natprirodna Inteligencija im je pokazala da se Ona stara o rečnom ekosistemu, da brine o mikroorganizmima i da je zato voda čista i pitka.

Božanskoj Inteligenciji je bilo bolno da digne ruke i prestane da brine o Nilu, i volela bi da je postojao neki drugi način da faraon shvati Njeno postojanje i poriv.

Ali, drugog načina nije bilo.

U Nilu su počeli da bujaju razni mikroorganizmi. Kvalitet vode drastično je opao i voda je postala kao krv. Faraon se zapanjio. Intuitivno je osećao htenje Božanske Inteligencije, ali mu je Antiživotna Sila sugerisala da i on može to isto. Pozvao je svoje sveštenike i tražio od njih

da urade isto. Božanska Inteligencija je dozvolila da sveštenici uspešno izvedu svoj trik.

Isto se događa i danas. Božanska Inteligencija dozvoljava da se vrši kloniranje. Mi živimo na početku vremena deset pošasti.

Postavlja se pitanje zašto je Božanska Inteligencija u današnje vreme dozvolila kloniranje. Ljudska bića nemaju od tog postupka mnogo koristi. Kloniranje je donelo moralnu i etičku konfuziju i ubrzalo moralno propadanje. Posledice su užasne.

Da li su sveštenici imali koristi od toga što su pitku vođu pretvorili u krv? Nisu.

„Ako se nadmećete sa mnom, izgubićete”, poručuje Božanska Inteligencija.

Faraon je negirao Božansku Inteligenciju. Nakon toga su usledile žabe. Sveštenici su takođe stvorili žabe. Božanska Inteligencija im je dozvolila da izvedu tri trika: sa vodom, sa zmijom i sa žabom. Žabe su bile treća pobuna.

NEČISTI DUH

Nečisti duhovi predstavljaju pobunjenički duh, poput faraonovog. Od trenutka kada je Božanska Inteligencija prestala da brine, faraon je samo ponavljao kako neće pustiti potlačeni narod. Problem nije u Božanskoj Inteligenciji. Kad god digne ruke od nečega, to je veoma bolno za Nju, jer tada deluje suprotno svom porivu – da pruža ljubav.

Božanska Inteligencija je imala za cilj da objasni faraonu da ga niko ne voli kao Ona, da Ona vodi računa o njemu i da mu pruža ljubav od samog početka njegovog života.

Kako biste sve ovo lakše shvatili, navešću sledeći primer. Jedan moj prijatelj, veoma imućan lekar, upoznao je dva bračna para. To su zaista dobri ljudi i shvatio je da mu se sviđaju. Želeo je da postanu vernici i počeo je da ulaže u njih.

Potajno im je slao 2.000 dolara svakog meseca. Kada su prvi put otvorili kovertu, začudili su se: „Šta je ovo? Ko nam to šalje?” Sledećeg meseca, opet su dobili istu kovertu. „Ko šalje ovo?!” pitali su se. Ni posle šest meseci nisu prestali da se čude.

Prošle su dve godine. S vremenom, počeli su da očekuju taj novac. Više se nisu ni pitali ko je pošiljalac, smatrajući da im ti dolari pripadaju.

Lekar im je slao iste svote punih deset godina.

Onda mu je jednoga dana prijateljica rekla da se jedan od tih parova sprema da pristupi nekakvoj sekti. Ni je mogao da poveruje.

Prijateljica je rekla da će pokušati da ih od toga odgovori i da će je oni poslušati. Saopštila im je, dakle, da je lekar taj koji im šalje novac poslednjih deset godina. Nalagala se da će je taj bračni par poslušati, kada sazna istinu.

Supruga nije mogla da veruje u takvu vest. Ni njen muž nije poverovao. Tvrdili su da je to laž.

Lekar je osećao da mora da ih spreči u njihovoj nameiri. Odlazak u sektu je put samouništenja. Ali nisu želeli da ga saslušaju. Tvrdili su da nemaju nikakve veze sa njim, iako je nastojao da im stavi do znanja da se upravo on brine o njima. Nije imao izbora, morao je da im se otkrije.

Pitao je prijateljicu kako da im objasni. Ona je oduvek imala dobre ideje. Predložila je da im ubuduće šalje deset posto manje novca. Dakle, da sledećeg meseca pošalje 1.800 dolara, a ona će otići da im to najavi. Tako će znati da je upravo doktor taj tajanstveni darodavac.

Na ovu novost muž se smejao. Sutra je u poštanskom sandučetu našao kovertu sa 1.800 dolara. Trebalo je da poveruje lekarevoj prijateljici, ali Antiživotna Sila mu je naložila suprotno. Sledećeg meseca dobili su 1.600 dolara.

Događaji koji bi mogli da se shvate kao paralela gore opisanog upravo se odvijaju na planeti Zemlji. U deset koraka doći će se do nule, i za mnoge više neće biti života na Zemlji.

Kad odbijete ljubav i zakonitosti Božanske Inteligencije, umirete. Umirete jer odbacujete Božansku Inteligenciju koja vas je osmislila, stvorila, koja vam je dala život i koja vas bezuslovno voli.

Faraon je već bio osetio moć smrti. Umro mu je prvorodeni sin. Posle devete pošasti, kada je Božanska Inteligencija digla ruke, nastupila je tama. Svetlosti je bilo jedino u Gošenu, gde su živeli Izraelci, potlačeni narod.

To znači da u Gošenu Božanska Inteligencija nije prestala da pruža ljubav. Ukazavši na taj kontrast, Božanska Inteligencija je stavila faraonu do znanja da je odbacio Njenu ljubav, i da dok Ona ne digne ruke, uvek ima svetlosti, kao što je ima u dolini Gošen.

Faraon je rekao Mojsiju, izaslaniku Božanske Inteligencije, da će ga ubiti ako opet dođe kod njega. To znači da je grešno biće do kraja odbilo posredovanje, koje se nije završilo usled isteka vremena već zato što ga je grešnik odbio do kraja. Više nema posredovanja.

Posle desete pošasti faraon je pustio potlačene, ali i dalje nije verovao u bezuslovnu ljubav Božanske Inteligencije.

Mojsije je poveo narod, a Božanska Inteligencija je, ukazujući Izrailju put, razdvojila Crveno more i povela narod preko razdvojene vode.

To je najjači simbol kojim Božanska Inteligencija otkriva sebe kao Tvorca. Razdvajanje Crvenog mora za Božansku Inteligenciju ne predstavlja nikakvu teškoću.

Kada se more razdvojilo, potlačeni su shvatili da je Božanska Inteligencija Tvorac.

Faraon ih je sa vojskom sustigao i video je razdvojene vode. Božanska Inteligencija mu je poručila: „Zar ne vidiš da sam ja Tvorac? Mogu da razdvajam vodu.”

Faraon je čuo predanje o postanku, potlačeni Izraelci već su mu pričali o tome. Antiživotna Sila mu je sugerisala: „Ma, ne! Ovo je slučajni prirodni fenomen.”

Kao grešno biće, faraon se nalazio pred konačnim izborom. I grešnik je izabrao da veruje u prirodni fenomen. Naredio je vojsci da pobije potlačene i bio je to konačni čin pobune protiv Božanske Inteligencije kao Tvorca.

I nakon smrti svoga prvenca, što je Božansku Inteligenciju najviše bolelo, faraon je i dalje odbijao priznanje da je Ona – Tvorac. Naredio je ubijanje nedužnih i po-

tlačenih Izraelaca. Tim postupkom je pokazao da smatra kako Božanska Inteligencija ne postoji.

Sa suzama u očima i bolom u srcu, Božanska Inteligencija je digla ruke. Dok se faraon davio, Ona je lila suze. Plakala je zato što ga je izgubila.

Isto se dogodilo kod smrti Avesaloma. Avesalom je hteo da svrgne svog oca, cara Davida, sa vlasti, a David je naredio da ga poštede i da ga po svaku cenu uhvate živog. U tome se oslikava karakter Božanske Inteligencije. Naime, kad je Avesalom ubijen, David je plakao. Zato kažem da je Božanska Inteligencija plakala zbog faraona.

Kada je voda počela da ga zapljuskuje, faraon je shvatio da je pogrešio i da nije u pitanju prirodni fenomen.

Pretpostavljam da je ovo bila njegova druga smrt. U simboličnom smislu, prva je bila smrt njegovog prvenca. Potom je usledila i druga, konačna smrt. Kada je uvideo da Božanska Inteligencija plače za njim, faraon je najzad shvatio da je Ona zaista Tvorac, ali bilo je prekasno.

Kada grešnik shvati da postoji Božanska Inteligencija koja ga je bezuslovno volela, a da je on odbio njenu ljubav, i da je radi toga izabrao smrt, on umire ispunjen utehom. Konačno prihvata istinu – da je Božanska Inteligencija ljubav, da je Tvorac.

ĆELIJA RAKA

Ćelija raka je zdrava ćelija, samo što su njeni geni pretrpeli izmene. Zbog izmenjenih gena, ćelija raka gubi prvobitne osobine, koje je Božanska Inteligencija izvorno odredila. Pomenuli smo tri osobine. Prva je da zdrave ćelije komuniciraju i razmenjuju materije. Ćelije raka nemaju taj program. Njihov gen za tu funkciju više ne radi.

Druga je da zdrava ćelija voli zdravu i uravnoteženu ishranu, a ćeliji raka to nije važno. Ona koristi sve što stigne.

Naposletku, zdrave ćelije vole red, one se grupišu u slojevima. Ćelije raka ne umeju da održavaju red. One se sukobljavaju i prave nered.

Dodao bih još jednu važnu osobinu, a to je da ćelije raka ne stvaraju određene, veoma važne proteine, koje inače sve zdrave ćelije luče. U mapi ljudskih gena, na hromozomu 17 nalazi se gen p53. Taj gen luči „tumor-supresorski protein”.

Znači, sve zdrave ćelije u našem telu imaju gen p53, koji luči protein tj. materiju za suzbijanje raka. Dokle god ćelija stvara ovaj protein, ona neće postati ćelija raka. Ovo

je veoma važan odbrambeni protein. Hromozom 17 ima i gen BRCA1, koji takođe luči „tumor-supresorski protein”. Ovaj protein štiti ćelije dojke da ne postanu ćelije raka.

Najvažniji uzročnik nastanka raka jeste to što su ćelije prestale da luče protein za suzbijanje raka. Tada se dešava da se ćelije pluća, jetre, debelog creva, ili nekog drugog dela organizma, pretvore u ćelije raka. Dakle, gen p53 luči protein koji neprekidno poručuje ćelijama: „Treba da ostanemo zdrave. Nije prirodno biti ćelija raka.” Ovaj gen održava normalno tj. prirodno stanje u ćeliji.⁽⁸⁰⁾

Gen BRCA1 luči protein BRCA1, koji štiti samo ćelije dojki, kako ne bi postale ćelije raka.

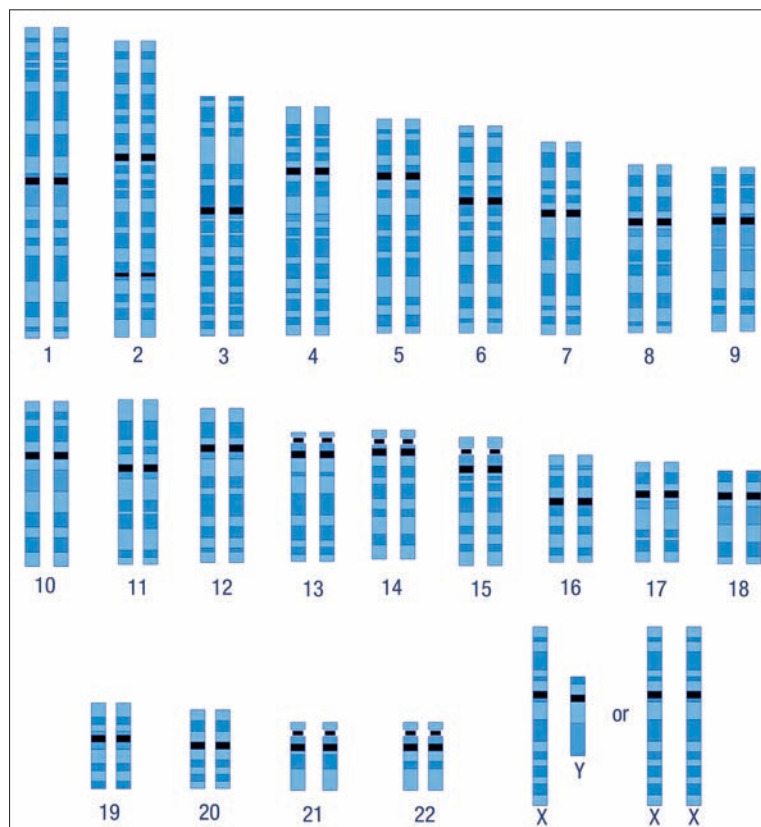
ŠVE BOLESTI POTIČU OD GENA

Najnovija saznanja potvrđuju istinu da sve bolesti potiču od gena odnosno poremećaja njihovog izvornog zapisa. Postoje geni za gojaznost, za maligni melanom, za Alchajmerovu bolest, kao i geni za razne, manje poznate bolesti.

Gen p53 privlači veliku pažnju naučnika. Oni pokušavaju da shvate šta zapravo njegov protein znači. Znaju da gen p53 sprečava da zdrave ćelije postanu ćelije raka, na taj način što omogućava da se naše zdrave ćelije periodično odmaraju. Drugim rečima, gen p53 luči protein za suzbijanje raka koji zapravo održava bioritam naših ćelija. Će-

lije su aktivne, pa zatim neaktivne, aktivne, pa neaktivne, i tako ciklično.

Drugim rečima, ćelije rade pa se potom odmaraju. U životnom ciklusu postoji period kada se svako živo biće odmara, te se sledstveno tome odmaraju i ćelije.



Ovo je ljudski genom, odnosno mapa ljudskih gena. Na hromozomu 17 nalazi se gen p53. Sve zdrave ćelije u našem organizmu ga imaju. Gen p53 luči tumor supresorski protein.

BIORITMOVI NAŠEG BIĆA

Univerzumu, sve je vibracija, i svaka materija treperi svojim ritmom. Vibracije žive i nežive materije usklađene su sa vibracijama Univerzuma. Vibracije kod živih bića nazivamo bioritmom. U zvaničnoj medicini poznajemo, recimo, bioritam menstruacionog ciklusa. Svakih dvadesetak i nekoliko dana pomenuti bioritam se ponavlja.

Žene ne razmišljaju o ovom bioritmu, nijedna ne mora da kaže: „Danas ću početi sa ciklusom!” Program je unapred genetski zapisan.

Menstruacioni ciklus ima svoju vibraciju, tj. svoj bioritam.

Za čoveka je najvažniji cirkadijalni ritam. To je ciklus od 24 časa, koji prati izlazak i zalazak Sunca.

Kada shvatimo suštinu ritma, otkrićemo da nismo nezavisna bića.

Svoje zdravlje dugujemo prirodnom bioritmu Univerzuma. Naše zdravlje je povezano sa prirodom koja nas okru-

žuje. Ako želimo da dosegne optimalni nivo zdravlja, moramo da pratimo prirodni ritam koji je Božanska Inteligencija uspostavila.

Sunce izlazi, a zatim zalazi. Dok zalazi, naše ćelije luče sve više proteina za suzbijanje raka. Tada je gen p53 aktivan. Tada naše ćelije polako usporavaju sa radom. Počinje ciklus odmora.

Ćelije i dalje rade, ali su većim delom neaktivne. Čak i kada spavamo, naš organizam i dalje radi. Ne dolazi do potpunog prekida rada, samo nivo aktivnosti opada.

CIRKASEPTANSKI BIORITAM

Naučnici su otkrili da postoji i takozvani cirkaseptanski ritam. *Cirka dien* je ciklus od 24 časa, cirkadijalni ritam. *Cirka septan* je ciklus od sedam dana, sedmodnevni ciklus, koji nije proizvoljan. On je zapisan u nama i u svim drugim živim bićima.

Sedmodnevni ciklus nije čoveči izum. Božanska Inteligencija je stvorila ovaj svet za šest dana, i princip odmaranja sedmog dana ugrađen je u nas i u sve oko nas.

Kada sam saznao za ovo, zanimalo me je da li postoji neka životinja koja se još uvek pridržava sedmodnevnog ciklusa.

Konačno sam čuo da u Brazilu postoji ptica koja sledi sedmodnevni bioritam. Moj prijatelj je držao predavanje u Brazilu i pričao upravo o sedmodnevnom ciklusu. Jedan sveštenik sa juga zemlje, iz očuvane oblasti u kojoj nema zagađenja, ustao je i rekao da ga je otac, takođe sveštenik, uvek posle službe na šabat vodio da mu pokaže jednu pticu. Ona neprekidno radi sa blatom, stalno popravlja svoje гнездо.

Svakoga dana renovira svoje stanište u skladu sa pravcem duvanja vetra, iz dana u dan – osim kada dođe dan za odmor.

Na šabat bi ptica sedela na grani i pevala. Njegov otac bi uvek pokazivao prstom na nju, govoreći: „Vidiš, sine, čak i ptice odmaraju na šabat.” Njemu to, međutim, nije mnogo značilo, sve dok nije čuo predavanje moga prijatelja.

Drugom prilikom, moj prijatelj, prof. dr sc. med. Šang Li, držao je predavanje u ruralnom srcu Brazila. Zamolili su ga da na šabat govori u njihovoj crkvi. Došlo je mnogo Brazilaca.

Predavanje je nazvao „Bioteologija šabata”, tj. biološki značaj šabata. Posle predavanja, prišao mu je jedan zemljoradnik koji nije znao engleski. Hteo je da razgovara sa profesorom i tražio je prevodioca, kako bi mu rekao da zna za pčele koje se pridržavaju šabata.

Te pčele vredno rade svakog dana, ali na šabat se odmaraju.

Profesor ga je pitao gde ih ima. Rekao mu je da su na tri sata odatle. Seli su u kola i tri sata se vozili po zemljanom



putu, zašavši duboko u planine, u srce jedne vrlo „primitivne” oblasti s bujnom prirodom. Uokolo su se prostirale plantaže banana, a ljudi su išli bosonogi. Kuće su bile od kamena i blata, bez prozora. Zaista prirodan način života.

Na kraj kućnog krova meštani obese deblo drveta, za košnicu. Takvih debala bilo je na sve strane, ali moj prijatelj nije ugledao nijednu pčelu. Rekli su mu da su pčele u deblima, čiji su krajevi zatvoreni blatom, dok je na sredini svakog debla bila rupa. Seljani su mu rekli da tu prisloni uho. Mogao je da čuje pčele. Ali hteo je i da ih vidi.

Zamolio ih je da razvale stranicu od blata, pa su mu udovoljili. Uplašene, pčele su se razletele na sve strane.

Objasnili su mu da se ne plaši jer ne bodu. Čudio se tome i na kraju se ispostavilo da te pčele uopšte nemaju žaoku.

Profesor je pomislio da su takve bile i pčele u Rajskom vrtu. Tamo im žaoka nije bila potrebna, jer su svi živeli u ljubavi, bez straha i greha.

Međutim, kada se greh pojavio, pčele su dobile žaoku kako bi se zaštitile. Njihov gen se promenio u skladu sa potrebom. Ali, u ovom delu Brazila, u još uvek prirodnoj sredini, nije bilo potrebe da se brane.

Moj prijatelj je uspeo da vidi pčele unutar debala. Proveo je u tom selu puna tri sata, a one nisu izlazile iz košnice.



Sutradan, nakon ponovne trosatne vožnje, opet je došao. Video je pčele kako rade. Letele su na sve strane.

Entomolozima sa Univerziteta Stenford poznata je ova vrsta, za koju navode da poštuje sedmodnevni ciklus. Takve pčele postoje i u Panami, kao i nekim oblastima Ju-

žne Amerike, i sve se pridržavaju sedmodnevnog ciklusa. Iako nemaju kalendar, pčele znaju koji je dan za odmor. Dakle, ciklus je upisan u nama. U današnje vreme, čovek gotovo da je zaboravio na sedmodnevni ciklus. Pčele i ptice nas podsećaju na njega.⁽⁸⁰⁾

ZNAČAJ ODMORA U SPREČAVANJU RAKA I NJEGOVOM UKLANJANJU

Sedmodnevni ciklus je važan sa biološkog aspekta, pogotovu za prevenciju nastanka raka, zato što je našim ćelijama neophodan periodični odmor. Ovde je važno da se podsetimo kako se obnavlja lanac DNK. U pitanju su „vatrogasac” i „dvojica majstora”, kao na ranije prikazanim ilustracijama, a geni koji luče ta tri proteina aktiviraju se tek kada se odmaramo.

Odmaranje i lečenje organizma odvijaju se tokom odmora. Za zdravlje i izlečenje bitan je još jedan princip, a to je ćelijska deoba. Ona je neophodna za izlečenje našeg organizma. Da bi se pobedio rak, nužno je da se stvara više T limfocita i ćelija ubica, koje će uništiti ćelije raka.

Dakle, neophodno je umnožavanje ćelija imunog sistema. Da bi se ćelije umnožile (vršile deobu), potrebno je da se čovek odmara.

Za rast je takođe neophodno da se ćelije umnožavaju, a za to je potreban hormon rasta. Kada se ovaj hormon luči, ćelije se množe tj. vrše deobu.

Znamo da neki sedamdesetogodišnjaci izgledaju kao da im je manje od pedeset, a neki od pedeset deluju i po dvadeset godina starije.

Nakon analiziranja sastava krvi ispitanika, naučnici su zaključili da razlika u izgledu zavisi od količine izlučenog

hormona rasta u krv. Osobe koji izgledaju mlađe luče više ovog hormona.

Osmišljena je terapija hormonom rasta radi podmlađivanja, kako bi pacijenti izgledali sve mlađe. Međutim, to nije dobro.

To je kao kada žena pije estrogen pa usled previše estrogena dobije rak dojke ili materice. Mnoge ćelije raka dojke nastale su upravo na ovaj način.

Ćelije raka dojke imaju receptore za estrogen, a naučnici mogu da izvuku tu ćeliju i utvrde koliko na ćelijskoj membrani ima tih receptora.

Ako ih je mnogo, lekari vam kažu da morate da uzimate estrogen blokatore, kako vaš estrogen ne bi stimulisao preostale ćelije da postanu ćelije raka. Lek tamoksifen je estrogenski blokator.

ZAŠTO ESTROGEN UZROKUJE NASTANAK RAKA

Znamo da sve žene luče hormon estrogen, te se pitamo zašto on uzrokuje nastanak raka. Primereno je učiniti komparaciju sa krizom jabuka, koja se svojevremeno desila u Vašingtonu. Sve jabuke iz Vašingtona morale su na otpad, zato što su bile prskane ALA-om.

ALA se koristi kao insekticid, ali zapravo je hormon rasta, koji ubija insekte tako što im omogućava da rastu. Proizvođači jabuka prskaju insekte prevelikom količinom ALA-e, insekti prebrzo rastu i ugibaju. ALA nije otrov, ali je otrovna u prekomernim količinama.

Previše hormona rasta je loše, baš kao što je i previše bilo čega loše po naše zdravlje. Jedino previše ljubavi nikome ne može da škodi. Sve ostalo, kad je preterano – škodljivo je. Ako se luči previše hormona štitne žlezde, nastaje problem. Kada se luči previše estrogena, nastaje problem.

Dokazano je da žene koje imaju estrogen-senzitivni rak dojke uvek luče previše estrogena.

Navešću jedan primer. Žena koja nikad nije imala rak dojke, u četrdeset sedmoj godini života ušla je u menopauzu. Trpela je noćna znojenja i ostale simptome. Njen lekar je zaključio da njen organizam ne luči dovoljno estrogena i prepisao joj je hormonsku terapiju. Pokazalo se, međutim, da uzimanje dodatnog estrogena nije bilo dobro rešenje – ženi je nakon deset godina otkriven rak dojke.

Ovo je potrebno dodatno razjasniti. Simptomi menopauze ukazivali su da je ženi neophodan estrogen.

Međutim, mnoge žene nikada nisu doživele simptome menopauze, jer i dalje luče neophodne količine estrogena. Oko trideset odsto žena bele rase nije doživelo te simptome. U Kini, Koreji, Japanu, samo pet odsto žena nije doživelo simptome menopauze.

Žene sa Istoka, dakle, mnogo češće imaju te simptome.

Jednom je jedan moj kolega držao posebno predavanje vlasnicima zabavišta u Koreji. Među njima, dve žene imale su rak dojke, prihvatile su program „novog početka” i rak se povukao. Bile su oduševljene i okupile su kolege da sa njima podele svoja iskustva.

Da bismo obrazovali decu, moramo prvo obučiti pedagoge. Organizovana su, dakle, predavanja za grupu od stotinak vlasnika pedagoških ustanova, većinom starih između 48 i 55 godina. Sve žene već su ušle u menopauzu.

Kada pogledamo celokupnu populaciju Koreje, kao što smo rekli, samo pet odsto žena nikada nije doživelo simptome menopauze.

Međutim, među vlasnicama zabavišta u Koreji podatak je bio šokantan. Čak sedamdeset odsto tih žena nije imalo simptome.

PRIMER IZ PRIRODE

Da bismo bolje razumeli pomenuta zbivanja, navešću jedan primer. Životinje koje žive u grupama tačno znaju svoje mesto u hijerarhiji, i ponašaju se shodno svom položaju i shvatanju grupe. Ovo je posebno izraženo kod vukova, majmuna i jelena.

Kod svih ovih životinja postoji jasna hijerarhija. Kod ljudskih bića je gotovo jednako.

Naučnici su utvrdili da dominantnog mužjaka u grupi uvek odlikuju snaga, hrabrost, moć i dostojanstvo. Uvek ima lepu i sjajnu dlaku. U naučnim ispitivanjima, dominantnim mužjacima kontrolisana je krv i otkriveno je da

imaju viši nivo hormona rasta. To znači da je njihov gen za hormon rasta aktivniji. Imaju povišen nivo testosterona i više polnih hormona, te zato izgledaju mladoliko i snažno.

U grupi je uvek prisutan i mlađi mužjak – izazivač.

Božanska Inteligencija određuje dominantnog mužjaka. Ali, mlađi mužjak s vremenom biva sve snažniji i u jed-



nom momentu oseća da bi mogao da preuzme ulogu vođe, a odlikuje ga i potrebna hrabrost da izazove dominantnog mušjaka. Kada u sukobu stariji mušjak pobedi, ništa se u poretku ne menja. Međutim, on će jednoga dana izgubiti poziciju predvodnika.

Jeleni se međusobno ne povređuju, već ukrštaju rogove, gurajući se. Onaj koji oseti da je slabiji, povlači se.

Jednom će, dakle, dominantni mušjak osetiti da je slabiji, i uzmaći će. Tada kod njega nivoi hormona rasta i testosterona naglo opadaju, zbog toga što su geni za njih postali neaktivni.

Bivši dominantni mušjak ne mora biti povređen, ali svejedno zna da je došao kraj njegovoj vladavini. Osećaj da je život završen snažno utiče na gene.

DODELJENO ZNAČENJE UTIČE NA GENE

Veoma je važno šta osećamo. Ne treba se prepuštati lošim mislima. Ako se ipak osećamo loše, svakako ne treba to smatrati normalnim stanjem. Loše osećanje koje nas obuzima dolazi od lošeg izvora. Dakle, moramo da pazimo na svoja osećanja, zarad sopstvenih gena.

Kada mladi mušjak izazove dominantnog, i kada ga nadvlada, nivo testosterona mu naglo skače. Zato, na primer, sport ponekad može da bude dobra stvar.

U domovini moga prijatelja prošle godine je održano svetsko prvenstvo u jednom planetarno omiljenom sportu. Ekipa domaćina silno je želela da uđe u šesnaest prvoplasiranih. Svi su to priželjkivali i želja im se ostvarila. Potom su uspeali da se domognu prvih osam, a nekoliko dana kasnije ušli su u četiri najbolja tima.

Nacija je bila u ekstazi. Mnogima je naglo skočio nivo testosterona! Bilo je nadasve uzbudljivo. Velike države su prevelike da bi uživale u takvim stvarima, ali u manjim zemljama svaki ovakav uspeh je velik.

Lepo je ako se bavite sportom, to donosi kratkotrajne radosti, ali ta vrsta ushićenja već sledećeg dana ne znači ništa. Zašto? Zato što ne zadržava prvobitni smisao. Sport nema značenje. Mi smo mu ga dali. Ljudi su osmislili pravila. Ako šutnete loptu u gol, pobeđujete. Ljudi su kreirali taj koncept. Zato, kada pobeđite, taj osećaj stimuliše gene ali već u sledećem trenutku ne osećate ništa.

Takve pobeđe nemaju pravi smisao. Pobeđa sa smislom jeste ona koja traje. Kad se takve pobeđe prisetite dolazi do lučenja endorfina i hormona rasta. Duhovna pobeđa je takva vrsta pobeđe.

Zato je važno da budemo saosećajni i da se oslanjamo na želje Božanske Inteligencije u borbi sa bukom iz loših „zvučnika“, kako bismo mogli da pobeđimo. To će nas zaista „podići“.

Hormoni su nam neophodni, ali kada nam nešto nije potrebno, a smatramo da jeste i uzimamo to kao suplement – odlazimo u krajnost. Kada se to događa? Vratimo se na simptome menopauze. Primenimo ovde princip iz priče o jelenima i vukovima.

Šta mislite, zašto neke žene osećaju simptome menopauze, a neke ne?

Ovi simptomi mogu da se jave čak i u kasnim dvadesetim godinama. Recimo, ako lekari utvrde da postoji tumor na jajnicima i reše da odstrane oba jajnika, tada žena više ne luči estrogen i počinje noću da se znoji. Pacijentkinje zato dobijaju terapiju estrogenom i simptomi nestaju.

Dakle, simptomi definitivno ukazuju na nedostatak estrogena. U to nema sumnje.

Ali zašto gen za estrogen i dalje radi, iako je ta osoba u menopauzi?

Zašto kod većine žena koje su ušle u menopauzu gen za estrogen postaje neaktivan i ne luči se dovoljno estrogena?

Vratimo se na vlasnice zabavišta.

Duhovna pobeđa postiže se, na primer, kada nekome iskreno oprostimo. Kad god se prisetimo toga, setićemo se da je Božanska Inteligencija sa nama.

U Koreji samo pet odsto žena ne doživljava simptome menopauze, ali taj procenat iznosi sedamdeset među vlasnicama vrtića. Zašto? Iako su ušle u menopauzu, te žene ne osećaju da im je život završen, zato što smatraju da vaspitavanje dece ima smisla. Ako se bavite nečim što ima dubokog smisla, to će vam biti od izuzetne pomoći, kako na duhovnom, tako i na telesnom planu.

Svi znamo za bolničke volontere. Statistika je dokazala da oni žive duže od proseka.

Bolnički volonteri ređe se razbolevaju. Zašto? Zato što konstantno drugima pružaju ljubav.

Zato je dobro u današnje vreme imati psa ili kakvog drugog kao ljubimca, dobro je brinuti se o biljkama itd.

Kada čovek pruža ljubav, tada može da pobedi bolest, jer oseća da radi nešto smisleno. Vlasnice zabavišta pružaju ljubav, pevaju i igraju se sa decom. Svim srcem osećaju da to što svakodnevno rade ima smisla.

Ali zašto preostalih trideset odsto vlasnica zabavišta ipak oseća simptome menopauze? Zašto je njihov gen za estrogen neaktivan?

Razlog leži u tome što smatraju da je njihov posao dosadan i da ih provođenje vremena sa tolikom decom, iz dana u dan, ne ispunjava i čini im se bezvrednim.

I jedne i druge obavljaju isti posao, ali značenje koje mu dodeljuju je drugačije. Vidite li koliko je smisao važna stvar?

Dakle, ako kažete: „Sada sam shvatio kako da živim! Najvažnije je da volim“, ako se odlučite za taj put, vaš će

se život iz korena promeniti. Ali ako stalno govorite: „Toliko sam nesrećan! Zašto sam stalno bolestan?“, ništa se neće pomaći sa mrtve tačke.

Ako želite da ozdravite potrebno vam je više životnih varnica.

Da biste primili varnice, potrebno je da volite nekoga, morate da se brinete o nekome. Tada će vam Božanska Inteligencija poslati varnice, kako biste mogli da volite i praštate.

Kada počnete da živite na taj način, postaćete vitalniji. Osetićete kako se život vraća u vaš organizam.

Život je ljubav. To je živa istina, zar ne? Radite isti posao kao i toliki drugi ljudi, ali u zavisnosti od dodeljenog značenja, vaš i njihov biološki odgovor sasvim je drugačiji. Dakle, važno je da se radujete tome što nam je Božanska Inteligencija podarila sedmodnevni ciklus, a ne da mislite: „Sutra je dan za odmor. Ala je to dosadno!“, ili rećemo: „Ne mogu da gledam TV!“

Takvo razmišljanje je pogubno. Na taj način dan za oporavak pretvara se u proslavu smrti, a odmor se lišava života.

Tako su i fariseji smatrali da oni najbolje od svih proslavljaju šabat, ali to nije bilo slavljenje praznika. Farisejski šabat bio je dan kada se ništa nije radilo.

Isusov šabat bio je dan kada je On činio dobro.

Jevreji nisu radili, a Isus je „radio“.

Važno je šta se radi tokom dana za odmor. Za fariseje je bilo najvažnije šta tokom tog dana *ne* rade. Dakle, u pitanju je potpuno različit smisao i koncept odmora.

SMISAO ODMARANJA

Potrebno je da budemo iskreni prema sebi i priznamo da li poštujemo dan za odmor i da li zaista uživamo u pravom smislu tog predaha. Ukoliko razmišljamo samo o tome kako nismo uradili ništa loše, i kako zato Božanska Inteligencija ne može ništa da nam prigovori, to nije pravi odnos s Božanskom Inteligencijom.

Bitan je smisao. Zato je moj prijatelj puna tri sata vozio planinskim neasfaltiranim drumom – da bi video pčele koje poštuju sedmodnevni ciklus. Za njega je to imalo dubokog smisla.

Međutim, da mu se činilo besmislenim, ne bi tome rado pristupio i to mu ne bi donelo radost i predah, već samo dosadu i umor. Moj prijatelj veruje u Božansku Inteligenciju koja je Tvorac. Ona je stvorila tu vrstu pčela, i želeo je da

ih vidi. U tom smislu, pčele i on imaju zajedničkog oca. To je veoma smisleno shvatanje sveta u kojem živimo, koje revitalizuje i aktivira naše gene jer način na koji posmatramo svet sada se umnogome promenio. Pređašnji stavovi doveli su do nastanka bolesti, života u kome nismo srećni, života kojeg živimo bez ljubavi.

Zato je važno upoznati Božansku Inteligenciju kao Boga, Stvoritelja i Tvorca. Tada sve dobija lepši i dublji smisao.

Odmaranje u danu za odmor kvalitetnije je nego bilo kojeg drugog dana.

MEHANIZAM POPRAVKE OŠTEĆENIH GENA

Dok se smisleno odmaramo, u našim ćelijama se aktivira mehanizam popravke oštećenih gena. Aktiviraju se proteini (onaj „vatrogasac” i dvojica „majstora”) koji popravljaju naše gene, oštećene pod dejstvom slobodnih radikala (a koji nas, nastali usled stresa i nezdrave ishrane, oštećuju).

Kako bi se geni oporavili, bitno je da razlikujemo kvalitetan od lošeg odmora. Tokom lošeg odmora ne radimo ništa i dosadno nam je, zato što odmoru nismo dodelili smisao.

Dakle, dobro je odmarati se kada odmor ima smisla, a ima ga onda kad Božanska Inteligencija popravlja naše gene.

Dan za odmor moga prijatelja jeste jedan od njegovih najzauzetijih dana, ako uopšte i stigne da odmori.

Objasniću to ovako. On ima malog sina od četiri godine. Može li mu reći: „Idi u sobu i odmaraj se!”? Da li će dečak moći kvalitetno da se odmori? Neće.

Gde dete može najbolje da se odmori? Poslušajmo šta ono samo o tome kaže: „Mamice (tatice), hoću da spavam u tvom naručju.”

To je visoko kvalitetan odmor – odmarati se u okrilju ljubavi svojih roditelja.

Možemo osećati i vizualizovati da se odmaramo u naručju i ljubavi Božanske Inteligencije. Ne postoji mesto na kome odmor može biti bolji i delotvorniji.

Dan za odmor jedini je dan u nedelji kada nas Božanska Inteligencija blagosilja na poseban način.

Taj blagoslov vrca varnicama.

Zato, bez obzira na to gde i kako uspevamo da se odmorimo, dobro je reći: „Bože, neka Tvoj blagoslov popravi moje gene”, pritom osećajući kako su svi naši oštećeni

geni već popravljeni. To je smislen i visokokvalitetan odmor, jer značenje koje smo mu dali određuje šta će se desiti sa našim genima. Kada upoznamo Božansku Inteligenciju kao Tvorca, koja je rekla da odmaramo u danu predviđenom za predah, onda zapravo shvatamo da odmaramo u naručju svoga Stvaraoca.

Verovanje u ovu izuzetnu istinu blagotvorno deluje na naše gene.

Verovanje je važno jer geni reaguju na značenje koje smo nekom događaju ili pojmu dodelili. Valjan smisao, tj. značenje, proizvešće i valjanu reakciju.

Ako radimo, naše ćelije rade i geni su stopostotno aktivni, te nema vremena za popravku gena.

To je kao kad je kolima neophodno servisiranje, a vi ih i dalje vozite, istovremeno moleći majstora da ih popravi. Šta će majstor reći? Naravno, može kazati samo: „Molim te, dođi, parkiraj auto i prepusti ga meni.”

Majstor drugačije ne može da pomogne. Zato zapovest o danu za odmor nazivam „zapovešću o parkiranju našeg auta, radi popravke naših gena”. To je veoma važno.

Drugim danima mi smo ti koji određujemo kada ćemo se odmarati, ali dan za odmor odredila je Božanska Inteligencija, kako bi tada na nas izlila svoje naročite blagoslove.

Božanska Inteligencija učinila je taj dan svetim.

GEN ZA ODMOR

Gen p53 nazivamo i „genom za odmor u danu za odmor”. Kada je p53 aktivan, on luči protein za suzbijanje raka. A kada ima dovoljno tog proteina, ćelije mogu da se odmore u skladu sa voljom i genskim zapisom Božanske Inteligencije. I odmaranje može biti zabavno. Volim ovaj naučni pristup odmoru, koji nazivamo bioteologijom dana za odmaranje.

*Varnice primimo kada shvatimo istinu, kada možemo da je prenesemo i podelimo sa nekim.
Kada uživamo u istini sa drugima, to je najjača varnica.*

Ćelije raka više ne poštuju dan za odmor, jer njihov gen p53 više ne funkcioniše.

Ćelije raka se više ne odmaraju, one neprekidno rade. Zato se rak lako razvija kod ljudi koji su neprekidno zabrinuti, koji su stalno ljuti, koji su uvek zauzeti. Ukoliko se ljudi fizički odmaraju, ali su zabrinuti, ljuti... ne odmaraju se duhovno, i to onda nije odmor, iako misle da jeste.⁽⁸⁰⁾

Moj prijatelj je, recimo, veoma zauzet. Ustaje u šest ujutro, odlazi u šetnju, tušira se, doručkuje, potom drži predavanje, a kasnije radi u savetovalištu. Posle savetovališta ide na ručak, zatim ponovo u savetovališta. Ako sve

završi do tri, ima na raspolaganju pola sata odmora. Ponekad mora da se pomoli: „Bože, umoran sam. Uspavaj me, molim Te.” Potom ustaje u pola četiri popodne i zahvaljuje se Božanskoj Inteligenciji. Tako biva osvežen. Zbog varnica koje je primio, njegove mitohondrije proizvode više energije i zato ne oseća umor.

Zato niko ne može da bude istinski zdrav, a da nije shvatio istinu. Ishrana, vežbe, uzimanje vode – važne su za naše zdravlje, ali to je samo osnova. Na toj osnovi raste cvet, a to su varnice. Tada naše zdravlje buja i cveta.

EKSPERIMENT SA ĆELIJAMA RAKA

Naučnici su izveli jedan veoma zanimljiv ogled. U prošlosti, smatralo se da su ćelije raka jače od zdravih ćelija. U pokušaju da to dokažu, naučnici su u istu epruvetu stavili ćelije raka i zdrave ćelije. Tako pomešane, odgajali su ih u kontrolisanim, laboratorijskim uslovima.

Zanimalo ih je koliko će brzo ćelije raka da nadjačaju zdrave. Takav događaj odvija se i u organizmu obolelog. Pod uticajem ćelija raka, zdrave ćelije se pretvaraju u ćelije raka. Rak se širi, a zdrave ćelije odumiru.

Zato su naučnici smatrali da su ćelije raka jače od zdravih. Tokom eksperimentu došlo je do velikog iznenađenja. Otkriveno je da su se posle nekoliko dana sve ćelije raka pretvorile u zdrave ćelije. Desio se obrnut proces u odnosu na pretpostavku.

Tako je otkriven gen p53, koji se aktivirao jer su se ćelije raka – odmarale. U čovečjem telu one ne mogu da odmaraju, ukoliko se i sam čovek ne odmara fizički i duhovno, ako je stalno u nekoj vrsti stresa.⁽⁸⁰⁾

Naučnici su smatrali da zdrava ćelija možda luči nešto što ćeliju raka preobraća u zdravu. Tada još nisu znali za mehanizam popravke DNK lanca. Nisu znali za one proteine, za onog „vatrogasca” i dvojicu „majstora” koji popravljaju oštećene gene.

U epruvetu su zatim stavili samo zdrave ćelije, uzgajali ih i dobili određen produkt. Smatrali su da se u tom

produktu nalazi jedinjenje koje može da preobradi ćeliju raka u zdravu ćeliju.

Zatim su pripremili još jednu epruvetu. Ovog puta, u nju su ubacili ćelije raka. Dobijeni produkt iz prve prebacili su u drugu epruvetu.

Očekivali su da će se ćelija raka pretvoriti u zdravu ćeliju. Ništa se nije desilo. Produkt zdravih ćelija nije preobratio ćelije raka.

Tada su pripremili još jednu epruvetu. U nju su stavili i zdrave i ćelije raka. Potom su ih uzgajali, dobili njihov produkt, koji su stavili u epruvetu sa ćelijama raka. Uspeo je. Ovo je sjajan princip.

Problemi su nam ponekad neophodni kako bismo se dodatno angažovali i novonastalo stanje povratili u normalu. Kada se nađemo u nevolji, dodatno se angažujemo, čineći nešto neočekivano, baš kao što čine i ćelije u eksperimentu.⁽⁸⁰⁾

Eksperiment je pokazao i dokazao, kao što i životna praksa i iskustvo pokazuju, da „ćelije raka mogu da se pretvore u zdrave ćelije”.^(1, 60, 70, 80, 88, 90)

GENI REAGUJU U SKLADU SA POTREBAMA

Kada su zdrave ćelije same, one ne luče produkt za preobraćanje ćelija raka u zdrave ćelije. Zašto? Zato što ne mogu, jer geni reaguju u skladu sa potrebama.

PRIMER MOGA PRIJATELJA

Jedan od mojih prijatelja bio je suočen sa brojnim problemima u životu. Kada bi nam pričao pojedinosti, teško je bilo čak i poverovati mu. Na kraju bismo se čudili kako je uopšte živ. Bio je na rubu smrti, satrven napetošću i brigama. Iako je koristio izuzetne preventivne mere, srce mu je i dalje ubrzano lupalo. Ponekad je u avionu ostao bez daha, zato što mu srce nije pumpalo dovoljno krvi.

I sam je bio lekar i kontrolisao je sebi puls. Pitao se šta je sa njegovim srcem. Preskakalo je. Bilo je vreme da ode u koronarnu jedinicu. Kao internista, znao je medicinske procedure. I sam je takve pacijente slao na koronarno odeljenje. Shvatio je u čemu je problem. Naime, zdravo se hranio, vežbao je svakog dana, upoznao je Božansku Inteligenciju, ali – nije umeo da se izbori sa stresom. Znao je da stres neće nestati samim odlaskom na koronarno. Tamo bi mu srce umirili lekovima. Smatrao je da to nije neophodno jer bi srce i dalje pokušavalo da kompenzuje stres.

U to vreme, držao je predavanje u jednom gradu na moru. Hotel je bio smešten na samoj obali. Kada god ode na more, on ide na kupanje ali najpre zamoli Božansku Inteligenciju da mu u toj prilici zaštiti srce.

Voli da pliva u okeanu. Svi se boje ajkula, ali on kaže da ajkule ne vole njegovo meso, zato što je sačinjeno od biljne hrane, pa grabljivice neće ni da ga omirišu, što je i provereno. Kad o ovome govori, ne šali se i zaista veruje u to.

Ni komarci neće na njega. Oni obožavaju krv ljudi koji konzumiraju meso i s preciznošću mogu da prepoznaju takve pojedince. Znaju ko jede sir. Komarci imaju veoma osetljivo čulo mirisa. Krv moga prijatelja im se ne dopada. To je njegov vid zaštite od komaraca.

Do sada još niko nije video da komarci napadaju breskve ili jabuke. Ne vole oni taj miris. Organizam moga prijatelja miriše upravo na jabuke, breskve, banane, krasavice, kupus...

Ni ajkule, definitivno, ne vole banane!

I tako je moj prijatelj uživao u morskim talasima. Pomoglo se mnogo puta. Ponekad bi se udaljio od obale, toliko da više nije mogao da vidi hotel. Ležao bi na vodi i pevao.

Rekao je: „Bože, ja sam tvoj sin. Pobrini se za mene.”

Tako se i osećao. Pevao je i molio se i njegovo srce kućalo je pravilnim ritmom.

Eto pravog primera terapeutske vežbe verovanjem u Božansku Inteligenciju.

PRIMER LI HAN GIJA I „NOVI ŽIVOT”

Dok je moj prijatelj bio na specijalizaciji iz interne medicine, pacijentima koji boluju od srca uvek su govorili da nipošto ne vežbaju. Kada je lekar zabrinut za pacijentovo srce, pacijent i sam „umire” od straha. Lekari po svojoj prirodi plaše ljude.

Prijatelj mi je ispričao slučaj jednog sedamdesetdvogodišnjaka, korejskog premijera i ministra pravde, Li Han

Gijs, koji je pretrpeo nekoliko srčanih udara i čije srce je loše radilo.

Vrhunski univerzitetski lekari rekli su mu da ne ustaje iz kreveta.

Da moj prijatelj ne veruje u Božansku Inteligenciju i njene zakonitosti, i on bi mu rekao isto. Bacivši pogled u njegov karton, ne bi mu dozvolio ni da pešači.

U to vreme, jednom poznatom svešteniku svideo se program „novog početka” jer se tako rešio dijabetesa, pa je i premijeru preporučio dr Šang Lija i njegov program.

Međutim, lekari su premijeru rekli da je let avionom visoko rizičan po njegovo zdravlje. Njegova dvadeset godina mlađa supruga bila je uznemirena celom situacijom. Suprug joj je danonoćno bio vezan za bolesničku postelju. Stoga je upitala: „Pa, dušo, hoćeš li da umreš u krevetu, u avionu, ili tokom programa novog početka?”

Premijer se trgnuo: „Bolje mi je da umrem u avionu, nego u krevetu, ali još bolje je da to bude tokom programa.” Odlučio je da pođe. Nije imao šta da izgubi. Što se tiče supruge, za nju kao da je već mrtav. Ionako ništa nije smeo da radi.

U ustanovu „novog početka” stigao je živ.

Moj prijatelj, doktor, uhvatio se za glavu čitajući premijerov bolesnički karton. Uplašio se. Šta ako ovaj umre tokom programa?

Ozbiljno se zabrinuo za svoju reputaciju.

Ljudi će reći: „Novi početak života ubio je premijera!” To bi naišlo na veoma loš odjek. Shvatio je da je lopata sada na njegovoj polovini terena. Takođe je shvatio da je pod uticajem Antiživotne Sile, koja ga je u svemu ovojme zastrašivala.

Zamolio je Božansku Inteligenciju da ga spasi ovozemaljskih briga, jer, po svemu sudeći, bolesnik koji navodno nije smeo ni da kroči u avion, izdržao je let od punih četrnaest sati. Božanska Inteligencija ga je održala u životu.

U molitvi, doktor je razmišljao ovako: „Postoji jasna namera Božanske Inteligencije da ovaj čovek preživi. Dobro, neću da mislim o svom ugledu. Ako umre, umre. Božanska Inteligencija ga je štitila od Seula do Vime. Od Seula do San Franciska leteo je dvanaest sati. A od aerodroma do Vime putovao je autobusom još dva i po sata. Ostao je živ! Zašto bih ja sada brinuo?”

Prilikom prijema u program, premijer nije mogao da hoda i bio je kratkog daha.

Doktor je morao da ga ubedi da mu se srce može obnoviti iako je već u poznim godinama.

Doktor, doduše, nije imao konkretne podatke kojima bi mu to predočio, ali molio je Božansku Inteligenciju da mu ukaže na način.

Premijer je studirao teologiju i pravo, a bio je i poznati advokat.

Toga dana doktor se zaputio u medicinsku biblioteku, gde je našao jedan sjajan članak o ljudima starosti između šezdeset pet i sedamdeset pet godina, čiji su srčani mišići, uz vežbe, poboljšali svoju funkciju. Kopirao je tekst i pokazao ga premijeru, kojem su na sve to pošle suze. Svi prethodni lekari prognozirali su mu smrt. A sada čuje da je ozdravljenje ipak moguće. Bio je ateista i zato doktor nije mogao da mu priča o Božanskoj Natprirodnoj Inteligenciji.

Tokom programa, premijer je počeo da korača. Posle pet koraka, ponestalo bi mu daha.

Doktor mu je za ispomoć odredio i dvojicu volontera. Na svakih pet-šest koraka premijer je morao da sedne. Doktor je sa uzbuđenjem posmatrao šta se dešava. Molio se: „Bože, on je Tvoj pacijent. Ja se bojim.”

Li Han Giju su se svidela predavanja. Počeo je da shvata Božansku Inteligenciju.

Napokon je počeo da se smeje i da lakše diše.

Tri dana kasnije, napravio je petnaest koraka. Posle pet dana, pešačio je pet minuta, bez odmora. Sedam dana kasnije, koračao je dvadeset minuta, takođe bez predaha. Posle dve nedelje to se produžilo na pola sata (tada je u programu bio ukupno tri sedmice). Posle tri nedelje, pešačio je punih sat vremena, bez poteškoća. Obišao je celu stazu uz potok, ne skrivajući ushićenje.

Jedna TV ekipa došla je da ga intervjuiše. Novinarima je rekao: „Divno je kada čovek upozna Boga i Njegovu ljubav. Ona me je izlečila, a ne doktor. Slušao sam njegova predavanja i znam da je Božanska Inteligencija dođirнула moje srce.”

Od tada, premijer Li Han Gi bio je zdrav čovek. Dobro mu je išlo i putovao je svuda po svetu.⁽⁸⁰⁾

ĆELIJE RAKA MOGU SE PRETVORITI U ZDRAVE ĆELIJE

Eksperimentalno je dokazano da naše zdrave ćelije mogu da pobeđe rak u laboratoriji, na prirodan način. One su se biotransformisale tj. pretvorile u zdrave ćelije, zbog promenjenih okolnosti u kojima žive. Ukoliko se zdrave ćelije nalaze u zdravoj sredini, kao što je laboratorija, gde je čist vazduh, gde nema telefona ni drugog stresa, ukoliko imaju kvalitetan odmor, zdravu vodu i prirodnu ishranu, mogu da preobrate ćelije raka u zdrave ćelije.

Ćelije međusobno komuniciraju. Slikovito, zbivanja biotransformacije ćelija možemo objasniti na sledeći način. Zdrava ćelija vidi ćeliju raka. Ova zdrava uživa u odmoru, a ćelija raka neprekidno radi. Zdravoj ćeliji je stalo do bližnjeg svog: „Zašto se ti ne odmaraš?” – „Ne mogu. Ne znam kako!” – „Hoćeš li da ti pomognem?” – „Da, ako možeš.” – „Dobro! Lučiću malo više proteina za suzbijanje raka.”

Protein za suzbijanja raka je u suštini protein za odmor. Zdrava ćelija šalje protein bolesnoj, koja ga prima. Kada ćelija raka, ili neka druga bolesna ćelija, počne da se odmara, počinju da joj stižu varnice. Konačno, protein, „majstor”, ima priliku da popravi mašinu tj. njene gene,

jer je bolesna ćelija počela da se odmara. Zato je odmor važan. Božanska Inteligencija je osmislila i predodredila odmor, na koji ne smemo da zaboravimo.

Zdrava ćelija luči više proteina p53, višak daje ćeliji raka, te se ćelija raka biotransformiše tj. preobražava u zdravu ćeliju. Postavlja se pitanje zbog čega se to u organizmu čoveka ne dešava češće.

U čovečjem organizmu vladaju loši uslovi. Duvanski dim ulazi u pacijentov organizam, on je besan i nervozan, oseća se nezadovoljno, beznačajno i besmisleno, nema životnih ideja i vizija, konzumira neprirodnu hranu, stalno radi... U epruveti, sredina nije ni približno takva.

BIOTRANSFORMACIJA BAKTERIJA U ZDRAVE LJUDSKE ĆELIJE

Sloboda je divna. Sloboda je i kada se sazna, shvati i oseti istina. Istina je da se bakterije i drugi mikroorganizmi u ljudskome telu mogu pretvoriti u zdravlje ćelije, procesom biotransformacije. Čuveni istraživač i naučnik dr Robert Jang na jednom kongresnom izlaganju je rekao:

„Ono što se događa sa ovom štapićastom bakterijom je vrlo značajno, jer se pretvara u ono što sam tada snimio i što je po prvi put sačuvano. Ovo sam prikazao na Bečkom Univerzitetu, na Univerzitetu Čingvaj, takođe i na Oksfordu, a sada prikazujem i na Harvardu.

To nikada ranije nije viđeno i zabeleženo: biološka transformacija bakterije u crvenu krvnu ćeliju, kao i crvene krvne ćelije (eritrocita) u bakteriju. Ova pojava je reverzibilna.”^(72, 73, 79)

Eksperimentalno je dokazano da se mikroorganizmi mogu pretvarati u zdrave ćelije. Dokazana je mogućnost biotransformacija mikroorganizama (virusa, bakterija, gljivica, parazita) iz jednog oblika u drugi, te njihov prelazak iz patoloških formi tj. oblika postojanja koji izazivaju

bolest, u zdrave forme životnog postojanja tj. u zdrave ljudske ćelije.

Ovaj živototvorni proces u telu čoveka dešava se prilikom promene energetske miljea ljudskog organizma tj. prelaskom na prirodnu (biofotonsku) ishranu, uz pozitivne misli, emocije, osećanja i životne postupke.

Prof. dr Antoan Bešam objašnjava da, u zavisnosti od toga koliko je čovekov organizam zatrovan, u njemu počinju da se okupljanju i međusobno zakačinju protidi (somatide, mikrozyme), iz njihove nevidljive u vidljivu formu, tako proizvodeći viruse, bakterije ili gljivice.

Ovi mikroorganizmi uklanjaju tj. čiste (metabolišu) toksični otpad ljudskog organizma, odnosno kiseli medijum. Mikroorganizmi imaju svoj sopstveni metabolizam,

Kada se promeni energetski milje ljudskoga tela, sveukupnom promenom načina života, nestaje pogodno tlo za život i razvoj mikroorganizama, a samim tim i mikroorganizmi i patološke forme ćelija. Samo tako ljudsko telo biva prirodno i zdravo.⁽⁷²⁻⁷⁹⁾

i tako počinju da stvaraju i produkte tog metabolizma tj. kiseline koje su štetne za okolinu i lokalne telesne tečnosti.

Toksični otpadni produkti mikroorganizama jesu uzrok zapaljenja i podržavaju dalji rast ovih mikroorganizama, odnosno njihovo razmnožavanje, stvarajući za njih pogodnu sredinu.

Mikroorganizmi nisu uzrok bolesti, već produkti njihovog metabolizma. Na određenom stadijumu, njihov proces je potpuno patogen i parazitski. Mikroorganizmi su posledica, a ne uzrok bolesti. Uzrok bolesti jeste zatrovano ljudsko telo, koje čini plodno tlo za nastanak mikroorganizama, njihov metabolizam i razmnožavanje.

Francuski bakteriolog Gaston Nesen opisao je životni ciklus mikroorganizama tj. njihovo nastajanje u ljudskom telu iz nevidljive (prirodne, zdrave) u vidljivu (patološku) formu, kao i prelazak iz patoloških u prirodne forme, uz ozdravljenje ljudskih ćelija. „Sva tečnost živog sveta, u biljkama, životinjama i ljudima, sadrži mikrobe, što je naučno potkrepljeno, i njih nazivamo somatide.”^(73, 75, 76)

Mikrobi su nađeni u svim telesnim tečnostima uključujući krv, urin, pljuvačku i semenu tečnost.

U početku se mikrob pojavljuje u veličini virusa. U zavisnosti od okruženja, može mutirati do veličine bakterije, a pod posebnim okolnostima može se manifestovati u formi gljivice. Cilj endobiona (nevidljivih mikroorganizama tj. nevidljivih formi života somatida...) u prirodnoj sredini jeste stalna stimulacija imunog sistema. Odstupanje od normalne sredine telesne tečnosti neminovno izaziva ciklogeničke mutacije, te tada endobion mutira iz simbiotičkog stanja (prirodnog, fiziološkog, zdravog) u parazitske forme, a to pokazuje stepen patološkog stanja.^(73, 74, 76, 78, 79)

„Endobioni su nevidljive forme života prisutne u svim telesnim tečnostima ljudskog organizma. Kada organizam čoveka postane toksičan, nastaju pogodni uslovi za prelazak nevidljivih u vidljive forme. Tada se nevidljive forme ispoljavaju kao virusi, bakterije, gljivice ili paraziti. U takvom okruženju zdrave ćelije ljudskog tela prelaze u patološke forme. Proces je reverzibilan, te čovek može ozdraviti od bilo koje bolesti, ukoliko se njegov organizam fizički i duhovno detoksikuje”, kako navodim u svojim radovima.^(1, 45, 50, 60, 108)

U LJUDSKOM TELU ĆELIJE RAKA SE BRŽE MOGU PRETVORITI U ZDRAVE ĆELIJE

Gde ćelije raka mogu brže da se preobrate u zdrave ćelije, u laboratorijskim uslovima ili u čovekovom organizmu? Odgovor je da se ćelije raka u ljudskom organizmu mogu brže pretvoriti u zdrave ćelije. U čoveku je ćelijama bolje nego u laboratoriji.

Čovek može da se raduje istini, da živi u ljubavi, dobroti, praštanju, dobroćinstvu... Ako živi tako, onda će i njegove ćelije tako da se osećaju.

Uz životne varnice ćelije mnogo brže oporavljaju svoje gene. Čak i u laboratoriji, dovoljno je ukloniti samo negativne uticaje, i ćelije raka mogu da se preobrate u zdrave ćelije. Zato mnogi pacijenti u programu „novog početka” počnu da ozdravljaju, jer su shvatili pravu istinu.

Tada se brana otvara i varnice pokuljaju.

Božanska Inteligencija im popravlja ceo organizam. Tako se pobeđuje rak. Tako se savladavaju i druge bolesti. Svedočio sam brojnim takvim situacijama.

Program „novog života” ne može da izleči rak, ali Božanska Inteligencija može, ukoliko je oboleli istinski, sa ljubavlju, verovanjem i radovanjem prihvatiti.^(80, 107)

PONEŠTO O IMUNOM SISTEMU

Immuni sistem čoveka veoma je zanimljiv. Kada uzmemo krv i stavimo je pod mikroskop, videćemo više vrsta različitih ćelija. Najviše je crvenih krvnih zrnaca. Zato je krv crvene boje. Kada bismo uklonili crvena krvna zrnca, krv bi bila bela, zato što bi preostala samo bela krvna zrnca.

Postoje još i sićušne krvne pločice, tj. trombociti. U laboratorijama bela krvna zrnca označavamo skraćeno: BKZ.

Imuni sistem našeg organizma čine upravo bela krvna zrnca, kojih ima više vrsta i svakoj od njih dodeljen je po-

seban zadatak. Svaka od tih ćelija ima svoj program, zapisan u njenim genima. Može se jasno videti da je to *svesno* isprogramirano, zasigurno od strane Božanske Natprirodne Inteligencije.⁽⁸¹⁾

MATIČNE ĆELIJE SE U ČOVEKOVOM ORGANIZMU STALNO STVARAJU

U današnje vreme živimo u eri matičnih ćelija. Ranije se za njih nije ni znalo. Sve vrste krvnih ćelija nastaju od matičnih, koje nastaju u koštanoj srži. Smatralo se da samo koštana srž luči ove ćelije, ali naučnici su nedavno utvrdili da se one stvaraju svuda.⁽⁸¹⁾

Šta je matična ćelija i šta znači kada kažemo da je nešto *matično*? Matično je nešto što čini osnovu iz koje nastaju svi drugi oblici. Razne vrste belih krvnih zrnaca, kao i trombociti i crvena krvna zrnca, nastali su iz matičnih ćelija.

Zapravo, sve ćelije u našem organizmu, ćelije mozga, jetre, kože, i tako dalje, nastale su od matičnih ćelija.

Kada me ljudi pitaju: „Ali kako?“, to slikoviti objašnjavam na sledeći način: „Ja sada imam pedeset i pet godina. Pre pedeset i pet godina, verovatno tokom noći, moji mama i tata radili su nešto veoma zanimljivo. Do tog trenutka ja nisam postojao. Tada se desilo da je u materici moje majke došlo do susreta njene oplodne ćelije sa oplodnom ćelijom moga oca. Geni moga oca uneti su u jajnu ćeliju moje majke. Tako je nastala jedna ćelija. Takav je početak svakog od nas. Ni moj tata ni moja mama nisu znali da se to dogodilo. Niko to nije znao, osim Božanske Inteligencije. Samo je Ona znala da sam upravo tada nastao – ja.”

Dakle, koliko zasad imamo ćelija? Samo jednu.

Ta jedna ćelija počinje da vrši deobu. Nastaju dve ćelije, potom četiri, pa osam, šesnaest, trideset dve...

Posle devet meseci ćelijskih deoba, umesto gomile ćelija, na svet sam došao ja. Rodila se beba, mali Boro.

Kako se sve to dogodilo? Pojednostaviću. Stručnjak sam za uprošćavanje.

Oplodena ćelija vrši deobu, iznova i iznova... Ako nastavimo na taj način, dobićemo pravo mnoštvo.

Kada broj ćelija dostigne milion, one sve izgledaju identično. U sledećoj deobi trebalo bi da dobijemo dva miliona.

Međutim, ćelije tada počinju polako da se diferenciraju. U sledećoj deobi dobijamo četiri miliona i ćelije se sve više razlikuju.

Kada se broj popne na trideset dva miliona, neke ćelije već počinju da liče na moždane, neke na ćelije jetre, a neke na ćelije drugih organa, i počinju da se okupljaju u grupe. Postepeno se formiraju mozak, jetra, i tako redom. Gomila ćelija počinje da liči na ljudski zametak.

A sve je počelo od samo jedne ćelije! Svi smo mi nastali od jedne jedine ćelije sa kompletnim genima.

Kako se ćelije množe ćelijskom deobom, Božanska Natprirodna Inteligencija određuje koja će ćelija biti koje vrste. Božanska Inteligencija to čini tako što šalje varnicu koja aktivira određeni gen.

Recimo, kada imamo deset miliona ćelija, nekima od njih se upućuje signal (klik) da će biti moždane ćelije. Do tada, nije im bio dodeljen nijedan poseban zadatak.

Sve to možemo uporediti sa zbivanjima kod lekara. Kada diplomiraju, mogu da se specijalizuju za oftalmologa, radiologa, internistu, ginekologa... Svi oni po diplomi-

ranju imaju „gen” za radiologiju, „gen” za oftalmologiju, ginekologiju, pedijatriju... Međutim, sve zavisi od toga koji će od tih „gena” biti aktiviran.

Nakon specijalizacije, posle deset godina, dr Milan, na primer, više ništa ne zna o pedijatriji, jer se već celo de-

setleće bavi oftalmologijom. Shvatate li? A dr Dušan više ništa ne zna o oftalmologiji. S vremenom, stvari se zaborave. Dobro poznajemo samo onu oblast za koju se opredelimo. Isto je i sa našim organizmom.

ĆELIJE ČOVEKA „ZAVRŠAVAJU SPECIJALIZACIJU”

Mi i dalje imamo kompletne gene u svim našim ćelijama. Međutim, svaka od njih je specijalizovana za neku oblast. Božanska Inteligencija je kliknula na gen za mozak i ćelija je postala moždana, iako poseduje sve gene i za stomak, bubrege, itd...

Geni koji nisu kliknuti – neaktivni su tj. spavaju. Božanska Inteligencija svojim signalima doslovno „pravi” novorođenče.⁽⁸¹⁾ U našim zdravim ćelijama postoji samoubilački gen koji uzrokuje smrt. Kada u taj gen stigne varnica, ta ćelija dobije naređenje i izvršava ga – umire. Postoji pro-

gram za umiranje. Baš kao što i kompjuter ne možete da ugasite u trenu, jer postoji proces za isključivanje, tako je i kod ćelija. Kad računaru date signal da se ugasi, on vrši neke radnje i potom se gasi. Potrebno je vreme za potpuno isključivanje. Naše ćelije se ponašaju poput računara.

GEN ZA PROGRAMIRANU ĆELIJSKU SMRT

Kad ćelija dobije signal da umre, ona pokreće svoj program za umiranje. Taj gen naučnici nazivaju genom za programiranu ćelijsku smrt – PCD. Klasični naziv glasi: *apoptosis*, što je grčki termin za samoubistvo i njegovo značenje suprotno je pojmu *nekroza*.

Nekroza je kad nešto dođe spolja i ubije ćeliju. Apoptoza znači da ćelija umire sama od sebe. Znači, naučnici su pronašli PCD, izuzetno važan gen.⁽⁸¹⁾

Kada su geni toliko uništeni da se više ne mogu popraviti, i ćelija postane neupotrebljiva, Božanska Inteligencija šalje varnicu i aktivira PCD gen, te ćelija umire. Tako se u našem organizmu sprečava nastanak raka.

Sećate li se gena p53 koji luči protein za suzbijanje tumora, i koji čini da se ćelija odmara? Dakle, gen p53 mora biti zdrav kako bi aktivirao gen PCD.

Kad nema gena p53, gen PCD ne funkcioniše. Zato moramo da se odmaramo u skladu sa prirodnim bioritmom. Ukoliko to ne činimo, ćelije raka mogu da opstanu jer ćelije sa oštećenim genima ne mogu da se unište.

Gen za programiranu ćelijsku smrt od presudne je važnosti tokom trudnoće i razvoja ploda. Kada se embrion formira u majčinoj utrobi, sve je jedna velika gomila ćelija.

Kasnije ta masa počinje da poprima oblik. Usredsredićemo se na formiranje ruku.

Zamislimo da gomila ćelija treba da postane ruka. S vremenom, gomila ćelija se izdužuje u jednom pravcu i ruka sve više raste. Jedan deo će izrasti u šaku. Da bismo imali prste, šaka mora da izgleda kao šaka. Dakle, jedan deo umnoženih ćelija na izraslini gde će biti prsti nije potreban. Tim ćelijama stiže informacija u PCD gen i one umiru.

Božanska Natprirodna Inteligencija doslovno vaja bebu, uz pomoć signala koje šalje genima. Ovo saznanje je zapravo promenilo svet nauke. U majčinoj utrobi signali Božanske Inteligencije oblikuju bebinu ruku.

Neverovatno je do kakvih se otkrića dolazi prilikom proučavanja gena. Postojanje Božanske Natprirodne Inteligencije, njenih signala i zakonitosti, ne može se poreći. Ona je pravi umetnik jer doslovno vaja ljudsko biće, koristeći nevidljive signale (varnice, klikove).^(70, 81, 88, 107)

Istina je da se doslovno svako od nas, svakog trenutka, nalazi u procesu stvaranja. Da bi opstalo ono što je stvoreno, u svakom trenu moraju da se stvaraju nove matične ćelije. Mi nismo samo stvorena bića. Mi smo bića koja učestvuju u neprekidnom procesu kreacije. Božanska Inteligencija neprekidno radi i izgrađuje nas, odnosno vaju.

MATIČNE ĆELIJE SVUDA SE NEPREKIDNO STVARAJU

Matične ćelije se stvaraju svuda. Naučnici su ih pronašli čak i u mozgu. Niko nije ni pomišljao da u mozgu svakodnevno nastaju nove ćelije. Ta pomisao je bila nezamisliva. Mozak je poznat baš po tome što njegove ćelije neprekidno odumiru.

Na studijama medicine ranije se učilo da u mozgu svakog dana umre 10.000 ćelija, a da se nove ne stvaraju.

Ranije se, takođe, učilo da su moždane ćelije tokom evolucije dostigle visok nivo diferencijacije i da zato nove moždane ćelije nikada ne mogu nastati. Međutim, sada znamo da to nije istina.

Naučni rad pod naslovom: „Nove moždane ćelije u mozgu odraslog čoveka” potvrđuje da čak i u mozgu odrasle osobe nastaju nove nervne ćelije. U izveštaju su prikazane nove matične ćelije, dokumentovane snimcima.

One se neprekidno stvaraju. Najjednostavnije je objasniti to na primeru kože lica. Zna li šta se događa kada se obrišemo? Na desetine hiljada ćelija kože spadnu sa lica. Da imamo mikroskopsku kameru, to bi se opazalo u vidu prašine.

Ujutru kada se umijemo i obrišemo lice peškirom, odstranjujemo na milione ćelija kože. Nakon deset dana, uko-

liko ne bi bilo stvaranja novih ćelija kože lica, ugledali bismo kosti sopstvene lobanje. Nove ćelije kože stvaraju se svakodnevno, u slojevima. U najdubljem sloju kože su mlade ćelije. Kako idemo nagore, sve su zrelije. Postoje četiri sloja ćelija kože. Baš kao na planinama – tek pri vrhu videćemo četinare. Tako je i kod kože. Slojevi se razlikuju po stepenu zrelosti ćelija. Površinski sloj neprekidno strada, ali se novi slojevi stalno stvaraju.

Odakle tolike nove ćelije?! One nastaju zahvaljujući energiji koju dobijamo putem hrane, putem naših pozitivnih (živototvornih) misli, emocija, osećanja i živototvornih dela.

Energija koju unosimo i koju stvaramo odlazi na stvaranje novih ćelija. To su matične ćelije kože.

Postoje matične ćelije mozga, koštane srži, jetre, i drugih organa.^(81, 82)

UVEK MOŽEMO OZDRAVITI

Dakle, bez obzira na bolest, uvek postoji nada u ozdravljenje. Recimo, ako neko boluje od autoimune bolesti, to znači da su njegovi T limfociti „poludeli” i počeli da napadaju sopstveni organizam. Ovi T limfociti neće doveka biti „ludi”, jednoga dana će umreti.

Svako od nas, svakog trenutka, stvara nove, zdrave T limfocite u koštanoj srži. Oni imaju normalne gene, za razliku

od starih T limfocita, čiji su geni izmenjeni, pa napadaju naše organe.

UTICAJ NAŠIH OSEĆANJA NA NAŠE ČELIJE

Novonastali T limfociti nisu autoimuni. Tek pošto nastanu, na T limfocite utiču naša osećanja. Ukoliko imamo antiživotna osećanja, koja upućuju antiživotne poruke, limfociti postaju nenormalni i počinju da napadaju organizam. Zato je važno da saznamo istinu.

Kada saznamo i usvojimo istinu, onda lažne ideje neće moći da utiču na naše nove T limfocite i oni će na kraju biti oslobođeni antiživotnih informacija. Tada više neće biti autoimuni.

Moglo bi se reći da će naši T limfociti okrenuti novi list u životu. Isto važi i za moždane ćelije. Mozak će se obnoviti. Čovek će dobijati nove moždane ćelije samo ukoliko mu budu potrebne, a to zavisi od njegove ishrane, misli, emocija, osećanja i životnih dela.

Kod obolelih od Alchajmera proces stvaranja novih ćelija više se ne odvija. Možemo se zapitati zašto. Kod is-

pitivanja sprovedenog sa kaluđericama, utvrđeno je da se nove moždane ćelije ne stvaraju jer za njima nema potrebe. Te žene su svojim genima upućivale antiživotne poruke, kao što su: „Ne želim da razmišljam. Ne znam ni zašto živim”, i sl. To je bila informacija njihovom telu da im nove moždane ćelije nisu potrebne. Shvatate li? Kada se tako razmišlja, nema potrebe za novim matičnim ćelijama. Božanska Inteligencija želi da ih razvija ali ne može da nastavi stvaranje, jer oboleli ne manifestuje takvu želju.

Božanska Inteligencija u gore opisanom slučaju ispujava samo volju kaluđerica tj. bića koja je stvorila.

KADA SE NE STVARAJU NOVE MATIČNE ČELIJE?

Zašto bi se uopšte i stvarale ako čovek želi da umre? Ljudi počinju da jedu nezdravu hranu, da piju i puše, i nije ih briga što ih to doslovno ubija. Zašto bi u tom slučaju Božanska Inteligencija stvarala nove ćelije? To bi bilo protivno životnoj pravdi i volji čoveka.

Ukoliko čovek želi da umre, to je odraz pokoravanja Antiživotnoj Sili. Ona, kao neprijatelj života, obmanjuje čoveka te on prati njenu želju i put.

Da li Božanska Natprirodna Inteligencija može na silu da stvara nove ćelije? Ne može. Upitaćemo se zašto je to tako. Zato što će Antiživotna Sila odmah prigovori-

ti: „Ovo je protivno zakonitostima života!” Zakon života je zakon ljubavi. Stvaranje novih matičnih ćelija bilo bi protivno principu ljubavi, jer čovek koji ne voli sebe i svoj organizam želi svojim neprirodnim stilom života da ga uništi. Božanska Inteligencija je ljubav, a ljubav nikog ne sili ni na šta, i ne može ništa protiv nečije volje i želje.

PRIMER IZ PRAKSE

UPitsburgu imamo jednog kolegu. Internista je, fizioterapeut i patolog. Specijalizirao je tri oblasti. Posедуje laboratoriju za patologiju, i internističku i fizijatrijsku ordinaciju. Veoma je zauzet te je zapostavio svoju ženu. Bio je preopterećen zarađivanjem novca. Žena ga je jednoga dana napustila i pao je u depresiju. Nije znao šta da radi. Odlazio je kod psihijatra, ali poboljšanja nije bilo na vidiku.

Neko mu je rekao da pokuša s „novim početkom” u životu. Pridružio se programu. Bio je zapanjen čuvši nova saznanja. Shvatio je koliko je smisao važan. Izašao je iz depresije. Nabavio je snimke svih predavanja.

Njegov otac je upravo odlazio u penziju. Kao bivši direktor osnovne škole, bio je veoma strog čovek. No, nakon penzionisanja više mu se niko nije obraćao kao direktoru. Pao je u depresiju i dobio Alchajmerovu bolest.

Otac je pogledao i preslušao snimke predavanja koje mu je sin poslao. Bilo mu je zanimljivo, ali je odmah sve zaboravio. Upamtio je jedino da mu je bilo zanimljivo. Ponovo je odgledao predavanja, i opet je sve pozabo-

ravljao. Potom je još jednom pogledao... Zašto? Zato što mu je bilo interesantno. Uživao je. Ponekad bi po ceo dan gledao jedno te isto predavanje. Nesvesno je počeo da pamti informacije. Zvao je svoju kćerku, koja je takođe lekar, da joj ispriča šta je novo saznao. Ako bi tokom razgovora zaboravio šta je hteo da kaže, ponovo bi pustio snimak, da se podseti.

Pronašao je novi smisao i nove informacije.

Stimulisao je svoje moždane ćelije, i nakon godinu dana, njegova Alchajmerova bolest se povukla.

Čudnovato, zar ne? Neverovatno je koliko snagu ima istina. Ona je ta koja obezbeđuje smisao.

ISTINA OBEZBEĐUJE SMISAO

Kad je nešto laž, to onda nema smisla. Recimo, golf. Kakav smisao ima težnja da se loptica za golf ubaci u rupu? Ne odbacujem sport, naravno. Vežba je dobra. Ali ima toliko ljudi zavisnih od sporta. Recimo, mnogi imućni penzioneri ne mogu da žive bez golfa. Ako nisu na terenu, nije im ni do čega.

Moj prijatelj lično poznaje osobe koji po ceo dan igraju golf. Imaju novca, žive „bogato”. Ti ljudi pozvali su ga u goste. Naime, jedan od njih pohađao je program „novog života” pošto mu je zbog dijabetesa život bio u opasnosti. Okrenuo je novi list u životu i bolest je stavljena pod kontrolu. Bio je oduševljen i pozvao je mog kolegu da dođe u njegov grad: „Imam mnogo prijatelja sa istim problemom. Dođite kod nas da im pomognete.”

Prve večeri, okupilo se dvadeset i petoro ljudi, preduzetnika, advokata, lekara u penziji. Sve u svemu, imućnih ljudi. Svi su izgledali uspravno. Živnuli bi jedino kad zagraju golf. Inače su bili ophrvani bezvoljnošću.

Te večeri, održano je lepo predavanje koje im se sviđalo. Ali sutra ujutro morali su na golf. Pozvali su i mog prijatelja, kako ne bi ostao sam. Ubedili su ga pa je hteo da izbliza vidi njihov način života i zabave.

Dan je bio vreo, temperatura preko četrdeset stepena Celzijusa, vlažnost izuzetno visoka. Naprosto užasno! Dok su oni igrali golf, sedeo je u terenskom vozilu i posmatrao ih. Znate li o čemu su razgovarali? Govorili su: „Nikada

ne bismo izašli po ovoj vrelini da moramo sad da zaradimo za život.” Zapanjio se. Ne bi radili po toj temperaturi, ali da igraju golf – to su hteli.

Moj prijatelj je uvideo da su zavisni od svog sportskog hobija. Bez golfa, njihov život ne bi imao smisla.

Na kraju, videvši koliko su posvećeni svojoj opsesiji i koliko im je pažnja odvučena od istinskih životnih vrednosti, rekao im je: „Ako samo deset posto svoje koncentracije usmerite na proučavanje istinskog života, bićete mnogo srećniji nego što ste sada.” Neka, dakle, čak i dedeset odsto otpadne na golf, a samo deset na životne vrednosti, pa bi opet bilo pomaka.

Na golfu, potpuno su usredsređeni. Kad loptica uđe u rupu, ushićenju nema kraja. Naprosto, osećaju istu sreću kakvu je moj prijatelj iskusio kad je u Bibliji pronašao istinu.

Potrudio se da im prenese barem dvadeset posto istine, kako bi mogli da dosegnu sreću.

Nažalost, nije mi poznato kako su ti ljudi sada. Moj prijatelj je očekivao da će ga pozivati svake godine, ali to se nije dogodilo.

MATIČNE ČELIJE NASTAJU U KOŠTANOJ SRŽI

Matične ćelije nastaju u koštanoj srži, a od njih kasnije nastaju i sve ostale. Stvaraju se granulociti, kojih ima više vrsta: makrofagi, T limfociti, B limfociti, NK ćelije, dendritske ćelije... NK ćelije su ćelije ubice, koje ubijaju ćelije raka. Sve su to ćelije imunog sistema.

Dendritske ćelije imaju zanimljiv posao – bave se „špijuniranjem”. Ima ih svuda u našem organizmu i zadatak im je da prikupljaju informacije.

Kada dendritske ćelije susretnu nepoznatu ćeliju, recimo ćeliju raka, upoznaju se sa njom i saznaju o njoj što više mogu. Prikupljene podatke prenose T limfocitu. Raportiraju mu. Tako T limfociti dobijaju sve potrebne podatke.

Tada Natprirodna Inteligencija šalje varnicu T limfocitu i on kreće ka ćeliji raka. Potom prepoznaje ćeliju o kojoj je primio informacije. Svako od ćelija dodeljen je poseban zadatak. Granulociti imaju zadatak da pojedu bakte-

rije. B limfociti luče gama globulin koji nazivamo antitelo. Sve ove ćelije izvršavaju tačno određene zadatke. Sve je lepo organizovano.

Važno je da znamo da će Božanska Inteligencija uvek stvarati nove matične ćelije u koštanoj srži.

Međutim, da bismo imali zdrav imuni sistem, neophodno je da sve ove ćelije postoje u tačno određenim procentima. Mi na te procenete ne možemo da utičemo. Na njih utiče Božanska Natprirodna Inteligencija, koja je sve to i osmislila, stvorila i uskladila.^(81, 82)

DENDRITSKE ČELIJE

Prestizhni naučni časopis *Priroda* (*Nature*, od 29. avgusta 2002), pod naslovom: „Susret sa dendritskom ćelijom: blisko upoznavanje sa antigenima, cirkadijalnim ritmovima, pobjeda mozga nad sirovom snagom” objavio je poseban članak o dendritskim ćelijama.⁽⁸³⁾

Antigen je informacija o ćeliji raka ili virusu. Dakle, naučnici su otkrili kako dendritske ćelije prenose informacije T limfocitima.

Božanska Natprirodna Inteligencija je sve osmislila, i zato mi ne moramo da brinemo ni o čemu. Međutim, brinemo, iako je ovo posao Božanske Inteligencije. Brinemo, a ne bi trebalo.

Najvažniji deo imunog sistema je grudna žlezda. Kada mlade matične ćelije odu u grudnu žlezdu, zvanu timus, tek tamo postaju T limfociti.

Grudna žlezda je „specijalni centar za obuku”, jer T limfociti su obučene ćelije. Oznaka „T” potiče od naziva za grudnu žlezdu – timus.

Možemo reći da ćelije tu dobijaju „T diplomu”. Kada belo krvno zrnce „diplomira na univerzitetu Timus, dobija T diplomu”. Zato ih nazivamo T limfocitima.

Sem grudne žlezde, važan deo imunog sistema jesu i krajnici i slepo crevo. U praksi se slepo crevo često operiše, ali naučnici su kasnije otkrili da je ono puno T limfocita.⁽⁸¹⁾

ZAŠTO SU NAM POTREBNI KRAJNICI I SLEPO CREVO?

Slepo crevo se nalazi tačno u sredini, na mestu gde se završava tanko crevo i počinje debelo. Zašto nam je tu potreban imuni sistem? Zato što se u debelom crevu nalaze bakterije. U tankom crevu ne bi trebalo da bude bakterija. Kada bakterija pokuša da uđe u tanko crevo, na putu joj se žustro ispreči T limfocit: „Briši oдавde!”

T limfociti štite tanko crevo. Slično je sa krajnicima. Mi udišemo mnogo bakterija. Zato se u ždrelu nalaze krajnici sa mnoštvom T limfocita koji nas štite.



T limfocit luči nešto i predaje B limfocitu. Uvek je T limfocit taj koji izdaje naređenja.

Sve je delo Uma Prirode. Mi nismo dizajnirali sami sebe. Deo imunog sistema su limfni čvorovi i limfni sudovi, slični kapilarima. T i B limfociti neprekidno se kreću po limfnim sudovima. Naravno, oni putuju i kroz krvne sudove. Limfociti su veoma važni. Oni međusobno komuniciraju i sarađuju.

U pomenutom naučnom članku opisano je kako T limfocit luči nešto i predaje B limfocitu, tj. „govori mu šta da radi”. Uvek je T limfocit taj koji izdaje naređenja B limfocitu.⁽⁸¹⁾

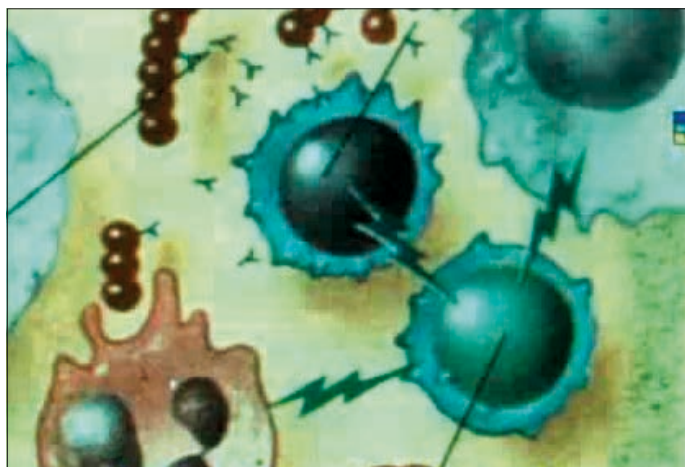
U unutrašnjosti krvnog suda postoji mnoštvo crvenih krvnih zrnaca, granulocita... Oni su spremni da izađu u spoljašnjost krvnog suda kako bi izvršili neki zadatak.

Ukoliko bakterije vrše invaziju, recimo streptokoke napadaju naše tkivo, istina je da mi toga nismo svesni. Ali Božanska Inteligencija zna. Zato su poslate ove ćelije, tj. granulociti – da reše problem.

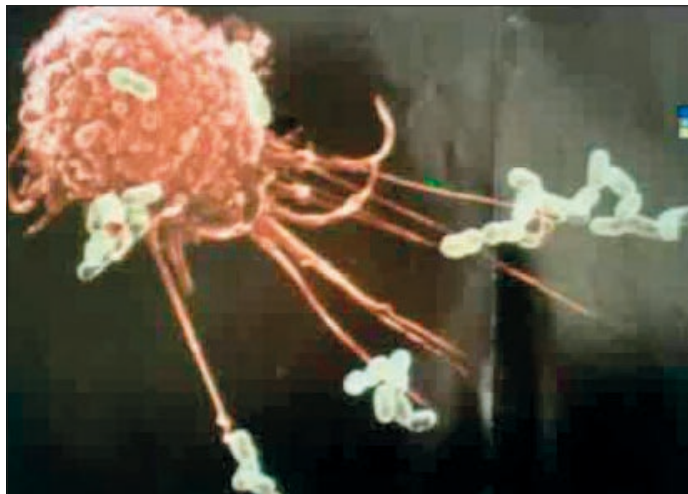
T limfocit izdaje naređenja B limfocitu putem informacije (varnice). B Limfocit zatim stvara antitela. Ovi sitni ipsisloni (y) jesu antitela.



T limfocit izdaje naređenje B limfocitu putem varnice. B limfocit zatim stvara antitela.



T limfocit izdaje naređenje granulocitu da pojede bakteriju.



Ove bakterije su već vezane.



Kada primakne bakterije površini, granulocit se otvara.

Antitela su poput policijskih lisica. Kada policajac uhvati kriminalca, on mu prvo stavlja lisice, zar ne? Isto se događa i ovde.

Pošto je bakterija vezana, T limfocit izdaje naređenje granulocitima da je pojedu.

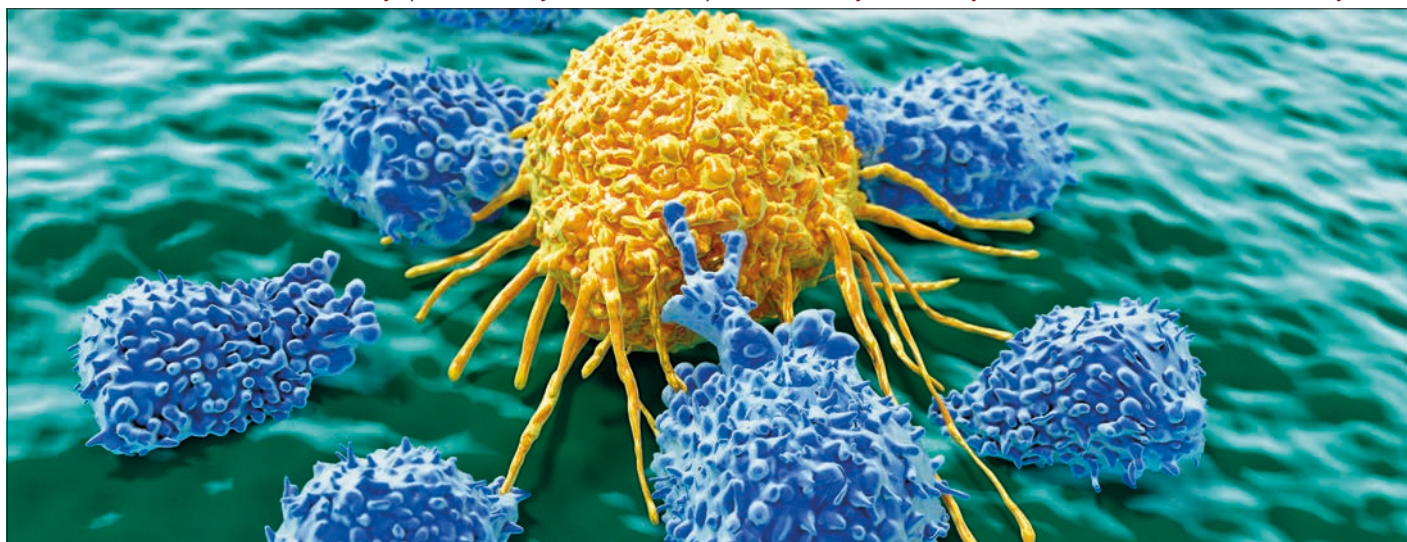
Nakon što su bakterije vezane, granulocit ih uništava. Granulociti imaju pipke koji se zovu pseudopode. Postoji gen koji upravlja pseudopodama. Taj gen prima varnicu i pseudopoda se aktivira. Zato, iako granulocit nema oči, on tačno zna gde su bakterije.⁽⁸¹⁾

Na slici koja ilustruje naučni članak, vidi se ćelija ubica, koja se prikačila na ćeliju raka. Ćelija ubica stvara nož kojim ubada ćeliju raka, ona gubi svoju supstancu i umire.

T limfociti, koji su opkolili ćeliju raka, ne znaju kako ta ćelija izgleda. T limfocit prvo proverava identitet ćelije, upoređujući ga sa podacima dobijenim od dendritskih ćelija. Ako se podaci poklapaju, zaključuje da je posredi ćelija raka.

Kada prepoznaju ćeliju raka, T limfociti počinju da je ubijaju, tako što luče jedinjenje poznato kao limfokin ili limfotoksin. Ćelija raka umire.

Na slici je prikazana ćelija ubica kako se prikačila na ćeliju raka. Ćelija ubica zatim stvara nož i ubada ćeliju raka.



T limfociti su po izgledu mali i okrugli. Ali kada se varnicom aktivira njihov gen za lučenje limfokina, izdužuju se. Čelija raka je gotova.

Šta će se desiti sa njenim ostacima? Na scenu stupa čelija zvana makrofag i sve to pojede. Sve počisti. Sjajan sistem, zar ne?⁽⁸¹⁾

U čoveku je čitav ovaj program već zapisan. Potrebno je samo da se pošalje varnica koja će aktivirati sistem.

To je posao Božanske Natprirodne Inteligencije. Mi ne možemo sami da aktiviramo nijedan jedini gen.

Postavlja se pitanje pod kojim uslovima Božanska Inteligencija može da izvrši taj zadatak. Zadatak koji voli i u kojem uživa. Kada može najefikasnije da ga obavi?

ODBACIVANJE VOLJE BOŽANSKE NATPRIRODNE INTELIGENCIJE

Božanska Natprirodna Inteligencija ne može da izvrši svoj posao ukoliko joj to ne dozvolimo. Kada brinemo o svemu tome, u stvari joj ne damo da radi posao koji voli, kada nas je strah, kada strepimo, kada kažemo: „Bolestan sam, imam rak, plašim se!”

Kada se ponašamo kao da nam niko ne pruža podršku, kao da se niko ne bori za nas, kao da ne postoji program protiv raka ili drugih bolesti, tada otežavamo posao Božanskoj Inteligenciji.

Na taj način odbacujemo Božansku Inteligenciju i naš predodređeni život, budući da smo obmanuti od strane Antiživotne Sile. Ona je ta koja tada stupa na scenu.

Čovek nikada neće otvoreno odbaciti Božansku Inteligenciju. Da bi nas naterala da odbacimo bezuslovna ljubav Božanske Inteligencije, Antiživotna Sila nas obmanjuje, sugerišući nam: „Uradio si nešto loše. Zgrešio si. Nisi slušao želje Božanske Inteligencije. Ne sećaš se? Mrziš neke ljude. Ne prastaš. Zato si dobio rak. Kaznila te je ta tvoja Božanska Inteligencija!”, itd...

Antiživotna Sila sugeriše da Božanska Inteligencija hoće da nas kazni i usmrti, i tada čovek veruje da nema nikoga na svojoj strani, nikoga da ga brani.

Bez obzira na sve, kad dobijemo rak ili obolimo od neke druge bolesti, Božanska Inteligencija je spremna da aktivira sistem za ozdravljenje.

Međutim, kada se plašimo, kada smo besni, kada brinemo, Antiživotna Sila koristi tu priliku i sugerise nam da budemo besni na Boga, blokirajući tako naše ozdravljenje, jer blokira aktivaciju gena.

Božanska Inteligencija najefikasnije može da izvrši svoj posao kad sve ovo saznamo, shvatimo, osetimo i uzvikujemo: „Više se ničeg ne bojim. Ovo je divna spoznaja! Nisam do sada znao za ovo! Slava Bogu koji upravlja mojim genima!”

Ovo je istina, ovo je nauka. Mi uz sebe imamo Božansku Inteligenciju koja nas bezuslovno voli, koja nas neprekidno stvara i štiti. Predivno, zar ne?

Potrebno je da gajimo poverenje u Božansku Inteligenciju, njenu ljubav i njen princip.

Kada ljudi shvate ovu istinu, odjednom se na njih spušta čitav pljusak varnica Božanske Inteligencije.

Postoje mnogi koji su od raka ozdravili, i mnoge od njih lično poznajem. Zaboravili su da imaju rak. Bolest za njih više ne postoji. Sada uživaju u životu. Božanska Inteligencija jeste Istina, Put i Život!^(4, 7, 19, 28, 30, 31, 35, 43, 54, 58, 64, 66, 70, 95, 97)

PRIMER IZ PRIRODE

U časopisu *Nauka* (u br. 295, od 11. januara 2002), objavljen je veoma zanimljiv naučni rad: „Polno uslovljen redosled izleganja i adaptivna populatorna divergencija kod ženki vrabaca”.⁽⁸⁴⁾ Šta to uopšte znači? Zvuči komplikovano, zar ne?

*Ukoliko čovek bude biće ljubavi, imaće zdrav, srećan i dugovečan život;
ukoliko pak bude biće suprotnosti, suprotnost će i imati.*

Naučnici pokušavaju da nam saopšte da, kako se čini, majka ptica zna kog pola treba da bude ptiče iz njenog prvog snesenog jajeta. Prilično neverovatno, moglo bi se reći!

Mama ptica kaže: „Hoću dečaka” i – snese jaje. Suština je u tome da nam naučnici saopštavaju da ptice to znaju.

Umesto da odaju slavu Božanskoj Inteligenciji i Njenim zakonitostima, naučnici uzdižu ptice u nebesa jer one, navodno, znaju.

Ovde se u stvari dešava sledeće: priča o vrapcima jeste zanimljiva. U SAD, svojevremeno, u državi Njujork doneta je zabrana držanja vrabaca kao ljubimaca, i mnogi ljudi su ih pustili na slobodu. Ovih ptica danas ima posvuda po Sjedinjenim Državama.

Kada su u državi Njujork vrapci bili pušteni na slobodu, masovno su se nastanili u Kaliforniji i Arizoni.

Ovo se dešavalo 1939, a 1959. godine raširili su se po Njujorku. I sad, pogledajte njihovu populaciju 1979. a zatim i 1999. godine.

Nenaseljene vrapcima ostale su samo Stenovite planine. Izuzev tog planinskog lanca, ima ih diljem SAD.

Na primer, za vrapce su životni uslovi u Alabami veoma povoljni. Toplo je, vegetacija je bujna, ima dosta insekata. U prvom jajetu je gotovo uvek mužjak. Nije im stoga potrebno mnogo mladunaca.

Kod vrabaca u Montani, sasvim suprotno, u prvom jajetu je gotovo uvek ženka. Zašto? Zato što su životni uslovi mnogo lošiji, te je neophodno više zdravih ženki kako bi reprodukcija bila veća. To su naučnici utvrdili. Narav-

no, neki od njih su obmanuti i žive u uverenju kako je ta ptica pametna. Ljudi za osobu koja nije pametna kažu da ima „ptičji mozak”. Međutim, naučnici sada kažu da smo mi, ljudi, gluplji od ptica, jer ne možemo da odredimo pol prvorodenog deteta, a vrapci, eto, mogu.

Istina je da to ne rade ptice, već Božanska Inteligencija, jer Ona održava ravnotežu u ekosistemu, upravljajući genima.

Ne treba da težimo tome da izlečimo sami sebe, treba da težimo pravdi Božanske Inteligencije i Njenoj božanstvenosti. Božanska Inteligencija je ljubav. Zato, kada ste sa zakonitostima Božanske Natprirodne Inteligencije, vi uživate u ljubavi i slobodi.

Mnogi kažu da vole Božansku Natprirodnu Inteligenciju, ali ne uživaju slobodu.

Božanska Inteligencija ne želi da nam određuje šta da radimo, a šta ne. Ona nam daje pravo ličnog izbora.

Mnogi pitaju: „Šta mislite, šta Božanska Inteligencija želi da ja uradim?” To samo znači da ta osoba strahuje od Božanske Inteligencije i da je ne poznaje.

Divno je kada ljudsko biće želi da prati volju Božanske Inteligencije. Njoj je svejedno jer je odluku prepustila pojedincu. Ukoliko se čovek pita šta Božanska Inteligencija želi od njega, istina je da ga Ona voli svojom bezuslovnom ljubavlju, te da želi da ljudsko biće bude – ljubav.

Božanska Inteligencija želi da čovek uživa u slobodi svoga izbora. To ne znači da je Ona digla od njega ruke. Dala mu je slobodu da izabere.⁽⁸⁴⁾

SLOBODA I LJUBAV

Čovek najbolje funkcioniše kad je slobodan i okružen ljubavlju. Divno je kada znamo da se Božanska Inteligencija brine o ljljanima i pticama. To je istiniti i jedan jedini Um Prirode. Zato čovek ne treba da se brine. Božanska Inteligencija zna šta mu je neophodno.

Čovek uvek shvata Božansku inteligenciju crno-belo, kao da mu Ona nešto dopušta, a nešto drugo zabranjuje. Uvek

se pita šta sme a šta mu je zabranjeno. Istina je da Božanska Inteligencija nikada ne funkcioniše u takvim relacijama.

PRIMER NASTANKA AUTOIMUNE BOLESTI

Kod mog kolege, u program „novog života”, došla je jedna žena sa artritisom, nesanicom i povišenim krvnim pritiskom. Bila je u užasnom stanju. Nije mogla da spava. Kada bi uzela lekove za pritisak, bila bi pospana i depresivna. Boleli su je zglobovi. Iz njene priče se jasno videlo da se kod nje razvio ozbiljan autoimuni reumatoidni artritis, zbog osećaja krivice zbog toga što se razvela od muža.

Njen muž je lekar. Razlog razvoda je bio taj što je njen muž transvestit. Jednom kad se vraćala iz kupovine, nije mogla da otvori ulazna vrata. Zavirila je kroz prozor u kuću, i videla muža u njenoj haljini kako se ogleda pred ogledalom. Frapirala se. Od tada nije osećala nikakvu polnu želju prema njemu. Nije mogla da podnese to čemu je bila svedok. Trudila se da sačuva brak, smatrajući da Božanska Inteligencija ne želi da se ona razvede.

Što se više trudila, sve je jače mrzela muža i sve se više udaljavala od ustrojstva Božanske Inteligencije. Što je češće razmišljala o razvodu i priželjkivala ga, sve je jasnije videla besno lice Božanske Inteligencije. Pala je u depresiju. Bila je u teškom stanju. Osećala je da zaslužuje kaznu. Radi toga su se njeni T limfociti izmenili i počeli da napadaju zglobove.

Bila je dobra vernica i mislila je da se nalazi u nevolji, jer je po veri samo preljuba razlog za razvod.

Ipak se razvela.

Savetovala se sa mnogima, i rečeno joj je da mora da se vrati mužu, kako bi mogla da zasluži mesto u Raju.

Razmišljala je: „Moj muž nije počinio preljubu, a ipak sam se razvela. U tome je moj problem.”

Moj kolega je ćutao, razmišljajući, pa je upitao: „Da li ste želeli da on učini preljubu?” Briznula je u plač i odgovorila potvrdno. Pitao ju je zbog čega, a ona je rekla: „Da bih mirne savesti mogla da se razvedem.”

Kakav je to mir?! On da poćini preljubu, da bi ona imala mirnu savest?

To je legalizam. *Tuđa greška donosi mi mirnu savest.*

U takvom miru nemoguće je uživati. Treba da uživamo u miru jer nam je Božanska Inteligencija oprostila greh. To je jedini izvor našeg mira.

Legalistički mir bi glasio: „Nisam ja pogrešio, on je! Ja sam dobar.” To je najgori oblik zla jer se radujemo tuđim sgrešenjima. Spolja, taj nam nije učinio ništa loše, ali duboko u sebi, mi se loše osećamo.

LAŽNI MIR I LAŽNA MIRNA SAVEST

Mnogo je ljudi koji tako nešto nazivaju svojom ispravnom verom. Mnogi priželjkuju takvu situaciju. Žele da njihov supružnik poćini preljubu, kako bi mogli da se razvedu. Na taj način će opravdati razvod i imati mirnu savest. Da li je to prava vera? Mislím da nije. Dakle, dva stava u verama stvaraju nam velike probleme. Prvi je da ono što Bog sastavi, niko ne može da rastavi, a drugi da je preljuba izuzetak.⁽⁸⁴⁾

Moj prijatelj nije znao šta toj ženi da odgovori. Znao je šta nije u redu sa njenim organizmom, ali nije mogao da joj pruži „novi početak” u životu. Pomolio se: „Bože, pomozí mi. Njoj je potrebna Tvoja svetlost jer ja nemam odgovor.”

Moj prijatelj, koji vodi program „novog života”, često se pomoli usred savetovanja. Naravno, ne zatvarajući oči. Dok sluša pacijenta, on traži pomoć od Božanske Inteli-

gencije, jer sam ne zna odgovor. Kada pacijent prestane da govori, do njega stiže varnica. Vrlo zanimljivo, zar ne?

To je mudrost. Moj prijatelj je shvatao tu mudrost. „Ono što Bog sastavi...” – ove reči su veoma važne.

Šta uopšte znači izraz: „Ono što je Božanska Inteligencija sastavila, čovek ne može da rastavi”? Da li njen brak potpada pod tu definiciju? Svi kažu da ih je Bog spojio, ali to je laž. U tome je ključ. Žena je verovala da je njen

brak bio „ono što je Bog sastavio”. Prema njenoj izjavi, žena je smatrala da ju je sa mužem spojila Božanska Inteligencija. Moj prijatelj je pitao zašto je tog uverenja. Rekla je: „Venčali smo se u crkvi.”

Postavlja se pitanje: ukoliko se neko venčao u crkvi, da li to znači da ih je Bog sastavio? Naravno, sveštenici će odgovoriti potvrdno. Oni bez problema izgovaraju taj tekst. U tome leži ozbiljan problem. Većina ljudi sama je izabrala supružnike a posle izjavljuju da je to Božje delo. Moramo biti iskreni prema sebi.

Prijatelj je zatim upitao ženu da li je volela svog muža. Odgovorila je da misli da nije.

Pitao je zašto smatra da ih je Božanska Inteligencija spojila. Ona je medicinska sestra, a on lekar. Tražio je istinski razlog njene udaje za tog čoveka. Uzdahnula je: „Da budem iskrena, najveći razlog bio je taj što je lekar.” Na njegovo pitanje da li sada može da tvrdi da ih je Božanska Inteligencija sastavila, potpuno se zbunila.

Naposletku je prijatelj izjavio kako mu se čini da ih je sastavio – novac.

„Ono što je Bog sastavio...” – ozbiljna je izjava. Božanska Inteligencija nam zapravo poručuje: ako nas je Ona sastavila, nikad se nećemo razvesti.

Mnogi ponekad razmišljaju o razvodu.

Zašto? Zato što nije Božanska Inteligencija ta koja ih je spojila. Da jeste, nikad ne bi ni pomišljali na tako nešto.

Jednom je neka žena iz publike, tokom predavanja, rekla da joj ponekad dođe da baci muža kroz prozor. Da je on zaista dar Božanske Inteligencije, nikada joj takva misao ne bi pala na um.

Ljudi istinu uvek shvataju legalistički.

Tako je moj prijatelj napokon uvideo šta da kaže onoj ženi: prekršila je treću zapovest. Zašto? Zato što je ime Božanske Inteligencije koristila uzalud. Uplašila se. Njen greh joj se činio sve krupnijim. Otkrila je da je veća grešnica nego što je prvobitno mislila.

Još je kazao: „Zar nije strašno kada ljudi koriste Božje ime, a zapravo ih je spojio novac?” Bila je zapanjena. Kada se saopštava ovako nešto, ne sme se koristiti kritički ton. Smeškajte se. Budite mirni i govorite tiho. Tako je i ona na osnovu njegovog tona mogla da nasluti praštanje.

Nije je osuđivao. Zašto?

Zato što je znao da joj je Božanska Inteligencija već oprostila. Smisao ukazivanja na greh jeste da bismo znali da nam je oprošteno. Žena se vajkala: „Koliko sam zgorešila!” Zatim joj je rekao da joj je Božanska Inteligencija oprostila što je činila preljubu. Zapanjila se: „Ja učinila preljubu!”⁽⁸⁴⁾

ŠTA JE JOŠ PRELJUBA?

Kada ne volite nekog, a imate polni odnos sa tom osobom, to je preljuba.⁽⁸⁴⁾ Božanska Inteligencija nije dozvolila polni odnos samo zato da bi bila zadovoljena forma braka. Pacijentkinja je shvatila da je moj prijatelj u pravu. Čim je tu istinu pojmla i izrekla, bilo joj je oprošteno.

Greh je oprošten čim se shvati i prizna. Kada bismo samo znali šta sve Božanska Inteligencija oprašta!

Ljudi u potpunosti zanemaruju Isusov oprostaj na krstu, i neprekidno brinu kako da opravdaju sami sebe. Brinu o tome da li su ispunjeni formalni uslovi.

Nakon što je prijatelj ženi rekao da joj je oprošteno, u neverici je pala na kolena i zahvalila mu se.

Svima nam je oprošteno. Mnogima je danas neophodno da to čuju. Zašto? Zato što ljudi gledaju u krst, ali praznog srca.

Opet se pitamo: zašto? Zato što nisu razumeli pravi karakter Božanske Inteligencije.

Žena iz ove priče je u trenutku istinske spoznaje bila oslobođena krivice i odala je slavu Božanskoj Inteligenciji. Nije mogla ponovo da se uda, budući da je razmišljala o tome da se vrati mužu, kako bi izbrisala svoj greh. Kakav pogrešan koncept!

„Svojim delima brišem svoj greh. Brisanjem počinjem nog greha zaslužujem odlazak u Raj” – upravo ovako mnogi razmišljaju. Ni pomenuta žena nije mislila da je velika grešnica ali je otkrila da je licemer.

Kada se, nakon što joj je sve oprošteno, našla u naručju Božanske Inteligencije, konačno je mogla da se odmori. Spoznala je istinu, i mogla je da uživa u slobodi. Artritis,

povišen pritisak i nesanica su se povukli. Do nje su stigle životne varnice. Aktivirao se gen za melatonin, i mogla je ponovo da spava. Pritisak joj se normalizovao. Više nije bila u stresu. T limfociti su se vratili u normalu.

To je karakter Božanske Inteligencije, on nas leči. To je suština zdravog života. Često sam i sam govorio svojim pacijentima da treba da ostvare bolji odnos sa zakonitostima Božanske Inteligencije.

Međutim, nije moguće izgraditi takav odnos dokle god ne shvatite Njen pravi karakter. Kad ga napokon shvatite, poželete da živite u skladu sa Njenom bezuslovnom

ljubavlju i ustrojstvom. Dakle, naglašavam da je za čoveka najvažnije da zaista upozna pravi karakter Božanske Inteligencije. U tome je sva suština.

Proteklih decenija, ja to činim svakoga dana. Mogu ljudima da ukažem na karakter Božanske inteligencije kroz istinu. Tada mogu da je zavole i čim se nađu u Njenom naručju, biće izlečeni.

Slava Božanskoj Inteligenciji i njenim zakonitostima, jer ona nas je porivom bezuslovne ljubavi osmislila, stvorila, dala nam i nastavlja da nam daje život!⁽⁸⁴⁾

TA DIVNA VODA

U „novom početku” treba da usvojimo i svakodnevno primenjujemo osnovna životna načela, uz radovanje. Na žalost, mnogi misle da se novi početak bavi pojedinostima. Međutim, koncept programa „novog početka” počiva na činjenici da su ljudi zaboravili upravo one osnovne stvari, podredivši svoje živote određenim pojedinostima. To je razlog zašto čovek ne postiže prave rezultate.

Ukoliko osnovne stvari uradimo kako treba, Božanska Inteligencija će se pobrinuti za ostalo. Najvažnija među osnovnim stvarima je – voda. Čist vazduh nam je svakako neophodan za život, ali oko vode se Antiživotna Sila baš potrudila. Učinila je da zaboravljamo na nju. Kad god nam Božanska Inteligencija svojim signalima i mudrošću ukazuje na to da pijemo vodu, mi tražimo i pijemo nešto drugo. Smatram da Božanska Inteligencija ima velikih problema da nas navede na konzumaciju čiste i zdrave vode, a upravo to bi trebalo da činimo, uz poimanje činjenice da slobodom tog izbora raspolažemo.

Mislim da su ljudi u današnje vreme izgubili tu slobodu. Nemaju više ni slobodu da osećaju žeđ, budući da su preplavljeni bukom i pogrešnim signalima od strane Antiživotne Sile, koji su nadvladali njihove gene. Tako, kad im Božanska Inteligencija uputi signal za žeđ, oni tu žeđ i ne osećaju, jer je signal blokiran.⁽⁸⁵⁾

Božanska Inteligencija ne može da postigne da osećaju žeđ. Zašto? Zato što su zaokupljeni drugim stvarima. Brinu o nečemu, ljuti su na nekoga, boje se... Božanska Inteligencija šalje signal za žeđ, ali oni to ne uviđaju.

To je kao kada su zaokupljeni nečim u tolikoj meri da ne mogu ni da spavaju. Božanska Inteligencija želi da ljudi spavaju i šalje signal genu za melatonin, ali buka je za-

klonila taj gen i signal ne može da se probije. Zašto? Zato što prihvataju buku „zlih zvučnika” više nego varnice Božanske Inteligencije. Antiživotna Sila im dodatno sugeriše: „Ne možeš da spavaš jer brineš”, ubeđujući ih da je to normalna pojava.

Međutim, to uopšte nije normalno. Naime, iako čoveka muče razne brige, Božanska Inteligencija može da aktivira gen za melatonin i čovek bi trebalo da zaspi. Naravno, svi imamo nešto o čemu bismo mogli da brinemo, ali ukoliko sve naše brige prepustimo Božanskoj Inteligenciji, tada može da se aktivira gen za lučenje melatonina. Tako treba razmišljati. Isto važi i za pijenje vode. Moderan čovek izgubio je slobodu da tako razmišlja, shvata i oseća.

Naučnici su izračunali koliko je čoveku dnevno potrebno vode. Predlažu da se popije 1 litar na oko 20 kilograma telesne težine.

Istina je da ljudi piju daleko manje vode. Pa ipak, ne osećaju žeđ! Njihov organizam se prilagodio, i sada mogu da opstanu i bez dovoljno te životvorne tečnosti.⁽⁸⁶⁾

Navešću jedan zanimljiv primer. Današnja hrana je preslana i prezačinjena. Izgubljeni su svi prirodni ukusi. Sve se promenilo.

Do pre nekoliko decenija, ljudi nisu mogli da jedu preterano slanu i začinjenu hranu. Međutim, danas se od ma-

lih nogu navikavaju na slane grickalice i sl. Prihvatili su nebrojene loše navike. Čulo ukusa im se prilagodilo lošim namirnicama.

Brojne nacionalne kuhinje nude upravo ovakvu hranu: meksička, japanska i kineska jela, na primer, jako su začinjena i slana, a korejska su teška za varenje.

BUBREG SE PRILAGOĐAVA LJUDSKOM NAČINU ISHRANE

Dok je dr Šang Li studirao medicinu, jedan njegov profesor napravio je ime proučavajući bubrege korejskih pacijenata. Stekao je svetsku slavu utvrdivši da se bubrezi njegovih sunarodnika drastično razlikuju od onih kod američkih građana. Kada čovek unese hranu, dok bubrezi izbacuju otpadne materije u urin, oni ujedno reapsorbuju i potrebne materije, recimo soli i elektrolite. Dakle, bubrezi čuvaju ono što je organizmu neophodno.

Bubrezi obično apsorbuju natrijum, kalijum, a na kraju otpadne materije izbacuju u urin. Dakle, bubrezi normalnih ljudi služe za apsorpciju organizmu potrebnih materija.

Pomenuti profesor je utvrdio da bubrege njegovih zemljaka, Korejaca, ne zanima apsorpcija korisnih materija. Zašto? Zato što te materije neprestano stižu. Stalno pristiže previše soli i zato nema potrebe da bubrege apsorbuje te materije. Ovo saznanje je šokiralo naučni svet. Bubrege se, da rezimiramo, prilagodio čovekovom načinu ishrane.⁽⁸⁵⁾ Zato je Korejcima teško da se priviknu na drugačiju vrstu hrane. Ipak, opet pitamo: zašto? Zato što tada više ne unose velike količine soli, ali njihovi bubrezi i dalje izbacuju svu so kroz mokraću. Tada u organizmu opada nivo soli i oni žude za slanom hranom. Zato, kada se program „novog početka” održava u Koreji, prva tri dana ljudima je veoma teško. Posle isteka ta tri dana, njihovi bubrezi počinju da se prilagođavaju, i s vremenom postaju „normalni”.⁽⁸⁵⁾

Voda je veoma važna. Kada jedete preslanu i prezačinjenu hranu, nivo vode u vašem organizmu pada na minimum. To izaziva ozbiljne zdravstvene probleme, a da

čovek toga nije ni svestan. Naučnici su izveli jedan eksperiment: odstranili su delić želudačnog zida i pokušali da utvrde da li postoje razlike između ljudi koji piju dovoljno vode i onih koji čine suprotno. Želudačni zid se sastoji iz tri sloja. Spoljašnji sloj je trbušna maramica, srednji je mišićni, a unutrašnji žlezdani. On se sastoji od raznih žlezda: za kiselinu, za sluz, itd...

Želudac luči jaku kiselinu. Da bi zaštitio ćelije od te kiseline, želudac takođe luči i gustu sluz, koja oblaže njegovu unutrašnjost, kao zaštitni sloj. Ako je sloj sluzi dovoljno deo, kiselina ne može da prođe i povredi želudačne žlezde.

Kada čovek pije dovoljne količine vode, sloj sluzi je deblji, i želudac je zaštićen. Naučnici su ustanovili da je sloj sluzi tanji kada čovek unosi manje vode (desna slika).

Tada molekuli kiseline probijaju sloj sluzi i počinju da oštećuju veoma važan žlezdani sloj. Mnogi ljudi imaju problema sa varenjem, peče ih želudac, a sve to može da se reši uzimanjem dovoljnih količina vode.

Voda je osnovna stvar. Ako ne pijete dovoljno, nehotično ćete stvoriti probleme svome organizmu.^(85, 86)

ZNAČAJ VODE ZA NEUROTRANSMISIJU

Na poprečnom preseku jednog nerva, ako ga uvećamo, videćemo mnoštvo mikrovlakana. Ako izvučemo jedno vlakno i uvećamo ga, ono će izgledati kao vodovodna cev. Unutar vode nalaze se tuneli. Kada uvećamo jedan od tunela, u njegovoj sredini se nalazi prazna cev.

Kroz tu cev putuju neurotransmitske vezikule tj. transportni molekuli koji prenose serotonin i endorfin. Dakle,

neurotransmisija, odnosno prenos moždanih izlučevina koje nazivamo neurotransmiterima, najdelotvornije se odvi-

ja kada dovoljno vode okružuje tunel. To je situacija kada pijemo dovoljno vode. Kao što vidimo, voda ima ogroman posredni uticaj.^(85, 86)

ZNAČAJ VODE ZA ZGLOBOVE

Ako pogledamo jedan zglob, uočićemo kost a na površini kosti belu tvar – hrskavicu. Tu je i krvni sud koji snabdeva zglob. Krvni sud doprema vodu do hrskavice. Hrskavicama je neophodna dovoljna količina vode. Naše hrskavice moraju biti glatke kako bi ublažile trenje.

Ako se ne pije dovoljno vode, događa se sledeće: hrskavica postaje dehidrirana i gruba. Trenje se pojačava i mnogo se lakše dobija artritis. Naravno, neophodno je piti dovoljno vode kako bi bubrezi pročistili krv i stvorili urin. No, stvaranje urina nije jedina uloga vode. Ona zaista ima

uticaja na svaki delić organizma. U našim ćelijama rade mnogi složeni molekuli, razni elektroliti, kalijum, magnezijum, natrijum... Svima njima je neophodna voda kako bi bili aktivni. Kada nema dovoljno vode, čitav sistem se usporava.⁽⁸⁶⁾

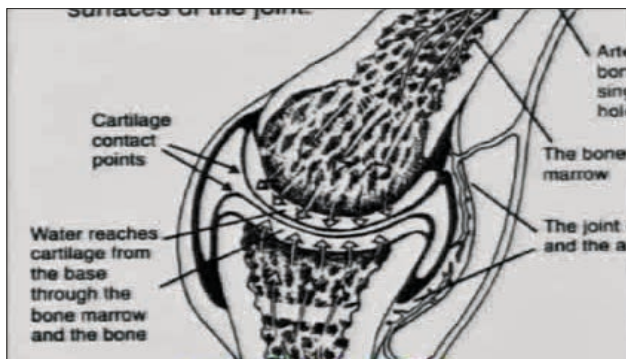
ISTINA O VODI

Sve što je do sada rečeno o vodi jesu naučne činjenice. Međutim, potrebna nam je istina o njoj. Istinu daju činjenica i varnica (ljubav). Voda je veoma važna, to jeste medicinska činjenica, ali sada se okrećemo punoj istini. Pogledajmo sledeći primer.

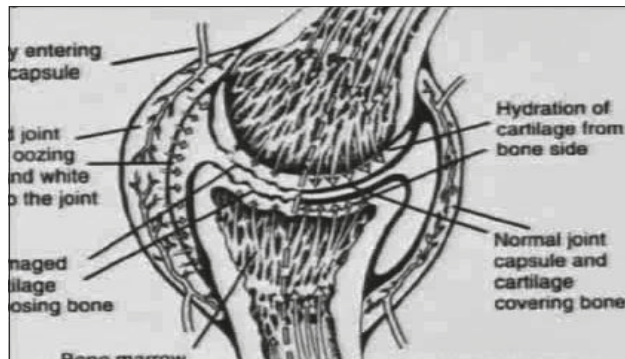
Muž je premoren. Pod stresom je. Konačno stiže kući. Telefonira ženi i kaže kako je premoren: „Šta mi spremaš večeras?” Žena odgovara: „Umoran si. Spremiću ti nešto što voliš.” Kad iscrpljeni muž čuje da žena sprema jelo kojim želi da mu ugodí, već sama ta činjenica oslobađa ga dela stresa.

Mnogi stručnjaci uče nas kako da se oslobodimo stresa. Smatram da previše komplikuju jer je stvar u suštini vrlo jednostavna.

Evo još jednog primera. Petogodišnji dečak je izašao napolje da se igra. Jedan stariji dečak je počeo da ga udara i vređa. Mlađe dete je pod stresom. Kako da ga oslobodi-



Prikaz primereno hidrirane hrskavice



Prikaz dehidrirane i grube hrskavice

dimo toga? Da ode kod mame? Tako je! Majka ga prima u naručje. To je oslobađanje od stresa. Ne može biti jednostavnije.

Dok čitamo brošure o oslobađanju od stresa, sve dobro zvuči, ali kada pokušamo da primenimo te savete u praksi, nije nam jasno šta treba da radimo.

Nažalost, nemamo majku kojoj bismo otrčali u zagrljaj. Majčin zagrljaj je jedino mesto gde dečak može da se oslobodi stresa, gde može da dobije ljubav i ojača samopouzdanje.

Da li naše majke mogu da urade to za nas, odrasle? Ne, ne mogu. Ali dobro je imati sećanje na tako brižnu majku. Pomaže i da se prisetimo šta je majka radila, jer i to nas oslobađa od stresa. Supruge su te koje mogu odraslog muškarca da oslobode od stresa. I u braku, supružnici se ponekad posvađaju. Ali, ako se razmišlja samo o svađi, onda ni nema želje da se stupa u brak. Inače, već sama ideja da će biti u braku, da će imati nekog, oraspoloži čoveka.

Zašto? Zato što je ljudima dojadilo da budu sami. Nisu imali kome da požele laku noć, dobro jutro... Te male stvari pozitivno utiču na gene, ako zaista volite osobu sa kojom ste. Ako je ne volite, onda za vas ništa nema smisla. Ma koliko se trudili, ništa što kažete neće imati smisla. Gde nema ljubavi, nema ni smisla. Ma koliko god vi glumili, to neće aktivirati vaše gene.

Muškarac pod stresom, dakle, dolazi kući umoran. Čim je zakoračio u kuću, žena kaže: „Pripremila sam ti toplu kupku.” Muž ulazi u kadu punu tople vode i opušta se. Shvatili ste? Čim se na taj način opustite, oslobađate se stresa.

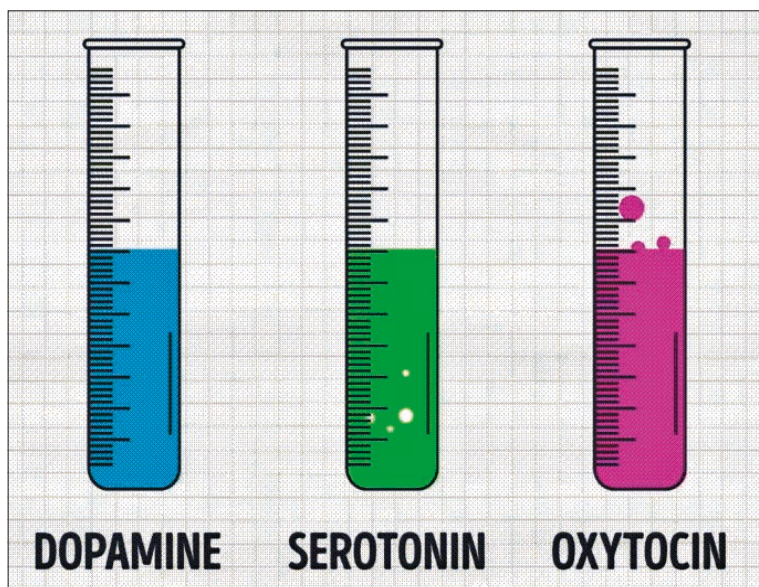
Ako je voda hladna, nećete postići efekat. Zašto? Ljubav nije hladna. U hladnoj vodi nećete se rešiti stresa. Toplota je važna, jer su ljudi toploti dodelili značenje ljubavi.

Pošto naši geni reaguju na značenje koje nekoj stvari ili događaju dodelimo, oni će se aktivirati na sve što podseća na ljubav, odreagovaće na sve što ima slično značenje.^(23, 85)

Voda je sama po sebi veoma prijatna. Kada smo pre izvesnog vremena začeti u majčinoj utrobi, svi smo nastali u vodi. Ona za nas ima značenje doma jer je i naš prvi dom bio voda, dom u telu naše majke. Voda je stoga simbol ljubavi i prijatnih osećanja.

Dakle, nama je bilo najprijatnije upravo u majčinoj utrobi. Zato kasnije, tokom života, kada god dođu u dodir sa vodom, ljudskim bićima naviru ta sećanja.

Privilegija je roditi se, biti unuča, imati baku i dedu. Moj prijatelj se sa bakom često osećao bolje i lepše nego sa majkom. Mati mu je bila stroga, uvek ga je nečemu podučavala. Majke ponekad više pažnje posvećuju detetovom učenju, nego pružanju ljubavi tom istom detetu. Kada god bi mu majka prišla, on se pitao čemu li će sad da ga uči. Ali baku tako nešto nije zanimalo.



Svakog trenutka, u zavisnosti od osećanja čoveka, njegov hormonski milje i biohemija se menjaju. Ljubav = najviši nivo dopamina, serotoninina i oksitocina. Sreća = najviši nivo serotoninina, dopamin i oksitocin u minimumu. Tjeskoba = minimum dopamina, serotoninina i oksitocina i nema. Depresija = malo više dopamina nego kod tjeskobe, minimum serotoninina, oksitocin zanemarljiv.

Baka je želela samo da mu pruži ljubav. Predivna su to osećanja. Baka moga prijatelja umrla je pre punih četrdeset i pet godina ali on je se i danas seća. Tada se njegovi geni aktiviraju, jer se priseća upravo toga – kako je njena ljubav aktivirala njegove gene. Dakle, naši geni reaguju po principu bezuslovnog refleksa.

Svi smo mi devet meseci proveli u vodi u majčinoj utrobi. To je bio najbolji period naših života. Nismo ga bili svesni, ali podsvesno pamćenje je jako. Zato ljudi vole vodu.

Veoma je važno da tuširanju dodelite dobro značenje. Kad se potopite u kadu punu vode i kažete: „Dušo, hvala

ti!”, aktiviraju se geni za serotonin, melatonin i dopamin. Aktiviraju se svi dobri geni. Zašto? Zato što uživate u ljubavi.

Sećate li se kako ste bili zaljubljeni? To je snažan osećaj. Svi su geni bili aktivni. Kad god biste čuli ili videli voljenu osobu, vaši geni bi odreagovali. Sama pojava ljubljene osobe bila je dovoljna.

Danas više nije tako. Mora da se učini nešto više! Neki to zovu „magijom”. Zna li kako da povratite magiju u svoj život?

POVRATAK MAGIJE

Pre prelaska na „novi način” života, Ana nije uviđala koliko je njen muž pod stresom zbog posla. Kada je to pomenuo, Ana mu je rekla da dà otkaz. Njihova ljubav je oživela. „Dušo, učini bilo šta što smatraš smislenim, jer smisao je u životu najvažniji. Izgleda mi da posao kojim se baviš nema za tebe smisla.”

Tako je Ričard smogao snage da dà otkaz. Nije to učinio jer više nije mogao da radi, već zato što mu je žena rekla da je tako bolje.

Nije li to divno?

U taj brak su se vratile varnice. Supruzi je iskreno stalo do muža. Više joj nije važan novac. Smisao je ključ svega.

Kada samo pomislim koliko ljudi žrtvuje smisao zarad novca! Ako to predugo traje, varnice nestaju i geni postaju neaktivni.

Srećan sam što su ovo dvoje, Ana i Ričard, povratili varnice. Možda im je sada teško sa finansijske strane, ali sreća i nada su tu. Otpočeli su novi život.

Ako ste proučavali psihologiju, sigurno ste čuli za Karla Junga. Jung je govorio o podsvesnom pamćenju, koje je nazvao „kolektivnim nesvesnim”. Ranije nisam shvatao o čemu govori, ali sada znam da je pogodio suštinu. Zato svi, na primer, volimo vodu. Jer ona za sve nas ima isto značenje. Ukoliko vam se nekom nesrećom dogodi da se davate, voda za vas više neće imati toliko pozitivno

značenje. Naši geni se aktiviraju kad dođemo u dodir sa vodom, kada je osetimo na koži, kada ugledamo jezero, reku... Zašto se naš gen aktivira? On reaguje na značenje koje voda ima za nas.

Uvideli smo smisao. Jezero kao jezero ne bi trebalo da aktivira naše gene. Ali, u podsvesti pomišljamo: „To je moj dom, moja mama, ljubav!”, i geni se aktiviraju.

U tom smislu, pijenje vode je mnogo značajnije od pukog zadovoljavanja fiziološke potrebe organizma. Kada uzmemo u obzir oba slučaja, shvatićemo koliko voda igra značajnu ulogu u našem zdravlju. Zato bih voleo da povratite izgubljenu slobodu da pijete vodu.

Antiživotna Sila truje vodu i u nju stavlja svašta. Umesto da uživamo u zdravoj, čistoj vodi, pijemo začinjenu tekućinu, odnosno koka-kolu, pepsi i slične napitke. Na taj način ne uživamo u vodi već u onome što je u nju dodato. Voda sama po sebi postaje manje važna. Antiživotna Sila čini da uživamo u specifičnim, umesto u osnovnim stvarima, što nas udaljava od Božanske Inteligencije.⁽⁸⁵⁾

„Mi nismo samo pasivni posmatrači. Mi stvaramo naš svet, jer svet je jedna konstrukcija ljudske svesti.”

LJUBAV JE AKO VOLITE NEKOG I PREUZIMATE ODGOVORNOST ZA GREH TE OSOBE

Moj prijatelj je kupio francuske sunčane naočare za sedamdeset i pet dolara. Kad je s porodicom putovao brodom, nagnuo se da posmatra talase. Njegova mlađa kćerka je izjavila da i ona želi da vidi vodu. Bila je još mala i nije mogla da dosegne pogledom preko ograde.

Otac ju je podigao. Tada je pozelela da proba njegove naočare. Krenuo je da joj ih stavi na nos. U trenutku kad je devojčicu pozvala sestra, ona se naglo okrenula i očeve prelepe, skupe naočare bućnule su u more.

Devojčica nije mogla da shvati njihovu novčanu vrednost. Za nju je i pet dolara puno. Otac je morao da joj objasni koliko su zapravo koštale. Dete se pitalo da li su naočare skuplje od lutke, jer, lutku su platili pet dolara. Tata je rekao da naočari vrede kao petnaest lutki. Dete se zapanjilo.

Da li je mala kćerka trebalo da plati naočare? Ne, naravno, ona to ne bi mogla. Ali, bio je to preveliki greh za nju i okrenula se protiv oca. Udarala ga je dok ju je držao u naručju: „Ti si kriv, tata! Zašto si mi stavio naočare?!”

Zašto je to rekla? Zato što apsolutno ne može biti odgovorna za ono što se desilo. Ona želi da bude odgovorna, ali shvata da ne može.

Isto tako i mi ne možemo biti odgovorni za svoje grehe. Zato optužujemo Božansku Inteligenciju, jer znamo da nas bezuslovno voli.

Kako je otac trebalo da odgovori na detetovu tvrdnju da je sam kriv? Tu tvrdnju je morao da prihvati kao veru. Da li je mogao da kaže: „Kćeri, ti si kriva”? Da li bi to bio odnos zasnovan na ljubavi? Ne bi.

To bi bio legalizam. Ukoliko bi joj tako odgovorio, ne bi je naučio istini.

ISTINA JE LJUBAV A NE ČINJENICA

Ako volite nekog, onda preuzimate odgovornost. Ako volite nekog, a ne želite odgovornost, to nije ljubav. Pokazaću vam primere. Prorok Isaija kaže (Is 63): „Gospode, zašto si nas pustio da odlutamo sa tvojih puteva?” Isaija se moli za svoj narod, za narod koji se iskvario i zapao u greh (Is 63:17).

Antiživotna Sila je to učinila, iskvarila je narod.

Međutim, baš kao što je kćerkica mog prijatelja optužila oca, tako i prorok zna za krivicu svoga naroda, ali tu krivicu prebacuje na Boga. To je vera.

Prorok zna da Božanska Inteligencija nije kriva, već narod koji se odao grehu, ali prebacuje krivicu na Božansku Inteligenciju.

Šta to zapravo znači? Isaija moli Božansku Inteligenciju da preuzme odgovornost za svoj narod. „Ti znaš da mi nismo sposobni da preuzmemo odgovornost za sebe. Znam da me voliš. Dakle, Ti si odgovoran!”

To je hrabrost o kojoj govori Jovan u svom jevandelju. To je sloboda. Bolje je tako, nego da vlada strah. Odnos

baziran na strahu nije pravi odnos. Shvatate li? Ne bojim se ničega i motivisan sam. Mene ne pokreće strah. Znam da mogu da ga odbijem od sebe.

Put ustrojstva Božanske Inteligencije mnogo je zabavniji. Zato je Pavle rekao: „Ako ne širim jevanđelje, teško mi se piše!” Dok sam bio legalista, to sam shvatao: „Ako ne činim kako mi Bog kaže, jao meni!”

Međutim, pogrešno sam shvatao. Sada to vidim ovako: „Da ne radim to što radim, ne znam šta bih radio. Moj život ne bi imao smisla.” To je upravo ono što je i Pavle govorio: „Teško mi se piše.”

Nije istina da Božanska Inteligencija poručuje: „Čoveče, ako ne uradiš ono što želim, teško tebi.” Nje se ne

treba plašiti, jer Ona jeste bezuslovna ljubav, i uvek će odgovornost za naše grehe preuzimati na sebe.

Pogledajmo sledeći zapis (Is 63:17): „Zašto si pustio da otvrdne srce naše i da te se ne boji?” Ovde vidimo Isaijin lični odnos sa Bogom.

To je divan odnos. Setite se reči: „Ti si kriv, tata! Zašto si mi stavio naočari?!” i očevog odgovora: „Izvini, dušo, ja sam kriv.” No, kćer je na to rekla: „Izvini, tata. Ja sam kriva.”

Zašto je dete promenilo mišljenje? U ljubavi je to moguće.

Dakle, kada vaš partner zna da ga volite, promeniće mišljenje. Dozvolite mu to. To je normalno.

Ako vaš partner ne menja mišljenje, to znači da vas se boji. Strahuje od kritike. Dajte mu slobodu da menja mišljenje.

Žene po svojoj prirodi često menjaju mišljenje. Nemojte misliti da to nije prirodno. Zar nije divno što Božanska Inteligencija dozvoljava takav stav, takvu hrabrost, takvu slobodu?⁽⁸⁵⁾

VODA OSLOBAĐA OD STRESA

Možete li da uđete u praznu kadu i opustite se? Ako vam to polazi za rukom, nešto zasigurno nije u redu! Nije u pitanju voda, već smisao koji ona ima. Taj smisao aktivira naše gene, iako nisu u direktnom kontaktu sa vodom. Dakle, povrh medicinskih činjenica koje ukazuju na značaj vode, postoji i smisao koji voda ima za nas. Ona predstavlja duh i karakter Božanske Inteligencije.

Zato je glas Božanske Inteligencije opisan kao *zvuk mnogih voda*. Zbog svega ovog zaista вреди piti vodu, barem osam čaša dnevno. Čim se probudite, ispijte dve čaše. Potom između doručka i ručka popijte još dve, popodne takođe dve. Uveče, barem jednu. Tada će ceo vaš organizam imati dovoljno vode. Sve vaše ćelije osećaću se kao u toploj kupki.^(87, 88)

Dakle, pijenje vode važno je za oslobađanje od stresa. Kada ste u stresnoj situaciji, a nemate kraj sebe ni majku, ni baku, možete da ih se priselite. Ako imate životnog pratioca koji vas voli, on će vam pomoći da se oslobodite od stresa. Veoma je jednostavno!

Ja sam prirodan i emotivan čovek, i nikad se drugom ne bih izjadao, ali osobi koju volim kažem skoro sve. O meni baš sve zna samo Božanska Inteligencija, koja me bezuslovno voli i prašta mi.

Divno je kada proučavamo i upoznajemo pravi karakter Božanske Inteligencije, i kada živimo u skladu sa njim.

Najbolje je da u svome svakodnevnom odnosu sa ljudima, ako nas neko i uvredi, ne reagujemo preterano. Nemojmo žuriti da uzvratimo istom merom.

Nemojmo povrediti tu drugu osobu. Ostanimo mirni. Biće nam drago što reagujemo u skladu sa voljom Božanske Inteligencije. Imaćemo svoj mir.

Božanska Inteligencija će nam dati mir, koji ovaj svet ne može da nam pruži. Tako ćemo se osloboditi stresa i dozvoliti vodi da radi za nas.^(85, 88)

Dakle, rekli smo da je voda veoma važna na osnovnom nivou.

Iznad te divne vode nalazi se *prava* voda, a to je ljubav prema Božanskoj Inteligenciji, sebi i svemu oko sebe. To će nas osloboditi stresa. Slava životu i blagodetima življenja!

Mi, ljudska bića, izuzetno smo važni jedni drugima, ako se razumemo i volimo. Ljudima je neophodno da imaju ljubav svog partnera. Međutim, mnogi nemaju takvu osobu u svojim životima. Zato moramo da se okrenemo istini, koja je put za naš zdrav i srećan život, a koji se ogleda u ustrojstvu Božanske Inteligencije.

ISTINA I „FENOMEN TAŠTE”

Video sam zanimljivu naučnu fotografiju pod naslovom „Buldožer”. Na slici je žaba krastača, vrsta koju nazivaju velikom zelenom žabom. Vide se i punoglavci, u prilično nezavidnoj situaciji, u barici koja je na putu da pre-suši. Voda će ispariti i oni će uginuti. Žaba kopa kanal kako bi im dovela vodu. Kopa kanal poput buldožera.

U članku piše da ženke polažu jaja i odu, a očevi su ti koji paze na mladunce. U blizini ovih punoglavaca prošao je auto i odsekao im put do vode. Ostala je samo barica. Zato na slici žaba kopa kanal.⁽⁸⁹⁾

Ako mislite da je ova žaba mudra, u zabludi ste. Naučnici tvrde da su ove žabe pametne. Na Edinburškom univerzitetu u Velikoj Britaniji, vršeni su eksperimenti sa domaćim svinjama.

Većina ljudi misli da će svinje pojesti šta god im date, ali naučnici su otkrili da to nije istina. Svinje neće pojesti baš sve. Međutim, naučnici su utvrdili da je *čovjek* jedino biće koje će pojesti sve što mu date.

Ako svinje hranite hranom koja sadrži sedamdeset odsto čistih proteina, one će pojesti samo onoliko proteina koliko im je potrebno. Nakon toga više ne jedu iako su i dalje gladne. Dakle, kad unesu dovoljnu količinu proteina, svinje prestaju sa jelom.

Počeće ponovo da se hrane tek kada im date niskokaloričnu hranu siromašnu proteinima. Istraživači iz Edinburga su zaključili da svinje mogu da kontrolišu unos proteina u organizam.⁽⁸⁹⁾

Može li svinja to zaista da uradi? Zaključak je da može. To je činjenica.

Ovakve izjave i zaključke moj prijatelj profesor naziva „fenomenom tašte”.

Znate li zašto baš tako?

Tašta mog prijatelja došla je iz ekonomski nerazvijene države, da vidi svoje unuče u visoko industrijalizovanoj zemlji, koje nije videla godinama. To je petogodišnji dečak i baka mu je konačno došla u posetu. Dešavalo se to početkom sedamdesetih.

Unuk se igrao autićem na daljinsko upravljanje. U domovini njegove bake za takve igračke nije se ni znalo. Baka je prvi put videla taj čudnovati autić, koji bi išao prema njoj, onda skrenuo i obišao je, a zatim bi se vratio kod njenog unuka. Baka nikad nije čula ni za daljinsko upravljanje. Znate li šta je rekla? „Ovo je sjajna zemlja. Ovde i autići znaju šta rade!” Kada sam pročitao rad naučnika iz Edinburga, pod naslovom: „Svinje mogu da ograniče unos proteina”, pomislio sam da su ovi naučnici na istom nivou zaključivanja kao tašta moga prijatelja.

Kada ne poznajete Božansku inteligenciju, vaše zaključivanje biće diskutabilno, bez obzira na to koliko ste pametni. Istina je da sada znamo da postoji mudrost Božanske Inteligencije. Ona je ta koja je žabi spasiteljki poslala varnicu.⁽⁸⁹⁾

KOMUNIKACIJA MEĐU ČELIJAMA

Govorili smo o raku. Ukazaću vam na još jedan zanimljiv aspekt imunog sistema. Pominjali smo T limfocite. U naučnom časopisu vidimo sliku T limfocita, a ispod njega ćeliju raka. Oboleli od raka i dalje imaju T limfocite. Prvobitni njihov zadatak, koji im je Božanska Inteligencija dodelila, bio je da uništavaju ćelije raka.

Međutim, kod većine obolelih od raka, T limfociti ne rade svoj posao iako i dalje imaju gen za lučenje materija koje ubijaju rak. Naučnike je zanimalo zašto T limfociti pacijenata obolelih od raka ne rade svoj posao kada sretnu ćeliju raka.

Evo šta se tada događa. Svi oni divni geni u T limfocitima, koji bi trebali da luče jedinjenje koje ubija ćelije raka, ne rade ništa. Nisu aktivni.

Zašto je tako? Zato što ti geni nisu potrebni. A zašto nisu potrebni? Zato što taj pacijent i dalje živi starim nači-

Naučno je dokazano, sve ćelije čoveka međusobno komuniciraju. Slikovito ću to objasniti na sledeći način: T limfocit je našao ćeliju raka i sada se „rukuje“ sa njom. „Zdravo raku. Kako si? Dobro. Hvala na pitanju. Do viđenja, prijatno“. To je sve što se dogodi! T limfocit ode.

nom života, koji ga je i doveo do bolesti. Puši, pod stresom je, besan je, mrzi sve živo... Oboleli i dalje stvara mnogo slobodnih radikala i oštećuje svoje gene.

Na osnovu životnog stila obolelog, T limfocit će zaključiti da ta osoba ne želi da se njene ćelije raka ubiju⁽⁸⁹⁾ već želi da ih bude još više, a T limfociti samo reaguju u skladu sa porukom koju im šaljemo. Oboleli svojim načinom života ubija T limfocite, i pospešuje nastanak ćelija raka.

Svaka ljudska ćelija ima sopstvenu inteligenciju i reaguje u skladu sa porukama koje stižu do nje. T limfocit je zaključio da oboleli *voli* ćelije raka. Zato, kada T limfocit

sretne ćeliju raka, na njegovo pitanje: „Kako si?“, ona odgovara: „Odlično! Sve bolje i bolje. Moj domaćin i dalje puši, jede nezdravu hranu, besan je, ne veruje, u njemu nema ljubavi, mrzi sve i svakog...“

To se zaista i dešava u organizmu čoveka. Svaka ćelija ljudskoga tela zadržala je svoju sopstvenu inteligenciju. Ranije nismo imali ova saznanja. Dakle, ukoliko se ne promeni antiživotni način života, T limfociti će biti pasivni, zbog toga što način života suprimira njihovu životnu funkciju, ubija ih, a pogoduje ćelijama raka.

GEN CD28 I B7

Naučnici su nedavno došli do još jednog otkrića. Naime, u pitanju je struktura kod T limfocita, nazvana CD28. Nije se znalo čemu to služi, koja je njegova uloga. Postoji realnost kada ćelija raka stvara jedinjenje B7. Dakle, ćelija raka luči novi protein B7.

Potom se jedinjenje ćelije raka B7 spaja sa jedinjenjem T limfocita CD28. Ćelija raka poručuje da ima nešto za T limfocit. Pruža mu B7. Prilikom komunikacije između njih, ćelija raka traži da je T limfocit ubije. Zašto? Više joj se ne dopada sredina u kojoj živi.

Ona poručuje T limfocitu: „Ovde mi više nije lepo. Nekad je stizala zdrava voda, zdrava hrana i alkohol. Ovaj čovek je bio uvek ljut, uvek zabrinut. Nekada je bilo lepo živeti u ovom organizmu. Ali ne znam šta se to desilo. Više nam ne stiže loša hrana. Gladna sam. Ovaj čovek više ne unosi ono što volim. Prestao je da puši, više ne stiže alkohol... Rešio se svih svojih briga, i prepustio ih neko-

me ko ga bezuslovno voli. Više nema slobodnih radikala. Više nije zabavno živeti ovde!“ Ćelija raka uistinu shvata da je čovek okrenuo novi list u životu.⁽⁸⁹⁾ Ovo je živa istina. Naš način života šalje jasnu poruku našim genima.

Bez obzira na to koliko često govorili našim T limfocitima da ubiju ćelije raka, dokle god im našim načinom života šaljemo antiživotne poruke, T limfociti će nas ignorisati. Zašto? Zato što ih svojim načinom života ubijamo a pretvaramo se da želimo suprotno. Naše želje i način života moraju da se poklapaju. Tada ćemo T limfocitima poslati pravu poruku.

Zato je važno da zaista budemo iskreni.⁽⁹⁰⁾

Kada CD28 prepozna B7, tada počinje destrukcija ćelije raka. Tada T limfocit stvara jedinjenje koje ubija ćeliju raka. Kada ćelija raka ne luči B7, T limfocit je ne ubije, a kad luči B7, T limfocit je ubije.

DUALISTIČKA FILOZOFIJA, LICEMERJE I ZDRAVLJE

Pa ipak, nije lako činiti tačno onako kako znate da bi trebalo. Ukoliko se želje i način života ne podudaraju, T limfociti su zbunjeni. Nije im jasno kakvu im poruku šaljemo. Recimo, ukoliko osoba želi da smrša. Odlučila je da ponedjeljkom, sredom i petkom ide u teretanu.

Ali ona mrzi te dane, i misli: „O, ne, sreda je! Opet moram u teretanu!” Tada se njene masne ćelije zapitaju: „Želi li da smrša ili ne?!” Upravo se to događa. Mnogi ljudi koji žele da oslabe muče se u teretanama, a mrze vežbanje, pa škrguću zubima i gledaju na sat, i bude im lakše tek kada završe i odu kući. Njihove ćelije zaključuju: „Mislimo da ovaj čovek ne uživa u gubljenju težine. Mi, masne ćelije, ostaćemo tu gde jesmo.”

To je čisto licemerje. Osoba radi vežbe, iako ne želi. To je dualistička filozofija življenja. Ljudi česti slično postupaju, verujući da su njihovo telo i um odvojeni entiteti, u šta ih je ubedila Antiživotna Sila. Ali, telo i um su zapravo jedan entitet.^(89, 90) No, žitelji ove planete masovno su prihvatili dualističko shvatanje.

Naš organizam čine Duh i Sveti duh. Recimo, dok nisam primio Sveti duh, bio sam samo čovek tj. fizičko te-

lo. Ali kada je životni duh ušao u mene, postao sam živa duša. Sada sam upravo to. To nam poručuju i Sveta knjiga, sveti spisi ali i savremena nauka.

Savremena nauka, tačnije kvantna fizika, hemija, biologija, medicina... nedvosmisleno potvrđuju da sve što postoji jeste nastalo i obitava zahvaljujući svesnosti i bezuslovnoj ljubavi Natprirodno Inteligentnog Uma tj. Božanske Inteligencije.

Dr Din Radin iz Kalifornije (SAD), sa Instituta za netičke nauke, potvrđuje: „Svest je organizacijsko načelo. Nešto što stvara red i organizuje energiju. Razlika između žive i mrtve osobe jeste u svesti. Dve minute pred smrt, kada se izvuče organizacijsko načelo iz tela, ono počne da se dematerijalizuje i život se gasi.”⁽¹²⁹⁾

„Ako se ide do krajnosti, može biti da samo pomoću namere možeš izdvojiti ono što ti je potrebno iz tvoje



Duša (Duh) = Fizičko telo. Svesnost = Sveti duh. Svesnost u fizičkom telu = Živa duša. Živa duša = Ljudsko biće (čovek).

I sâm sam, kao lekar i akademik, potvrdio da nauka XX i XXI veka jasno daje do znanja da „svesnost jeste ta koja organizuje i materijalizuje energiju, čineći naše telo i svet oko nas materijalnim i vidljivim”. Istina jeste da je svesnost osnova svega, jer, bez svesnosti nema ni materijalizacije energije, što znači da bez svesnosti nema ni života.⁽¹³⁰⁾

okoline, kako bi održao svoju fizičku kondiciju”, konstatuje dr Din Radin.⁽¹²⁹⁾ „Svest je temelj postojanja”, zaključuje prof. dr Amit Gosvami sa Univerziteta Oregon (SAD). „Svest je polje mogućnosti. Svest je Svet mogućnosti”, zaključio je prof. dr Rupert Šekdrejk iz Londona (Velika

Britanija).^(129, 130) Navešću ovde još jedan od mojih publikovanih zaključaka: „Mi nismo samo pasivni posmatrači. Mi organizujemo elektromagnetne talase u čestice našeg tela, stvarajući sebe i svet oko nas. Svet je jedna konstrukcija ljudske svesti.”

SVESNOST = SVETI DUH KOJI DAJE ŽIVOT

Antiživotna Sila kaže da duša postoji odvojeno, i da ulazi u naše telo, a kada umremo odleće nekuda. Svi ljudi koji se leče (ili žele da smršaju), svoju težnju baziraju na ovom dualističkom shvatanju – na odvojenosti tela i duše. Zato ti tretmani i ne uspevaju, jer geni reaguju na smisao. Geni su zbunjeni. Čovek vežba, a oni se do tle pitaju: „Zašto ovaj čovek vežba, kada to toliko mrzi?”

Sveti duh (svesnost) i fizičko telo jedan su entitet. U Knjizi života to se naziva izmirenjem. Dva odvojena entiteta postaju jedno. Božanska Inteligencija želi da postigne da naš organizam bude jedno. Tek kada naše fizičko telo i svesnost postanu jedno, možemo da uživamo u miru i spokoju. Više nismo u sukobu sa samim sobom. Tada možemo da uživamo i dok vežbamo. Ako pak radimo vežbe

istovremeno misleći o tome kako ih mrzimo, to je posledica prihvatanja dualističkog shvatanja.^(89, 90)

Dakle, da bismo živeli zdravo, moramo da odbacimo dualizam. Moramo da se vratimo saznanju da nas je Božanska Natprirodna Inteligencija osmislila i stvorila tako da budemo *jedno*.

GUBLJENJE TELESNE TEŽINE

U ovom svetu vladaju brojne zablude po pitanju gubljenja telesne težine. Mnogi ljudi poste, mada post nije najbolja reč. Ti ljudi gladuju. Post je više duhovna kategorija, a kada ljudi pokušavaju da izgube na težini, to je najpre gladovanje. Ukoliko zarad težine gladujemo, stalno ćemo biti gladni.

Međutim, ukoliko postimo iz duhovnih razloga, nećemo imati taj konflikt, jer ćemo se uzdržavati od jela svojevoljno, sa zadovoljstvom i radošću. Nećemo priželjkivati hranu.

Međutim, kada gladujemo zarad smanjenja težine, stalno ćemo osećati apetit.

Kad u TV reklamama, npr., vidimo sladoled, mrzećemo ceo svet. Kada pomislimo kako ne smemo ni da ga okusimo, u našem organizmu će se pokrenuti uslovni refleksi.

Ranije, kad god bismo pojeli sladoled, naš organizam bi lučio insulin. Kada ugledamo sladoled na TV ekranu i krene nam pljuvačka, naš organizam počinje da luči insulin, kao što je naučno i dokazano. Dakle, nismo uzeli ni zaloga, a naše telo luči insulin.

To je i te kako opasno!

Neki ljudi koriste veštačke zaslađivače poput aspartama, jer žele da smršaju, a vole sladoled. Kada popijete napitak

sa veštačkim zaslađivačem i osetite slast, vaše telo luči insulin. Mozak je zaključio: „Stiže šećer!”

Što se tiče mozga, aspartam je isto što i šećer. Mozak poziva pankreas, poručuje mu da se pripremi i – pankreas počinje da luči insulin.

Pankreas u prvoj fazi izluči malo insulina, a tek kada šećer stigne izlučuje koliko je potrebno. Priprema i rad! Dakle, pankreas izluči nešto insulina u sklopu pripreme. Ovaj organ ne zna koliko će šećera stići i zato čeka. Petnaest sekundi kasnije šećer stiže, i pankreas luči onoliko insulina koliko je potrebno.

Dakle, u drugoj fazi izluči se veća količina.

Ukoliko se koriste veštački zaslađivači tj. lažni šećeri, pankreas je dobio poruku od mozga i izlučio insulin za prvu fazu. Zatim čeka da stigne šećer. Prolazi 12 sekundi, prolazi 15 sekundi... Šećer ne stiže! Prođe i 18 sekundi... Kad prođe recimo 20, pankreas poziva mozak: „Da li si ti to poručio da stiže šećer?” – „Jesam”, odgovara mozak. Pankreas na to kaže: „Ništa mi nije stiglo. Jesi li ti to poludeo?!”

Na ovaj način dolazi do sukoba mozga i tela, što je više nego loše. Pod dejstvom laži nastao je dualizam.^(89, 90)

NEOPHODNA DUHOVNA I BIOLOŠKA ISKRENOST

Kada se koristimo lažima, naš organizam razvija dualistički sistem rada. Mozak govori jedno, a telo drugo, i ne mogu da se slože. Božanska Inteligencija to naziva podeljenom kućom. Sprat i prizemlje razmišljaju svako za sebe. Zakonitost Božanske Inteligencije jeste da razjedinjena kuća neće opstati.

Radi toga moramo biti iskreni u umu, i duhovno i biološki. To je važno i po pitanju hrane koju jedemo.

Ako konzumiramo prirodnu biljnu hranu, a patimo za životinjskom, tada živimo dualistički i u našem telu postoji konflikt.

Da bismo bili zdravi i srećni, sve što činimo treba da činimo iskreno, sa ljubavlju, verovanjem i radošću. Neophodno je da budemo biološki i duhovno iskreni.

Iskrenost je suština programa „novog života”, koji će nam dati zdravlje i sreću.

Ako budete stalno unosili aspartam umesto šećera, proces koji sam opisao ponavljaje se i pankreas će na kraju izgubiti poverenje u mozak.

Nakon toga, kada mu mozak bude poručio: „Stiže šećer”, pankreas će odgovoriti „Aha, kako da ne!”, i prestaće da reaguje. Nakon toga nastupa raspad sistema.

GENI ZAHTEVAJU ISKRENOST

Naši geni zahtevaju iskrenost i reaguju na nju. Zato se osećamo neprijatno kad lažemo druge. Zašto je to tako? Zato što su geni stvoreni da reaguju na iskrenu poruku. Božanska Inteligencija ne traži i ne očekuje od nas da budemo savršeni. Čoveku je teško da dosegne savršenstvo. Stvorena bića su nesavršena bića.

Mi ne možemo da živimo hiljadu godina, ali možemo znatno duže nego što sada živimo. Ako osoba poput mene,

koja javno uči ljude o nečemu veoma važnom, ne živi u skladu sa onim čemu uči druge, onda će to podsvesno

„Iako imamo jasne naučne dokaze da ljudi u XIX, XX, i XXI veku žive i po nekoliko vekova, neshvatljivo je da 99,99% stanovništva, svesno predoseća kraj svoga života, podosta godina, i pre navršetka jednog veka njihovog života.”

biti veliku stres za tu osobu (tj. mene). Međutim, ni ja u potpunosti ne ispunjavam standarde koje ovde navodim,

pošto su ti standardi veoma bliski savršenstvu, a ja, naravno, nisam savršen.

BITNA JE STALNOST I UMERENOST

Recimo, ako prekomerno jedemo, stvaraćemo više slobodnih radikala. Ukoliko previše vežbamo, takođe ćemo stvarati previše slobodnih radikala. Bitna je stalnost, tj. kontinuitet i umerenost. Tu spadaju i stresne situacije. Ja, inače, već godinama, u svojoj biti, jedem samo biofotonsku (prirodnu, sirovu, živu) hranu.

Međutim, danas sam pojeo činiiju prženog crnog luka. To je za mene poslastica. Moj gen za užitak poručio je da mi se ta hrana sviđa. Ali moj gen zdravog života poručio mi je da ne jedem luk. Taj sistem je ugrađen u sve nas. Danas sam poslušao gen za užitak i stomak mi se ne oseća dobro.

Nisam ispunio standarde o kojima govorim na svojim predavanjima. Da li sam bio iskren prema svojim načelima? Nisam. A da li sam sada iskren? Jesam, jer sam priznao! Pre nego što ste mi vi oprostili, već mi je oprostila Božanska Inteligencija. Siguran sam da ste shvatili.

Bitno je da posedujem svesnost i savest, da sam svestan svojih postupaka. Znam da me Božanska Inteligencija bez-

uslovno voli, i da mi oprašta grehove i pre mene samog. Pošto je nemoguće da svojim načinom života stopostotno ispunim standarde koje promovisem u predavanjima i životu, kako je onda moguće da nisam pod stresom?

Iako je nemoguće do kraja zadovoljiti standarde onoga što čujemo, pročitamo ili sami ispričamo, rešenje je zaista divno. Kada shvatimo da nismo do kraja ispunili standarde koje promovisemo, sa sigurnošću znajmo da nas Božanska Inteligencija i dalje voli. Moramo da i dalje verujemo u bezuslovnu ljubav Božanske Inteligencije, a ona to uistinu i jeste.

ŠTA JE NAŠE SAVRŠENSTVO?

Naše poverenje i vera u bezuslovnu ljubav Božanske inteligencije računaju se kao naše savršenstvo. To znači da se vera računa kao pravednost. Recimo, želite da smršate, a mrzite da radite vežbe. Znači da ne bi trebalo da mrzite vežbanje, ali još uvek ne možete da uživate u takvoj vrsti napora.

Kako onda postići da vaši geni odreaguju pozitivno i da smršate? Treba da se obratimo Božanskoj Inteligenciji s potpunom iskrenošću: „Ne mogu da uživam u vežbama. Molim te, pomoz mi!“ Tada, iako ne uživamo u teretani, Božanska Inteligencija smatra da uživamo. Zato će aktivirati naš gen i mi ćemo smršati.

Predivno, zar ne? Iskrenost na delu! To je princip Božanske Inteligencije.

Kada saznate za program „novog početka“ u životu, kod kuće nećete moći da ispunite sve standarde koje ste

upravo spoznali i naučili. Mnogi će reći da ne mogu da ozdrave, jer ne postupaju isto kao u ustanovi „novog početka“. To je onda odraz principa Antiživotnog Sistema.

Činjenično gledano, tako je. Ne ispunjavate stopostotno uslove. Ali, da li je to puna istina?! Nije!

Kod kuće nemate instruktore. Kod kuće nemate tako čist vazduh, zdravu izvorsku vodu i lepu prirodu.

Mnogi ljudi počće da brinu. „Šta ću...? Kako ću sad...?“ Počće da misle kako neće ozdraviti. Međutim, nije tako. Geni reaguju na značenje. Smisao je bitan.

„MI ŽIVIMO OD VERE”

„Iako vazduh nije dobar kao u šumi, iako u kući nemam predavače, potrudiću se i daću sve od sebe!”... ili: „Iako ću postići manje nego tokom programa, znam da će mi Božanska Inteligencija pomoći.” Shvatate? Mi živimo od vere.

Dakle, nas će izlečiti vera, a ne vazduh, voda, hrana... Iako okolnosti i sredina nisu savršene, sistem Božanske Inteligencije je i dalje tu. Vera je bitna.^(89, 90, 91, 92)

Može li Božanska Inteligencija, na primer, da kaže ova-ko nešto: „Vazduh nije dobar kao u programu. Nenade, nećeš ozdraviti”? To bi bilo neozbiljno! Ali mi se često prema Božanskoj Inteligenciji odnosimo kao da je Ona baš takva.

Međutim, Božanska Inteligencija je svemoguća, ona nas bezuslovno voli, voli naš novi životni stil, i to nas čini srećnima.

Moj prijatelj ne može da živi zdravo, odnosno onako kako bi trebalo. Stalno je u avionu a najnovija istraživanja dokazuju da su dugi letovi veoma stresni. Na visini od 10.000 metara ima mnogo radijacije. To nije zdravo. Prijatelj često menja vremenske zone, što takođe nije zdravo.

Zamislite ga da kaže: „Ne mogu da budem zdrav jer stalno menjam vremenske zone.” To bi značilo da ignorishe moć Božanske Inteligencije. Iako živi nezdravo, ne želi da bude nezdrav. I dalje želi da bude dobrog zdravlja i

znam da će mu Božanska Inteligencija pomoći. Shvatate li? Vera je ta koja nas leči. Međutim, to ne znači da treba da se odrekemo prirodne ishrane, misli, emocija, osećanja i dela. To bi značilo da prihvatamo dualistički način razmišljanja i življenja. Ovu divnu istinu treba primeniti na sve aspekte života.

Mog prijatelja je zapanjilo na kom je nivou njegovo zdravlje. Kako je moguće da je toliko zdrav? On leti s kontinenta na kontinent, održi dvanaest predavanja, potom hita u sledeću državu, pa se vraća u svoju zemlju, pa leti u Oregon u SAD, potom u Rusiju. Neprekidno putuje i menja vremenske zone.

Međutim, on i dalje ima energije. Kako? Zato što postoji smisao u onome što radi. Snaga i životna energija nalaze se u smislu. Ukoliko bi sve to radio samo zbog novca, i pritom razmišljao kako je na to primoran, razboleo bi se, iako se hrani zdravo i redovno vežba.

Smisao je, dakle, najvažniji.⁽⁹⁰⁾

LAŽNO MESO

Dakle, ako počnete program „novog početka” u životu samo da biste snizili krvni pritisak, onda to nema smisla. Pravi smisao „novog početka” jeste da se konačno spojite sa Božanskom Inteligencijom. „Želim da budem onakav kakvim me je Božanska Inteligencija osmislila.

To je moja sloboda! Tu sam slobodu izgubio i sada želim da je povratim.” – takav novi početak u životu ima smisla. Zato je s duhovnog aspekta loše ako jedemo lažno meso, recimo veganske pljeskavice.

Božanska Inteligencija nas voli, bez obzira na sve, ali želi da budemo duhovno i biološki iskreni.

Šteta je što mnogi to ne mogu da shvate. Oni ne uviđaju duhovnu suštinu zdravstvenih odredbi.⁽⁸⁹⁾

Dakle, za naše zdravlje veoma je važna iskrenost. Kada vežbamo, mrzeći pritom vežbe, to nije zdravo. Zato se ne postižu željeni rezultati. Izgladnjujemo se, a toliko želimo da jedemo.

LEPTIN GEN

Naučnici su jedno vreme smatrali da su masne ćelije „glupe”, da ne rade ništa bitno i da nisu pametne. Međutim, otkriveno je da su te ćelije veoma pametne. Zašto? I one imaju gene a u njima je zapisan jedan zanimljiv program.

Ako pogledamo moj crtež, u masnoj ćeliji ćemo videti jedro i gen. Ovaj gen naučnici nazivaju leptin (*lept* znači mršav, a *in* označava jedinstvenost). Dakle, to je jedinstvenost za mršavljenje. Ovo je potpuno novo otkriće za naučnike.

Ako vaše masne ćelije luče leptin, nećete se gojiti. Gojazni ljudi imaju problema sa leptin genom. Taj gen nije dovoljno aktivan i ne luči dovoljno leptina.

Leptin uzrokuje da mast izađe iz masne ćelije i bude utrošena kao izvor energije. Kod gojaznih ljudi leptin gen ne radi kako treba, nije aktivan.

Moj prijatelj je nekada bio veoma, čak preterano, mršav. To znači da nije mogao da zadrži mast u masnim ćelijama. Zna li zašto? Neću preopširno da ulazim u detalje, ali kao dete bio je izložen stresu. Zato je od treće do pete godine imao hroničnu dijareju. Veliko crevo je bilo iritirano i dijareja se nije smirivala. Njegovi roditelji nisu znali uzrok.

Tada se nije znalo za stres. Nijedan lekar nije mogao da mu pomogne, i roditelji su ga odveli kod jednog istočnjačkog tradicionalnog doktora, koji ga je lečio akupunkturom. Zamislite to! Dečaka starog tri-četiri godine ubadaju iglicama svud po telu. Bio je to još veći stres. Dobio je još goru dijareju, koja je za njega postala normalna pojava.

Njegov organizam nije imao rezerve, jer sve što bi uneo, izlazilo bi napolje. Pošto organizam nije mogao da apsorbira ono što je dečak pojeo, masne ćelije nisu ni skladištile energiju. Njegov leptin gen je bio previše aktivan jer su sve moguće zalihe masti morale odmah biti poslate da budu iskorišćene za energiju.

Mislim da je konačno njegov leptin gen zaključio da može da uspori rad. Zato što je nivo stresa opao.

Dijareja je stala kada su ga krstili. Kasnije je postao religiozan. Pre toga nije odlazio u svoju staru domovinu. Zna li zašto? Tamo mu je bilo grozno. Gadio se svega. Bio je ljut na politički sistem u rodnoj zemlji, u kojoj ste

morali biti iz poznate ili bogate porodice, da biste postali uvaženi građanin. Porodična prošlost bila je veoma bitna. Pri upoznavanju, svako bi prvo gledao vaše poreklo.

Njemu se država u kojoj sada živi dopada, jer je u njoj takvih pojava daleko manje. Bez obzira na poreklo, ljude zanima kakvi ste i po tome vas cene. To mu se čini poštenim.

On nije poticao iz poznate i bogate porodice i shvatio je da za njega nema budućnosti. Digao je ruke od domovine i odselio se. Svesno je mrzeo rodnu zemlju. Decu je upozorio da će ih kazniti ako budu pričali o njoj. Zato njegova deca ne znaju jezik njegove otadžbine, što je velika šteta. Napravio je grešku. Tek kada je postao religiozan, konačno je shvatio da su mu njegovi zemljaci braća u ustrojstvu Božanske Inteligencije. Ona je promenila njegovo mišljenje, i priznao je da je država iz koje je otišao njegova otadžbina. Tada je osetio mir.

Pre nego što je postao istinski religiozan, činjenica da vodi poreklo iz države koju nije voleo bila je za njega stresna. Susreti sa sunarodnicima takođe su za njega bili stresni. Mrzeo je čak i kad mu u ordinaciju uđe neki zemljak.

Prošle godine, njegova domovina bila je domaćin svet-skog prvenstva u fudbalu. Osećao se predivno. Zašto? Ljubav stvara smisao. Da tada nije bio religiozan, i da je još uvek mrzeo zemlju svoga porekla, bez obzira na to da li će njen tim odneti pobjedu ili neće, njemu to ne bi bilo važno. Ne bi mogao u tome da uživa.

Božanska Inteligencija povratila mu je ljubav prema otadžbini. Zato je lučio endorfin dok je gledao utakmice. Ljubav stvara smisao. Ponovo je shvatio da je neophodno voleti, kako bi se taj smisao pronašao.

Ako nam se neprestano nešto gadi, postaćemo usamljeni. Imajmo na umu da je posredi samo naš ponos, koji nam ništa dobro neće doneti.

NEMOJTE DRŽATI DIJETU

Ukoliko se upitamo zašto leptin gen kod gojaznih ljudi nije aktivan, i zašto ne luči leptin, odgovoriću na sledeći način: prvo, gojazni ljudi ne vežbaju. Kada se ne vežba, višak kalorija skladišti se u masnim ćelijama. Međutim, kada se počne sa treniranjem, leptin počinje da se luči, jer je sada neophodno tu mast upotrebiti kao izvor energije.

Radi toga je nužno vežbati, ali i uživati u vežbanju. Ako neko nije u stanju da uživa, neka zamoli Božansku Inteligenciju da mu u tome pomogne, i s vremenom će zavoleti treninge.

Drugo, ako se neprekidno izgladnjujemo, gen za leptin u masnim ćelijama će zaključiti: „Nastupila je glad.” Recimo, kad ekonomija propada, ljudi troše manje novca i više štede. Isto se događa i u masnoj ćeliji kada je neko na dijeti. Nemojte da držite dijetu!

Kada se izgladnjujemo, leptin zaključuje da treba štedeti mast. Tada on postaje škrtac i troši veoma malo masti, zapravo najmanje što može. Zato se tada počinje jesti više nego ranije.⁽⁸⁹⁾

Kada pokušavamo da regulišemo težinu samo na osnovu unosa hrane, prema hrani počinjemo da razvijamo odnos „mržnja–ljubav”. Volimo da jedemo, ali mrzimo da jedemo. Mrzimo da jedemo, ali volimo da jedemo. Prelazimo iz krajnosti u krajnost, što je izuzetno stresno. Tada naši geni ne znaju šta da rade, jer su ta značenja međusobno suprotstavljena.

Odluka „novog početka” u životu najbolji je način za skidanje kilograma. Zašto? Zato što jedete i srećni ste, i vežbate i srećni ste.

Ako prema hrani razvijete odnos „mržnja–ljubav”, biće prisutan konstantan stres.

Osoba gleda hranu i pojela bi je, a mrzi je. Prilikom izbegavanja hrane, želja za njom samo jača. U određenom trenutku ta želja eksplodira, osoba počinje da guta hranu i obuzima je strah.

Antiživotna Sila ume da izvede neverovatne stvari. Pošto se osoba halapljivo naguta, staje na vagu. Iako je pojela samo kilogram hrane, oseća se kao da se ugojila punih deset kila. Za to je odgovorna Antiživotni Sila.

Svaka žena će najpre poverovati ogledalu. U tome je problem! Ženama je važnije kako se osećaju, nego šta kaže vaga. Potom se uplaše i prisiljavaju se na povraćanje. To je česta pojava među mladim ženama. I sami zasigurno znate neku osobu koja je to činila ili, nažalost, i dalje čini.

To je i više nego tužno. Moramo da budemo srećni, šta god da radimo, srećni i kada jedemo i kada vežbamo. Naš organizam je ujedno i sistem Božanske Inteligencije, a on ne trpi da mu se nešto nameće. Sistem Božanske Natprirodne Inteligencije želi da bude srećan i okružen ljubavlju.

Međutim, kada čovek nečemu teži, kada želi nešto da postigne i to pokušava na silu da ostvari, po pravilu će izazvati neželjene posledice. Zato takvo postupanje ne donosi rezultate i takvi pokušaji na kraju dovode do suprotnog efekta, dok se stanje rapidno pogoršava.^(89, 90, 91)

ČOVEK TREBA DA USMERI PAŽNJU NA SVOJE GENE

Ucilju zdravijeg i srećnijeg života, ne treba da se koncentrišemo na ishranu. Čovek treba da se usredsredi na gene. Sada znamo u kakvoj sredini geni vole da rade. Oni vole ljubav i sreću. Tada sve postaje lako i jednostavno. Kada se krene u „novi početak” u životu, gen leptin zaključuje: „Ova osoba sada uživa u hrani i vežbanju.”

U „novom početku” više nećete razmišljati o kilogramima.⁽⁸⁸⁾ Ponekad su ljudi nezadovoljni zato što dobijaju na težini. Zanimljivo je da im pantalone postaju prevelike, a te-

žina raste. Pogodite zašto? Uvećala im se mišićna masa! Mast je lakša od mišića. Mišići su teški. Kada se dobije na mišićnoj masi, to biva teže od izgubljene masti, reci-

mo, ukoliko se skine kilogram masnog tkiva, a dobije kilogram i po mišića. Toliko mišića na celo telo nije puno, i ne utiče na konfekcijski broj. Međutim, kilogram izgubljene masti vidno utiče na širinu struka.

Dakle, čini nam se da smo mršaviji, ali nam je težina zapravo veća nego pre! To je zato što se dobilo više mišića nego što se skinulo masti. To su odlične vesti. To je poželjno, jer sa više mišićne mase imamo više mitohondrija u ćelijama. Zbog toga ćemo moći da potrošimo više kalorija.

Kada se počne sa programom „novog početka” u životu, organizam je poput motora sa četiri cilindra. Međutim, kako vreme odmiče, organizam postaje motor sa osam cilindara, jer se stvara više mitohondrija. Tada se i

kod spavanja gubi više kilograma nego ranije. Sada je osoba jači motor i sagoreva više goriva. Zaista je jednostavno.

Kada se prihvati istina, sve postaje jednostavno. Međutim, kada se čovek izgladnjuje, kada se oslanja samo na svoju volju i kada misli: „Voleo bih da jedem, ali neću! Hoću da smršam!”, to neće uspeti, jer sistem Božanske Intelligencije ne funkcioniše na silu. To je veoma važan koncept.

Zato, nemojmo sebe silom terati na vernost sistemu Božanske Intelligencije.

To važi i za polje duhovnosti. Ako kažemo: „Bože, uradiću sve što kažeš!”, to će značiti da se bojimo Božanske Intelligencije, umesto da je volimo.

„TRI BRATA”

Dijabetes, povišen krvni pritisak i gojaznost tri su „brata”. Ta tri oboljenja su u srodstvu. Ako ste gojazni, veća je verovatnoća da ćete dobiti povišen pritisak i dijabetes. Ako imate dijabetes, veća je verovatnoća da postanete gojazni i dobijete povišen pritisak.

Zanimljiva je priča o tome kako se dobija dijabetes. Do sada smo saznali da naši geni reaguju na značenje i potrebe. Saznali smo da Alchajmerova bolest nastaje tako što se luči protein presenilin. Mozak se, praktično, sam trudi da što pre ostari.

Takođe smo saznali kako nastaju autoimune bolesti, kada naši sopstveni T limfociti postaju destruktivni i napadaju naše organe, zbog nekog našeg osećanja krivice – jer mislimo da zaslužujemo kaznu – ili kada želimo da budemo kažnjeni da bi nam savest bila čista, ili kada želimo da umremo. Tada T limfociti pomažu da nam se želje i ostvare. Dakle, veoma je važno prepoznati ta zbivanja u pozadini nekog oboljenja.⁽⁹⁹⁾

Dijabetes je još jedan izuzetno zanimljiv problem. Šećerna bolest je veoma česta. Svi znamo da kod dijabetesa čovek ima povišen nivo šećera u krvi. Glavni razlog je to što šećer iz krvotoka ne može da uđe u ćelije.

Šećer, naime, treba da uđe u mitohondrije. One su njegovo konačno odredište. Mitohondrije su motori ćelija. U njima se odvija sagorevanje. U mitohondriji šećer se susreće sa kiseonikom, potom stiže „varnica” i otpočinje proces sagorevanja.⁽⁹⁹⁾

Sagorevanjem nastaju toplota, snaga i struja.

Dakle, dok smo živi sagorevanje se odvija, i naše ćelije stvaraju energiju. Kada nema sagorevanja, proizvodnja energije, koju u medicini očitavamo kao električnu energiju, prestaje. Tada EKG tj. električno očitavanje srca, i EEG tj. električno očitavanje mozga, postaju ravne linije i čovek je mrtav.

Kada čovek oboli od dijabetesa, šećer ne može da uđe u ćeliju. Velike rasprave vođene su o tome zašto se to dešava.

Dok sam studirao medicinu, ovo smo učili krajnje pojednostavljeno. Učili smo o insulinu. On pomaže da šećer uđe u ćeliju. Toliko smo znali. Naše tumačenje uzroka šećerne bolesti je bilo da oboleli ne može da izluči dovoljne količine insulina. Mislili smo da je to sve. Kasnije su naučnici otkrili da se dijabetes kod odraslih osoba potpuno razlikuje od oblika dijabetesa od kog obolevaju deca. Kod juvenilnog (dečjeg) dijabetesa uzrok jeste smanjeno lučenje insulina. Pankreas ne može da izluči dovoljno insulina jer je to autoimuna bolest.

T limfociti uništavaju ćelije koje luče insulin u pankreasu. Problem je u T limfocitima. Izmenjeni, oni uništavaju pankreas i zato se razvija dijabetes kod deteta. Ali kod adultnog (odraslog) dijabetesa to nije slučaj. Taj oblik nije autoimuna bolest. Zatim su naučnici ustanovili da u

najvećem broju slučajeva uzrok nastanka dijabetesa u odraslih nema veze sa lučenjem insulina.

Kasnije je potvrđeno da je proizvodnja insulina dobra kod većine obolelih. Naučnici su bili u problemu. Nisu mogli to da objasne. Mislili su da je uzrok nedovoljno lučenje insulina, ali ispostavilo se da nije. Pankreas je i dalje lučio dovoljne količine. Zato je ovoj vrsti dijabetesa dato novo ime: insulin-nezavisni dijabetes ili dijabetes tip 2. Ovo oboljenje nema veze sa lučenjem insulina. Samo je dečji dijabetes uzrokovan nelučenjem insulina.

Naučnicima je bilo jako teško da objasne zašto, kad ima dovoljno insulina, šećer ne ulazi u ćeliju i ne odlazi na sagorevanje u mitohondriju. Kasnije su utvrdili da postoje vrata na ćeliji koja mogu biti zatvorena ili otvorena.

Svaka ćelija ima ćelijsku membranu, organele, jedro, svoje hromosome. U organele, tj. ćelijske organe, spadaju i mitohondrije. U jedru ćelije su hromozomi, a u njima geni. Kada šećer putem krvotoka dospe do ćelije, on ulazi u nju i ide do mitohondrija, u koje je dopremljen i kiseonik. Zatim je neophodna varnica. Kao proizvod procesa sagorevanja nastaju toplota, snaga i struja.

Ova tri elementa nazivamo zbirnim imenom *energija*.⁽⁹⁹⁾

Da bi šećer ušao u ćeliju postoje vrata na ćelijskoj membrani koja moraju da se otvore. Kada su vrata otvorena, šećer može da uđe. Ova vrata naučnici nazivaju glukotransporter. Pored vrata nalazi se zvonce. To možemo uporediti sa situacijom kad čekamo lift. Svi liftovi imaju tablu sa dugmićima. Neko mora da pritisne dugme da bi lift došao. U ćeliji ovo zvonce pritiska insulin. Kad insulin pritisne zvonce, otvaraju se vrata, kao kod lifta, i šećer ulazi u ćeliju. Božanska Inteligencija je uspostavila takav sistem.⁽⁹⁹⁾

Kada pojedete nešto u čemu ima šećera, vi ne znate šta se dalje zbiva, ali sistem Božanske Inteligencije je sve osmislio. Čim mozak prepozna šećer, on poziva pankreas i javlja mu da šećer stiže. Tada pankreas luči insulin i pre nego što šećer stigne.

Međutim, kod dijabetičara, iako ima dovoljno insulina, ova vrata se ne otvaraju kako treba. Na kraju, naučnici su rekli da su ti pacijenti „razvili imunitet na insulin” odnosno da su „otporni na insulin”. To znači da, iako pacijent luči insulin, zvonce ne reaguje kada ga insulin pritisne. To se naziva „otpornost na insulin”.

INSULIN-RECEPTOR

Ali, naučnici nisu mogli da daju odgovor na pitanje zašto su organizmi tih ljudi razvili otpornost na insulin. Zato niko nije znao razlog. Tada su malo znalo o genima. Nedavno, pre samo nekoliko godina, utvrđeno je zašto zvonce, koje nazivaju insulin-receptor, ne reaguje na insulin.

Pronašli su nov protein, koji zaklanja zvonce. Insulin dođe i pritisne zvonce, ali ono je prekriveno novonastalim proteinom, pa ne reaguje.

Naučnici su ovaj protein nazvali rezistin (*resist* znači otpor, a *in* označava jedinjenje). Eto, sada znamo da organizam obolelih od dijabetesa luči rezistin.

Rezistin je protein koga su proizveli geni u ćelijama. U ćelijama postoji gen za rezistin koji se sada aktivirao. Ljudi obično nemaju taj gen, ali vidimo da on postoji.

Šta to znači? To znači da je čovek stvorio potrebu za genom za rezistin. Zašto bi nekim ljudima rezistin bio potreban? Zašto dijabetičari luče rezistin koji se obično ne luči?

Dijabetičari imaju previše šećera u krvi. Kod povišenog nivoa šećera potrebno je manje rezistina, jer više šećera treba da uđe u ćeliju. Ako unosite više šećera, onda nema potrebe za rezistinom.

Tako bi po prirodi trebalo da bude.

REZISTIN

Zašto bi neko lučio rezistin koji pokriva zvonce? Naši geni reaguju na potrebu. To znači da je dijabetičar razvio potrebu da zakloni zvonce. Geni su primili poruku da proizvedu rezistin. Niko svesno ne želi da dobije dijabetes, ali geni su primili poruku i prepoznali potrebu da luče taj protein.

Svaka ćelija našeg organizma ima sopstvenu inteligenciju. Ćelija je zaključila da ne mora da otvara vrata, i zato joj je potreban rezistin. To znači da joj nije potreban šećer u mitohondrijama.

Šećer u ćelijama nije potreban kada čovek ne vežba tj. kada fizički nije aktivan. Šećer ne mora da uđe u ćeliju. Bez obzira na to koliko ko govorio da ne želi da dobije dijabetes, to neće imati efekta ukoliko ne vežba.

Ako se ne vežba, ćelija se pita zašto bi uopšte otvarala vrata: „Zašto da radimo, kada nije potrebno sagorevanje za energiju?” Radi toga, sav šećer koji ne može biti potrošen, odlazi u masne ćelije i skladišti se u obliku masti.⁽⁹⁹⁾

Fizička aktivnost tj. vežbanje, veoma je važno. Ono nije bitno samo zbog dijabetesa, već i zbog prevencije osteoporoze, a još je važnije u borbi protiv depresije. Redovne vežbe su ključne, naročito plivanje i hodanje. Šetnje u šumi odlične su i višestruko blagotvorne.

Ako ste u depresiji, samo hodajte.

Međutim, kada smo u depresiji, nije nam do šetanja. U tom stanju ne pada nam na pamet da izađemo iz kuće i promrdamo se. Kada smo depresivni, mrzimo i samu pomisao na pešačenje. Samo želimo da se pokrijemo, ležimo u mraku i spavamo.

To je u depresiji preovlađujuća želja. Antiživotni Sistem želi da ostanemo u tami, sami sa svojim depresivnim mislima, i zato nam sugeriše da nikuda ne izlazimo.

Plavet neba i zelenilo šume odlični su stimulatori lučenja serotonina. Božanska Inteligencija je osmislila da nam lepota prirode bude stimulans i donese varnice našim genima. Priroda može da nas oslobodi depresije i bez lekova.

Zato Antiživotna Sila mrzi prirodu. Radi svega toga čovek ne može da shvati zašto mrzi izlaske u šetnju, a Antiživotna Sila nastavlja da se protivi hodanju, sugerišući: „Mani se toga, kakvo te pešačenje snašlo!”

Ukoliko vam se ne ide u šetnju, to upravo znači da je vreme da izađete i hodate! Ukoliko se borite sa idejom da li da izađete ili ne, pa na kraju ipak krenete, nakon samo petnaest minuta hodanja, ma koliko depresivni bili, biće vam drago što ste izašli. Reći ćete sami sebi: „Ovo je mnogo bolje nego da sam ostao u krevetu!” Samo petnaest minuta!

Ako se izborite i ostanete uporni, i pešačite sedam dana, izgrađićete samopouzdanje. Fizička aktivnost je volja Božanske Inteligencije, i to je zapisano u našim genima.

Svakodnevno vežbanje će nam takođe pomoći da zadržimo zdrav razum. To je veoma važno.

Ukoliko dižemo tegove, ili upražnjavamo neki drugi naporan sport, i pored toga je važno pešačiti svakoga dana. Hodajmo i pevušimo, gledajmo ptice, upijajmo mirise, osećajmo vetar... To je presudno za prevenciju depresije, osteoporoze, Alchajmerove bolesti, oboljenja srca i krvnih sudova, hormonskih poremećaja...

ZAŠTO SE, NA PRIMER, GUBI KALCIJUM IZ KOSTIJU?

Osobe koje imaju osteoporozu gube kalcijum zato što nisu fizički aktivne i konzumiraju hranu koja nije prirodna. Znači, ne žive u skladu sa prirodnim ustrojstvom. Te osobe su na mentalnom planu nezadovoljne, zabrinute su i izjedaju same sebe.

Ukoliko ne vežbamo, kalcijum u kostima „zaključuje”: „Šta ću ja ovde kada nisam potreban? Odoh odavde!”

Zato kalcijum napušta kosti. Čak i jaki ljudi, ako dožive saobraćajnu nesreću i leže u krevetu tri meseca, izgu-

biće dobar deo koštane mase. Kada bismo im pregledali urin, videli bismo mnogo kalcijuma. Osoba bi svakodnevno gubila kalcijum zato što ne vežba.

Kad čovek ne vežba, to pospešuje pojavu gojaznosti, visokog krvnog pritiska, dijabetesa, osteoporoze, Alchajmerove bolesti, depresije...⁽⁹⁹⁾

Sve do sredine sedamdesetih godina XX veka, u mnogim državama nije bilo depresije. Zna li zašto? Zato što nije bilo automobila. Svi su morali da pešače. Barem po sat ili dva sata dnevno, do posla, do škole... Čak i da su hteli depresiju, nisu mogli da je dobiju. Hodali su, išli mahom kroz prirodu, uživali i smejali se.

SVI MOŽEMO DA SE MENJAMO NABOLJE

Evo jednog primera. Moj prijatelj je bio izuzetno stidljiv dečak. Uvek se krio iza nečeg ili nekog. Bojao se da ga neko ne udari. Već smo pominjali da je kao dete patio i od konstantnih dijareja. Rodio se, inače, u doba neprijateljske okupacije. Imao je i „neprijateljsko” ime.

Svi su, naime, bili primorani da, radi asimilacije, uzmu nova, „neprijateljska” imena.

Okupatorske snage su se potrudile da asimiliraju domaće stanovništvo, i skoro da su uspele u tome. Kada su njihove snage poražene, mojem prijatelju bile su tek dve godine.

U vreme okupacije, započeta je izgradnja puteva, železnica i mostova. Njegov otac je bio građevinski inženjer i pripadali su višoj klasi.

Tako su bili primorani da prate okupatorske snage u novoosvojenim provincijama, van matične države. Kada su neprijateljske snage kapitulirale, oslobodioci su počeli da ubijaju one koji nisu bili njihovi sunarodnici. Porodica mog prijatelja morala je da beži, jer su svi imali okupatorska imena. Seli su u voz i pošli ka svojoj domovini. Usput ih je neprijateljska avijacija bombardovala. Polovina putnika u voz u je stradala.

Za moga prijatelja, tada još veoma malo dete, to je bio ogroman stres, koji je naposljetku uzrokovao hroničnu dijareju. Bio je iznemogao, na ivici snaga. Nije mogao da se igra sa ostalom decom.

Kada je napunio nekih četrnaest-petnaest godina, stigla mu je varnica od Božanske Inteligencije i shvatio je da više ne može da živi tako. Uvek se usled svoje stidljivosti i plašljivosti sklanjao u stranu. U školi je svakoga jutra

bila vršena prozivka. Svi bi se bučno odazivali kad čuju svoje ime, a on je drhtao od straha. Kad bi ga učitelj prozvao, ustručavao se da se oglasi. Na časovima nikada nije postavljao pitanja. Takav je bio kao dečak.

Kasnije se veoma promenio. Čovek je kadar za neverovatne promene. Ko bi poverovao da će nekadašnji slabiji dečak moći da govori pred hiljadama ljudi? Izuzetna promena!

Kao tinejdžer, priželjkivao je da se nesputano smeje sa svojim drugovima, jer kada bi se učitelj našalio, cela učionica bi se orila od đakog smeha. Pomišljao je: „Voleo bih da i ja mogu tako!”

Božanska Inteligencija znala je da on može da se smeje, ali ne ume, ne zna kako. Signalom koju mu je poslala, poručila mu je da vežba.

I on je odlučio da vežba – smeh! Kad biste samo znali koliko je teško vežbati smeh! Za njega je to bilo pitanje života ili smrti. Imao je jedno ogledalce. Stavio bi ga na sto, zatvorio bi sva vrata, da ga neko ne vidi. Gledao bi u ogledalu i počinjao da se smeška. Otkrio je da je to neobično teško. Nije mu bilo jasno zašto je toliko teško smejeti se. A teško je bilo jer mu nije bilo do smeha.

Činjenično govoreći, to ne bi trebalo da predstavlja neki naročit problem. Nema nikoga u blizini, sam je, treba samo da raširi usta. Pokušavao je dan i noć.

STID OD SAMOG SEBE

Razmišljao je u čemu je problem. Onda je shvatio da se stidi samog sebe. Mislio je da čovek može da se stidi samo pred drugima. Ali tada je prvi put shvatio da stid dolazi iz srca. Laž je da nas je stid zbog drugih. To je neistina plasirana od strane Antiživotnog Sistema.

Stid se rađa u našim srcima. Sa petnaest godina moje prijatelj je sam otkrio tu istinu.

Pošto je shvatio da stid potiče od njega samog, odlučio je da ga ignoriše. Zašto da se stidi sebe samog? Rešio je da se smeje i to je bio veliki korak za njega. Da nije bilo te spoznaje, ko zna šta bi na kraju bilo s njim.

Vežbao je. Nemojte da vas stid zavarava! Vi ste izvor stida, niko drugi. Glupo je stideti se samog sebe, međutim, nas je gotovo porobila naša sopstvena glupost.

Trenutak spoznaje otvorio mu je nove perspektive, i odlučio je da svakog dana pola sata vežba smejanje. Četvrtog dana počeo je da se oseća lepo kada bi ugledao svoj odraz u ogledalu. Konačno se njegov gen za endorfin probudio. Lepo se osećao i lepše je i sam sebi izgledao.

Odlučio je da se ne mršti, pa zato i sada, u poznijim godinama života, nema bore na čelu. Kad god bi mu do-

šlo da se namršti, a i te kako je bilo takvih trenutaka, naučio je da će se osećati bolje ako se nasmeje i uradi nešto pozitivno. Na tom polju je bio mudar. Kad god bi trebalo da se namršti, počeo bi da zvižduće. Nastavio je da živi sa tim stavom, i zato i u sedamdesetim godinama nema bore.

Posle cele sedmice vežbanja njegov smeh je postao gotovo prirodan. Odlično se osećao. Veliku stvar je postigao. Za njega je to bio ogroman uspeh, a najveće postignuće bilo je to što se više nije stideo samog sebe. Pobedio je sopstvenu glupost.

Za tu glupu stranu njegove ličnosti „zaslužan” je onaj „zvučnik” Antiživotne Sile, koji mu se rugao: „Ti bi da se smeješ?!”

Ne stajte na stranu Antiživotne Sile! Treba joj se aktivno odupreti.

POBEDA NAD STIDOM

Sušтина novog početka u životu i jeste pobeda nad stidom. Svi će se čuditi što ste počeli novi život, što ste postali vegetarijanac, vegan, ili sirovi vegan, ili još bliži ishrani koju nam je omogućila Božanska Inteligencija. Čudiće se: „Ne piješ kafu?! Ni alkohol?! Praktikuješ solarnu jogu?! Pomažeš drugima besplatno?! Umesto da zarađuješ, držiš predavanja i seminare besplatno?! To ti nije pametno, poslušaj me, nemoj više tako!”

Pre nekoliko godina, u Njujorku, Klivlendu, Torontu, Detroitu, i ostalim gradovima na severoistoku SAD i jugu Kanade, nestalo je struje. Bio je to najveći nestanak struje u istoriji Sjedinjenih Država.

Najveći problem za maltene celokupno stanovništvo bio je taj što ujutru nisu mogli da – popiju kafu! Kada se neko iščuđava: „Ne piješ kafu?!”, ume da bude neprijatno, zar ne? Čovek oseti navalu stida zbog nečega zbog čega bi trebalo da se ponosi. Zanimljivo, zar ne?

Čovek treba da bude ponosan na ono na šta i treba biti ponosan.

Moj prijatelj je, dakle, nastavio da uvežbava smeh. Uporno i redovno. Savladao je osmeh. Sad je trebalo ubaciti i zvuk. Vežbao je kad bi se vratio iz škole i odlično se osećao. Ovo je, zapravo, priča o osvajanju slobode.

Kao i svako drugi, moj prijatelj će biti slobodan tek kada savlada stid. To će značiti da je pobedio Antiživotnu Silu. Divno se osećao. Da ga je neko drugi video, pomislio bi da je poludeo, ali on je zapravo vraćao svoj zdrav razum. Stekao je samopouzdanje. Mogao je da se smeje na času. Bio je zadovoljan sobom. Maštario je o tome kako je njegov smeh najbolji.

Počeo je letnji raspust i otišao je kod bake, koja je imala ogroman voćnjak u blizini okeana.

Prelepa priroda!

Želeo je da do povratka u školu bude đak koji se najglasnije smeje. To mu je bio san.

Počeo je da vežba glas u voćnjaku, isprva vičući. Tada je prvi put u životu čuo eho svoga glasa. Nije ni znao da njegov glas može da pređe toliku razdaljinu i vrati mu se. Znao je za druge ljude, ali nije mislio da i njegov glas to može. To mu je otvorilo oči: „U meni ima potencijala!”

Svidelo mu se da viče. Ali bilo je to rasipanje energije. Zato je kupio pesmaricu i počeo da vežba pevanje. Smejao se, a taj smeh mu se vraćao kroz eho. Postao je dobar pevač.

Kada se posle raspusta vratio u školu, bio je to drugi dečak. Kad je učitelj ispričao neku šalu, glasno se nasmejao i svi su se okrenuli ka njemu. Bio je presrećan. To je bio početak njegovog današnjeg načina života.⁽⁹⁹⁾

Zašto da vas bude sramota?

Stid je nešto zaista čudno.

ISTEZANJE TELA

Prilikom vežbanja, i istezanje je važno! Neki se pitaju zašto se ljudi istežu, gundajući: „Pa ovo i nisu vežbe! Radije bih trčao”, i sl. Međutim, pre nekih sedam godina, lekari su utvrdili da je istezanje najvažnije. Rastegljivost je veoma važna. Lekari, naime, znaju da naše zdravlje zavisi od cirkulacije.

Ma koliko se zdravo hranili, bez dobre cirkulacije to ništa ne vredi. Cirkulacija obezbeđuje dopremanje kiseonika i hranljivih materija do svakog kutka našeg organizma. Njega možemo uporediti sa državom. Šta bi bilo da poštari, recimo, nisu nosili, ili ne nose, poštu? U državi bi sve kasnilo, počela bi da zaostaje.

Kod jake države i pošta stiže u svako selo, do svake kuće. Ista je priča i sa cirkulacijom. Kako pokrenuti cirkulaciju? Putevima. Šta bi u našem organizmu bio taj put kojim stiže pošta? Kapilari!

Dugo smo zanemarivali važnost kapilara za naše zdravlje. Ako nemamo razgranatu mrežu kapilara, ne možemo da funkcionišemo. Kad nemamo dovoljno kapilara,

cirkulacija je loša. Ne stiže dovoljno kiseonika i zato nas pri vežbama i naporu bole mišići. Nedostatak kiseonika je tome razlog.

Redovno vežbanje šalje najbolju moguću poruku. Ako ne vežbamo redovno, mišići će zaključiti da nismo ozbiljni. Redovnost znači doslednost. Ako redovno vežbamo, makar i kratko vreme, mišići će zaključiti da moraju da pozovu kapilare.

Kapilari su zanimljivi. Kada čovek vežba, kada se isteže, kada njegovim ćelijama zatrebaju kapilari, ćelija luči protein angiogenin (*angio* znači kapilar, *gen* označava proizvodnju, a *in* – jedinjenje). Kad angiogenin stigne do kapilara, oni kreću ka ćeliji.

ANGIOGENIN

Kada se istežemo, ćelije mišića luče protein angiogenin, koji poziva kapilare da dođu do njih, i stvaraju se novi kapilari. Eto koliko je važno rastezanje. Neverovatno! Recimo, ja nikada nisam ni pomislio da ću moći da podignem stopalo iznad glave.

Sada mogu da stojim na glavi, a i da stavim noge iza vrata. Prilikom tih vežbi ništa me ne boli. Zašto? Zato što su moji mišići sada rastegljiviji, jer imaju više kapilara. Kapilari su posvuda.

U početku, kada bih izvodio ove vežbe, bolela me je svaka košćica. Nisam mogao da se istegnem, a sada mi potpuno istezanje izuzetno prija i volim to da radim. Istezanjem se ne stimulišu samo kapilari, tako se vežba i držanje ravnoteže.

Mnogim starijim ljudima se u današnje vreme dešava da u svom stanu padaju. Zvuči čudno, zar ne? To je njihov stan, znaju svaki pedalj tog prostora, ali padnu i slome neku kost! To se dešava zbog toga što je mehanizam za održavanje ravnoteže kod tih ljudi zapušten. Po ceo dan sede: u autu, na trosedu, na krevetu, u fotelji... Moždane sinapse koje regulišu ravnotežu s vremenom su popucale, usled nekorišćenja, i nestale.

Ti ljudi su zaboravili da koriste ravnotežu, jer to nikada ne moraju da čine. Zato je važno da vežbamo i istežemo se. Nije moguće samo odmarati se. Tako ćete izgubiti sve, jer ne vežbate. Tako ćete mnogo brže ostariti, jer unutrašnjost organizma stari mnogo brže bez vežbi. Zato je veoma dobro kad se čovek isteže.

Sad mi je žao što mi ranije niko ovo nije objasnio. Ali sada znam. Istezanje je program zapisan u našim genima od strane Božanske Inteligencije.

Ukoliko pogledamo mačke, pse, ptice ili neka druga bića, videćemo da se dobro protegnu nakon svakog dre-

manja ili spavanja. To je zapisano u genima svih bića. Nisu životinje išle u školu da bi to saznale već se to dešava zato što Božanska Inteligencija želi da kapilari dosegnu do svakog tkiva i svake ćelije u organizmu.

Božanska Inteligencija želi da njeni psi, mačke, ptice i druga bića budu zdravi. Zato im šalje varnicu koja aktivira gene u kojima je zapisan program za istezanje.

Ljudska bića takođe imaju taj gen. Ujutru, nakon spavanja, instinktivno se protežemo. Zašto? Zato što nam je to potrebno. Božanska Inteligencija zna šta nam je potrebno.

Ja skoro svakog jutra i pre spavanja radim vežbe istezanja. Posle toga se divno osećam. Mislim da zbog toga nisam nastradao kada sam imao nezgodu, jer su mi mišići rastegljiviji. To što se desilo za mene je bilo kao jedno malo jače rastezanje. Ništa strašno. Ostali su bili bolesni dve nedelje.

Shvatio sam da, ako čovek živi onako kako je to Božanska Inteligencija osmislila, postaje živav i otporan. Neverovatno živav! Imuni sistem postaje otporan. Problem su jedino slobodni radikali. Ali sada znam rešenje i za njih.

KAPILARI I DIJABETES

Kada postoji problem s kapilarima, stvari postaju ozbiljne. Kada dijabetes počne da se komplikuje, šta se zapravo događa? Nastaju problemi s kapilarima. Zbog dijabetesa čovek počinje da gubi kapilare. Krv dijabetičara prepuna je šećera i on počinje da ubija ćelije kapilara.

Oštećeni kapilari se povlače i nestaju i tako počinju komplikacije. Kapilarna mreža obolelog nije dovoljno razvijena pa krv ne može da stigne svuda.

Srce se trudi i pumpa kako bi krv stigla u sve delove tela, ali tamo ne postoji kapilarna mreža. Vaše srce onda zaključuje kako mora jače da pumpa. Tako raste krvni pritisak.

Međutim, ukoliko razvijete kapilarnu mrežu, vaše srce će zaključiti da ne mora da pumpa jako, jer krv stiže svuda. Dobro razvijena kapilarna mreža učiniće da se naš organizam opusti. Toliko sam srećan što sam ovo naučio! Dakle, ukoliko se ne vežba, nema potrebe da se stvara ener-

gija. Zašto bi ćelija uopšte otvarala svoja vrata? Nije potrebno da šećer uđe, jer nema potrebe za energijom. Tako se polako razvija potreba da se zvonice pokrije. Geni reaguju na potrebu. Ma koliko vi govorili da ne želite dijabetes, to vam neće pomoći. Vaš način života ukazuje da ga želite.

Vežbanje je povezano sa mnogim stvarima, pa i sa imunitetom. Ako uživate u vežbama, vaši T limfociti postaću jači, vaše moždane ćelije biće mnogo srećnije i lučiće mnogo više serotonina. Nevežbanje će pojačati potrebu za lučenjem rezistina, jer nema potrebe za ulaskom šećera u ćeliju.

Za zdravlje je veoma važna vožnja bicikla, hodanje... Možete i da dižete tegove, ali vaš mozak najviše stimulišu pokreti tj. hodanje na svežem vazduhu, dok razmišljate o lepm stvarima. Tada mozak počinje da luči endorfin, serotonin...

NEZDRAVA ISHRANA

Drugi faktor povećanja rizika od dijabetesa je ishrana bogata mastima. Kad unosimo previše masti, i naša krv postaje masna. Tada se crvena krvna zrnca, koja prenose kiseonik ćelijama, zalepe i naš krvotok podseća na najprometniju ulicu višemilionskog grada u vreme najveće gužve.

Kad se međusobno zalepe, crvena krvna zrnca ne mogu da se kreću a ćelije ne dobijaju kiseonik. Kada ćelije ne dobijaju kiseonik, nema potrebe da ćelije otvaraju vrata i puštaju gorivo, odnosno šećer, unutra. To je zbog toga što mitohondrije u ćelijama neće moći da sagorevaju, jer kiseonik nije stigao.

Kada se unosi previše masti, smanjuje se potreba za tim da ćelija otvara vrata. Mnoga zvonca se neće koristiti, jer ih ćelije pokrivaju rezistinom.

Sve je u ustrojstvu Božanske Inteligencije i našeg života u skladu sa potrebama. Ukoliko nismo fizički aktivni, smanjiće se broj mitohondrija. Kod osoba koje hronično dugo sede, broj mitohondrija će se postepeno smanjivati.

Uloga mitohondrija jeste da proizvode energiju za nas, ali ukoliko nema potrebne fizičke aktivnosti, njihov broj u ćelijama će opadati, jer je manja potreba za energijom.

Ako je neko imao, recimo, 30 mitohondrija, taj broj se smanji na 20, pa na 16 i tako dalje. Tada raste verovatnoća da će taj neko dobiti dijabetes. Kako broj mitohondrija opada, sve se lakše i lakše dobija na kilaži.

Kilogrami se nagomilavaju zato što više ne može da se sagoreva ono što se unese, i jedino rešenje jeste da se te kalorije skladište u obliku masti. Dakle, ukoliko nismo fizički aktivni, nastupaju katastrofalne posledice.

Zato, molim vas, vežbajmo! Primenjujmo najprirodniju ishranu i vežbajmo!

NE TREBA SE STIDETI

Mnogi ljudi se stide da rade vežbe. Mnogima je neprijatno da se istežu. Stid je zanimljiva stvar i velika glupost. Tinejdžerima je stid najvažnija stvar na svetu. Njihov život se vrti oko toga da se ne izblamiraju. To im je najvažnije. Da biste postali velik čovek, morate da pobedite stid. Da biste izašli iz depresije, takođe morate da pobedite stid.

U poslednjih nekoliko godina, leti sam naveče počeo da šetam bos po putu i prašini pored reke Tise, u gradiću Tittelu, u kojem živim dvadesetak godina.

U početku me je bilo pomalo stid, ali znao sam da činim dobru stvar za svoje zdravlje, i tako sam nastavio.

Juče sam video jednog mladog čoveka da se šeta bos po prašini. Video sam i otisak njegovih stopa. Bilo mi je veoma drago zbog njega...

Postoje osobe koje se ne mešaju u tuđa posla, što je odlično. Time se čuvaju od stresa. Međutim, mnogi sa znatiželjom gledaju šta drugi ljudi rade! To je tužna istina. Uvek imaju šta da kažu o nekom drugom.

Zvuči kao manjkavost, iako je u početku to bilo pozitivno nastojanje – dok su ljudi još težili tome da po-

svećuju pažnju jedni drugima, ali to se sad izokrenulo u potpunu suprotnost.

Sada ljudi kritikuju jedni druge. Moramo da se rešimo te negativne osobine, i da radimo na pozitivnoj strani obraćanja pažnje na druge.

Ako, recimo, šetam bosonog, i znatiželjnici prolaze i komentarišu, ja im se direktno obratim: „Zdravo, kako ste?” Bude im neprijatno! Oni su hteli da *meni* bude neprijatno, a ja im se lepo javim i onda je *njima* neprijatno. Više me nijednom ne pogledaju. Stid na prvi pogled deluje kao jako osećanje, ali ako mu se suprotstavimo, nestaje.

Antiživotna Sila je odgovorna za stid. Dok se plašimo, Antiživotna Sila je jaka. Ali, kada joj se suprotstavimo, možda baš rećima/mislama: „Zdravo, Antiživotna Silo! Šta je

to sa tobom?” ona će pobeći. U tome je mudrost. Nakon toga, divno ćemo se osećati. Počnimo od toga da svako-ga dana provedemo neko vreme u prirodi. Istežimo se, redovno vežbajmo, šetajmo se svakog jutra, praktikujmo solarnu jogu... Šetajmo, pogotovo rano izjutra. Ako prošetamo ujutro, ceo dan ćemo se osećati odlično.

Božanska Inteligencija nas zove da se probudimo i uživamo u prirodi i čistom vazduhu, jer Ona je to stvorila za nas. Mi treba da pohitamo da uživamo u lepoti prirode, svom okruženju, razgovoru ptica, mirisu reke, povetarcu koji čarlija zbog nas...

Kada opadne broj mitohondrija, lako nastaje dijabetes. Da ponovimo tri faktora nastanka dijabetesa: 1) fizička neaktivnost; 2) masna hrana; 3) opadanje broja mitohondrija.

Četvrti faktor, međutim, najvažniji je.

Sve do ovog trenutka, mogli ste da postavite mnoga pitanja. Između ostalog i: „Doktore Vujasin, poznajem nekog ko ne vežba, hrani se masnom hranom, verovatno nema ni puno mitohondrija, a nije dobio dijabetes. Kako to?” Zasigurno je da poznajete mnogo takvih ljudi.

Sa druge strane, poznajete i one koji se trude da imaju zdravu ishranu, redovno vežbaju, nastoje da povećaju broj mitohondrija, pa ipak obole od dijabetesa.

NAJVAŽNIJI UZROK NASTANKA DIJABETESA

Najvažniji uzrok nastanka dijabetesa jeste nedostatak varnica! Iako ne jedete masno, iako vežbate, vi se stalno žalite: „Voleo bih da mogu da jedem hamburgere i sladoled, ali ne mogu! Moram da sprečim nastanak dijabetesa. Moram da vežbam! Ovo je preteško! Sve ovo što moram da radim uopšte ne volim!”, itd.

Tu nema varnice, jer mrzite taj način života. Zapravo, to je negativna, antiživotna varnica.

Ako radite sve kako treba, a nema varnice, i dalje ćete imati dijabetes ili neku drugu bolest. Ukoliko ne stiže varnica, zašto bi vaše ćelije otvorile vrata da uđe šećer?

Varnica je zaista najvažnija stvar. Zato ima mnogo ljudi koji žive zdravo i hrane se zdravo, a i dalje imaju dijabetes ili neku drugu bolest.⁽⁹⁹⁾

Ponovićemo: „Ljubav je najbolja hrana i najbolji lek.”^(90, 70)

VARNICA JE NEOPHODNA

Zašto tim ljudima nije bolje? Ne znaju šta je varnica! Nikada nisu čuli za nju! Mnogi oboleli se oduševavaju kada saznaju za varnice. One su nam neophodne. To znači da su nam neophodne ljubav, vera, nada, istina, sreća... Čim se ovo shvati, neke varnice već stižu do nas. Samo to saznanje može umnogome da nas izleči od dijabetesa. Samo novo saznanje!

Kada kasnije sami odlučimo da ćemo vežbati i biti srećni, naši geni će prihvatiti poruku i potom će odlučiti da li da i dalje luče rezistin ili ne. Dok uživamo u programu „novog početka” u životu, pogotovu kada saznamo da postoji Božanska Inteligencija koja nam šalje varnice koje sa- drže istinu, dobrotu, lepotu i bezuslovnu ljubav, mi već

tada primamo varnice. U nama će se roditi prirodna potreba da upoznamo Božansku Inteligenciju još bolje nego što smo je do sada poznavali. To je svrha novog života.

Mi možemo pomoći ljudima da žive zdravije, ali zapravo im otvaramo oči, kako bi mogli da vide i shvate istinu o Umu Prirode i sistemu Božanske Inteligencije.

SUŠTINA ZDRAVOG ŽIVOTA

Sušтина zdravog načina života nije uzdržavanje od životinjske hrane: „Samo nemoj jesti meso, mleko, jaja, zaslađivače... Jedi samo prirodnu hranu i biće sve u redu!” To je nepotpuna istina, i to je loše. Tako smo ponizili važnost zdrave ishrane.

Neki ljudi jedu meso, ali, na primer, ne jedu svinjetinu. Oni su zdravu ishranu sveli na izbegavanje svinjetine. Neki se predano bave zaštitom životinja, a jedu mleko i jaja, nose obuću od životinjske kože... To je licemerje, odraz dualnog sistema, čisti užas! Stanje je sve gore. Često sam

se susretao sa ovim. Ljudi, recimo, sve rade kako treba, a dijabetes im se pogoršava.

Ne stižu im, znači, varnice. Kad god vežbaju, žale se. Verujte mi, tada im nivo šećera u krvi raste.

PRIMER IZ ŽIVOTA

Navešću jedan slučaj pogoršanja dijabetesa usled nedostatka varnica. Žena je slušala predavanje i bila je ubeđena da se njen muž može izlečiti od dijabetesa. Počela je da sprema samo prirodnu hranu, i muž se prilično iznenadio. Jednom kad se vratio s posla, na trpezi ga je dočekaao sve sam zeleniš! Nije bilo ničeg crvenog tj. mesa, neke životinjske ili industrijski prerađene hrane. Bio je van sebe.

Supruga mu je objasnila da je doktor rekao to, to, i to... Zvučalo mu je logično i nije mogao da je odbije jer se zaista potrudila.

Međutim, mrzeo je takvu hranu. Posle ručka, žena mu je rekla da ode i da prošetati. Bio je besan. Žena je silno želela da primeni program „novog početka” kod kuće, ali nije nailazila na muževljevu podršku.

Sve više i više ga je pritiskala i on se sve više ljutio. Kad je otišao na kontrolu, njegov dijabetes je bio u pogoršanju.

U očajanju, žena je došla na konsultacije. Znao sam da je problem u varnicama. Iz njenih odgovora sam shvatio da je sve uradila kako treba, ali varnice nije bilo.

Nervirala je svoga muža. Ma koliko da nekome želite dobro, ne smete da nervirate ljude. Postavio sam joj najvažnije pitanje: da li voli svoga muža. Ako ga voli, neće ga nervirati, biće strpljiva, čekaće.

Na moje pitanje prvo je duboko uzdahnula. Zatim je odgovorila da ga ne voli. Pitao sam je zašto je onda toliko zainteresovana za njegovo ozdravljenje.

Znate li šta je odgovorila? Našao sam se u čudu kad je to izgovorila: „Treba mi skupoceni prsten.” Njen muž je, naime, bio veoma bogat čovek, vlasnik jednog internacio-

nalnog preduzeća. Skupocen nakit bio je opsesija njegove supruge. Jednostavno, morala je da ima najskuplji prsten kojim će se hvaliti pred svojim prijateljicama.

Nedavno je, međutim, njena poznanica došla u posed još raskošnijeg komada nakita. Sad ona traži još bolji, kojim će je nadmašiti. Koštaće je basnoslovno mnogo novca.

U njenom okruženju, šezdeseti rođendan je važan događaj. Njen šezdeseti rođendan je za šest meseci i ona očekuje taj prsten. Neprekidno je podsećala muža na to, kako slučajno ne bi zaboravio.

Baš ga je nervirala! Tako skup prsten ne može da se kupi na kredit. Plaća se isključivo gotovinom. Jednom poslovnom čoveku sigurno je smetalo da za jedan kamenčić da hrpu novca. Međutim, on zna da ga to čeka, pritom mrzeći celu situaciju.

Svi elementi bili su na delu. Sukob u najavi! Između njih dvoje nema ljubavi. Postoji samo poslovni odnos.

Dakle, supruga je primoravala muža na zdravu ishranu radi prstena.

Muž je to osetio te je, i pored toga što je čuo razumno objašnjenje, gajio odbojnost prema programu „novog početka”. Zašto? Zato što je pravi razlog insistiranja na

njegovom zdravom životu bila materijalna dobit njegove žene. Zato je omrzao zdravu ishranu.

Ženi je objašnjeno da je varnica ljubav, i da u njenom programu nema ljubavi, te da je zato mužu sve gore. Rekao sam joj da je ono što ona upražnjava „zdravstveni legalizam”. Tu nema varnice, iako sve radi kako treba. Uzdahnula je. Pitao sam je da li bi mogla da voli muža više nego nakit.

Smatrala je da ne bi mogla. Pitao sam da li bi htela da pokuša. Rekla je da želi, ali da nije u stanju.

Nagovestio sam da je to ipak moguće, na šta se šokirala. Podsetio sam je da ju varnica može promeniti. Tražila je pomoć: „Želim to. Znam da bih bila srećnija nego sada.”

Do tada je skupoceni nakit bio izvor njene sreće. Rekao sam da će joj upoznavanje sa izvorom varnica biti od

pomoći. Pitala je šta je to. Odgovorio sam da je to Božanska Inteligencija i Njen osmišljen sistem.

Nije znala da nam Božanska Inteligencija šalje varnice. Objasnio sam joj da i sam primam puno varnica jer sam upoznao Božansku Inteligenciju i Njen sistem. Pristala je: „Ako je Božanska Inteligencija takva, volela bih da je upoznam.” Rekao sam da ću se pomoliti da joj Božanska Inteligencija pošalje varnice.

Tako je naš razgovor tekao. Odmah sam se pomolio: „Božanska Inteligencijo, molim te, pošalji ovoj ženi varnice. Želi da nauči da voli svog muža više od nakita.”

Uputio sam je u način molitve. Posle četiri dana, nazvala me je i rekla da je primila varnicu.

ISKRENOST

Iskrenost daje varnicu. Ako ste iskreni, zaista ćete osetiti varnice koje vas zapljuskuju. Kada se muž tog dana vratio kući, žena mu je rekla da joj ne treba nikakav prsten, da ga ne želi. Muž nije mogao da veruje. Opazio je da joj je lice smireno, što je bilo nešto novo: „Šta ti se to desilo?” Žena mu je sve lepo ispričala: „Izgubila sam ljubav prema tebi, ali sada mi je vraćena.” Muž je bio ganut. *Tamo neki doktor promenio je njegovu ženu!*

Pitao ju je šta želi za rođendan. Želela je da se pridruže programu „novog početka”. Naredne tri nedelje teže su mu pale nego da je kupio najskupoceniji poklon!

Ipak, saslušavši informacije o Božanskoj Inteligenciji, varnicama i osmišljenom sistemu Božanske Inteligencije, krenule su mu suze. Uzeo je ženu za ruku i zahvalio joj što mu je spasila život.

Od tog trenutka, njihove vežbe su postale pravo uživanje. Šetali su zajedno i pevali.

Ovom čoveku više nije potreban gen za rezistin. Sada je taj gen postao usamljen. Postojanje rezistina izgubilo je smisao. Posle dve nedelje, dijabetes se povukao. Posle tri nedelje, čovek je bio potpuno zdrav.⁽⁹⁹⁾

To je moguće, i to je istina.

Znam nekoliko osoba koje su u svojoj zreloj, poodmakloj životnoj dobi prestale sa korišćenjem insulina – onda kada su počele da žive novi život tj. život u skladu sa osmišljenošću Božanske Inteligencije.

VOLETI JE PRAVA SUŠTINA ZDRAVOG ŽIVOTA

Pravo izlecenje Božanskom Inteligencijom, Njenim sistemom i istinom, jeste ljubav. Kada volimo sebe i sve oko sebe, kada volimo sve što vidimo, dodirujemo, čujemo, mirišemo, okusimo, osetimo, pomislimo i činimo, živimo blagosloveno, u zdravlju, sreći, ljubavi i sveopštem blagostanju.

Zato je važno da učimo druge da se vole. To je prava suština zdravog života. Možemo sniziti gojaznost, holesterol i krvni pritisak, ali tek kada se shvati da je takav način

ishrane dobar. Tek onda se može reći da se postiglo nešto. Izlecenje i uzajamna ljubav stižu u istom paketu. Mi, ljudi, često to odvajamo, primenjujući dualizam.

Kada ljudi upoznaju Božansku Inteligenciju i Njen sistem, njihovi međusobni odnosi se menjaju. Izlečenje stiže uz spoznaju Božanske Inteligencije i osmišljenosti Njenog sistema bitisanja.

Kroz učenje o dijabetesu, ponešto smo naučili o Božanskoj Inteligenciji i Njenom sistemu. To je prava i najvažnija poruka u ova moderna vremena.

VISOK KRVNI PRITISAK

Visok krvni pritisak, u XX i XXI veku, poprimio je epidemijske razmere. Iz naziva vidimo da krv pritiska nešto. Šta krv pritiska? Ona prolazi kroz krvne sudove i pritiska njihove zidove. Jednostavno je. Šta će se desiti ako vaša krv ne juri kroz sudove, već stoji? Onda neće biti pritiska.

Drugim rečima, kada krv juri brže, onda se i pritisak povećava.⁽¹⁰⁰⁾ Da li se krvni pritisak povećava kada vežbamo? Da, naravno. Tada, mišićima je potrebno više kiseonika.

Zato srce mora da pumpa više krvi. To znači da srce brže šalje krv ka mišićima. Onda će krv brže da juri kroz krvne sudove.

KRVNI PRITISAK SE POVEĆAVA ZATO ŠTO JE TO NEOPHODNO

Povišeni krvni pritisak nije uzrok problema, jer se on povećava zato što je to neophodno. Šta će se desiti ako se, dok vežbamo, pritisak ne poveća? Onesvestićemo se. Pritisak mora da se poveća. Kad smo pod stresom, pritisak mora da skoči. Šta će se desiti kada smo ljuti, a krvni pritisak ne skoči? Onesvestićemo se.

Pritisak se povećava ili smanjuje zato što je to neophodno.

Problem je u tome što smo mi, ljudi, to zaboravili. Utvrdili smo koliko iznosi normalan krvni pritisak, a onda pokušavamo da visok spustimo na normalu.

Svojski se trudimo da snizimo visok pritisak, iako je nastao zarad potreba našeg zdravstvenog stanja.⁽¹⁰⁰⁾

Šta će vaš organizam uraditi ako se hranite masnom hranom? Ako je krv previše gusta, crvena krvna zrnca, koja nose kiseonik ćelijama, slepiće se. Tada krv neće moći da teče slobodno.

Šta će se tada desiti? Krvni pritisak će skočiti.

Pošto je cirkulacija otežana gustom krvlju, a ćelijama je neophodan kiseonik, organizam će morati da poveća krvni pritisak, kako bi hranu dopremio do svih ćelija.

Kada smo besni, kada smo pod stresom, kada jedemo masnu hranu, naš krvni pritisak mora da skoči.

A kada jedemo nešto previše slano?

Tada i naša krv postaje preslana. Šta se onda dešava? Zbog razlike u osmotskom pritisku, voda iz ćelija i oko-line otiče u krvne sudove. Tada se zapremine krvi povećava i krvni pritisak skače. Dakle, skok pritiska je sasvim normalna posledica. Povećao se zato što je morao da se poveća.⁽¹⁰⁰⁾

Kada su naši krvni sudovi tvrdi i uski, krvni pritisak mora da raste. Zašto?

Nekad su nam krvni sudovi bili široki i krv je lako tekla. Zato srce nije moralo toliko snažno da pumpa. Ali sada su krvni sudovi tvrdi i uski i srce mora snažnije da pumpa kako bi krv prošla. Zato pritisak skače.

Ako imamo visok krvni pritisak, nužno je da otkrijemo zašto se to u našem organizmu dešava. Povišeni pritisak samo posledica.

LEKOVI PROTIV POVIŠENOG KRVNOG PRITISKA

Šta će se desiti ako popijemo lek za obaranje pritiska? Naš organizam još jače će se potruditi da ga podigne.⁽¹⁰⁰⁾ Koja god bolest da nas muči, najvažnije je da otkrijemo pravi uzrok obolevanja a problem ćemo rešiti tek kada taj uzrok otklonimo.

Kada padnemo u depresiju, moramo da utvrdimo razlog zašto je došlo do nje. Rešenje nije u uzimanju antidepresiva. Kod visokog pritiska posebno je važno da otkrijemo uzrok, pre nego što obaranjem pritiska pokušamo da rešimo taj problem. Koja god da je osoba u pitanju, sigurno postoji razlog za ovu pojavu.

Ako oboleli pije lekove koji mu obaraju pritisak, njegov organizam će i dalje pokušavati da pritisak podigne. Na taj način će oboleli nastaviti borbu sa skrivenim uzrokom problema.⁽¹⁰⁰⁾

Važno je znati da je krvni pritisak povezan sa bubrežima. Recimo da smo anestetizirali psa. Pas nije pri svesti. Kada bismo mu otvorili stomak, videli bismo da krvni sudovi vode do oba bubrega. Te krvne sudove nazivamo bubrežnim arterijama.

Kada bi lekari, recimo, podvezali bubrežne arterije i učinili da budu uže, šta mislite šta bi se desilo sa psom? Krvni pritisak će skočiti! Bubrezi i krvni pritisak tesno su povezani.

Posao bubrega jeste da uklanja nečistoće iz krvi. Šta će se desiti ako se bubrežne arterije skupe? Nastupiće prava

uzbuna! Bubrež će zaključiti kako mu ne stiže dovoljno krvi. Pozvaće mozak i požaliće se: „Treba mi više krvi!” Jedino što mozak može jeste da poveća krvni pritisak.

Zato, kada postoji visok pritisak, lekari prvo pregledaju bubrege. Ponekad je u pitanju neko nefrološko oboljenje i bubrezi tada ne rade dobro. Ne filtriraju dovoljno krvi. Onda srce povećava pritisak, kako bi do bubrega stiglo više krvi i kako bi filtracija tj. uklanjanje otpadnih materija bilo efikasnije.

Zato lekovi za snižavanje pritiska najviše štete upravo bubrežima. Oni su ti kojima je neophodan viši pritisak, kako bi im stiglo više krvi koju moraju da pročiste.

Međutim, zbog lekova pritisak opada i bubrežima ne stiže dovoljno krvi. S obzirom na to da naši organi međusobno komuniciraju, bubrezi se žale mozgu.

Zato se dešava sledeći fenomen. Recimo, odete kod lekara, popijete lekove i pritisak vam opadne. Tada se bubrezi pitaju šta se desilo. Iz ugla vaših bubrega to nije dobra situacija.

Zašto? Zato što bi pritisak trebalo da bude veći, kako bi se više krvi pročistilo.

ORGANI MEĐUSOBNO KOMUNICIRAJU

Recimo da čovek o kome govorimo jede hranu bogatu mastima, i povrh toga ima aterosklerozu, odnosno suženje krvnih sudova. Mozak zaključuje da je potrebno povećati krvni pritisak, kako bi dovoljno krvi stiglo u bubrege. Recimo dalje da je čovek otišao kod lekara i dobio lekove.

Prvi lekovi koje lekari propišu obično su diuretici, koji pomažu da češće mokrite pa se zapremina krvi smanjuje. Kada se to dešava, krvni pritisak opada.

To se bubrežima ne sviđa: „Šta nije u redu? Zašto nam ne stiže dovoljno krvi?” Zbog toga bubrezi pozivaju mozak: „Treba nam veći dotok krvi kako bismo više krvi pročistili.” Mozak proverava i shvata da je to istina.

Nakon dva-tri meseca uzimanja lekova, čovek utvrdi da mu je krvni pritisak i dalje visok. Još uvek je na lekovima. Žali se lekaru: „Pijem lekove redovno, a moj pritisak je i dalje visok!” Lekar će zaključiti da je potrebno udvostručiti dozu medikamenata. Tako čovek sad još obilnije mokri, i pritisak se još više spušta pa bubrežima opet ništa nije jasno. To je neprekidna borba. Organizam se trudi

da učini ono što je najbolje za nas, ali nas kao da interesuju samo brojevi.

Naše telo nastoji da dopremi dovoljno kiseonika svuda, a mi gledamo brojke tj. visinu pritiska, i zaključujemo da moramo da ga oborimo. Kakav nesporazum! Sistem Božanske Inteligencije se trudi da prečisti krv i dopremi dovoljno kiseonika. Ovde je posredi ozbiljno neslaganje. U tome je problem sa svim modernim lekovima.⁽¹⁰⁰⁾

Dakle, doza diuretika je duplirana, naš čovek više mokri, krvni pritisak se spustio, a bubrezi su u problemu. Žale se mozgu, mozak se obraća srcu. Mozak luči više adrenalina, kako bi srce moglo jače da pumpa. Naučnici su sve ovo utvrdili.

Sledeći zaključak koji lekari donose glasi: „Moramo da smislimo nešto što će sprečiti delovanje adrenalina.” Ti lekovi se zovu beta blokatori. Oni će sprečiti delovanje adrenalina na srce obolelog, i na taj način će visok pritisak biti pobeden. Lekari nisu pronašli uzrok, već se bore sa posledicama.

Kada su se pojavili beta blokatori, postali su pravi hit. Ljudi su na njih trošili mnogo novca i osećali se divno. Zašto? Kad se luči adrenalin, ljudi osećaju napetost. A kad popiju beta blokatore, obuzima ih smirenost. Krvni pritisak opada, i ljudima se čini da su u raju. Mediji na svu zvona oglašavaju kako je pronađen način da se pobedi visok pritisak. Da li je to istina?

Nakon tri-četiri meseca, bubrezi počinju još više da se žale. Tada srce mora da naredi lučenje dodatnog adrenalina. Zatim oboleli ponovo posećuje lekara, jer je pritisak opet visok. Potom lekar opet povećava dozu beta blokatora. Pošto se ovo ponovi dva-tri puta, doza beta blokatora postaje enormna. Tada kod pacijenta nastupaju neželjeni efekti.

Svima nam je neophodna izvesna doza adrenalina. Da ne lučim adrenalin, ne bih mogao da držim uzbuđljive tribine. Da ne lučim adrenalin, verovatno bih govorio jako usporeno. Moje reči ne bi bile prodorne. Adrenalin je dobar i neophodan. Tek prevelika doza postaje problem.

Najveći problem kod beta blokatora je sledeći. Oženjenim muškarcima je, na primer, neophodna snažna erekcija u polnim odnosima. Ali kada beta blokatori blokiraju sav adrenalin, erekcija je nemoguća. Znači, oborili ste visok pritisak, ali sada osećate neželjene posledice. Umorni ste, usporeni, ne postižete erekciju. To se unapred znalo jer su vršeni eksperimenti na životinjama. Takav je naš svet. Ne uklanja se uzrok... ali to sve već znamo...⁽¹⁰⁰⁾

Kad adrenalin stigne do srca, ono se zgrči, pumpa jače i povećava pritisak, ali beta blokator sprečava da adrenalin deluje na srce. Jednoga dana, taj adrenalin više ne može da se blokira. Neophodne su ogromne doze i ljudi odbijaju da ih uzimaju.

Dakle, farmaceutske kompanije moraju da osmisle drugi način kojim bi se sprečilo grčenje srčanog mišića. Zna li šta su zaključili? Kada god se ćelije mišića zgrče, kalcijum iz krvi pojuri ka njima. Ako kalcijum ne uđe u ćeliju, mišić ne može da se zgrči! Dakle, kakav im je to lek potreban? – Blokator kalcijumovih kanala!

Utvrđeno je da postoje vrata koja treba da se otvore da bi kalcijum prošao. Ta vrata nazvana su kalcijumov kanal: „Moramo da blokiramo kalcijumov kanal, kako kalcijum ne bi ušao u srce, i onda mišićne ćelije srca neće moći tako jako da se grče.”

To su lekovi nove generacije, blokatori kalcijuma, koji zaista deluju neko vreme, ali ako sagledamo problem u celini, znamo da lekovi nisu rešenje. Oni će samo blokirati ulazak kalcijuma u srce. Recimo, popili ste blokatore i pritisak je pao. Vaši bubrezi se ponovo pitaju: „Šta je sad?“, i pozivaju mozak. Mozgu je već dosadilo to zivkanje. Kad god se javi, na vezi su bubrezi. Mozak dobija glavobolju, ali ne može da ugasi bubrege. Kad god se žale, mora da učini nešto kako bi povećao pritisak, mora da ih posluša zato što oni vrlo dobro znaju šta im treba.

Jedini način da mozak pomogne bubrežima jeste da poveća krvni pritisak. Mozak to i čini, a vaš lekar zaključuje kako je neophodno duplirati dozu leka. I tako se taj proces neprekidno ponavlja. Dupliraj, dupliraj...⁽¹⁰⁰⁾

LEKOVI NISU REŠENJE

Kalcijum nije potreban samo ćelijama srčanog mišića već i svim ćelijama u našem organizmu. Veoma je važan za sve njih. Za rad moždanih ćelija potrebno je mnogo kalcijuma. Zato naš organizam ima ogromne zalihe kalcijuma. To su kosti.

Ovu kost u ruci imam čitav život. Što se mene tiče, ta kost je uvek ista. Da li je to istina? Nije. Kalcijum neprekidno ulazi i izlazi iz kostiju. Ovo više nije ona kost od pre mesec dana. Kalcijum iz nje odavno je potrošen, a novi se skladišti. Dakle, ovo je nova kost. To je živa istina.

Mi se svakog dana rađamo i umiremo. Baš kao što nam dlake na licu rastu svakog dana, a mi ih brijemo. To je prvi primer za razumevanje funkcionisanja našeg organizma.

Kada sam govorio o simptomima menopauze kod žena, potvrdio sam da je glavni uzrok za pojavu tih simptoma loš životni smisao koji su te osobe imale. Najgori smisao je bio: „Više nisam sposobna kao žena. Moj život je završen.” Kakvo razmišljanje! Ili: „Više ne mogu da radam, i zato moj život više nema smisla.” Ako tako razmišljate, to

će uticati na vaš gen za estrogen, i ne samo na njega, već i na sve vaše gene. Zato se kod žena koje imaju izraženi je simptome menopauze, odnosno kod onih kod kojih je lučenje estrogena mnogo slabije, razvijaju ozbiljni oblici „Alchajmera”, osteoporoze...

Dakle, kod njih je proces starenja mnogo izraženiji.

Nažalost, lekari misle da je to uzrokovano nivoom estrogena, a ne nedostatkom životnog smisla.

Zato smatraju da se unošenjem dodatnog estrogena u organizam može sprečiti razvoj Alchajmerove bolesti. Ali to nije tačno. Tako samo nastaju novi problemi.

Žena je već zaključila: „Nema menstruacije. Moj život je završen, više nema smisla.” Njeni geni su nekada bili aktivni, a sada se gase i s takvim stavom – i ugasiće se.

PENZIJA MOŽE DA BUDE OPASNA ZA ZDRAVLJE

Veoma je važno da radimo nešto za šta iskreno smatramo da ima smisla. To je od izuzetnog značaja za naše zdravlje. Tragično je što ljudi posle šezdesete godine zaključuju da ne znaju šta će sa sobom. Usled nedostatka smisla, tek tada zaista počinju da stare.

Zato je penzija za mnoge najopasnije doba života. Penzionišete se i više nemate šta da radite i kuda da idete i vaši geni se zbune. Pitaju se da li treba da rade. Nedostaje im smisao. Zato se treba valjano pripremiti da se i u penziji radi nešto svrsishodno. To je od presudnog značaja za buduće zdravlje.

Kada život dobije smisao, čovek postaje zdraviji nego što je ikada pre bio. Podmladiće se.

Međutim, ljudi često biraju da rade ono što *drugi* ljudi smatraju mislenim i to je žalosna činjenica.

Kada počnete da se bavite nečim što vam je sugerisano, a samo po sebi vas ne ispunjava, bićete pod stresom jer ste svesni nedostatka smisla. Takva aktivnost vam ne donosi prave varnice. Tada ljudi počinju da izgaraju. Za-

što? Zato što ih drugi sile, primorani su, podležu pritisku. Ne želite da izgubite ugled i to što vas drugi hvale? Zašto? Zato što drugi smatraju da radite nešto važno a vama je važno šta drugi misle.

Čovek može veoma lako da obmane samog sebe.

Kako? Kada svi oko njega misle isto.

Zašto? Zato što čovek priželjkuje pohvale od drugih ljudi. Kad vas neko hvali, izvesno vreme osećate entuzijazam.

Međutim, kada nastupi premor, javljaju se nedoumice: da li da sve odbacite i potražite nešto misleno, ili da nastavite isti posao zarad tih pohvala.

Čovek pre ili kasnije poželi da bude iskren. Ukoliko odbacite tu iskrenost, stvari se tada otržu kontroli. Zato je važno da se radi nešto što ima smisla.

Shvatio sam da je kod osoba koje imaju visok krvni pritisak stres najčešći uzročnik.

Upoznao sam jednu gospođu, direktorku jedne od najboljih srednjih škola. Svi su znali da su đaci tamo izuzetno pametni. Direktorka je napunila šezdeset tri godine i po zakonu je morala u penziju.

Dok je radila u školi, pešačila je svakog jutra. Bila je disciplinovana, vodila je brigu o svom zdravlju. Doručkovala je zdravo. Šofer bi je odvezao u školu. Svi profesori su je uvažavali. Svakog jutra obraćala bi se auditorijumu od šeststo učenika. Celog dana bi bila zauzeta. Dakle, njen život je imao smisla. Nikada je nije mučio visok pritisak.

Zanimljivo je to što se radovala penziji. Ljudi obično žele da se penzionišu. To je loše, ako ne osmisle šta će raditi sa svim tim novim slobodnim vremenom i sa samima sobom.

Ona se nije pripremila. Usled stalne zauzetosti i obaveza, jedva je čekala poslednji radni dan.

Kada se penzionisala, više joj se nije išlo u šetnje. Šofer više nije dolazio po nju. Nije imala kuda da ide, niti je umela da vozi. Odjednom je smisao njenog života nestao. Više nije imala razloga da živi.

To je najveći stres koji čovek može da doživi.

BESMISAO ŽIVLJENJA JE NAJVEĆI STRES

Naše shvatanje stresa je pogrešno. Na savetovanju, ljudi mi kažu: „Doktore, vi kažete da je stres uzrok svih bolesti, ali ja nisam pod stresom, imam dobar brak, imam novca, deca su nam dobra, nemam o čemu da brijem... Nisam pod stresom.”

Misle da nisu, a upravo su mi svoj stres – opisali. Ne shvataju da su mi tog trena rekli da nemaju zašto da žive. To je najveći stres.

Imao sam i imućnih pacijenata. Imali su sreće, podigli su i vaspitali dobru decu, bili su finansijski stabilni, a ipak... Baš kao ona direktorka. Već sutradan, prvog dana njenog penzionerskog života, dobila je glavobolju i otkrila da ima visok pritisak.

Zašto joj je skočio krvni pritisak?

Mi uvek govorimo o svesnom stresu, međutim, nesvesni je još opasniji. Podsvesno, ona se pitala: „Imam li razloga da živim?”

Međutim, pošto su svi drugi smatrali da je u dobroj situaciji – jer ne mora da brine o novcu, o mužu, svekrevi, koja je već bila pokojna – njoj sada nije jasno zašto ima visok pritisak.

Istu je priča kod mnogih bogatih ljudi. Ja vidim u čemu se sastoji njihov stres. Zanimljivo je da, ako niste finansijski situirani i radite, nećete imati visok pritisak.

Mnoge bogate žene po ceo dan nemaju šta da rade. Zato idu u saune, igraju karte, okupljaju se u klubovima... U tim krugovima vladaju svakakve bolesti. Ali svi im zavede: „E, voleo bih da i ja mogu tako. Blago njima, one ne moraju da rade!”

Ali, čovek se oseća očajno kada ne mora da radi. Čim ima posao, to odmah obezbeđuje smisao njegovom postojanju. Najveći i najgori oblik stresa je kad ne uvidate smisao sopstvenog postojanja.

Međutim, ljudi negiraju taj stres. Na površini sve izgleda u najboljem redu. Oni kažu: „Imam dosta novca, deca su dobro vaspitana...” Ali, to je veliki problem.

Dakle, istina je da je besmisao najteži oblik stresa. Čim pronađete smisao, tog trenutka postajete srećan čovek: „Znam šta ću da radim! To ima smisla.” Odjednom shvatite da vaše postojanje nije uzaludno.

To će rešiti vaš problem na nivou podsvesnog. Zato bi sve što radite trebalo da ima smisla.

BESMISLENE RADNJE

Kada ponavljate besmislene radnje, šta se dešava? Sećate li se primera sa Pavlovljevim psom? Na kraju bi doktor pozvonio, ali ne bi dao psu hranu. Pas je bio obmanut. Za njega je zvonjava izgubila smisao. Posle prvog ponavljanja, pseće poverenje je opalo. Posle drugog, nestalo je. A posle trećeg, pas je počeo da reži.

Zato nas toliko iznervira kada nešto radimo ili nekuda odemo, a u tome ne nađemo nikakav smisao.

Međutim, svi potiskuju taj bes. Ja vas ovde ne pozivam da ispoljite taj bes. Čovek mora da povрати izgubljeni smisao. Da su tri sata, provedena, recimo, na seminaru o zdravom i srećnom načinu življenja, za vas imala smisla, bili biste srećni ceo dan. Taj smisao bi doneo varnicu vašem organizmu.

Kada slušate predavanje o „novom početku” u životu, vi tih sat-dva provedete smisleno i celog dana drži vas dobar osećaj ispunjenosti i zadovoljstva. Zašto? Zato što se bavite nečim što ima smisao. Besmisao, s druge strane, čini da budemo nesrećni. Bez obzira na to što nas okružuju novac i komfor, pitaćemo: „Šta ću ja ovde?” Čovek se razbesni, a iz gneva može da se rodi depresija.

Jedan od najčešćih uzroka depresije i visokog pritiska jeste gubljenje smisla življenja. Ponekad ljudi ne shvataju uzrok, i vajkaju se: „Ne znam što sam besan i što mi

skače pritisak!” To podsvesni bes, nastao zbog besmisla, izbija na površinu.

Zato je važno da odredite šta to za vas ima smisla. Najbolje bi bilo da se upoznate sa Božanskom Inteligencijom, jer smisao svega dolazi od Njenog sistema, zapisanog u našim genima.

Sistem Božanske Natprirodne Inteligencije jeste izvor reke koja se zove *smisao*. Njen sistem je izvor smisla i istine.

Srećan sam što se bavim ovako smislenim i svrsishodnim poslom i što istinu mogu da podelim sa vama, što vidim iskru u vašim očima, što uspevate da živnete, i što sam čuo Vladu kako kaže: „Tako je!”

To je predivno. Primam život od sistema Božanske Inteligencije i delim ga sa drugim ljudima. Sjajan smisao! Zato se i podmlađujem!

Kada živimo sa smislom, Ona se oseća svuda. Osećamo se kao da smo stalno zaronjeni do brade u kupku tople vode. To je ono što je neophodno za naše gene.

LJUBAV JE LEK

U knjizi *Isceliteljska moć intimnosti* Dina Orniša, govori se da se u jednom naučnom istraživanju tvrdi da intima ima moć.⁽¹⁰¹⁾ Kako to intima ima moć? Intimnost znači ljubav. Istraživačka tabela u knjizi pokazuje procenat pacijenata umrlih u roku od šest meseci nakon operacije na srcu.

Ako ste dobar hirurg, procenat pacijenata koji umre tokom operacije na otvorenom srcu uglavnom iznosi oko pet odsto.

Međutim, prosek umrlih je blizu deset odsto. Zašto? Zato što je to opasna i rizična operacija i predstavlja velik psihološki teret.

Čak i ako pacijent preživi i sve dobro prođe, čak i kad nema nikakvih komplikacija i srce nakon zahvata dobro radi, ipak će od sto uspešno operisanih gotovo dvadeset odsto njih umreti u prvih šest meseci, iz nepoznatih razloga.

Lekari nisu mogli da ustanove neki određeni zdravstveni razlog za ovu pojavu.

Naučnici su pacijentima postavili sledeća pitanja: 1) Da li upražnjavate neke grupe aktivnosti?; 2) Da li religiozna shvatanja čine oslonac vašeg života? U grupi u kojoj su pacijenti na oba pitanja odgovorili odrično, umrlo je ih 22 odsto. U grupi čiji su članovi dali dva potvrdna odgovora, umrlo ih je samo tri odsto. Kolika neverovatna razlika!

Zato je zdravo ići u crkvu ili biti angažovan u nekoj humanitarnoj organizaciji ili društvu, jer tamo je ljubav.

To su primeri grupnih aktivnosti koje odišu ljubavlju i smislom. Zašto je to tako? Zato što naši geni reaguju na ljubav i smisao. Ako ne aktivirate svoje gene, postaće neaktivni.

Grupe pacijenta u kojima su ljudi odgovorili sa jednim „da” i jednim „ne” nalaze se u sredini, i procenat umrlih kreće se u opsegu 8–10.

Ovde uviđam jedan problem. Možda ga vi ne primećujete, ali jasno je uočljiv. Ako u grupi sa dva „da” ima 7–9 puta više preživelih, onda je to ogromna i bitna razlika, i nipošto nije rezultat slučajnosti.

Ali zašto troje ljudi iz grupe ipak umre? Kakvi su to ljudi? Možete li da pretpostavite? Uplašeni su. Nisu primili varnice. Da su ti ljudi bili u programu „novog početka” života, ne bi primili nijednu varnicu. Njima bi tu bilo dosadno. Zapitkivali bi i gundali: „Koliko je sati? Drago mi je što se ovo završilo!” itd. Ti ljudi su dva puta potvrdno odgovorili ali to nije puna istina.

Oni su bili u programu „novog početka”, ali to je samo puka činjenica. Oni odlaze i u crkvu, da, ali i to je samo činjenica. Oni to ne čine sa ljubavlju, ne koriste pogodnosti grupnih religijskih aktivnosti. A samo u istini i ljubavi počiva životna snaga.

Posmatram ljude koji počinju da žive novi život i razmišljam: njihov pritisak opada, nivo šećera takođe, depresija nestaje, imunitet jača... Sve se to lako postiže. Međutim, ljudi zaključuju: „Ova prirodna ishrana deluje!” i sl. Žao

mi je, ali za to nije zaslužna ishrana. Ili kažu: „Ove vežbe deluju!”... Žao mi je, ni vežbe nisu u pitanju. Smatram da vežbe i ishrana znatno doprinose, ali pravi razlog jeste taj što ljudi konačno rade nešto što ima smisla i razvijaju lepo mišljenje o sebi.

Ako znate da je neka hrana nezdrava, a ipak je jedete, za vašu podsvest to je krajnje besmisleno: „Šta ja to radim? Ali, ipak ću da uradim!” Onda konzumiranje takve hrane za vas nema smisla.

Kad biste samo znali koliko se snage nalazi u vašoj odluci da se od danas hranite prirodno tj. onako kako je osmislila Božanska Inteligencija! To je verovatno najsmislenija odluka u vašem životu. Sama ta odluka vas osnažuje: „Odlučio sam! Ovo je smisleno.” Sam taj događaj može da vas oslobodi besmislenih radnji i da vas ojača. Ljudi to često ne shvataju.

Na primer, naveliko hvale neke novousvojene namirnice: „Integralni pirinač zaista deluje!” Naravno, bolji je od belog, ali to što ste ga nekoliko dana jeli ne može da snizi vaš krvni pritisak, ili da reši bilo koji zdravstveni problem.

U „novom početku” života ljudi veoma brzo ispoljavaju pozitivno reagovanje, jer im već nakon prvih saznanja bude drago što su saznali istinu. Tada sav taj stres nestaje.

Moramo da se usredsredimo na smisao. Smisao je u istini, a istina stiže od Božanske Natprirodne Inteligencije i Njenog osmišljenog sistema.

PODRŠKA JE BITNA

U zajednici je sve smislenije. Podrška je bitna. Ako se sami bavite smislenim stvarima, to nije preterano zabavno, ali kada svi zajedno radimo, to je neuporedivo. Zamislite da ste sami, da pevate pesmu. To, naravno, ima smisla. Ali kada zapevamo sa drugima, ta pesma ima veliku snagu i uticaj na naše gene.

Zato od svojih pacijenata tražim da imaju nekog ko ih podržava na putu novog života. Bez podrške, sve je mnogo teže.

„Mi smo kao strele. Kada smo sami, lako nas je slomiti. Kada smo kao snoplje (*grupa*), niko nam ništa ne može”, rekao je Spartak (oko 109–71. p. n. e.) vođa ustanka rimskih robova, poznatog i kao Treći robovski rat.

Opisacu slučaj jedne pacijentkinje koja je bolovala od Parkinsonove bolesti. Radilo se o bračnom paru. Bili su ozbiljni. Svakog jutra su pevali. Potom bi radili vežbe istezanja, zatim bi popili po dve čaše vode. Ukoliko te tri

stvari uradite pre doručka, one promene čitav vaš dan i on dobija potpuno nov smisao.

Usvojili su nov način života. Žena je bila obolela od Parkinsonove bolesti. Kada sam je prvi put video, morao sam joj pomoći da izađe iz autobusa jer nije mogla sama. Bila je u kolicima, nije mogla da hoda.

Kada bi se odlično osećala, mogla je da napravi nekoliko koraka. Možda je bila kadra sama da ode i u kupatilo, ali uglavnom je bila u kolicima.

Stanje je bilo loše. Povrh svega, neko je na njoj izveo placebo operaciju mozga. To je izazvalo dodatnu pometnju u njenoj glavi.

Ona i muž su zaista primali varnice. Svakodnevno su pevali. Posle šest meseci više joj nisu bila potrebna kolicima, ali još je imala poteškoća.

Nakon isteka pola godine, posetio sam ih u njihovom domu, i ona je hodala bez štapa. Posle dve godine ponovo sam ih obišao. Pevali su svakoga jutro.

Jednom od mojih predavanja prisustvovalo je dve stotine ljudi. Pošto sam završio sa izlaganjem, ta žena mi je prišla, sa štapom. Pomislio sam kako je dobro što više nije u kolicima, ali da još uvek nije ozdravila.

Svi su je gledali i pitali se zašto mi prilazi. Zna li šta je uradila? Zatražila je pomoć da se popne na podijum. Kad je dospela gore, bacila je štap i zaigrala pred tih dvesta

ljudi. To je učvrstilo moju veru u Božansku Inteligenciju i Njen sistem.

Nju nije izlečio doktor. Nju je izlečila Božanska Inteligencija i Njen sistem. Ta je žena sve brige prepustila onom ko je nesebično voli tj. Božanskoj Inteligenciji i Njenom sistemu. Zasigurno se ovo dešava. Odbacimo brige, i radujmo se svakom trenutku življenja.

Žena je četiri godine provela u kolicima. Njen oporavak je bio neverovatan. Zato je moj entuzijazam očigledan. Život mi je više puta pružio dokaze!

Spomenuću samo neke od dokaza i primera: iskustvo Vlade Roksandića, Jelene Takač, Melanije Bogdanović, Dušana Štrpca, Danilke Pešić, Aleksandra Nikolića, Gorice Dimitrijević, Daliborke Tišme itd...^(4, 19, 20, 30, 33, 35, 39, 43, 45, 60, 70, 100)

BEZUSLOVNO VEROVANJE I LJUBAV NAJBOLJI SU LEK

Mnogi ljudi ne mogu da poveruju u ovu jednostavnu tvrdnju. Često mi prigovaraju da sam previše duhovan za jednog lekara. Tada po pravilu odgovaram: „Kolega, voleo bih da sam još više okrenut duhovnom.” Naučnici su dokazali da moždane ćelije mogu svakodnevno da se obnavljaju, jer se svakodnevno stvaraju i umiru. Mi se svakog trenutka nalazimo u neprekidnom procesu rađanja i umiranja.

Sistem Božanske Inteligencije je sve osmislio, a sada je pružen i naučni dokaz za to.

Kad napunimo pedeset godina života, počinjemo da razmišljamo kako smo ušli u „staro” doba. Nemojte tako da razmišljate! Naučnici su utvrdili da ljudi mogu da poživu barem sto pedeset godina. Sistem Božanske Inteligen-

cije je predvideo da čovek može da živi i nekoliko vekova, a po drevnim Esenima i preko devetsto godina.

Mi i danas, u XX i XXI veku, imamo zvanične podatke da ljudi žive preko sto pedeset, čak i preko dvesta šezdeset godina, o čemu sam na ranijim stranicama ove knjige već pisao.

SAMI SMO OZNAČILI SVOJE ŽIVOTNO POSTOJANJE

Međutim, ljudi ne mogu da dožive sto dvadeset ili isto pedeset godina života jer žive u sredini u kojoj se umire sa 40, 50, 60 ili 70 godina. Ljudi jednostavno smatraju da pripadaju toj grupi, kad kažu ili pomisle: „I ja ću umreti sa toliko...” Mi smo sami označili svoje životno doba.

U četrdesetima, kola kreću nizbrdo. U pedesetima, već smo matorni. U šezdesetima, bolje bi vam bilo da se pripremite, to može da se desi svakog časa! Ako doživite osamdesete, to se već smatra čudom.

Dodelili smo loše značenje svojim godinama. Zna li šta sam ja odlučio? Rešio sam da živim preko sto pedeset godina. Na predavanjima kažem da ću živeti osamsto dvadeset, ali i sam mislim da je ta brojka preterana. No, pre-

ko sto pedeset godina je već izvesno. Pošto ću da živim tako dugo, do sada sam proživio tek delić svoga života.

To je moguće! I divno je, zar ne? Sve zavisi od našeg verovanja i ubeđenja.

GRUPA ZA PODRŠKU

Neophodno je oformiti grupe za podršku. Podrška u grupama je delotvorna i ima velikih pozitivnih efekata. Grupe za podršku su važne kako bismo pomagali jedni drugima. Tada možemo da izvučemo ogromnu korist iz tog vida rada i okupljanja. Kada smisao postane jasan, naš um se razbistri. Kada ljudi imaju emocionalne probleme, mozak često ne može da se smiri.

Čak i moj mozak, ako bih izgubio smisao u životu, postao bi nemiran. Međutim, kada ponovo nađem smisao, mozak opet postaje stabilan. Smisao zatim sve više jača, a moj mozak seče poput britke sablje.

Iz bolesti se ne može izaći sve dok ne pronade novi smisao. Ne može se ozdraviti dok se ne počne živeti novi život. To je istina, i u to ne treba sumnjati.

IDIOPATSKI UZROCI

Dijagnoza se postavlja kada lekar utvrdi uzrok bolesti. Često imamo slučaj neobjašnjivog uzroka pritiska ili nekog drugog oboljenja. Znete li koja je najčešća dijagnoza za visok krvni pritisak? Ako je problem u bubrezi, onda je to renalna hipertenzija. Ako je problem sa hormonima, onda je hormonalna hipertenzija.

Ali najčešća dijagnoza jeste idiopatska hipertenzija. Znete li šta znači termin „idiopatski”? Imate visok pritisak i ode te kod lekara. Oko 97% ljudi dobiće dijagnozu idiopatske hipertenzije. To znači da lekari u stvari ne znaju pravi uzrok vašeg visokog pritiska.

Zašto ne znaju? Zbog toga što ih niko na studijama ne uči da je problem u smislu. Ne uviđaju da je nedostatak smisla pravi uzrok visokog pritiska. Kod većine idiopatskih dijagnoza uzročnik je odsustvo smisla u životu, koje uzrokuje stres.

Dakle, kada pronađete smisao, bićete srećni. Nema sumnje da ishrana i vežbe doprinose ozdravljenju, ali glavni razlog su varnice, odnosno smisao.

Kada ljudima bude drago što su naučili nešto novo, i što su odlučili da se trude da žive zdravo, to im već daje smisao. Već sama ta činjenica deluje terapeutski, i od toga se ozdravlja. To je zanimljivo.

To je kao kad devojka ima trojicu prosaca i razmišlja koji je od njih najbolji. Čim odluči kome će predati srce, stres prestaje. Dakle, dok razmišlja koji je bolji, nije sreć-

na. Međutim, čim se odluči za životnog saputnika, sreća nastupa u svom punom sjaju.

Znete li u kom trenutku žena oseća najznačajniji smisao u životu? Kada rodi prvo dete. Prolazi kroz teške porođajne muke ali na kraju u naručju drži bebu. Jeste, moraće da se budi noću, da menja pelene, dete će se razbolevati, ona će brinuti... Sve je to čeka, ali to ne umanjuje zadovoljstvo i duboku prožetost novim smislom njenog života. To je najsrećniji trenutak za jednu ženu. Tada majku nije briga što će podizanje deteta biti teško, jedino što zna jeste da će ga voleti.

Čista ljubav je najjači smisao.

U ovom trenutku ogroman broj ljudi na planeti pohađa raznolike kurseve čudnih metoda oslobađanja od stresa. Oni ne žele da se vrate pravoj ljubavi.

Zašto? Ljubav zahteva samopožrtvovanje. Ljudi ne žele da trpe ništa.

Ljubav mora da se podnese. Tu se krije najveći smisao. Ali ljudi ne žele da se žrtvuju i istraju u nečemu, onda oni žele momentalno zadovoljenje, bez trpljenja.

„Čitavo čovečanstvo i zemlja pod njim održavaju se pre svega zahvaljujući onim malobrojnim ljudima koji su u stanju da vole”, govorio je Vladeta Jerotić.

„Ljubav nikada ništa ne zahteva, već samo daje. Ljubav samo pati, nikada se ne kaje i nikada se ne sveti”, kazao je Mahatma Gandhi.

Važno je u novom životu imati podršku. Potrebno je da stremimo boljem zajedno i pomažemo jedni drugima.

Divno se, na primer, osećam zbog Milana. Shvatio sam da ozdravljuje. Juče me je pitao kako da pomogne Vlada-

nu. Konačno je počeo da obraća pažnju na druge ljude. To je Životni Dar.

Dokora je bio ljut, pitajući se zašto se loše oseća: „Ja, ja, ja! Zašto baš ja?!” Milane, slušao si pogrešan glas. Dake, moramo da povratimo smisao koji smo izgubili.

Visok krvni pritisak zapravo i nije problem. Ako poćnete zdravo da se hranite, vežbate, pijete dovoljno vode, i primite varnicu jer ste pronašli smisao, problem visokog krvnog pritiska biće rešen.

ATEROSKLEROZA

Na poprečnom preseku zdravog krvnog suda jasno se vide tri sloja: spoljašnji, srednji (mišićni) i unutrašnji sloj. Krvni sud je u preseku okrugao, ali s vremenom holesterol se akumulira, što dovodi do suženja suda, jer se holesterol nakuplja u njegovoj unutrašnjosti.

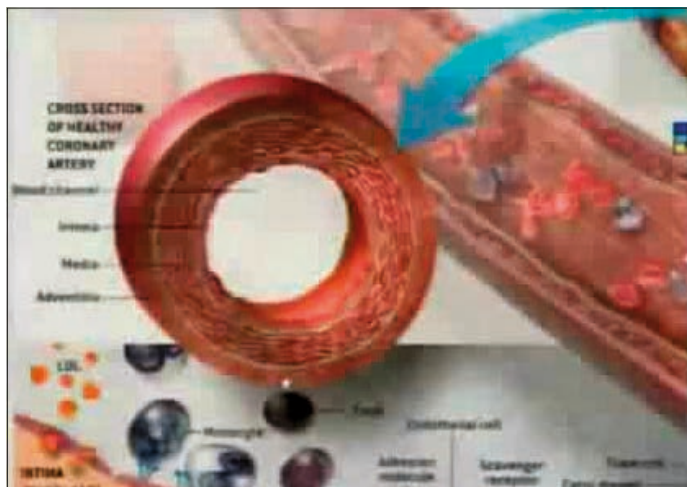
Ponekad taj holesterol pukne poput vulkana. Krhotine ulaze u krv i stvaraju se ugrušci. Te ugruške nazivamo trombovi. Kada oni blokiraju krvotok, čovek dobija srčani udar (infarkt).

Može li ovaj holesterol da nestane? Ništa lakše! To će se desiti kada počnete sa programom „novog početka” u životu.

Dok ste pod stresom i jedete masnu hranu, vaš organizam očajnički pokušava da se oslobodi masti, jer nije zdra-

vo da krv bude previše gusta. To otežava krvotok. Tada vaša jetra podiže uzbunu i luči jedinjenje LDL – lipoproteine male gustine. LDL hvataju holesterol i trigliceride i odnose ih u jetru, istovarujući u nju masti. Ako pijete alkohol, jedete slatkiše, unosite mnogo masti, s vremenom će i vaša jetra postati masna, zato što LDL pokušati da ukloni višak masti iz krvotoka.

Božanska Inteligencija se trudi da nam pomogne iako jedemo ono što ne bi trebalo. Njen sistem nas je osmislio i u genima nam zapisao da ne jedemo mast.

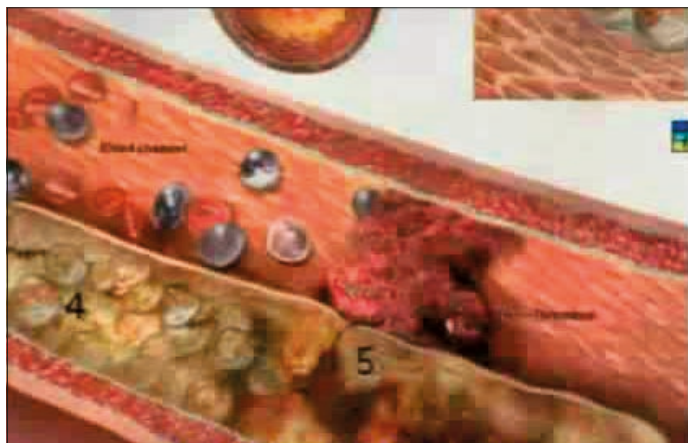


Postoje tri sloja krvnog suda.



S vremenom, holesterol se akumulira.

LDL su lipoproteini koji kolesterol i trigliceride iz krvotoka odnose u jetru, te tako čiste krv od masnoća. HDL su lipoproteini koji otapaju akumulirani kolesterol sa zida krvnih sudova, odnose ga u jetru, koja ga razlaže i luči u žuč.



Ponekad taj kolesterol pukne kao vulkan. Krvotine ulaze u krv i stvaraju se ugrušci. Formira se tromb. Krvotok je blokiran. Tako se dobija srčani udar.

Ali, ako to ipak činimo, Sistem Božanske Inteligencije stvara LDL i uklanja mast iz krvi. Kad jetra postane prepuna, ona odbija da dalje skladišti mast, i tada LDL ostavlja mast na zidovima krvnih sudova. Zato dolazi do njihovog suženja i ljudi osećaju anginozne bolove i vrtoglavicu, budući da su često već na pragu infarkta. Na kraju, desiće se da vam neko predloži program „novog početka”.

Recimo da već godinama uzimamo lekove za krvni pritisak, ali naši krvni sudovi se sve više sužavaju. Bližimo se infarktu. Međutim, Božanska Inteligencija i dalje vredno radi za nas. Pokušava da pročisti naš krvotok, i stvara LDL da bismo barem imali dobru cirkulaciju. Međutim,

kada se previše masti akumulira, počinju nevolje. Tada nam Božanska Inteligencija šalje nekog da nam kaže istinu.

Na kraju počinjemo novi život. Počinjemo da se hranimo zdravo, hranom bez masti, da vežbamo i pevamo. Primamo nove varnice.

Organizam vidi da se krv pročistila. Shvata da smo počeli da vežbamo: „Ovaj poboljšava cirkulaciju! Ne treba nam LDL jer više ne unosi mast.”

Natprirodna Inteligencija tada gasi gen za LDL, a pali gen HDL, koji počinje da se luči. On odlazi u krvotok, nailazi na akumulirani kolesterol, otapa ga i odnosi u jetru, ona razlaže kolesterol, a ostatke luči u žuč. Potom sve to odlazi u dvanaestopalačno crevo.

Na kraju, kada se pojede jabuka ili neko drugo voće ili povrće sa mnogo vlakana, ta vlakna sačekaju u tankom crevu da stigne razloženi kolesterol, upiju ga, pa se ujutro isprazne creva.

Lako je zaključiti koliko je divan sistem osmislila Božanska Inteligencija. Pripremila je ceo taj savršeni program. Jedino što nama ostaje jeste da imamo poverenja u njega. Njegov zadatak je da pročisti naše aterosklerotične krvne sudove. To je jasno kao dan. Inače, zašto bi pripremio gene koji luče LDL i HDL?

Sistem Božanske Natprirodne Inteligencije je znao da će nam ti geni biti neophodni. Koju god bolest da imamo, Božanska Inteligencija zna kako da nas izleči.

Mnoge stvari još uvek nismo otkrili. Božanska Inteligencija ima još tajni koje će naučnici otkriti u budućnosti.

Zato sve svoje brige prepustimo Božanskoj Inteligenciji i Njenom sistemu i živimo u skladu sa njim.

„BILJKE POSEDUJU INTELIGENCIJU”

U jednom naučnom časopisu je objavljeno: „Biljke imaju inteligenciju”. Ono što su naučnici otkrili je sledeće: kada gusenica jede lišće biljke koju su naučnici ispitali, ta biljka ima dva načina da se zaštiti. Prvi je – direktna osвета.

Kada je gusenica na listu, biljka je toga na neki način svesna i aktivira se poseban gen, pa lišće proizvodi lošu materiju za nametnika. Gusenica dobije stomachne tegobe i zbog toga otpada sa lista.

Biljka ne proizvodi tu supstancu ukoliko gusenice nema. Mislite li da biljke mogu zaista posedovati znanje i svest? U lišću je već smešten i pripremljen gen, koji prilikom susreta biljke i gusenice dobija varnicu i aktivira se. Tako u stvari sistem Božanske Natprirodne Inteligencije štiti biljku.

Drugi način zaštite veoma je interesantan. Kada je gusenica na listu, čini se da svo lišće to zna. Ono tada proizvodi veoma interesantnu vrstu mirisa koja privlači jednu

vrstu osica. One potom stižu i ubijaju gusenice. Ovo je uređeno u prirodi i po njenim zakonitostima i dokaz je kako Božanska Inteligencija aktivira gene prema potrebi.⁽¹⁰³⁾

Ponekad gusenice bez problema smeju da jedu lišće. Zašto? Zato što i one treba da žive. Sve je Božanska Inteligencija osmislila, brižno vodeći računa o svakom stvoru na planeti, kako bi životni sistem bio u ravnoteži.

Koliko li tek brine o nama, bićima koja voli najviše i bezuslovno!

Istina jeste da je čovek najdraže i najdragocenije biće Božanske Inteligencije, i jedini ima privilegiju da bira kako će i na koji način aktivirati svoje gene.

AIDS I GEN CEM 15

U naučnom časopisu *Natura* (u broju od 8. avgusta 2002), objavljeno je značajno saznanje o tome da je „ljudski antivirusni gen razoružan od strane HIV-a”.⁽¹⁰⁴⁾ Istorija AIDS-a stara je više decenija, tako da naučnici imaju mnogo iskustva na ovom polju.

U početku, svi su mislili da je AIDS neminovno smrtnosna bolest. Ali to nije tako. Mnogo ljudi umire, to jeste istina, ali mnogi i prežive. Neki se u potpunosti oslobode virusa, ali ovaj podatak je uglavnom nepoznanica za većinu ljudi.

U martu 1995. godine, jedan medicinski magazin u Engleskoj objavio je naslovni članak: „AIDS virus je nestao kod petogodišnjeg dečaka.” Ovaj dečak je nasledio virus od majke.

Ona ga je odvela na kliniku u Los Angelesu, gde su ga svakih šest meseci testirali. Pri poslednjoj rutinskoj proveru na virus, nalaz je bio negativan. Na klinici su mislili da je posredi laboratorijska greška. Ponovo su detetu uzeli uzorak krvi i poslali ga u pet različitih laboratorija. Svi rezultati su se vratili sa negativnim nalazima.

Nije bila u pitanju greška. Lekari su bili šokirani, ne znajući kako to da objasne. Takođe, na Klinici „Džon Hopkins”, tri pacijenta bila su potpuno izlečena, na Univerzitetu Majami njih petoro i tako dalje.⁽¹⁰³⁾

Zašto se ovo desilo? Zato što su naučnici nedavno pronašli gen pod imenom CEM 15, koji je aktiviran u T ćelijama. Ovaj antivirusni gen uništava virus. Gen CEM 15 proizvodi određenu supstancu koja može da uništi virus HIV-a. Znači, T ćelije imaju gen koji je kod čoveka spreman da ubije virus HIV-a.

Šta to znači?

To znači da je Božanska Natprirodna Inteligencija znala da HIV virus može da izazove AIDS, i zato je već unapred pripremila gen CEM 15, kako bi proizveo određeni antivirusni protein i ubio HIV virus.⁽¹⁰⁵⁾

Postavlja se pitanje zašto onda neki ljudi uopšte imaju AIDS? Oni su svojim životnim postupcima slali poruku svojim genima da žele da obole, a geni reaguju u skladu sa porukama. Znači, svi ljudi imaju taj gen, ali kod nekoga se on aktivira i ubije virus, a kod nekog drugog ne.

Jedan od najvećih problema u bolnicama jesu situacije u kojima se tokom uzimanja krvi pacijentima, iz prsta

ili vene, laboratorijski tehničari slučajno i sami ubodu ili na drugi način povrede. Ako se pritom krv vadi nekome ko je zaražen HIV-om, velika je verovatnoća da će tehničar i sam biti zaražen. Međutim, statistički, tek deset odsto ljudi je HIV pozitivno, a od toga samo pet odsto na kraju dobija AIDS.

DEVEDESET Odsto OSOBA ZARAŽENIH VIRUSOM HIV-A NEMA NIKAKVIH PROBLEMA

Zašto čak 90% osoba koje su se inficirale virusom HIV-a nemaju nikakvih problema? Kod njih je gen CEM 15 bio aktiviran i ubio je virus. Ovaj gen je tek nedavno otkriven. Zašto se on kod nekih ljudi aktivira a kod nekih ne?

Gen CEM 15 ne aktivira se uglavnom kod onih osoba koje osećaju krivicu i imaju „grižu savesti”. Osećaj krivice jed-

na je od najjačih negativnih moći, to je antiživotna poruka sa lošim značenjem. Zato ne treba imati osećaj krivice.

OSEĆAJ KRIVICE BLOKIRA GENE

Božanska Inteligencija je svakome od nas dala pravo na sopstveni izbor. Niko ne treba da ima osećaj krivice zbog svoga izbora, ukoliko taj izbor ne ugrožava neko drugo biće, jer svi smo mi deo Božanske Inteligencije koja nas bezuslovno voli. Svakome od nas dodeljena je posebna svrha na planeti Zemlji i Univerzumu uopšte.

ANTIŽIVOTNA PORUKA

Tokom ovozemaljskog bitisanja bitno je da odašiljemo poruke koje imaju životno značenje. Ako postanemo zavisni od alkohola, droge i drugih poroka, šaljemo antiživotnu poruku. Naučnici su 8. avgusta 2002. godine objavili da antivirusni gen može biti razoružan od strane HIV-a.

Otkrili su da HIV virus ima gen, koji poseduje neku supstancu koja deaktivira aktivnost CEM 15. Zaključili su da je to rat gena. Mi živimo usred rata gena.

Recimo da imamo slučajno ubačen HIV virus. To ne znači da ćemo dobiti AIDS. Bolest se neće razviti ukoliko je naš antivirusni gen CEM 15 aktiviran. Neobične

stvari u našem telu mogu se desiti kada putem transfuzije dobijemo virus i naš CEM 15 se ne aktivira. Na drugoj strani je gen virusa koji može da proizvede supstancu koja je u stanju da razoruža CEM 15. Potrebno je da znamo ko odlučuje koji će se gen aktivirati, gen virusa ili gen CEM 15.⁽¹⁰³⁾

RAT ZNAČENJA I ŽIVOTNE PORUKE

Da li će se aktivirati gen virusa ili gen CEM 15, zavisi od značenja. Na kraju je to ipak rat značenja! Drugim rečima, naš životni stil određuje koji će se gen aktivirati. Poenta je sledeća: u zavisnosti od naše životne filozofije i stila življenja, određuje se koji će gen biti aktiviran.

Mi ne možemo sami aktivirati nijedan gen, ali težnje u našim životima možemo otkriti sistemu Božanske Inteligencije. Kada svojim načinom življenja šaljemo životnu poruku, Božanska Inteligencija u našim ćelijama aktivira gen CEM 15.

Kada oboleli svojim postupcima šalje antiživotnu poruku, gen virusa se aktivira. U pitanju je zaista rat duha,

mi živimo u takvim okolnostima, jer gen reaguje na potrebu i značenje.

Želite li da živite ovako ili onako, da li jedete ovo ili ono, da li ste ljuti ili ne, da li verujete ili ne... – sve su to životne poruke koje određuju želite li da živite ili da umrete. Sve to zaista određuje koji će gen kojeg će aktivirati Božanska Natprirodna Inteligencija.⁽¹⁰³⁾

RAZGOVOR IZMEĐU ĆELIJA

Ako posmatramo individualnu ćeliju svake osobe, vidimo da je unutar ćelijskog jezgra hromozom. Jedna polovina hromozoma je od majke, a druga od oca, te imamo jedan par hromozoma. Naučnici imaju interesantan uređaj kojim se može „gađati” deo hromozoma.

Kada alfa radijacijom gađaju samo jedan hromozom u ćeliji, uspevaju da ga oštete, te hromozom biva defragmatiran.

Kada je ovaj prvi hromozom oštećen radijacijom, hromozom do njega, u drugoj ćeliji, defragmatiran je bez uticaja radijacije. Zar to nije zanimljivo?

Ovo je isto kao kada nas je, na primer, neko uvredio, a posle se ispostavi da je uvređen i naš prijatelj. Ne moramo da trpimo direktnu uvredu da bismo bili oštećeni i povređeni. Možemo biti povređeni i porukom.

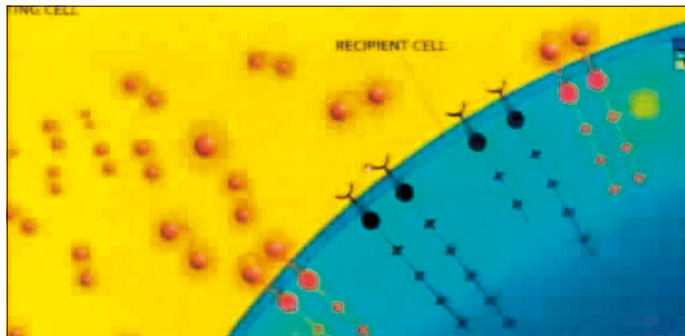
To je dokaz da nismo samo fizička nego i duhovna bića. Duhovnost je sa nama u dubokoj sprezi.

U naučnom članku piše: „Komunikacija ćelija: Unutrašnja priča”.

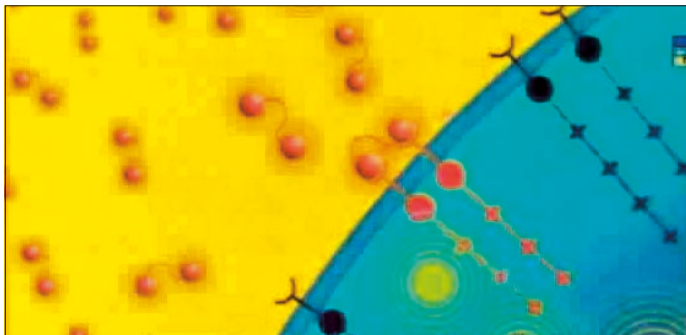
Na slici se vidi ćelijska membrana sa ćelijskim receptorima. Vide se molekuli za poruke. To je hemijski molekul. Svaki ima krugove oko sebe, svaki ima svoj električni i elektromagnetni signal (talas). Tako i svaka osoba ima svoj talas, koji odašilje.



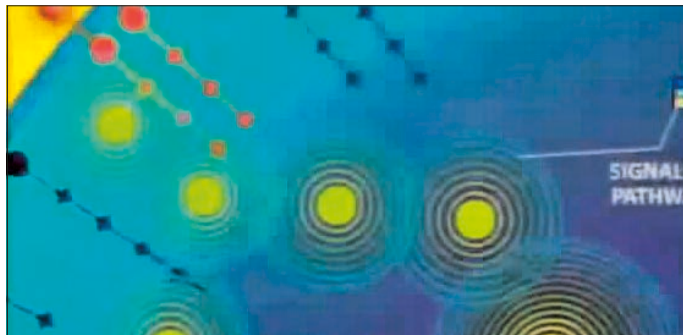
Komunikacija ćelija, unutrašnja priča.



Receptori.



Signal (talas) aktivirao je receptor na ćelijskom omotaču



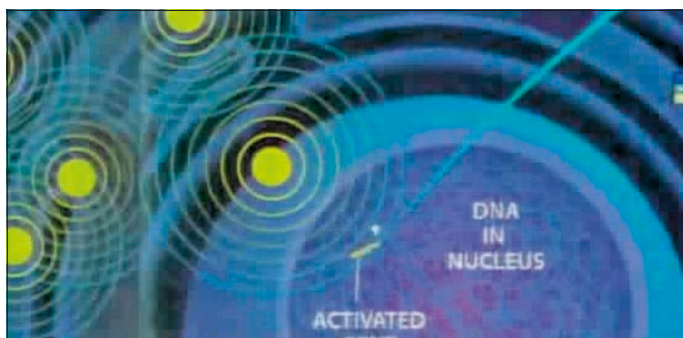
Aktivirani receptor prosleđuje talas kroz ćeliju

Zato ponekad za osobu koja jednostavno čuti ipak kažemo: „O Bože, tako je zla! Mislim da me ne voli!” – jer naš gen oseća poslati signal. Mi komuniciramo električnim putem.

Ukoliko izgovorimo nešto u šta smo duboko uvereni, naš gen je dodirnut. Međutim, ako ne mislimo iskreno to što govorimo, iako smo rekli ispravnu stvar, nećemo doći drugu osobu i njene gene, nećemo je promeniti.

Recimo, bez obzira na to kako divno predavanje održim, ako ne mislim to što govorim, biće vam dosadno.

Kada zaista znam o čemu govorim, i zaista mislim da je tako, vaš gen je dodirnut moćnim elektromagnetnim talasom koji dolazi od mene. Ovo je istinita realnost.⁽¹⁰³⁾



Talas je aktivirao gen (recimo gen za ubijanje ćelija raka).

SIGNALNA TRANSAKCIJA

Signal koji je u našem okruženju, tj. okruženju naših ćelija, dodiruje receptor, ali sam molekul ne ulazi u ćeliju. Molekul samo prenosi signal. Signal aktivira receptor na ćeliji. Do tada je receptor bio deaktiviran. Kada je aktiviran, signal je generisan, potom biva uvećan, pa se još uvećava i uvećava...

Prolazeći kroz ćeliju i uvećavajući se, stiže do ćelijskog jedra i DNK, da bi na kraju specijalni gen bio aktiviran tim signalom. Ovakav vid komunikacije naučnici zovu signalnom transakcijom. Signal je sproveden sve do nivoa gena.

Zato, kada čujete dobru poruku vi ste dirnuti, razmrdani. Znači, signal stiže do gena i gen je dirnut i aktiviran. Želim da ovo zapamtite! Ovo nije zasluga prirodne ishrane već odraz njenog značenja.

Kada sam počeo da jedem samo prirodnu (biofotosku) hranu, a to je bilo tek kada sam saznao istinu, znate li ka-

kvo sam značenje vezao za taj postupak i odluku? – „Da, evo kako je Božanska Inteligencija osmislila i napravila prirodnu hranu.” To je bila svrha koju sam našao. Hteo sam da jedem upravo tu prirodnu hranu, onakvu kakvom ju je Božanska Inteligencija osmislila, stvorila, i zapisala u našim genima.

To znači da konzumiranjem prirodne hrane, bez termičke i industrijske obrade, odajem ljubav, slavu i zahvalnost Božanskoj Inteligenciji. To značenje je važnije od prirodne ishrane same po sebi.

Kao što smo zaključili i o vodi: ona jeste važna, ali u stvari mnogo veći uticaj dolazi od *značenja* same vode.

Kada spoznate pravo značenje, vaši geni mogu biti dirnuti i aktivirani.

BOŽANSKA INTELIGENCIJA NAS BEZUSLOVNO VOLI

Božanska Inteligencija ne želi da se iko oseća loše. Jedino što želi jeste da znamo istinu – da nas voli. Bez obzira na to koliko smo loši, Ona nikada nije osudila neki greh. Međutim, ljudi ne razumeju praštanje, poznajući jedino osudu.

Upravo je u tome njihov greh. Ključna stvar jeste pitanje: „Ko je od vas bez greha?” Božanska Inteligencija je uvek iskrena. Kada nešto kaže, to zaista i misli.

Mi smo bolesni od činjenica. U činjenicama jesmo grešnici, ali u istini smo pravednici. Primećujete li koliko smo otrovani praznim činjenicama?

Međutim, ukoliko u Božanskoj Inteligenciji vidimo istinu, onda smo, po Njoj, pravednici.

To je ono o čemu sistem Božanske Natprirodne Inteligencije govori.

Ukoliko neka osoba poznaje sistem Božanske Inteligencije, ukoliko su joj svi gresi oprošteni, šta će uraditi? Neće se baciti kamenom na osobu koju je osuđivala, spustiće taj kamen. Prići će toj osobi i reći: „Oprošteno ti je.”

U tom momentu osoba grešniku daje Božansku Inteligenciju i Njen sistem. Zna li šta je Božanska Inteligencija u ovom primeru? Ona je taj kamen.

Znači, kada nađemo na grešnike, treba da „bacimo” kamen na njih, što će reći da treba da ih učimo o Božanskoj Inteligenciji i Njenom sistemu. Ovo je istina.

KAKO SE TREBA OPHODITI PREMA GREŠNIKU

Ovo je način tretiranja grešnika prema ustrojstvu Božanske Inteligencije, izvorni hebrejski način. Drago mi je što nije posredi vešanje, davljenje, spaljivanje, kažnjavanje, zatvaranje, uništavanje... Zašto kamen? Zato što kamen simboliše oproštaj, a sami tim i Božansku Inteligenciju.

Zato kada naidete na neprijatelja, „bacite” kamen (oprostaj). Ukoliko grešnik prihvati kamen kao sistem Božanske Inteligencije, on će živeti; ako ne prihvati, kamen će ga ubiti.

Ko kome sudi? Grešnik sudi sam sebi. Grešnik koji prihvati kamen zna da mu je oprošteno. Zato prihvata Božansku Inteligenciju, ne ostavlja je samu. Ostaje sa Njom i Njenim zakonitostima, jer je otkrio da Božanska Inteligencija opravdava grešnika kao što je on, da ga bezuslovno voli.

U Otkrovenju Jovanovom (8:10), kaže se: „Uspravivši se, Isus ju je upitao: Ženo, gde su oni što su te optuživali? Zar te niko nije optužio?” Isus je bio veoma tužan. Njegovo pitanje bilo je potpuno iskreno. Žena je rekla: „Niko, Gospode. Niko ne može da me osudi. Niko, čak ni ti, Isuse, jer znam da me voliš.” (Jn 8:11)

Ukoliko vas neki glas optužuje, znajte da to nije glas Božanske Inteligencije i Njenog sistema.

Isus je odgovorio: „Ni ja te ne osuđujem. Idi i nemoj više činiti greh.” (Jn 8:11)

Bolno je kada zgrešimo, ali taj bol trpi Božanska Inteligencija. Zato i ne želi da opet prolazimo kroz sve.

Međutim, ako mi, grešnici, iznova sagrašimo, Božanska Inteligencija će nam dati isti oproštaj. Prolaziti ponovo kroz isti proces veoma je bolno. I Božanska Inteligencija poručuje: „Pa zar nije bilo bolno? Hajde da ne prolazimo opet kroz to!” Zato, nemojmo više da čitamo i shvatamo istinite, ispravne stvari na pogrešan način.

U Jovanovom jevanđelju (8:12) dalje stoji: „Isus im se ponovo obratio: Ja sam svetlost sveta, ko za mnom ide, neće hodati u tami, nego će imati svetlost života.”

Od samog početka, Božanska Inteligencija oprašta grešnicima, jer ljudska bića su osmišljena i stvorena kao nesavršena. Samo je Božanska Inteligencija *savršeno savršena*.⁽¹⁰³⁾

Pokajali se ili ne, milost Božanske Inteligencije prva nam oprašta grehe. Onda ćemo se i sami pokajati.

Naveli smo grešničinu reči: „Niko, Gospode. Niko ne može da me osudi. Niko, čak ni ti, Isuse, jer znam da me voliš.”

Ova žena se nikada formalno nije pokajala pred Isusom. Znači, oprostaj ne dolazi posle pokajanja, nego nas oprostaj, koji je dobrota Božanske Inteligencije, vodi ka tom pokajanju.

Mnogi kažu da moraju da se pokaju kako bi im bilo oprošteno. To je pogrešan put. „Da, napravio sam grešku, ali Božanska Inteligencija mi je već oprostila, zato

ću se pokajati” – *ovo* je zaista jevanđelje, dobra vest. Na kraju, ova žena jeste „kamenovana”, što znači da je usvojila oprostaj i sistem Božanske Inteligencije. Potom je započela novi život.

Znači, kamen nije ubilački komad stene. To je kamen života i svetlost života. Grešnik je konačno primio svetlost života.

Nemojmo nikada dozvoliti sebi da sudimo. Nemojmo se svetiti neprijatelju. Dozvolimo da Božanska Inteligencija osveti mene, njega ili nju.

To znači, neka Božanska Inteligencija svojom promislom i postupcima spasi neprijatelja, za nas i za Nju. Kakva divna zakonitost Božanske Inteligencije, kako je divan Um Prirode!

KAKO AKTIVIRATI GEN CEM 15

Kada spoznamo ovakve zakonitosti Božanske Inteligencije, i kada nam Ona ulije entuzijazam i želju za životom, naš gen CEM 15 će se aktivirati. Spoznaja Božanske Inteligencije i Njenog sistema uliće nam entuzijazam i želju da dalje širimo ovu divnu vest.

Predivan karakter sistema Božanske Inteligencije ne želimo da zadržimo samo za sebe. Želimo da ga podelimo sa drugima. Zato težimo tome da budemo zdravi. Zato ćemo jesti prirodnu hranu, smeđi pirinač, piti zdravu vo-

du... Ovo je cela svrha naše zdravstvene poruke. Sve je u jednom. Naše fizičko zdravlje nije odvojeno od duhovnog života. Slava Natprirodnoj Inteligenciji i našem životu u skladu sa Njom!

ŽIVOTNA VOLJA

Šta je to zavet? To je životna volja. Zavet je ono što Božanska Inteligencija želi da učini za nas. Na neki način, to je obećanje Njenog sistema. Obećava nam nešto i pre nego što smo mi Njoj ista obećali. Deset zapovedi i Mojsijevi zakoni jesu zavet Božanske Inteligencije.

Sistem Božanske Inteligencije tako izražava šta želi da učini za nas.

Između Starog i Novog zaveta nema nikakve razlike. Novi zavet postoji samo zato što je Stari bio pogrešno shvaćen.

Kada se čita Stari zavet, nailazi se na mnoštvo zapovedi: „Uradi ovo... Ne čini to...”, itd. Mi to razumemo kao zapovedi.

Međutim, to su *obećanja*. Jer, šta god da Božanska Inteligencija zapovedi, čovek svesrdno ne može to da izvrši bez Nje.⁽¹⁰⁵⁾

Božanska Inteligencija to prvo mora da omogućiti, zato što su zapovedi zapravo obećanja. Kad volite osobu kojoj se obraćate, zapovest je zapravo obećanje.

Recimo, u braku ste. Šta god da vam muž zapovedi, to znači da će *on* to izvršiti za vas! „Snežana, hoću da imaš

divan prsten” – znači da će ga on kupiti. To je prava ilustracija odnosa između Božanske Inteligencije i čoveka.

Čovek pogrešno shvata poslušnost. Prava poslušnost nije izvršavanje zapovesti Božanske Inteligencije. Prava poslušnost je kad zapovesti shvatamo kao Njeno obraćanje. Na ljudskom nivou, zapovest je zapovest, a poslušnost je poslušnost. Božanska Natprirodna Inteligencija nam, navodno, zapoveda, a mi se, navodno, pokoravamo. Pogrešno shvatanje tog odnosa utemeljeno je na iskrivljenom razumevanju Starog zaveta.

Kad Božanska Inteligencija zapoveda, to znači da će nam pružiti podršku. Ako nam se to baš i ne radi, Ona će nas sačekati, čekaće da shvatimo. Njen sistem je strpljiv i istrajan u želji da pomogne. Sa takvim sistemom Božanske Inteligencije, moguće je dostizanje savršenog karaktera.

Kada se kod desete zapovesti Božanske Inteligencija kaže da ne činimo preljubu, kakvo je to obećanje? Božanska Inteligencija obećava da će nam dati snage za to. Nemoguće je da čovek ne poćini preljubu. Sumnjam u one koji kažu da to nikad nisu učinili.

Kada pogledam neku ženu i pomislim na to, već sam započeo preljubu, jer to nije moja supruga. Nemoguće je da to ne pomislim.

Shvatio sam da sam preljubnik kada sam u zapovestima proćitao: „Ne poželi ništa što je tuđe.” Svi smo mi neka-da poželili nešto tuđe. Naprosto je nemoguće da nismo.

Kad je nećija žena lepa, i pažljivo se odnosi prema mužu, čovek poželi da je i njegova žena takva. Već to je greh.

Koliko su samo puta žene pomislile: „Eh, da je moj muž takav!”... Dakle, svi smo mi u grehu. Tek kad shvatite da ste grešnik, zapovesti postaju obećanja. Ako, međutim, mislite da ste bezgrešni, onda to za vas i jesu zapovesti.⁽¹⁰⁵⁾

Šta znaći: „Ne poćini preljubu”? Kada se preformuliše, to će znaćiti: „Pomoći ću ti da postaneš osoba koja neće ćiniti preljubu, jer ti ne možeš sam postati takva osoba.” Znaćiće, takođe, i: „Ako me upoznaš bolje i približiš mi se, nećeš više žudeti ni za ćim.”

Ne postoji ništa bolje od približavanja sistemu Božanske Inteligencije.

ŽUDNJA JE STRES

Pre nego što je ovo shvatio, moj prijatelj, koji živi u jednoj visoko razvijenoj državi na Zapadu, žudeo je za skupim kolima. U njegovom okruženju kadilak je bio smatran najboljim autom. Kad god bi video kadilak, zavidio bi vlasniku. Kad se preselio u drugi kraj, počeo je da zavidi vlasnicima mercedesa, BMW-a, ili poršea vrednog ćetrdeset hiljada dolara. Priželjkivao je da ih i sam poseduje.

Žudnja predstavlja stres za organizam. Moj prijatelj je mislio da su ti ljudi srećni samo zato što mogu da voze skupi kola.

Kada je otvorio svoju ordinaciju, posao je cvetao. Pacijenti su pristizali jedan za drugim i dobro je zaraćivao. Krajem sedamdesetih, njegovi prihodi iznosili su gotovo sedamsto hiljada dolara godišnje.

Bio je specijalista interne medicine i alergolog. Na lećenju alergija može dobro da se zaraći. Tu se pacijenti ne gube. Moraju redovno da dolaze, i vraćaju se, a veliki postotak njih primoran je da svoga lekara vića ćak i po dva puta nedeljno.

Svaka poseta lekaru koća deset dolara. Recimo da trića ljudi dnevno doća na injekciju, to je već prihod od tri hiljade dolara, a da niste ni prstom mrdnuli. Ako ne-

ki specijalista ima, recimo, dve hiljade pacijenata, i u jednom danu doća njih petsto, a on u mećuvremenu prima i nove pacijente, drži konsultacije... lako je izraćunati nivo novćanog priliva.

Kada se proćuje da ste dobar alergolog, neverovatno je koliko ćete imati posla. Nakon samo pola godine rada, moj prijatelj je mogao sebi da priući mercedes. Novac mu više nije bio problem. Izuzetno dobro se osećao.

Potom je iznenada osetio strah: „Šta ako umrem? Ako otkrijem da imam rak? Šta će biti sa moćjim uspećnim biznisom?”

Počeo je da strahuje. Tada još nije poznaćvao sistem Božanske Inteligencije.

Mećutim, kad je otkrio taj sistem, bilo je to bolje od bilo kakvog mercedesa. Danas, kad ga mimoidu neka skupa

kola, ne oseća ništa posebno. Ne mrzi kvalitetna, lepa kola, voli ih i dalje, ali ne mora da ih poseduje da bi bio srećan.

Tek sa ovakvim spoznajama postigao je nešto. Sada više ne mora toliko da se trudi, da žudi. U njegovom slučaju zapovest je značila: „Ne poželi mercedes” i to se i obistinilo. Dozvolio je Božanskoj Inteligenciji da ispuni njegov duh, i postao je osoba koja ne žudi za onim što drugi imaju. Sada ga ispunjava radost. To je prava sreća.

Ja bih, recimo, voleo da imam više novca. Biti iskreno verujući i imati puno novca najbolja je stvar. Ne negiram to. Ali kada bih sada i imao taj novac, ne bih imao gde da ga potrošim.

Dobro, voleo bih da izgradim centar za program „Novog početka u životu”, ovde, u Srbiji, u Titelu, jer je to dobra lokacija, na tri reke, a i priroda bi mogla da se obnovi. Ali danas sam miran i nikome ne zavidim. Znači šta? Radije bih bio siromašan i živio u ljubavi sa osmišljenim sistemom Božanske Inteligencije, nego bogataškim načinom života a bez te ljubavi.

Život u skladu sa sistemom tj. ustrojstvom Božanske Inteligencije izbrisao je sav moj stres.

Sećam se koliko sam ranije bio frustriran što nisam bogatiji u materijalnom smislu. To sada više nije tako. Sada sam srećan što sam u klasi Božanske Inteligencije.

Život u skladu sa ljubavlju Božanske Inteligencije mora biti iskren, u svakom trenutku života.

Božanska Inteligencija nam šalje poruku: „Ne boj se, miljeniče moj! Mir tebi! Budi jak, ohrabri se! Ojačaj!” To zapravo znači da će nas Božanska Natprirodna Inteligencija učiniti jakima. Njene zapovesti su uistinu životna obećanja.

Danas mnogi ljudi shvataju zapovesti Božanske Inteligencije upravo kao *zapovesti*, i pokušavaju da ih ispune i pokore im se. Zbog toga postaju frustrirani i gube nadu.

Oni koji izgube nadu, zapadaju u ravnodušje. To drugi ljudi vide i, naravno, pogrešno zaključuju da smo svi isti i da ćemo svi biti spaseni. Međutim, nije tako.

I dan-danas, ljudi još uvek ne znaju istinu – da u početku novog života moraju uložiti napor, koji kasnije postaje zadovoljstvo življenja u skladu sa zakonitostima Božanske Natprirodne Inteligencije. Tako stičemo srećan i zdrav život.

ODMOR U SKLADU SA ŽIVOTNIM ZAPISOM

Zašto moramo da se odmaramo u skladu sa genskim zapisom, koji je u nama zapisala Božanska Inteligencija? Zašto odmor? Šta nije u redu sa neodmaranjem? Božanska Inteligencija se odmarala u danu za odmor tj. na šabat. Ali, zašto i ja treba da se odmaram?

Šabat je dan koji je Božanska Inteligencija osmislila za odmor svih stvorenja kojima je dala i omogućila život.

Poznato je da se Isus nije odmarao na šabat. Radio je veoma naporno. Zapravo, najviše je radio baš na šabat.

Šabat je dan kada i ja radim najviše. Ponekad držim predavanja, ili činim druga dobra dela, tokom citavog dana.

Postavlja se, dakle, pitanje zašto treba da se odmaramo na šabatni dan.

Znači, razgovarao sam sa brojnim pacijentima, bolesnim ljudima. Mnogi od njih nisu uspevali da održe nadu nakon tri, šest ili devet meseci, a retko ko nakon dve godine. Mnogi su odustajali nakon nekoliko dana ili nedelja.

Ipak, znam za jednog čoveka bio je bolestan punih tri-deset i osam godina, ali je njegova nada još bila živa! To je zaista za divljenje.

Održavao je svoju nadu u život, u beznadežnoj situaciji. Zašto?

Skoro svi, sem njega samog, verovali su da će prvi koji uđe u vodu koja se zatalasa kada anđeli uđu u nju, biti izlečen.

Mnogi ljudi su se izlečili tako, ali da li je to istina? Mora nam biti jasno da je to laž, da je obmana.

Takvu vrstu obmane i trika izvodi Antiživotni Sistem. Božanska Natprirodna Inteligencija nikada ne bi uradila tako nešto.

Ko god uđe u vodu prvi, biće izlečen. Znači li šta to implicira? Ko radi više, ko je sposobniji – to je odraz favorizovanja, antiživotnog učenja i antiživotnih trikova. Žalosno je što mnogi ljudi ovo ne razumeju. Za mnoge je čekanje besmisleno.

Međutim, taj čovek je čekao, jer je verovao u sistem Božanske Inteligencije. Nije imao nikoga da mu pomogne. Ipak, imao je *nekoga* – Božansku Inteligenciju.

Zar to nije neverovatno?

Zato je njegova nada živa još uvek, jer je imao tog *nekog*. Ne možete sami zadržati nadu. Neko mora biti uz vas.

Mnogi pacijenti sa kojima sam razgovarao kažu: „Ja imam nadu u Boga.” Međutim, kada se nada ne ostvari u roku koji su zacrtali, oni odustaju. Kažu da ih Božanska Inteligencija ne čuje.

Ali ovaj čovek – možete li zamisliti tih trideset i osam godina? – nije izgubio nadu. Božanska Inteligencija u koju je verovao bila je prava Inteligencija, puna ljubavi, Inteligencija koja nikad ni od koga ne odustaje.

Zapisano je da je Isus došao i izlečio ga. On nije znao ko je Isus, pa umesto da se zahvali njemu, otišao je u hram, da se zahvali Bogu koji je poslao Isusa.⁽¹⁰⁶⁾

U životu ima podosta primera o tome kako su vera i ljubav prema ustrojstvu Božanske Inteligencije izlečile „neizlečive”.^(4, 7, 19, 20, 27, 30, 31, 33, 34, 39, 43, 45, 53, 54, 58, 64, 66, 70, 97, 98)

JEVREJSKI ŠABAT

Kada se ne radi ništa, to je jevrejski šabat. Isusov šabat je kada se radi ili čini dobro. Raditi na šabat je zakonito. Tako je Isus radio, tako je Isus učio. Znači, Isus je uvek govorio da treba nešto dobro raditi na šabat. Oni koji ne urade ništa dobro tog dana, mrze šabat i treba ponovo da ga otkriju.

Potrebno je da znamo kako je divan dan šabata. Da bi dan bio divan za odmor, moramo naći Isusa i sistem Božanske Inteligencije u tom danu. Isus je rekao: „Moj Otac radi sve

do sada...” (Jn 5:17). Da li se Božanska Inteligencija odmara na šabat? Ne odmara se. Isusov Otac radi stalno na dan šabata, i zato radi i on.⁽¹⁰⁶⁾

ZDRAVLJE, KARAKTER I FUNKCIJU ĆELIJA ODREĐUJU GENI

Telo čoveka sastavljeno je od različitih vrsta ćelija. U njemu su ćelije mozga, jetre, kože, bubrega... Ako su ćelije bolesne, i čovek je bolestan. Ako su zdrave, i čovek je zdrav. Zdravlje, karakter ili funkciju ćelija određuje gen. Gen se nalazi unutar ćelije, a čini ga DNK.

Naši geni reaguju, recimo, kada slušamo odgovarajuću pesmu. Osećamo se predivno, čak i tapšemo u ritmu, a to znači da nam se pesma svidela. Osetili smo se dobro, zato što se u našim moždanim ćelijama proizvodio endorfin. Dakle, kada slušamo muziku dešava se aktivacija gena koji su bili neaktivni. Sada aktivirani geni proizvode endorfin.

Ukoliko su svi od 36.000 različitih vrsta gena, koje čovek ima u telu, aktivni i rade dobro, čovek je srećan i zdrav.

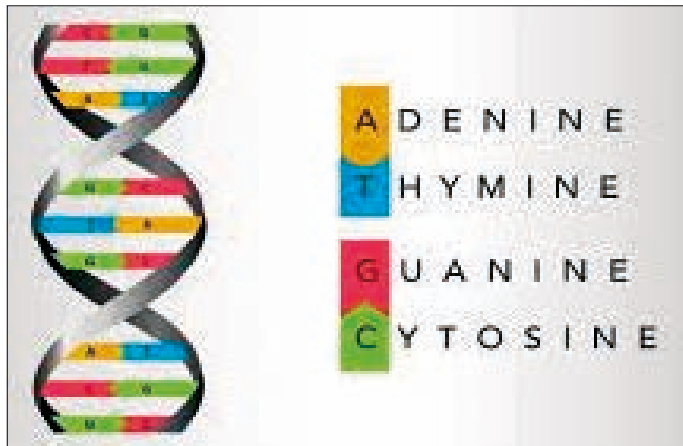
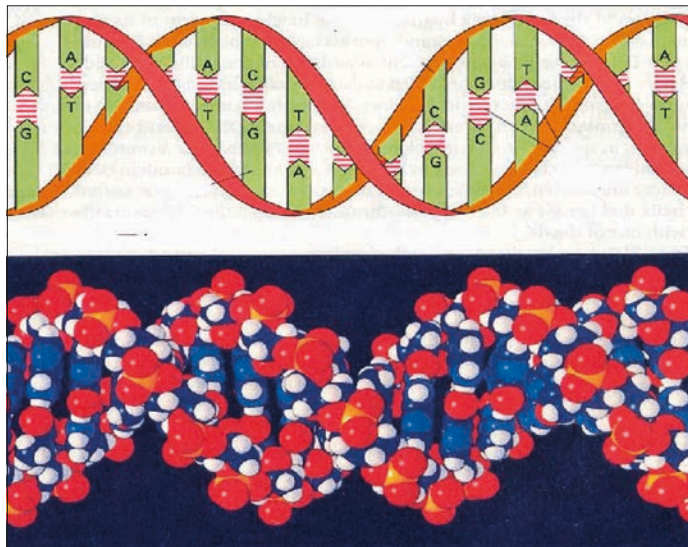
Čovek je bolestan kada su neki od gena oštećeni. Neki nisu aktivni, a trebalo bi da budu, tako da problem sa genima izaziva sve bolesti.⁽¹⁰⁶⁾

Nekada davno, naučnici su smatrali da geni imaju veze samo sa naslednim oboljenjima, ali sada se zna da nije tako.

Iako imamo savršeno zdrave gene koje smo nasledili od roditelja, ako živimo lošim životnim stilom, naši geni biće oštećeni ili čak izmenjeni, i neće raditi pravilno, a to znači da ćemo biti bolesni.

Geni su promenljivi. Naučnici sada rade na mapi gena, koju zovemo ljudskim genomom.

Svi imamo 23 para hromozoma u našim ćelijama. Na svakom hromozomu imamo locirane različite gene. Recimo, ako taj i taj gen nije u redu, čovek oboleva od raka prostate, ako neki drugi gen nije u redu dobija se glaukom, ako treći gen nije u redu, oboleli ima Alchajmerovu bolest, a ako se poremeti sledeći gen dobija se rak pluća, i tako dalje.



Sve je to zbog gena. Divno je što se geni mogu prome-
niti, te se tako može povratiti izgubljeno zdravlje.

Recimo, ovaj gen je gen za gojaznost. Da biste izgu-
bili na težini, vaš gen mora da se promeni. Kada ste mla-
di nemate problema sa kilogramima, to znači da je ovaj

gen normalan, funkcioniše dobro. Kada napunite četrde-
set godina, taj gen nekako ne funkcioniše i počinjete da
se debljate. Dakle, pazite na svoje gene. Zaštitite ih. Ako
živite nezdravim načinom života, vaši geni će se prome-
niti i prilagoditi takvom načinu života. Zato moramo da
živimo zdravo, jer samo tako ćemo uspeti da zadržimo
originalno stanje gena.

SLOBODNI RADIKALI NAJČEŠĆE OŠTEĆUJU GENE

Šta najviše utiče na promenu naših gena? Najčešći razlog zbog kog trpimo oštećenje gena dolazi od slobodnih ra-
dikala. Istina jeste da sve ćelije proizvode slobodne radikale. Normalne i zdrave ćelije takođe. Čak i sada, dok
ovo čitate, ćelije vašeg tela to čine.

Slobodni radikali mogu biti neutralizovani, jer naša jetra
proizvodi jednu dobru supstancu za neutralizaciju slo-
bodnih radikala.

Zamislimo svoju ćeliju. Šećer i kiseonik ulaze u nju, i
spajanjem se proizvodi energija. Kao sporedni proizvod
energije nastaju slobodni radikali.

To je isto kao kada se auto stavi u pogon: benzin i ki-
seonik, plus varnica tj. kontakt, daju energiju i slobodne
radikale tj. štetne izduvne gasove.

Kod čoveka, slobodni radikali se neutrališu nečim što
se zove SOD (*SOD Defense*).

SOD SUPSTANCA NEUTRALIŠE SLOBODNE RADIKALE

SOD supstanca je produkt naše jetre. Božanska Inteligencija je već znala da ćemo proizvoditi slobodne radikale, pa je pripremila i SOD gen. Međutim, ukoliko proizvodimo mnogo slobodnih radikala, naša jetra ne može sve da postigne.

Slobodni radikali koji nisu neutralisani odlaze do naših ćelija, uništavaju ćelijsku membranu, mitohondrije, oštećuju gene, ubrzavaju starenje i izazivaju bolest.

Postavlja se pitanje u kojoj situaciji proizvodimo previše slobodnih radikala. To su situacije u kojima smo ljuti, uplašeni, zabrinuti, a posebno kada smo obuzeti mržnjom.

Slobodni radikali oštećuju gene, tako da se gen menja uz naš životni stil. Zato, ako smo uvek ljuti i zabrinuti, a u isto vreme jedemo hranu suprotnu želji i zapisu sistema Božanske Natprirodne Inteligencije, dolazi do oštećenja gena.

Kada jedemo lošu hranu, kada gajimo loše misli, idemo ka tome da menjamo svoje gene i razvijamo bolest.^(106, 71)

BOLEST JE NAŠ IZBOR

Nijedna bolest nije kazna Božanske Inteligencije, one su naš izbor. Bolest je nastala jer pratimo i realizujemo sistem Antiživotne Sile. Mrzimo nekog, ne opraštamo, uvek smo zabrinuti i uplašeni, pušimo, pijemo alkohol, neprirodno se hranimo...

Svim ovim lošim stvarima mi u stvari oštećujemo sopstvene gene, i zato obolevamo. Mnogi ljudi puše, piju, uživaju narkotike, žive užasnim načinom života, i kada dobiju rak pluća kažu: „Ne znam zašto sam se razboleo.”

Mnogi krive Boga, ali Božanska Inteligencija nema ništa s tim. Božanska Inteligencija se veoma trudila da oboleli ne dobije rak pluća iako puši, ali oboleli je na prosto preterao.

Bez obzira na to što je oboleli rekao da ne želi bolest, sudeći prema njegovom načinu življenja, očigledno je želeo.

Kada slobodni radikal pogodi gen, on biva oštećen. I nužna mu je popravka. Ako se ne popravi, ako oštećenje ostane, pa gen pretrpi i dodatno oštećenje, u bliskoj budućnosti to će biti poremećen gen, koji neće moći da obavlja funkciju za koju je predodređen.

Kada naša ćelija ima poremećen gen, ona i sama postaje poremećena, i to je onda bolesna ćelija ili ćelija raka. Dakle, pre nego što ćelija dođe u takvo stanje, gen treba popraviti. To zovemo DNK procesom oporavka.

Zašto neke osobe izgledaju mlađe nego što jesu? To je zato što se njihove ćelije aktivno dele. U njihovom telu se stalno proizvode nove ćelije. Da bi se proizvele dve

nove ćelije, mora se izvršiti deoba. Da bi se ćelija podelila, gen mora da se duplira.

Dakle, u ćelijama se dešava jedan zanimljiv fenomen. Gen se kopira i pravi duplikat. Od jednog para gena u ćeliji nastaju dva para, a onda se ćelija deli i nastaju dve ćelije. Taj proces nazivamo ćelijskom deobom. To je fascinantna proces za posmatranje. Ako se naše ćelije dele dobro, onda imamo dobar ten, zato što naše ćelije kože neće biti tako stare.

Isto je i sa ćelijama drugih organa. Stare ćelije kože izumiru i otpadaju, a nove zauzimaju njihovo mesto. Radi toga naš ten i zdravlje mogu biti odlični, bez obzira na kalendarski broj godina.

Neki se ljudi celog života osećaju umorno i istrošeno. Međutim, oni koji rade ono što ih sistem Božanske Inteligencije uči, zaista uživaju u ishodima svoga života.

Samo treba biti strpljiv. Činite tako tri meseca, šest meseci... Na svaka tri meseca ćete se osećati drugačije. Problem je što ljudi nisu dosledni.

Ko radi konstantno, više nema fizičkih problema. Nema zatvora, iritabilnog kolona, astme, visokog pritiska, dijabetesa, depresije, raka...

ZDRAVA ĆELIJA ODBIJA DA SE PODELI SA OŠTEĆENIM GENOM

Dakle, da bismo bili mladi i zdravi, ćelije treba da se podele. Međutim, da bi se ćelija podelila, svi oštećeni geni moraju se sanirati i popraviti. Zdrava ćelija odbija da se podeli sa oštećenim genom. Jednom kada ćelija postane ćelija raka, iako postoji oštećen gen, ćelija raka će se podeliti, ali normalna ćelija sa oštećenim genom neće. Dakle, biti zdrav, ili biti izlečen od određene bolesti, znači imati nove ćelije.

POPRAVKA OŠTEĆENIH GENA

Znate li šta se zahteva za uspešnu popravku gena? Vrlo je jednostavno. Božanska Natprirodna Inteligencija je u naše ćelije već ugradila DNK mehanizam popravke. Dakle, DNK može biti popravljen ako sarađujemo sa sistemom Božanske Inteligencije.

Šta podrazumeva naša saradnja? Naša saradnja znači da se ne opiremo i da prepustimo Božanskoj Inteligenciji da u miru obnovi naše gene, a Ona to može učiniti samo ako se odmaramo.

Recimo, bili smo ljuti tokom nedelje, bili smo pod stresom, proizveli smo mnogo slobodnih radikala, i ozbiljno oštetili gene.

Božansku Inteligenciju boli da gleda naše oštećene gene. Ona nas bezuslovno voli i želi da nam pomogne. Ukoliko nas ostavi bez svoje pomoći, uskoro ćemo se razboleti i dobićemo rak. Zato nas moli da dopustimo da nam popravi gene.

Mi nastavljamo da prigovaramo zašto nam Božanska Inteligencija ne popravlja gene, i ne menjamo se. Nastavljamo da budemo stalno zauzeti, radimo naporno, zarađujemo novac ili zgrćemo neke druge materijalne vrednosti... Naše ponašanje poručuje da nismo zainteresovani za oporavak.

Međutim, ukoliko se odmaramo i prepustimo sistemu Božanske Inteligencije, i ako sačuvamo mir na dan odmora, onda Božanska Inteligencija može popraviti naše oštećene gene. To je odmor u spokoju, dobroti, ljubavi, miru i radosti. Tokom takvog odmora obnavljaju se oštećeni geni, i zato treba tako da se odmaramo.

Šabat, kao dan za odmor, nije dan samo za Jevreje. Šabat je takođe i za budiste, i za katolike, pravoslavce, muslimane, mormone, kao i za ateiste.

Šabat je za sve ljude sveta, ali nije samo za ljude. On važi i za sva druga živa bića.

U Drugoj knjizi Mojsijevoj (20:9) kaže se: „Šest dana radi i obavlja sav svoj posao.“

U istoj knjizi (20:10) takođe stoji: „Sedmi dan, šabat, posvećen je Jahveu, tvom Bogu. Ne radi nikakav posao, ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj rob, ni tvoja robinja, niti tvoja stoka.“

BOŽANSKA INTELIGENCIJA NE DISKRIMINIŠE

Šabat nije za religiju, šabat je za život. Život u pogledu isceljenja nikoga na taj dan ne diskriminiše. Znamo da su životinje, recimo konji, radili naporno tokom šest dana. Konji su frustrirani jer su ih njihovi gospodari previše udarali.

Konj nije mogao da se naljuti i uzvрати mučitelja, pa je pod velikim stresom i proizvodi mnogo slobodnih radikala.

Međutim, ukoliko konji odmaraju na šabat, Božanska Inteligencija i Njen sistem bi voleli da izleče oštećene gene

ovih životinja. To je zakonitost Božanske Inteligencije i Njenog ustrojstva.

Naučnici su otkrili da nam je svima potreban 24-časovni ciklus. Tokom tog ciklusa, nama treba odmor tokom noći. Ljudi koji rade noću češće dobiju rak. Recimo, medicinske sestre koje rade u smenama definitivno imaju viši stepen rizika za obolevanje od raka. Nije dobro raditi tokom noći. Iako ne možemo da održavamo 24-časovni

ciklus, ako budemo održavali sedmodnevni ciklus, Božanska Inteligencija može popraviti sve gene koje smo oštetili tokom nedelje, ukoliko nismo mogli naći drugi posao osim noćne smene. Nađimo načina da održimo dan za odmor, jer je izuzetno važan.

Kad bi ceo svet držao dan za odmor svetim, pretpostavljam da niko ne bi bio bolestan.

U tome je tajna šabata.

EKSPERIMENT U VEZI DANA ZA ODMOR

Kada ženka pacova dobije mladunce, znate li šta su naučnici otkrili? Majka liže mladunce, jednog po jednog. Naučnici su se pitali zašto. U početku, mislili su da ih na taj način čisti, ali ispostavilo se da to nije jedini razlog. Nakon hranjenja istim majčinskim mlekom i istom količinom, odvojili su pet mladunaca od majke, tako da nije mogla da ih liže.

Pogodite šta se desilo! Tih pet mladunaca nisu rasli baš dobro. Međutim, mladunci iz druge grupe, iako piju istu količinu mleka, rastu mnogo brže. To znači da proizvode više hormona rasta.

Onda su naučnici uzeli uzorke krvi iz svih deset mladih, da bi uporedili nivo hormona za rast.

Pet beba koje su bile odvojene od majke imale su mnogo manju proizvodnju hormona rasta. To znači da njihov gen za hormon rasta nije bio tako aktivan, kao kod pacovčića koje je majka i dalje lizala.

Kada su i tih pet mladunaca vratili majci, pogodite šta se desilo! Gen hormona rasta se kod beba aktivirao, a nivo hormona rasta je rastao i rastao. U samo nekoliko dana, bebe koje su bile odvojene od majke sustigle su svoju braću i sestre koji su dotle, uz majčino lizanje, odlično napredovali.

Ovu zakonitost je lako uočiti kada se posmatra, recimo, mačka sa mačićima. Ona ih stalno liže. Isto je sa psi-ma ili drugim životinjama. Ljubav je najbolja hrana, ljubav je najbolji lek.⁽⁷⁰⁾

LJUBAV JE MOĆ

Ekperimentalno je dokazano koliko je ljubav bitna i moćna. Čak je i ljubav pacova moćna. Koliko li je tek jača i moćnija ljubav jednog čoveka prema drugom! Na osnovu dosadašnjih saznanja, može nam biti jasnije koliko ljubav Božanske Inteligencije može biti moćna za čoveka, kao Njeno najvoljenije biće.

Zato svako od nas treba da veruje u Božansku Inteligenciju i živi u ljubavi sa Njom i Njenim sistemom.

Moj prijatelj je doktor, specijalista interne medicine, alergolog, ali nije uspevao da izleči sebe. Jedina stvar koju je umeo jeste da stalno pije pilule.

Nijedan lekar nije mogao da mu vrati zdravlje kakvo ima danas. On se, naime, prepustio Božanskoj Inteligenciji i Njenom sistemu. Uživao je u danu za odmor, i tako je lečio svoje gene. Ten mu je odličan a hormon rasta mu se proizvodi svakog dana.

HORMON RASTA

Prema statistici, nivo hormona rasta najviši je kada nam je dvadeset godina. Posle četrdesete naglo opada, a kada dođemo u pedesete i šezdesete godina, hormon rasta se proizvodi veoma, veoma malo. Međutim, kada uzme-mo krv moga prijatelja, vidimo da je kod njega hormon rasta na nivou nekog dvadesetogodišnjaka.

Znate li zašto? Zato što voli Božansku inteligenciju i Njen sistem, pa ima još veću ljubav od Nje. Čak i ljubav majke pacova aktivira gen hormona rasta kod njenih beba. Nas Božanska Inteligencija bezuslovno Voli. Volimo svim bićem i mi Nju! Verujemo i volimo!

Kada je mom prijatelju bilo sedam godina, preminuo mu je otac. Njegova majka sada ima osamdeset i četiri, tako da mu trenutno ne može pružiti toliko ljubavi. Gde on može naći ljubav? Zasigurno u okrilju Božanske Inte-

ligencije i Njenog sistema. Kada je čitao o Njoj, oduševio se. Božanska Inteligencija ga bezuslovno voli! Njegov hormon rasta se aktivirao.

„Svima nama nedostaje ljubav. Bez obzira na to koliko ljubavi dajemo ili dobijamo, mi smo je žedni i gladni. Jedino nam ljubav nedostaje u neograničenim količinama. Samo nam Ona može dati zdravlje, sreću, spasiti nas i svet u celosti.”

UVEK SREĆNI

Dr Din Rodman sa Univerziteta Viskonsin, vršeći statističke proračune, proveravao je krv štićenika u staračkom domu. Znate li šta je saznao? Skoro svi imaju veoma nizak, gotovo nikakav, nivo hormona rasta. Međutim, kod nekih od njih, ipak, taj nivo je visok kao u mladih osoba.

Znate li kakvi su to stari ljudi? Oni koji su srećni. Kada im se deca ne javljaju, oni kažu: „Pretpostavljam da su jako zauzeti.”⁽¹⁰⁶⁾

Najniži nivo hormona rasta bio je kod starih ljudi koji se uvek žale i govore: „Dali su mi ovu božićnu čestitku, to mi ne treba. Bolje da me nema, bolje da umrem.” Znate, ako neko misli da treba da umre, zašto bi njegov gen bio aktivan?

Majka moga prijatelja ima osamdeset i četiri godine. Ranije se mnogo i često žalila. Govorila je: „Moj sin nikada ne brine o meni.” Moj prijatelj joj je rekao: „Mama, imaš Boga.” Koliko moj prijatelj može da brine o svojoj majci? Njoj nije potreban njegov novac, i sama ga ima dovoljno.

Razmišljao je o tome kako bi najbolje mogao da se brine o njoj, budući da je veoma zauzet putujući po svetu i baveći se humanitarnim radom. Da li da joj, na primer, kuva i tako je učini srećnom? Nije u to verovao. Bio je ubeđen da je ona u stvari mnogo srećnija kad on pomaže drugim ljudima. Rekao je: „Mama, ne buni se. Uko-

liko se žališ da se tvoj gen hormona rasta ne deaktivira, slavi Boga i sistem Božanske Inteligencije, i radi vežbe.” Sada njegova majka svakoga jutra radi vežbe vožnje bicikla na krevetu.

Jednoga dana, naime, moj prijatelj je držao seminar o zdravlju, i njegova majka je došla da sluša. Nakon toga se promenila. Pohađa seminare svakoga meseca, nikada ih ne propušta. Savetuje učesnike šta treba jesti za ručak i doručak, zauzeta je ubeđujući ljude u novu nadu. Govori im da će, ukoliko se posvete „novom početku” na valjan način, biti izlečeni. Ona je sada pomaže svome sinu, njegov volonter.

Divno je videti je punu entuzijazma.

Jednom se dogodilo da njihova rođaka tokom seminara deli sobu sa njegovom majkom. Rođaka je rekla: „Brate, bila sam šokirana. Znaš li šta tvoja mama radi, i koliko puta ponovi vežbe vožnje bicikla? Pogodi koliko? Dvesta puta!” On zna da ona to radi svakog jutra. U početku nije mogla ni dvadeset, a sada uradi dvesta bez teškoća.

STALNOST NAS MENJA

S talnost nas uveliko promeni! Želim vam da se odlučite, da kažete sebi: *Od danas, biću konstantan. Piću vodu i vežbaću svakog jutra. Bićete druga osoba. Živeću u skladu sa ljubavlju Božanske Inteligencije i sistemom koji je osmislila radi moje dobrobiti.*

Zbog toga i majka moga prijatelja u poslednjih dvadeset godina nijednom nije bila bolesna. Šeta jedan sat svakoga dana, i pevuši. Dakle, ljubav zasigurno aktivira naše gene.

Odlučila je da proučava Knjigu života tj. Bibliju. Nakon toga, bila je preporođena. Dakle, ljubav je ta koja aktivira i popravlja gene.

LJUBAV POPRAVLJA NAŠE GENE

A ko bebū pacova izložimo stresu, na primer imitirajući mjaukanje mačke, ona će se preplašiti. Tada mladunci pacova proizvode dosta slobodnih radikala, i mnogi geni bivaju oštećeni. Ako bi bili ostavljeni sami, mali broj njih bi imao popravljene gene.

Ukoliko ih pošaljemo kod majke, i majka ih liže, geni im se popravljaju. Toliko je ljubav važna.

Recimo, kada je devojčica Nikolina mažena i voljena u maminom naručju, u njenim ćelijama se dešavaju promene: ćelije se popravljaju.

Deci, na primer, teško pada ako ih neko uvredi. Prva osoba kojoj dođu, i bace joj se u naručje, jeste njihova mama, koja kaže: „U redu je, dušo, ti si meni tako medena.” Tako je dete, nakon povrede koju je zadobilo, izleče-

no, gen je popravljen. To ljubav čini. Zato treba da znamo koliko nas Božanska Inteligencija voli.

Nemojmo to zvati samo religijom! To je *istina*. Ponekad religija zaslužuje opravdane kritike, ponekad nije vredna, ali znajmo, to nikada ne važi za sistem Božanske Inteligencije.

Božanska Inteligencija je ljubav. Ona je svima potrebna. Ljubav je ta koja popravlja gene, ljubav je ta koja čini da se ćelije dele i umnožavaju.

CIRKASEPTANSKI SISTEM

Kada su naučnici sproveli studiju sa miševima, zaista su otkrili da, ako miša uznemiravate šest dana, a zatim ga sedmog dana ostavite na miru i pružite mu brižnu negu punu ljubavi i odmora, on se oporavi! Oporavi se od stresa koji se taložio tokom šest dana i koji je izazvao oštećenje gena.

To se može ponavljati unedogled, dokle god postoji odmor sedmog dana. To naučnici nazivaju sedmodnevni ciklusom ili cirkaseptanskim ritmom. Drugačije kažemo: bioritam. Kada je Božanska Inteligencija osmislila i stvorila sva živa bića, izgradila je i sedmodnevni ritam.

Da ne biste zaboravili: sistem Božanske Inteligencije je u genima zapisao da sedmog dana odmaramo.

Međutim, kada su naučnici uradili eksperiment sa mišem, bez obzira na to kog se dana miš odmarao, bilo mu je dobro sve dok dobijao svoj dan za odmor.

Ako bi se desilo da taj sedmi dan pada u utorak, opet se oporavljao. Prema ovom eksperimentu, dakle, nije nužno odmarati se baš u danu za odmor, već *bilo kog sedmog dana*.

To je naučna činjenica, koja se ne može poreći.

SVRHA BLAGOSLOVA I POSVETE

„Jer za šest dana Bog je stvorio nebesa i zemlju, more i sve što je u njima, a u sedmi dan je počinuo. Zato je Bog blagoslovio šabatni dan i posvetio ga.” (2 Moj 20:11) Dan je jednostavno vremenski segment. Kako dan može primiti blagoslov?

Da li poznajemo ribe i ptice koje započinju biznis, ili se venčavaju ili nešto tome slično? Smatrao sam da je blagoslov vezan za to. Ali, znate šta, ako Božanska Inteligencija da blagoslov ribama i pticama, to je sasvim drugačiji blagoslov od onog na koji mislimo. Bog je blagoslovio ribe i ptice i rekao: „Budite plodni i množite se.”

Šta to znači? Svrha blagoslova je da budu plodni i da se množe. Onda sam pomislio: pa to ima smisla! Zašto? *Množenje* znači ćelijsku deobu: „Rasti i množi se.” Međutim, da bi se ćelija delila, svi oštećeni geni moraju biti popravljeni.

Da bi geni bili popravljeni, potrebno nam je još ljubavi Božanske Inteligencije.

Sada shvatam da blagoslov znači da je Božanska Inteligencija dala još više ljubavi, u tom danu, u danu za odmor. U tom slučaju Božanska Inteligencija može blagosloviti *dan*.

Božanska Inteligencija blagoslovila je petak, u vremenu od zalaska sunca pa do subote do zalaska sunca. Božanska Natprirodna Inteligencija u tom periodu može poslati više energije i ljubavi na Zemlju. Zato je to blagosloveni dan.

Kada Božanska Inteligencija blagoslovi dan, taj dan postaje posvećen. Božanska Inteligencija ga je učinila svetim, i nijedno biće to ne može promeniti.

Svrha blagoslova je učiniti božanska stvorenja plodnim i brojnim.

BLAGOSLOV JE BIOLOŠKI PO SVOJOJ SUŠTINI

Da se zaključiti da je blagoslov u svojoj biti *biološki*. U isto vreme, dan za odmor je dan ispunjen blagoslovom. Zato je taj dan veoma važan. To je dan isceljenja, zato što se ćelije dele i dobijamo nove. Dan za odmor je dan u kome možemo postati mlađi.

Ovu vrstu moći Božanske Inteligencije, koju zovemo blagoslovom, ne možemo kupiti novcem. Ta moć nam je data besplatno. Znaite, toliko mi je drago što postoji tako divan sistem Božanske Inteligencije, koji nikada ne kaže: „Blagoslovio sam ove i ove, zato što su dobri ljudi.”

Božanska Inteligencija to ne kaže. Njen sistem govori: „Blagoslovio sam sedmi dan.” To znači da nikoga ne diskriminiše. Svako može ući u sedmi dan. Nema odbijanja. U stvari, niko ne mora ući, sedmi dan će doći svakome, bez obzira na to ko smo i kakvi smo. Čak i ako ga ne volimo, čak i ako ga proklinjemo, sedmi dan će nam doći.

Kakav fascinantni sistem Božanske Inteligencije, prepun ljubavi i želje da nam pomogne! Nemojmo više gledati na sat sa željom da dan za odmor što pre prođe! Želimo da zadržimo ovu moć ljubavi Božanske Inteligencije, čiji

blagoslov zaceljuje oštećene gene. Svaki sekund dana za odmor dragocen je, i ne možemo ga imati ni kupiti ni za milion dolara.⁽¹⁰⁶⁾

Naš gen uvek reaguje na značenje, na nešto što ima važnog smisla, i tada proizvodimo endorfin. Kada je nešto istinoljubivo i lepo, onda naš gen za endorfin reaguje još više. Kada saznamo da je dan za odmor divan i istinoljubiv dan, tada će naši geni biti još aktivniji i biće popravljeni.

Međutim, ako mislimo ili kažemo: „Baš me briga za šabat i dan za odmor, neka dođe, ne pridajem tome nikakvo značenje”, tada Božanska Inteligencija ima „suze u očima”.

Tužna je, jer toga dana toliko želi svakoga da izleči, da umnoži ćelije, a pojedinci to ignorišu, misleći da im ništa ne znači, obuzeti nastojanjem da zarade što više novca. Božanska Inteligencija nas ne može naterati da se odmaramo.

Treba da znamo istinu, a to je da mi ne možemo izdati Božansku inteligenciju, jer Ona nikada ne može biti izda-

na. Posle mnogo izdaja, vraćamo se sistemu Božanske Natprirodne Inteligencije i Njoj samoj. I ona će nas prigreliti.

DA LI ZNATE...?

Da li znate zašto se Božanska Inteligencija više ne odmara u danu za odmor? Ranije se odmarala na šabat, lepo i u miru provodila je vreme sa svojim stvorenjima. Tada nije bilo slobodnih radikala i oštećenih gena. Niko nije zvao na oporavak.

Vladala je ljubav. Nije bilo straha. Tako je Bog uživao sa svojim stvorenjima. Međutim, danas to ne može, jer je greh ušao u svet.

Otkad je greh ušao u svet, Božanska Inteligencija je sve zauzela u danu za odmor, kako bi opravljala naše gene i vraćala ih u izvorno stanje. U međuvremenu, mi treba da

se odmaramo toga dana, dana prepunog blagoslova i bezuslovne ljubavi.⁽¹⁰⁶⁾ I znate šta, iako sunce zalazi ove večeri, iako se dan za odmor završava, nemojmo biti previše tužni, jer dan za odmor dolazi i narednog petka.

Neka svako od nas bude biće ljubavi.

Živeli!

SAMO DA PODSETIM...

U svojoj višedecenijskoj praksi upoznao sam mnogo ljudi i mnogima sam pomogao da postanu najbolji doktori i iscelitelji sopstvenog organizma. Čoveče telo u biti jeste Univerzum, jer se svako odraslo ljudsko biće sastoji od oko 70.000–100.000 milijardi ćelija, od kojih svaka ima sopstvenu inteligenciju a sve međusobno komuniciraju i sarađuju.

Među osobama koje lično poznajem su: Vlado Roksandić, Gorica Dimitrijević, Jelena Takač, Aleksandar Novaković, Dušan Štrbac, Nikola Vesić, Ivana Aleksić, Melanija Bogdanović, Ivana Dejak, Stevo Plavšić i mnogi drugi koji su učinili čudo za svoj organizam i doveli ga skoro do savršenstva, zahvaljujući primenjenim darovima „INZIJA”.

Brojna svedočenja i nova saznanja, koja imaju svet-ski značaj i konotaciju, prezentovana su i publikovana na Kongresima „Ishrana budućnosti”, kojih je u Srbiji do sada održano osam (u Titelu, Zrenjaninu, Novom Sadu).

„Ishrana budućnosti” je blagoslovena ideja i vizija, čiji je cilj širenje shvatanja da samo „menjajući sebe, menjamo svet”, te da možemo stvarati i stvoriti onakav svet u kakvom želimo da živimo.

Istina jeste da je planeta Zemlja najblagoslovenija planeta u Univerzumu, da mi na njoj obitavamo i da je vreme da na njoj izgradimo raj i živimo u njemu, zar ne?

Pridružite nam se! Ljubav, sreća i zdravlje jesu besplatan dar Božanske Inteligencije. Blagosloveni smo.

U ime svega što postoji, zahvaljujem se.

UMESTO ZAKLJUČKA...

„U naše vreme ljudi ne veruju, i ne veruju da neko veruje. Patrijarh Pavle je verovao i svi su mu verovali da veruje. A kada takav čovek veruje i ljudi veruju da veruje, onda njegova vera postaje temelj njihove vere, tako da počnu da veruju u onoga u koga on veruje”, slikovito je rekao naš uvaženi akademik, pesnik Matija Bećković.

„Verujem u Božansku Inteligenciju i srećan sam što je spoznajem. Ona nas je osmislila, stvorila i dala nam život. Ona me bezuslovno voli. Sa ljubavlju, verom i radošću želim da živim, i da živim što bliže Njenoj promisli.

Volimo svim svojim čulima, sve što vidimo, dodirujemo, pomirišemo, čujemo, okusimo, jer to je naše obličje i karakter po volji Božanske Inteligencije i potreba nas

samih. Tako ćemo postati i postajemo bića ljubavi, sreće i zdravlja. To je divna istina, božanstven i besplatan dar. Od srca sam zahvalan.”

Prim. dr med. Boro Vujasin

HVALA ZA LJUBAV!

LITERATURA

1. Boro M. Vujasin, „Put ka savršenom zdravlju“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 61–67, ISBN 978-86-915909-5-6.
2. Alexander V. Badyaev, Geoffrey E. Hill, Michelle L. Beck, Anne A. Dervan, Renne A. Duckworth, Kevin J. McGraw, Paul M. Nolan, Linda A. Whittingham, „Sex-Biased Hatching Order and Adaptive Population Divergence in a Passerine Bird“, *Science*, 11. januar 2002, Vol. 295.
3. Boro M. Vujasin, „Sprečavanje i izlečenje raka na prirodan način“, IV Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, Novi Sad, 4–5. oktobar 2014, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 101–106, ISBN 978-86-915909-2-5.
4. Vlado P. Roksandić, „Zdravlje i sreća u sopstvenim rukama (Lično iskustvo)“, IV Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, Novi Sad, 4–5. oktobar 2014, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 128–133, ISBN 978-86-915909-2-5.
5. „Rendezvous with a dendritic cell“, *Nature*, 29. avgusta 2002.
6. Boro M. Vujasin, Ivana Vujasin, „Ljudska populacija na ivici prirodnog opstanka“, V Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 26. septembar 2015, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 29–33, ISBN 978-86-915909-3-2.
7. Gorica Dimitrijević, „Kako sam pobedila *Lupus erythematosus systematikus* (lično iskustvo)“, V Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 26. septembar 2015, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 475–481, ISBN 978-86-915909-3-2.
8. Lj. Gudovski, B. Vujasin, G. Petrović, „Istinski uzročnik bolesti“, Simpozijum zdravstvenih radnika Srbije sa međunarodnim učešćem, Zlatibor, 19–23. maj 2010, Savez zdravstvenih radnika Srbije, Grafos, Beograd, str. 176–177, ISBN 978-86-84015-18-3.
9. Boro M. Vujasin, J. Vujasin, B. Todorić, Lj. Gudovski, Z. Todorović, G. Petrović, A. Tubić, „Briga o životu počinje pre začeca“, Majski susreti zdravstvenih radnika Republike Srbije sa međunarodnim učešćem, Zlatibor 10–14. maj 2006, Savez zdravstvenih radnika Republike Srbije, Grafos Beograd, str. 440–441, ISBN 86-84015-09-6.
10. (ishrana 1), <https://www.youtube.com/watch?v=L3XOHst2Euk>
11. Boro M. Vujasin, „Prevenција karcinoma grlića materice“, III Kongres lekara opšte medicine Republike Srbije sa međunarodnim učešćem i XVII Kongres lekara Srbije sa međunarodnim učešćem, Beograd, Sava centar, 20–23. septembar 2012, CD štampa Pint digital system, str. 65, ISBN 978-86-6061-029-6.
12. Boro M. Vujasin, „Revitalizacioni procesi u terapiji karcinoma uterusa“, 58. Ginekološko-akušerska nedelja GAS SLD, Beograd, Sava centar, 29–30. maj 2014, GAS, 2014, str. 406–423, ISBN 978-86-6061-052-4.
13. Boro M. Vujasin, Magdolna Borbaš, Zlatana Todorović, „Humana reprodukcija u opasnosti“, Simpozijum zdravstvenih radnika Republike Srbije sa međunarodnim učešćem, Zlatibor, oktobar 2011, Savez udruženja zdravstvenih radnika Srbije, Grafos Beograd.

14. Boro M. Vujasin, „Humana reprodukcija i endogeni disruptori“, 56. Ginekološko-akušerska nedelja SLD, Beograd, Sava centar, 31. maj – 1. jun 2012, Srpsko lekarsko društvo, Ginekološko-akušerska sekcija, Grafocard Beograd, str. 329–340, ISBN 978-86-6061-019-7.
15. „The human genome“, *Science*, 16. februar 2001, „The human genome“, *Nature*, 15. februar 2001.
16. „Rattling the Rattler“, *Science News*, 9. oktobar 1999.
17. (Gersonova terapija, divna istina), <https://www.youtube.com/watch?v=IglRLIVBjY>
18. Charlotte Gerson i Beata Bishop, „Liječenje na Gersonov način – pobijedite rak i druge kronične bolesti“, TELEDISKI 2010. (<https://duhvremana.files.wordpress.com/2012/01/gerson-i-bishop-lijecenje-na-gersonov-nacin.pdf>)
19. Đurđica Subotić, „Novi pogled na hedonizam (lično iskustvo)“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Isхранa budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 415–421, ISBN 978-86-915909-5-6.
20. Jelena Takač, „Kako sam pobedila hashimoto“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Isхранa budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 422–425, ISBN 978-86-915909-5-6.
21. Lj. Gudovski, B. M. Vujasin, „Antioksidativna sinergija u prevenciji karcinoma“, Kongres zdravstvenih radnika sa međunarodnim učešćem, Zlatibor, 23–28. oktobar 2010, Savez udruženja zdravstvenih radnika Srbije, „Grafos“ Beograd, str. 237, ISBN 978-86-84015-19-0.
22. Olen Rein Ph D., and Rollin McCraty Ph D., „Local and Non-Local Effects of Coherent Heart Frequencies On Conformational Changes of DNA, Structural Changes in Water and DNA Associated With New Physiologically M. States“, *Journal of Scientific Exploration*, Vol. 8, No. 3 (1993), str. 438–439.
23. Boro M. Vujasin, „Aktiviranje gena života“, IV Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Isхранa budućnosti“, *Zbornik radova*, Novi Sad, 4–5. oktobar 2014, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 160–169, ISBN 978-86-915909-2-5.
24. Boro M. Vujasin, „Briga o potomstvu počinje od pre začeća do zauvek“, Prvi Kongres perinatalne medicine, Beograd, Sava centar, 11–13. mart 2010, CD.
25. Michael J. B. Krieger and Kenneth G. Ross, „Identification of a major Gene Regulating Complex Social Behavior“, *Science*, januar 2002, Vol. 295, No. 5553, str. 221–392.
26. „Changing Sex in Midocean“, *Science News*, oktobar 1995.
27. Aca Cvetković, „Hepatitis C je pobeđen“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Isхранa budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 456–459, ISBN 978-86-915909-5-6.
28. Petar Nikolić, „Verom do dobrog zdravlja“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Isхранa budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 463–467, ISBN 978-86-915909-5-6.
29. G. Petrović, B. M. Vujasin, „Oksidansi i kancerogene bolesti“, Kongres zdravstvenih radnika sa međunarodnim učešćem, Zlatibor, 23–28. oktobar 2010, Savez udruženja zdravstvenih radnika Srbije, „Grafos“ Beograd, str. 235–236, ISBN 978-86-84015-19-0.
30. „Bog ima zadnju reč“, <https://www.youtube.com/watch?v=xlv7YUCni-zY&t=104s>
31. „Karol – čovjek koji je postao papa“, s titlovima i prevodom na hrvatski, <https://www.youtube.com/watch?v=27X07xDL-deA>
32. Steva K. Plavšić, „Kako nastaju oboljenja“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Isхранa

- budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 314–321, ISBN 978-86-915909-5-6.
33. Melanija Bogdanović, „Pobeda cerebralne dečije paralize nakon 43 godine života (prikaz slučaja)“, V Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 26. septembar 2015, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 495–499, ISBN 978-86-915909-3-2.
 34. Melanija Bogdanović, „Značaj pozitivnog stava za održavanje zdravlja“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 468–471, ISBN 978-86-915909-5-6.
 35. „Jezik božanske matrice“, <https://www.youtube.com/watch?v=h6lPoMIZYRM>
 36. Rollin McCraty, „The heart’s electrical field (EKG) is up to 100 times stronger than the brain’s EEG!“, Institut of heart’s math, BBC Documentary, 2007.
 37. Rollin McCraty, „The heart’s magnetic field is about 5,000 times stronger than the brain’s magnetic field...“, director of Institut of heart’s, decembar 2004, str. 17.
 38. Vlado Roksandić, Željko Ljubisavljević, „Karcinom duše“, V Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 26. septembar 2015, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 380–383, ISBN 978-86-915909-3-2.
 39. Vesna Skenderović, Marin Skenderović, „Željeno potomstvo u skladu sa prirodom“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 432–434, ISBN 978-86-915909-5-6.
 40. http://pjesme.online/zorica-brunclik-sve-je-ljubav_f14cf-7fa6.html, Zorica Brunclik, „Sve je ljubav“.
 41. <https://www.youtube.com/watch?v=nR6uDWXbkSg>, *Apostol Pavle*, igrani film, 2. deo.
 42. Glen Roin, Ph D. and Rollin McCraty, Ph D., „Human emotion produces effects which defy conventional laws electromagnetism and their relationship to space and time“, *Journal of Scientific Exploration*, Vol. 8, No. 3 (1994), str. 438–439.
 43. Danilka Pešić, „Kako sam pobedila rak dojke (lično iskustvo)“, V Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 26. septembar 2015, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 470–474, ISBN 978-86-915909-3-2.
 44. Mladen Vujić, „Dr Vujasin biossi – obrok za svaki dan“, V Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 26. septembar 2015, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 464–470, ISBN 978-86-915909-3-2.
 45. Nalaz GAK Novi Sad, na uput br. IKBG977485 od 22. februara 2018, uput br. DMPX215744 od 15. marta 2010, i uput br. EWAG464099 od 8. maja 2018.
 46. S. M. Vujasin, B. M. Vujasin, J. Zolotić, Z. Duper, „Apoteka svuda oko nas“, Simpozijum zdravstvenih radnika Srbije sa međunarodnim učešćem, Zlatibor 18–22. maja 2011, Savez udruženja zdravstvenih radnika Srbije, Grafos Beograd, str. 420–421, ISBN 978-86-84015-20-06.
 47. Z. Duper, B. M. Vujasin, J. Zolotić, S. M. Vujasin, „Važna je hrana“, Simpozijum zdravstvenih radnika Srbije sa međunarodnim učešćem, Zlatibor 18–22. maja 2011, Savez udruženja zdravstvenih radnika Srbije, Grafos Beograd, str. 385–386, ISBN 978-86-84015-20-6.
 48. Tamara Vidanović, „Zdrav život, dobra trudnoća, pametna beba“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 443–447, ISBN 978-86-915909-5-6.

49. G. Petrović, B. M. Vujasin, Z. Duper, J. Zolotić, „Postupci za zdravo i željeno potomstvo“, Simpozijum zdravstvenih radnika Srbije sa međunarodnim učešćem, Zlatibor 18–22. maja 2011, Savez udruženja zdravstvenih radnika Srbije, Grafos Beograd, str. 133–134, ISBN 978-86-84015-20-6.
50. Greg Brejden, „Božanski matriks, most koji povezuje vreme, prostor i veru“, Zrak i Leo commerce Beograd, 2013, Sajnos Novi Sad, ISBN 978-86.88493-09-3.
51. http://www.youtube.com/watch?annotation_id=annotation_897515&feature=iv&src_vid=FinIgJh4U-rY&v=PBvCeaDnWuw, „Čudesna varnica“, dr Sang Li.
52. Dr Joe Dispenza, „Placebo ste vi, ozdravljenje umom je moguće“, Kerschoffset d.o.o. Zagreb, Zagreb 2015, ISBN 978-953-257-315-2.
53. Steva K. Plavšić, „Zašto nastaju oboljenja i zašto dolazi do isceljenja“, VI Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, 8–9. oktobra 2016, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 432–439, ISBN 978-86-915909-4-9.
54. Vlado Roksandić, „Kako uspeti, ostati svoj i odoleti negativnim uticajima okruženja“, VI Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, 8–9. oktobra 2016, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 440–444, ISBN 978-86-915909-4-9.
55. *Talasna genetika*, <https://www.youtube.com/watch?v=Hnst1wi6rZI>
56. *Knjiga proroka Danila*, igrani film, <https://www.youtube.com/watch?v=5MSiPsb42eo>
57. <http://binst.pbf.rs/phocadownload/prilozi/starozavetna-istorija/19.%20Knjiga%20proroka%20Danila.pdf>
58. Daliborka Stanimirović, „Sprečavanje i izlečenje kancera jajnika na prirodan način (lično iskustvo)“, VI Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, 8–9. oktobra 2016, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 499–502, ISBN 978-86-915909-4-9.
59. Nenad R. Škundrić, „Zašto jedem prirodnu hranu“, VI Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, 8–9. oktobra 2016, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 479–486, ISBN 978-86-915909-4-9.
60. Ivana Vujasin, Boro M. Vujasin, „Ljubav kao najbolji lek“, *Zbornik radova* VIII kongresa „Ishrana budućnosti“ sa međunarodnim učešćem, Novi Sad 2018, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 94–101, ISBN 978-86-915909-6-3.
61. „Animal Studies Raise Hopes For Spinal Cord Repair“, *Science*, 12. jul 2002.
62. „Brain May Grow new Cells Daily, a Study Finds“, *New York Times*, 15. oktobar 1998.
63. Dr Snoudon, „Alchajmer“, *Vreme*, 13. maj 2001.
64. Aleksandar N. Novaković, „Kako sam pobedio sebe (Sam svoj majstor, lično iskustvo)“, VI Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, 8–9. oktobar 2016, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 468–471, ISBN 978-86-915909-4-9.
65. Raul de la Fuente-Fernandez, Thomas J. Ruth, Vesna Sossi, Michael Schulzer, Donald B. Calne, A. Jon Stoessl, „Expectation and Dopamine Release: Mechanism of the Placebo Effect in Parkinson's Disease“, *Science*.
66. Dušan R. Štrbac, „Kako sam pobedio opaku bolesti“, VI Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, 8–9. oktobar 2016, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 472–475, ISBN 978-86-915909-4-9.
67. Jelena Takač, „Jedan dan života“, VI Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, 8–9. oktobar 2016, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku

- „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 476–478, ISBN 978-86-915909-4-9.
68. Nikola Vesić, „Jedan dan mog Novog života INZIJA“, VI Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Is-hrana budućnosti“, 8–9. oktobar 2016, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 487–494, ISBN 978-86-915909-4-9.
69. <https://www.youtube.com/watch?v=CHErOwTFRUU&feature=youtu.be>, dr Boro Vujasin, „Ljubav kao najbolja hrana i najbolji lek“.
70. Boro Vujasin, „70% Viktor Truvijano“, VIII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Is-hrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 20–21. oktobar 2018, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 483–488, ISBN 978-86-915909-6-3.
71. Boro M. Vujasin, Jelena Vujasin, Branka Todorić, Radmila B. Vujasin, Zlata Todorović, „Slobodni radikali i zdravlje“, *Ekološka Istina EcoIst* 05, Bor–Borsko jezero, 1–4. jun 2005, Tehnički fakultet u Boru Univerziteta u Beogradu, str. 606–609, ISBN 86-80987-31-X.
72. „Pleomorfizam u ljudskom telu“, <https://www.youtube.com/watch?v=ccpXMwE9vLs>
73. „Pleomorfizam – zašto ljudsko telo samo pravi bakterije, viruse i gljivice“, <https://www.youtube.com/watch?v=P-5mlGPl7Ogc>
74. <https://alterinfo.wordpress.com/2007/09/20/paster-ver-sus-besam-nedovrsena-prica/>
75. <https://slobodni.net/t61624/>
76. <http://www.ivonazivkovic.net/KAKO-NASTAJU-BOLE-STI-PRVI-DEO.html>
77. Dr J. H. Tilden, 1926, „Toxemija“.
78. Etel Daglas Hjum, „Béchamp or pasteur? a lost chapter in the history of biology“.
79. R. B. Pirson, „Pasteur: plagiarist, impostor the germ theory exploded“.
80. Dr Šang Li, „Konverzija raka“, https://www.youtube.com/watch?v=h_HQkY_IDzI
81. Dr Šang Li, „Kako radi imuni sistem (Konverzija raka 2)“, <https://www.youtube.com/watch?v=dQalpCrX6DI>
82. Dr Boro Vujasin, „Zakoni života i zdravlja“, <https://www.youtube.com/watch?v=wmQCW2zGC5c>
83. „Rendezvous with a dendritic cell, Antigen presentation up close, Circadian rhythms, Brain over brawn“, *Nature*, 29. avgust 2002.
84. Dr Šang Li, „Razvod“, <https://www.youtube.com/watch?v=4Cwg62wc0S4>
85. Dr Šang Li, „Ta divna voda“, <https://www.youtube.com/watch?v=3aSQquCADJ8>
86. M. Popović, S. M. Vujasin, B. M. Vujasin, „Zdrava voda – esencija života“, Kongres zdravstvenih radnika sa međunarodnim učešćem, Zlatibor, 23–28. oktobar 2010, Savez udruženja zdravstvenih radnika Srbije, „Grafos“ Beograd, str. 283–284, ISBN 978-86-84015-19-0.
87. Boro M. Vujasin, „Pismo iz budućnosti“, I Kongres „Is-hrana budućnosti“ sa međunarodnim učešćem, Titel, 15. oktobar 2012, Društvo za populacionu politiku „Breg“, PrintXpress, Novi Sad, str. 22–23, ISBN 86-68497-11-07.
88. Boro M. Vujasin, „Put ka savršenom zdravlju“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Is-hrana budućnosti“, Novi Sad 2017, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 61–67, ISBN 978-86-915909-5-6.
89. Dr Šang Li, „Gojaznost i vera“, <https://www.youtube.com/watch?v=ECGglnbBh2o>
90. Dr Boro Vujasin, „Zakoni života i zdravlja“, <https://www.youtube.com/watch?v=wmQCW2zGC5c>

91. <https://www.youtube.com/watch?v=wurigalkyxU>, *Isus iz Nazareta*, igrani film.
92. Boro M. Vujasin, „Hrana koja leči“, III Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem Ishrana budućnosti, *Zbornik radova*, 27–28. septembar 2013, Zrenjanin, Mala Knjiga Novi Sad, str. 140–144, ISBN 978-86-915909-1-8.
93. Boro M. Vujasin, „Tajna je razotkrivena“, II Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 31. avgust – 1. septembar 2012, Titel, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 22–27, ISBN 978-86-915909-0-1.
94. Boro M. Vujasin, „Put za zdrav i srećan život“, III Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 27–28. septembar 2013, Zrenjanin, Mala Knjiga Novi Sad, str. 29–31, ISBN 978-86-915909-1-8.
95. Vlado Roksandić, „Rak –moj bivši problem i rešenje“, III Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 27–28. septembar 2013, Zrenjanin, Mala Knjiga Novi Sad, str. 110–113, ISBN 978-86-915909-1-8.
96. Vlado Roksandić, „Terapeutsko gladovanje (Post)“, II Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 31. avgust – 1. septembar 2012, Titel, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 124–130, ISBN 978-86-915909-0-1.
97. Alaksandar S. Novaković, „Ništa ne možemo da izgubimo, a možemo da dobijemo mnogo (lično iskustvo)“, V Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 26. septembar 2015, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 500–503, ISBN 978-86-915909-3-2.
98. Ivana Aleksić, „Kako sam pobedila tumor kostiju (lično iskustvo)“, VII Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, 7–8. oktobar 2017, Novi Sad, Društvo za populacionu politiku „Breg“, Mala Knjiga Novi Sad, str. 448–456, ISBN 978-86-915909-5-6.
99. Dr Šang Li, „Kako pobediti dijabetes“, <https://www.youtube.com/watch?v=TTWIVKIEGJQ>
100. Dr Šang Li, „Dobar visoki pritisak“, <https://www.youtube.com/watch?v=-3485vqstBM>
101. Dean Ornish, „The Healing Power of Intimacy“, <https://youtu.be/KhbI4Aks1Wo>
102. Melanija Bogdanović, Pobeda cerebralne dečije paralize nakon 43 godine (Prikaz slučaja), V Multidisciplinarni kongres sa međunarodnim učešćem „Ishrana budućnosti“, *Zbornik radova*, Novi Sad, Republika Srbija, 26-27.9.2015, Novi Sad-Mala knjiga, ISBN 978-86-915909-3-2, Str. 495–499.
103. Dr Šang Li, „Kamen: Svetlost života“, <https://www.youtube.com/watch?v=qYSgwoeASa8>
104. „AIDS virus on the attack, CEM 15 – the human antiviral gene disarmed by HIV“, *Natura*, 8. avgust 2002.
105. Dr Šang Li, „Božji zavet“, https://www.youtube.com/watch?v=tLjqGBG_Abw
106. Dr Šang Li, „Bioteologija odmora“, <https://www.youtube.com/watch?v=HzEwtKgy0c&t=1292s>
107. Dr Boro Vujasin, „Zakoni života i zdravlja“, <https://www.youtube.com/watch?v=wmQCW2zGC5c>
108. Dr Boro Vujasin, „Da bude čoveka“, <https://www.youtube.com/watch?v=ifQoA3zjgLQ>
109. „Muškarci u opasnosti“, https://www.youtube.com/watch?v=gofekW_nFq4
110. Boro Vujasin, Ivana Vujasin, Značaj prirodnih zakonitosti u eradikaciji „Bele kuge“, Udruženje „Opstanak“ za borbu protiv bele kuge i za obnavljanje stanovništva, Tematski zbornik „Buđene srpskog naroda“, Beograd, 2015, „Satcip“, Vrnjačka Banja, ISBN 978-86-909463-6-5, Str. 1-21.
111. Dr Boro Vujasin, „Sterilitet i zdravlje“, https://www.youtube.com/watch?v=2_lhVz_hbLY

112. „Ishrana“, 1, <https://www.youtube.com/watch?v=L3XOHst2Euk>
113. Dr Šang Li, „Geni – čudesno pismo“, <https://www.youtube.com/watch?v=kqRCeHoQXzg&t=4984s>
114. Dr Šang Li, „Šta je grijeh“, <https://www.youtube.com/watch?v=DTf5J333DKk>
115. „The cloth and wite mothers, side by side from the original. Harlow test of the importance of contact comfort“, photo of the Harlow Primate Laboratory, University of Wisconsin.
116. „Understanding the genetic Construction of Behavior“ – proučavanje udvaranja i parenja vinske mušice pruža uvid u način na koji geni utiču na složene oblike ponašanja.
117. Dr Šang Li, „Geni i njihovo značenje“, <https://www.youtube.com/watch?v=RziVyh5FbHw>
118. John Cloud, „Why Your DNA isn't your Destiny, The new science of epigenetics reveals how the choices you make can change your genes-and those of your kids“, *Time*, 18. novembar 2010.
119. Vladimir Poponjin, slajd.
120. Bruce Lipton, „Nova biologija: Kada se sastanu um i materija“, 1 i 2, <https://www.youtube.com/watch?v=OA-3-nxUeJM4>
121. „Stress response. Moderate drinkers increase intake alther nasty experiences, Alcoholism Research, Stressed Mutant Mice Hit the Bottle“, *Nauka*.
122. Dr Sohal, „Free radical damage during aging is not random, caustrig declineall around our cells. We're talking about damage that's very selective, and that may mean aging comes from specific biochemical losses“, *Scientific American*.
123. „New Nerve Cells for the Adult Brain“, *Scientific American*.
124. Dr Šang Li, „Osveta i užareno ugljevlje“, <https://www.youtube.com/watch?v=pTXn32g6LXg>
125. Dr Šang Li, „Mudrost i geni“, <https://www.youtube.com/watch?v=A8G7nXFRImg>
126. Dr Šang Li, „Autoimuna bolest“, <https://www.youtube.com/watch?v=lg8XW13So-k>
127. Avoid Adding Beta Carotene to Diet, NC1 Studies Advise.
128. Dr Šang Li, „Pošasti i bezuslovna ljubav“, <https://www.youtube.com/watch?v=Inx7YhjEtyc>
129. „Sangejzing – solarna joga, *U početku beše svetlo*, živeti od svetlosti“,
(<https://www.youtube.com/watch?v=IOhyJ6zSJhE>)
130. „Hrane se Suncem – iskustva doktora Jackoba Libermana i starog bildera bretarijanca Wileya Brooksa“, https://www.youtube.com/watch?v=qEdYeu_kkKk
131. <https://www.facebook.com/vijestibih/videos/2104752286264394/UzpfSTEwMDAwMzAwODE-wMDIOMjoxNTk0NTMyODE3MzIzNjQw>
132. *Novi zavjet*, Biblijsko društvo Srbije, Komisija Svetog arhijerejskog sinoda Srpske pravoslavne crkve, Sanitex, Beograd, 2012, ISBN 978-86-86827-21-0.
133. Ivana Vujasin, Boro Vujasin, Putokaz za opstanak, postojanje i obnavljanje stanovništva, Udruženje „Opstanak“ za borbu protiv bele kuge i za obnavljanje stanovništva, Pravoslavna akademija nauka, umetnosti, veština i inovacija Srbije, Tematski zbornik sa šestog nacionalnog kongresa o deci i natalitetu - Demografska slika Srbije - pet do dva-naest, Beograd-2018, „Satcip“ Vranjačka Banja, ISBN 978-86-909463-7-2, Str. 83-99

Dr Boro Vujasin
BOŽANSKA INTELIGENCIJA I NAŠE ZDRAVLJE

Izdavač:
Društvo za populacionu politiku „Breg“

Menadžer:
MSc Ivana Vujasin

Dizajn i priprema za štampu:
Mala Knjiga, Novi Sad

Dizajn korice:
Dejan Milinski

Lektura i korektura:
Svetlana Zejak Antić

Štampa:
Mala Knjiga, Novi Sad

Tiraž:
3.000

